

M. GEGUŽĖS 5 D., ANTRADIENIS

PIRMININKAVO: M. ROURE

Pirmininko pavaduotoja

1. Posėdžio pradžia

(Posėdis pradėtas 9.05 val.)

2. Diskusijos dėl žmogaus teisių, demokratijos ir teisinės valstybės principų pažeidimų (paskelbiami pateikti pasiūlymai dėl rezoliucijų): žr. protokolą

3. Elektroninių ryšių tinklas ir paslaugos, privataus gyvenimo ir vartotojų apsauga – Elektroninių ryšių tinklas ir paslaugos – Europos elektroninių ryšių reguliuotojų institucija (EERRI) ir Biuras – Dažnių juostos judriajam ryšiui (diskusijos)

Pirmininkė. – Kitas klausimas – bendros diskusijos dėl:

– Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto rekomendacijos (A6-0257/2009) dėl antrojo svarstymo dėl Tarybos bendrosios pozicijos siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą, iš dalies keičiančią Direktyvą 2002/22/EB dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis, Direktyvą 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje ir Reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 dėl nacionalinių institucijų, atsakingų už vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymą, bendradarbiavimo (16497/1/2008 – C6-0068/2009 – 2007/0248(COD)) (Pranešėjas M. Harbour),

– Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto rekomendacijos (A6-0272/2009) dėl antrojo svarstymo dėl Tarybos bendrosios pozicijos siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą, iš dalies keičiančią Direktyvą 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos, Direktyvą 2002/19/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir susijusių priemonių sujungimo ir prieigos prie jų ir Direktyvą 2002/20/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų leidimo (16496/1/2008 – C6-0066/2009 – 2007/0247(COD)) (Pranešėja C. Trautmann),

– Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto rekomendacijos (A6-0271/2009) dėl antrojo svarstymo dėl Tarybos bendrosios pozicijos siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą dėl Europos telekomunikacijų reguliuotojų grupės (GERT) įsteigimo (16498/1/2008 – C6-0067/2009 – 2007/0249(COD)) (Pranešėja P. del Castillo Vera) ir

– pranešimo, kurį Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto vardu pateikė Francisca Pleguezuelos Aguilar (A6-0276/2009), dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, iš dalies keičiančios Tarybos direktyvą 87/372/EEB dėl dažnių juostų, kurios turi būti paliktos viešajam paneuropiniam koriniam skaitmeniniam antžeminiam judriajam ryšiui suderintai diegti Bendrijoje (COM(2008)0762 – C6-0452/2008 – 2008/0214(COD)).

Malcolm Harbour, pranešėjas. – Gerb. pirmininke, man yra garbė šį rytą pradėti šias labai svarbias diskusijas ir pakviesti savo kolegas pritarti šiuo metu svarstomam telekomunikacijų reformos paketui.

Pabrėžiu, tai yra reforma. Kaip girdėjote, prie šios reformos dirbo keturi pranešėjai. Už svarbiausią paketo reformą norėčiau padėkoti savo kolegoms Catherinei Trautmann ir Pilarą del Castillo Verą, nes siekdami sujungti šį paketą, labai artimai bendradarbiavome.

Tai labai svarbi reforma, nes dabartinis paketas, prie kurio su kolegomis dirbau 2001–2002 m., labai gerai veikė Europos ekonomiką. Turime klestintį ir dinamišką ryšių sektorių su aktyvių vartotojų rinka. Šia reforma minėta rinka yra atnaujinama ir mano kolegos išsamiau paaiškins apie sritis, kuriose jie nori nuveikti daugiau. Svarbiausia yra tai, kad teikiamas paketas yra tinkamas ateinančiam dešimtmečiui. Antrojo svarstymo metu Parlamentas pateikė esminių patobulinimų.

Norėčiau visų mūsų trijų vardu padėkoti pirmininkaujančiai Prancūzijai už tai, kad pateikė mums bendrąją nuomonę lapkričio mėn., nes tai mums sudarė sąlygas pateikti jums šį pagerintą paketą šiandien per paskutinę

šios kadencijos sesiją, juoba kad Europos vartotojams ir Europos ekonomikai yra gyvybiškai svarbu, jog rytoj balsavimo metu ryžtingai patvirtintume šį paketą.

Kaip visuomet būna dirbant su sudėtingais klausimais, su manimi puikiai bendradarbiavo oponuojančių pranešėjų komanda, kurią sudaro Bernadette Vergnaud, Cristian Bușoi ir Heide Rühle. Taip pat noriu padėkoti Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto komandai, kuriai vadovavo Alexander Alvaro, nes svarbus šios reformos elementas yra Elektroninio privatumo direktyva, su kuria jie susitvarkė.

Šį rytą turimų keturių minučių neužteks tam, kad išsamiai išnagrinėčiau visus punktus ir visus mūsų padarytus patobulinimus. Daug informacijos apie tai bus pateikta vėliau. Tiesiog noriu pateikti bendrą vaizdą, apie tai, ką pasiekėme ir ko siekiame.

Šioje direktyvoje žymiai pageriname vartotojų ir naudotojų teises elektroninėje erdvėje. Vartotojams turi būti sudarytos galimybės rinktis tarp siūlomų ryšių paslaugų ir tuo tikslu suteikiama teisė būti informuotiems. Vartotojams suteikiama teisė sudaryti sutartis sąžiningomis sąlygomis ir terminais, kurios nepririštų vartotojų prie tam tikrų teikėjų ilgam laikui. Vartotojams suteikiama teisė į aukštos kokybės skubios pagalbos iškvietimo paslaugas, prieigą prie socialinio informavimo paslaugų internetu ir balso telekomunikacijų. Svarbiausia, vartotojams suteikiama teisė į jų duomenų apsaugą elektroninių telekomunikacijų erdvėje. Daugiau apie tai išgirsime vėliau. Taip pat turime suteikti galias reguliuotojų institucijoms užtikrinti tinkamą šių teisių įgyvendinimą. Visa tai yra įtraukta į šį pasiūlymą.

Manau, kad yra labai svarbu pabrėžti, jog šiuo pasiūlymu sudaromos galimybės ir suteikiamos galios. Šis pasiūlymas jokių būdu neriboja žmonių teisių internete ir visai neriboja paslaugų. Mes norime suteikti vartotojams galimybę rinktis, nes būtent tai atvers paslaugas.

Savo pirmąjį pasisakymą noriu užbaigti tokia mintimi: su šiuo pasiūlymu dirbo labai daug žmonių ir panaudojome milžiniškus išteklius. Ypač noriu paminėti Peterį Traungą iš Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto, mūsų teisės patarėją Lucą Vusaggio ir mūsų frakcijos narę Lindsay Gilbert, kurie visi artimai bendradarbiavo su mano asistente Sheena Gooroochurn. Mus stipriai rėmė Komisija, Peter Rodford, pati Komisijos narė ir jos komanda bei Tarybos sekretoriatas, kuriam vadovavo Eva Veivo. Tai pasakojau, nes manau, jog daugelis žmonių neįsivaizduoja nuveikto darbo apimties ir dalyvavusių žmonių skaičiaus rengiant šiuos sudėtingus tekstus. Tikiuosi rytoj sulaukti jūsų paramos, kadangi tai yra labai svarbu visų mūsų ateičiai.

Catherine Trautmann, pranešėja. – (FR) Gerb. pirmininke, Komisijos nare, ponios ir ponai, rytoj balsuosime dėl telekomunikacijų paketo, t.y. paskutinio etapo, kuris yra ilgų darbo ir derybų mėnesių rezultatas siekiant kompromiso, dėl kurio buvo daug ginčytasi su Taryba, nes pradinės visų trijų institucijų pozicijos buvo labai skirtingos.

Pirmiausia noriu nuoširdžiai padėkoti P. del Castillo Verai, M. Harbourui, F. Pleguezuelos Aguilarai, oponuojantiems pranešėjams, politinėms frakcijoms, komitetų pirmininkams ir sekretoriatams, Tarybai pirmininkaujančiai valstybei ir Europos Komisijai už jų nenuilstamą darbą visus šiuos ilgus mėnesius ir dėkoju visiems kolegoms Parlamento nariams, kurie nusprendė pasitikėti manimi ir mane rėmė.

Šiuo paketu pateikiama daug patobulinimų. Jie yra svarbūs vartotojams, nes patobulinimais siūlomos geresnės paslaugos sąžiningesnėmis kainomis. Iš esmės telekomunikacijos daro poveikį kasdieniniam gyvenimui ir akivaizdžiai atlieka socialinę vystymosi ir augimo terpės vaidmenį.

Vien tik telekomunikacijų sektoriuje yra daugiau nei 3,5 mln. darbo vietų ir šio sektoriaus dalis Europos ekonomikoje nuolat auga ir dabar siekia beveik 3,5 proc. Gerai reguliuojama konkurencija leidžia išlaikyti pusiausvyrą tarp senų ir naujų operatorių ir užtikrina žymų sektoriaus augimą, nes dėl esančio teisinio aiškumo skatinamos investicijos.

Būtent todėl per šį derybų raundą kartu su kolegomis pranešėjais ir oponuojančiais pranešėjais kovojome už tai, kad būtų sukurti visiems naudingi reguliavimo pagrindai. Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komitetas balandžio mėn. patvirtino priešpaskutinį teisėkūros proceso etapą, labai didele balsų dauguma patvirtindamas bendrą kompromisą dėl mano ir P. del Castillo Veros pranešimų.

Padėjome pagrindus tvirtam kompromisui, kuris – kartu su M. Harbouro ir F. Pleguezuelos Aguilaros pranešimais – tikiuosi, rytojaus balsavimo metu sulauks jūsų visapusės paramos.

Taip pat norėčiau grįžti prie pakeitimo 138/46 ir aiškiai nurodyti Parlamento ir Tarybos susitarimą, vadinamąjį „paskutinės galimybės kompromisą“, remiantį teksto reikšmę ir apimtį. Nuo balsavimo dėl šio pakeitimo

primojo svarstymo metu Taryba ir toliau vis atmesdavo šį pakeitimą, išbraukė jį iš savo bendrosios pozicijos ir atsisakė jį paminėti konstatuojamosiose dalyse bei straipsniuose.

Europos Parlamentas parodė principingumą ir į kompromisą įtraukė 46 pakeitimo pagrindinius elementus: laisvių apsaugą, teisę į teismo sprendimą ir kreipimąsi į teismą – tai yra geriausiai teisminę instituciją atitinkanti formuluotė – be to, Parlamentas įtraukė dvi papildomas nuostatas interneto naudotojams: buvo patvirtintas gyvybiškai svarbus interneto vaidmuo laikantis pagrindinių teisių ir laisvių, darant specialią nuorodą į Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvenciją.

Todėl buvo išlaikyti ir naudotojų labai išplėsti 46 pakeitimo tekstas ir ketinimai. Taip buvo išvengta to, kad valstybės narės, motyvuodamos, jog Europos Parlamentas negali keisti jų vidaus teismų organizavimo – o to būtų reikėję, norint įgyvendinti šį pakeitimą – būtų atmetusios šį pakeitimą.

Dėl 1 straipsnyje pateiktų taikymo srities ir tikslų šis pasiūlymas iš esmės tampa principu, kuris taikomas visoms pakete esančioms direktyvoms, ypač kai kalbama apie prieigą ir paslaugas. Taip ištaisyta teisinis trūkumas, kuris susidarė 46 pakeitimą sujungus su 8 pakeitimu, kuriame nustatyti nacionalinių reguliuotojų institucijų uždaviniai.

Ponios ir ponai, turime tokias pasirinkimo galimybes: pritarti dabartinės redakcijos 46 pakeitimui ir taip visą telekomunikacijų paketą grąžinti atgal į taikinimo procesą, kurio metu vėl bus atnaujintos derybos dėl visų derybose jau sutartų punktų ir galiausiai, atsižvelgiant į milžinišką valstybių narių prieštaravimą šiam pakeitimui, šis pakeitimas bus panaikintas, arba galime pritarti naujai 46 pakeitimo redakcijai, kuria užtikrinamas pagrindinių teisių laikymasis, t.y. tai, ką Parlamentas patvirtino, kai balsavo dėl Lambrinidžio pranešimo.

Norėčiau taip pat pasakyti, kad, perkeltant direktyvą, reikės atsižvelgti į 1 straipsnio 3 dalies a punktą ir jo konstatuojamąją dalį, o šis tekstas sudarys sąlygas Parlamentui leisti teisės aktus vėliau.

Susidūrus su šiuo neįmanomu pasirinkimu, kviečiu Jus, ponios ir ponai, pagalvoti apie mūsų darbo kitos Parlamento kadencijos metu ateitį, kur mes, be kitų dalykų, dėmesį sutelksime į universalias paslaugas ir į turinį bei intelektinę nuosavybę, todėl raginu Jus paremti šį naują pasiūlymą, nes juo stengiamasi sulauyti darbuotojų, menininkų ir interneto vartotojų teises.

Pilar del Castillo Vera, pranešėja. – (ES) Gerb. pirmininke, kaip ir kiti pranešėjai – Catherine Trautmann ir Malcolm Harbour – pirmiausia norėčiau jiems padėkoti už nepaprastą galimybę dirbti su šia Europos telekomunikacijų rinkų reguliavimo reforma, nes, mano nuomone ir atsižvelgiant į vis dar ribotą mano patirtį šiame Parlamente, tai buvo įvairių narių iš įvairių frakcijų bendradarbiavimo pavyzdys. Taigi, labai Jums dėkoju.

Akivaizdu, kad norėčiau padėkoti ir visiems kitiems prisidėjusiems: oponuojantiems pranešėjams ir ypač Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto sekretariatui, kuris, mano manymu, suvaidino esminį vaidmenį siekiant dabartinės padėties; taip pat norėčiau padėkoti Komisijos narei ir Komisijai už tai, kad palengvino visas sudėtingas trišales derybas.

Taip pat noriu dar kartą paminėti pirmininkaujančios Čekijos įdėtas pastangas nuo pat pirmųjų neryžtingų žingsnių iki pat dabar, kai pirmininkaujanti Čekija parodė savo tikrą lyderystę Taryboje. Norėčiau pareikšti ypatingą padėką už jos įdėtas pastangas.

Ponia Pirmininke, Komisijos nare, ponios ir ponai, tai yra reguliavimo reforma, kuri daro poveikį vienam svarbiausių būsimos Europos sektoriui, svarbiam piliečių gerovės požiūriu ir svarbiam išsivadavimo iš gilios dabar Europoje ir visame pasaulyje – nors dabar kalbame tik apie Europos Sąjungą – mūsų ekonomikas apėmusios krizės požiūriu.

Jei kokia nors viena pramonės šaka ir gali iš tiesų tapti mums reikalingu išsivadavimo iš krizės katalizatoriumi ir augimo priežastimi, tai tokia pramonės šaka yra būtent informacinių technologijų ir telekomunikacijų sektorius, t.y. elektroninių ryšių ir telekomunikacijų sektorius. Būtent todėl yra labai svarbu, kad pasiektume susitarimą, nes jis sudarys mums sąlygas eiti į priekį taikant, mano manymu, patį svarbiausią metodą: atviro požiūrio išlaikymą, žiūrėjimą į priekį, protekcionizmo atmetimą ir konkurencijos bei konkurencingumo skatinimą; šiam tikslui šio sektoriaus vaidmuo yra gyvybiškai svarbus.

Kalbant apie pranešimą – nors jau buvo paminėti įvairūs atskirų pranešimų aspektai – kaip šio pranešimo pranešėja, norėčiau pasakyti, kad naujos Europos reguliuotojų institucijų įstaigos sukūrimas elektroninių ryšių sektoriuje yra gyvybiškai svarbi priemonė, skirta užtikrinti, kad naujo reguliavimo taisyklės, kurias

rytoj ketiname patvirtinti, bus nuosekliai taikomos visoje Sąjungoje; kad bus pasiektas suderinimas praktikoje, kuris sudarys sąlygas sukurti ir vystyti tikrą vidaus rinką, turinčią vidaus konkurenciją, nes tai yra geriausias būdas užtikrinti, kad vartotojai gaus naudos ir geriausias būdas užtikrinti, kad Europos vartotojai turės galimybę naudotis geriausiomis paslaugomis geriausiomis kainomis.

Būtent konkurencija ir tik konkurencija užtikrina tokį galutinį rezultatą ir tokią naudą mūsų vartotojams ir mūsų ekonomikai. Taigi, sakykime „Ne!“ visoms protekcionizmo formoms ir sakykime „Taip!“ atvėrimui ir konkurencijai; sektoriui, kuris gali geriausiai tai užtikrinti, tai yra, elektroninių ryšių sektoriui ir telekomunikacijų rinkoms. Todėl turime progą švęsti.

Francisca Pleguezuelos Aguilar, *pranešėja*. – (ES) Gerb. pirmininke, kaip ir kiti, norėčiau kreiptis į savo kolegas Parlamento narius ir Komisijos narę ir jiems padėkoti už jų visų nuveiktą darbą, dėl kurio, manau, šiandien galime save pasveikinti.

Taip pat norėčiau pareikšti padėką už besąlygišką paramą, kurią gavau būdama GSM direktyvos pranešėja, ypač oponuojantiems pranešėjams, kurie dirbo su manimi, ir Komisijos narei V. Reding už jos lankstumą, kurį ji parodė, kai Parlamentui grąžino mūsų reikalaujamą vaidmenį – dalyvauti strateginiame radijo spektro naudojimo planavime. Be abejo, taip pat privalau padėkoti pirmininkaujančiai Čekijai už jos parodytą aiškų ryžtą priimti sprendimą dėl šios direktyvos ir likusios paketo dalies prieš pasibaigiant šiai parlamentinei kadencijai.

Kaip GSM direktyvos pranešėja, manau, kad radome tinkamą galutinį sprendimą: nustatėme Bendrijos lygmens strateginį spektro planavimą per radijo spektro politikos būsimas daugiametes programas ir tai sujungėme su pagrindų direktyva. Tai yra teisingas sprendimas, nes taip mes pripažįstame, kad spektrą, kaip nepaprastą, viešąjį turtą, reikia kontroliuoti teisės aktais ir jo atžvilgiu taikyti strateginį planavimą vystant naujus tinklus – belaidžius ir optinio pluošto tinklus – kurie, kaip visi pritariame, yra ateitis, ateitis, kurioje privalome nustatyti teisinę apsaugą operatoriams, kad jie galėtų investuoti ir mes galime atgauti lyderystę, kurią Europos Sąjunga turėjo anksčiau.

Norėčiau pabrėžti, jog labai svarbu yra ir tai, kad šiuose bendruose pagrinduose nustatėme tinklo technologinio neutralumo principą, nes atsižvelgiant į buvusį išimties šiam principui taikymą, mes dvigubai įteisiname Parlamento veiksmus tokio masto padėtyje.

Esant tokioms aplinkybėms, manau, kad ši direktyva yra puikus pavyzdys, kaip spektro valdymui suteikiamas didesnis lankstumas, nes kaip tai ir buvo siekiama padaryti šiuo telekomunikacijų reformos paketu.

Neturėtume pamiršti – ir norėčiau tai pabrėžti, kaip tai jau padarė mano kolegos Parlamento nariai – kad Europos Sąjungoje su radijo spektru susijusios paslaugos sudaro apie 300 mlrd. eurų, t.y. 1,2 proc. Bendrijos BVP, apyvartą.

Todėl šio nepaprasto viešojo išteklių valdymo optimizavimas be jokios abejonės duos apčiuopiamos naudos, ypač šiuo ekonomikos krizės metu ir neabejotinai padės mums įveikti krizę. Manau, kad tai yra investavimo galimybė verslui vystyti naujas paslaugas, kurios gali atgaivinti paklausą ir padėti pagerinti mūsų piliečių viešąsias paslaugas.

Aišku, veiksminga spektro politika Europos Sąjungoje sudaro mums galimybes gauti kiek galima didesnę socialinę ir ekonominę naudą iš šio išteklių ir tai mes norime padaryti kiek įmanoma veiksmingiau išlaidų prasme; tokia politika taip pat sudaro geriausias verslo sąlygas paslaugų teikėjams.

Be jokios abejonės, visi esame suinteresuoti, kad vartotojai turėtų daugiau ir geresnių paslaugų – būtent tai ir yra svarbiausia priežastis, dėl kurios leidžiame teisės aktus – ir kad viešosios paslaugos piliečiams būtų teikiamos geriau. Kitaip tariant, norime turėti galimybę bendradarbiauti, kad būtų pasiekta didesnė socialinė ir teritorinė Europos piliečių integracija.

Ponios ir ponai, manau, kad šiandien galime save pasveikinti užbaigę šį darbą, kuris yra nepaprastai svarbus telekomunikacijų pramonei, t.y. sektoriui, kurio faktinis augimas 2008 m. buvo 1,3 proc., kai bendras BVP faktiškai augo 1 proc. Visus jus raginu rytoj paremti mūsų darbą, kad galiausiai galėtume įgyvendinti šį teisinį pagrindą.

Viviane Reding, *Komisijos narė*. – Gerb. pirmininke, tai iš tiesų buvo tikras čia atstovaujamų šalių, oponuojančių pranešėjų, pranešėjų, pirmininkaujančios Čekijos ir visų mūsų kolegų pavyzdinis bendradarbiavimo modelis ir sveikinu juos nuveikus tokį didelį darbą.

Šis didelis darbas yra šiandien ant stalo padėto susitarimo, kuris pasiektas po to, kai 2007 m. Komisija pateikė paketą, rezultatas. O rezultatai yra tokie: naujos vartotojų teisės, pvz., teisė pakeisti telefoninio ryšio operatorių per vieną darbo dieną, Europos telekomunikacijų institucijos įsteigimas, didesnio tarpusavio priklausomumo tarp nacionalinių telekomunikacijų reguliuotojų institucijų įdiegimas, priemonės, skirtos užtikrinti galimybes europiečiams prisijungti prie plačiajuosčio interneto, radijo spektro atvėrimas naujų bevielų paslaugų naudojimui, nauja funkcinio atskyrimo priemonė, skirta padidinti konkurenciją ir vartotojų pasirinkimo galimybes, aiški konkurencingumą didinanti taisyklė dėl investavimo į greituosius plačiajuosčius tinklus, geresnės teisės ir naujos garantijos vartotojams, priemonės, skirtos spręsti pažeidimus, susijusius su asmens duomenimis ir t.t. ir pan. Tai yra labai svarbios naujos priemonės, skirtos sektoriui, kurio pajamos siekia 300 mlrd. eurų ir kurio dėka Europa pirmąja pasaulyje pagal judriojo ryšio telefonus ir spartųjį internetą.

Norėčiau pabrėžti, kad jei Parlamentas balsuos už šį paketą, jis turės būti įgyvendintas nacionalinėje teisėje iki 2010 m. ir nauja telekomunikacijų reguliuotojų institucija pradės veikti šią vasarą. Europos Parlamento balsavimas yra labai gera naujiena vartotojams visoje Europoje. Nuostatomis dėl tarptinklinio ryšio ištaisėme padėtį, susidariusią dėl bendros Europos telekomunikacijų rinkos nebuvimo. Dabar reforma gilinamasi į pačią problemos esmę: reforma tiesiamas kelias tikrai bendrai rinkai, skirtai ir telekomunikacijų operatoriams ir vartotojams. Tai yra labai svarbu mūsų pramonei.

Teisės akto tekstas taps stabiliumi teisiniu pagrindu, kuriuo remiamos investicijos ir naujovės ir sukuriamas reguliavimo nuoseklumas, reikalingas pramonei, kad būtų galima planuoti verslo strategijas ateičiai. Tai yra labai svarbu ekonomikos suirutės metu, čia, šiuo metu, privalome kiek įmanoma labiau padidinti šio sektoriaus indėlį į visos ekonomikos produktyvumą ir augimą. Turiu aiškiai apsaityti, kad šio iššūkio akivaizdoje, Parlamentas nevengė atsakomybės.

Ekonomika taip pat yra labai svarbi vartotojams. Todėl tiesiog noriu pasakyti, kad dėl prieigos prie skubios pagalbos iškviatimo paslaugų, dėl mažiau kliūčių keičiant operatorių per vieną dieną, dėl privatumo, kai kalbama apie asmens duomenis – dėl visų šių aspektų buvo rastas sprendimas.

Džiaugiuosi, kad Parlamentas sugriežtino taisyklės dėl slapukų ir panašių prietaisų naudojimo. Interneto naudotojai bus ne tik geriau informuojami apie tai, kas nutinka jų asmens duomenims, bet ir bus lengviau praktiškai kontroliuoti savo asmens duomenis. Džiaugiuosi, kad patvirtintas privalomas pranešimas apie pažeidimus, susijusius asmens duomenimis. Pirmą kartą tokios rūšies įpareigojimas buvo nustatytas Europos lygiu.

Taip pat džiaugiuosi dėl to – ir tai visuomet rėmė Parlamentas – kad žmonės su negalia atsidurs geresnėje padėtyje. Labiausiai džiaugiuosi dėl to, kad dabar dauguma vartotojų naudosis su privatumu, žodžio laisve ir prieiga prie informacijos susijusiomis garantijomis. Visa tai bendrai – ir suderinimo priemonių patvirtinimas, ir nacionalinių reguliuotojų institucijų pasirinktų teisių atstatymo būdų geresnė priežiūra – užtikrins didesnę nuoseklumą vidaus rinkoje ir padės naujai institucijai, kuriai šiame procese teks svarbiausias vaidmuo, t.y. suburti 27 nacionalinių reguliuotojų institucijų žinias ir patirtį ir panaikinti dar esančias kliūtis, trukdančias tikrai Europai be sienų.

Labai džiaugiuosi, kad Parlamentas suvaidino svarbų vaidmenį didinant daugiamečių spektro politikos programų, kurias pasiūlys Komisija ir kuriose savo žodį pirmą kartą turės ir Parlamentas, vaidmenį. Šiuo tikslu prieš įdiegiant Geresnio reguliavimo direktyvą, pakeisime Komisijos sprendimus dėl Radijo spektro politikos grupės, kad ši politikos grupė galėtų tiesiogiai atsiskaityti Tarybai ir Parlamentui.

Taip pat džiaugiuosi dėl Parlamento pritarimo technologijų ir paslaugų neutralumo principams ir pritarimui galimybei suderinti dažnių juostas, kad būtų galima prekiauti naudojimo teisėmis. Visa tai yra labai svarbu investavimui į būsimo kartos tinklus ir investicijų grąžai, tinkamai atsižvelgiant į susijusią riziką. Tuo taip pat galės pasiremti Komisija, kai parengs išsamesnes reguliavimo gaires dėl naujos kartos prieigos.

Atsakydama į Parlamento narių iškeltus klausimus, turiu pateikti dvi deklaracijas. Pirmojoje paaiškinama, kad Komisija skatins plačias diskusijas dėl universaliųjų paslaugų apimtį ir kiek įmanoma anksčiau pateiks pasiūlymus. Antrojoje deklaracijoje teigiama, kad Komisija nedelsdama imsis veiksmų, konsultuos ir pateiks pasiūlymus dėl reikalavimų dėl pranešimo apie su asmens duomenimis susijusius pažeidimus pateikimo taikymo ir kituose sektoriuose.

Kitas pateiktas dokumentas yra GSM direktyva. Čia Komisija gali visiškai pritarti pokyčiams, kuriais siekiama paaiškinti, jog dažnių juostos patenka į keičiančios direktyvos taikymo sritį. Tik noriu pabrėžti, jog vien tik ši direktyva sudaro sąlygas sutaupyti iki 1,6 mlrd. eurų judriojo ryšio sektoriuje ir tai labai aiškiai rodo, kad

Parlamentas sugeba priimti suderintus sprendimus – sprendimus ekonomikos labui, sprendimus pramonės labui ir sprendimus vartotojų labui. Visa tai kartu sudaro labai gerą paketą, atitinkantį Europos interesus.

Komisijos deklaracija

- dėl universaliųjų paslaugų (3a konstatuojamoji dalis)

Komisija atkreipia dėmesį į konstatuojamosios dalies 3a tekstą, dėl kurio susitarė Europos Parlamentas ir Taryba.

Komisija esant tokioms aplinkybėms nori dar kartą patvirtinti, kad, kaip yra nurodžiusi savo 2008 m. rugsėjo 25 d. Komunikate COM (2008 m.) 572 dėl elektroninių ryšių tinklų ir kitų tokių universaliųjų paslaugų, ji 2009 m. skatins išsamias diskusijas ES lygiu, kurių metu bus nagrinėjami įvairūs alternatyvūs metodai ir sudarytos sąlygos visoms suinteresuotosioms šalims pareikšti savo nuomonę.

Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai skirtame komunikate apibendrins diskusijas ir iki 2010 m. gegužės 1 d. pateiks reikalingus pasiūlymus dėl Universaliųjų paslaugų direktyvos.

- dėl pranešimo apie duomenų saugumo pažeidimą (2 straipsnio h punktas ir 4 straipsnio 3 dalis) – E. privatumo direktyva)

Elektroninių ryšių reguliavimo pagrindų reforma įvedamas naujas sprendimas ES duomenų apsaugos ir privatumo taisyklių srityje: elektroninių ryšių paslaugų ir tinklų teikėjai privalo pranešti apie asmens duomenų saugumo pažeidimus. Tai yra svarbus žingsnis siekiant didesnio saugumo ir geresnės privatumo apsaugos, nors šiuo metu tokia apsauga taikoma tik elektroninių ryšių sektoriui.

Komisija atkreipia dėmesį į Europos Parlamento norą įpareigojimą informuoti apie asmens duomenų saugumo pažeidimus taikyti ne tik elektroninių ryšių sektoriuje; ir nustatyti šį įpareigojimą tokioms įstaigoms, kaip antai informacinės visuomenės paslaugų teikėjai. Toks metodas būtų visapusiškai suderinamas su bendru viešosios politikos siekiu pagerinti ES piliečių asmens duomenų apsaugą ir padidinti piliečių galimybes imtis veiksmų, kai tokiems duomenims kyla pavojus.

Esant tokioms aplinkybėms, Komisija nori dar kartą patvirtinti savo nuomonę, kaip buvo pareikšta derybų dėl reguliavimo pagrindų reformos metu, kad viešai prieinamų elektroninių ryšių paslaugų teikėjams nustatytas įpareigojimas teikti pranešimą apie asmens duomenų saugumo pažeidimus sudaro tinkamas sąlygas išplėsti diskusijas ir diskutuoti dėl reikalavimų informuoti apie bendrai taikomus pažeidimus.

Todėl Komisija nedelsdama pradės tinkamus parengiamuosius darbus, įskaitant konsultacijas su suinteresuotomis šalimis iki 2011 m., siekdama, jei reikės, pateikti pasiūlymus šioje srityje. Be to, Komisija pasikonsultuos su 29 straipsnio darbo grupe ir Europos duomenų apsaugos prižiūrėtoju dėl galimybių Direktyvos 2002/58/EB taisyklėse nustatytų principų dėl pranešimų apie duomenų apsaugos pažeidimus taikymo neatsižvelgiant į susijusį sektorių arba duomenų tipą.

Angelika Niebler, PPE-DE frakcijos vardu. – (DE) Gerb. pirmininke, Komisijos nare, ponios ir ponai, taip pat norėčiau pradėti padėkodama visiems man padėjusiems galiausiai pasiekti patenkinamą kompromisą dėl telekomunikacijų paketo. Pirmiausia dėkoju mūsų Parlamentui: pirmiausia visiems pranešėjams, mano kolegoms M. Harbourui, P. del Castillo Verai ir C. Trautmann ir, be abejo, F. Pleguezuelos Aguilarai. Labai ačiū, Komisijos nare, už tokį puikų bendradarbiavimą su Komisija. Jūs pati dažnai dalyvavote trišalėse derybose. Tai yra geras ženklas. Iš tiesų, kartu su pirmininkaujančia Čekija, konstruktyviai prisidėjote ir padėjote mums galiausiai pasiekti šį kompromisą.

Šis kompromisas yra geras ir labai tikiuosi, kad rytoj balsavimo metu jam bus visapusiškai pritarta. Kaip jau buvo minėta, visas telekomunikacijų sektorius yra vienas iš veiksmingiausių mūsų Europos ekonomikos sektorių ir esant pačiame finansų ir ekonomikos krizės viduryje yra itin svarbu sudaryti tokias bendras sąlygas, kurios būtų tinkamos vėl paleisti šį darbo vietų kūrimo Europoje variklį ir jam veikti. Daug darbo vietų yra susijusios su telekomunikacijų pramone ir mūsų tvirtinamų teisinių pagrindų pagalba sukūrėme sąlygas, kurios yra tinkamos ir toliau tinkamai vystyti sektoriui.

Kodėl šis telekomunikacijų paketas yra toks svarbus? Norėčiau išskirti mano nuomone svarbiausią dalyką. Mums reikia prieigos prie spartaus interneto visoje Europoje: ne tik miestuose, bet ir kaimo regionuose. Sakydama mums, turiu omenyje jaunimą, kuris bendrauja visame pasaulyje. Sakydama mums, turiu omenyje mūsų verslą, kuris veikia visame pasaulyje ir turi tarptautines būstines, bei, be jokios abejonės, mūsų valdžios institucijas ir administracijas. Kas šiuo atžvilgiu buvo pasiekta šiuo telekomunikacijų paketu? Yra sukurtas reikalingas teisinis pagrindas, taigi verslas gali investuoti į plačiajuosčių tinklų nacionaliniu lygiu plėtrą.

Parengę šį paketą ir jį įtraukę investicijų apsaugą, sukūrėme reikšmingas iniciatyvas ir užtikrinome – per šio reglamento reikalavimus – kad stiprinamos ne naujos rinkos. Naujų tinklų statymo rizika buvo padalinta patenkinamai ir sąžiningai.

Ką dar reguliuoja telekomunikacijų paketas? Pirmiausia veiksmingą dažnių juostų naudojimą – tai irgi yra labai svarbu nacionaliniam plačiajuosčio ryšio pasiūlos vystymui. Pakete skatiname lankstesnę dažnių politiką Europoje. Perėjus prie skaitmeninės televizijos atlaisvintos dažnio juostos – vadinamieji skaitmeniniai dividendai – taip pat turėtų būti prieinamos judriojo plačiajuosčio ryšio paslaugoms ir tai turėtų ypač sumažinti spragas kaimo vietovėse. Tačiau mes kartu pripažinome specialų vaidmenį, kuris tenka transliavimui užtikrinant laisvos nuomonės formavimą mūsų demokratinėje visuomenėje. Viską pasvėrus, tai yra geras kompromisas ir tikiuosi jis sulauks plataus pritarimo rytoj!

Erika Mann, PSE frakcijos vardu. – Gerb. pirmininke, nuostabu sekti šias diskusijas – kolegos jau išdėstė pagrindinius aspektus, o Komisijos narė pateikė savo pranešimą – tačiau tai, kad čia visai nedalyvauja Taryba daug pasako apie tai, kaip kartais mes veikiame Europos Sąjungoje. Tai yra visiškai nepriimtina. Patiriame vieną iš grėsmingiausių kada nors Europos Sąjungą ir pasaulį užklupusių krizių ir kalbėdami apie tokią aktualią ir darbo vietų kūrimui svarbią temą – apie vieną iš sričių, kurioje iš esmės vis dar išlaikome stabilumą – matome, kad Taryba negalvoja ir nediskutuoja su mumis šiandien – mano nuomone, tai pasako labai daug. Tikiuosi, kad kitą Tarybai pirmininkaujančią valstybę matysime daug dažniau, nes negalime veikti tokiu būdu.

Leiskite pasakyti du dalykus. Norėčiau padėkoti oponuojančiai pranešėjai Pilar del Castillo Verai, kuri nuveikė didelį darbą. Darbas buvo sudėtingas ir iš pradžių nebuvo aišku, kad jį įveiksime ir kad šioje srityje pasieksime didesnę „europėizacijos“ lygį. Atrodo, kad suradome priimtina kelią, kuris padės nacionalinėms reguliuotojų institucijoms dirbti kartu ir mokytis vienos iš kitų. Tai yra didelis laimėjimas, ypač naujoms valstybėms narėms.

Norėčiau pakalbėti apie du aspektus – džiaugiuosi, kad apie juos užsiminė Komisijos narė: investicijas į naują infrastruktūrą, kurios turės naujus pagrindus ir darbą pagal konkurencijos taisykles, kurios nors ir yra skirtingos, sudarys sąlygas plaukti investicijoms į šią sritį; ir labai greitai pasirodysiančias gaires dėl NKP (angl. NGA). Tikiuosi, kad minėtose gairėse bus išlaikytas šiame Parlamente nustatytas požiūris, nuo kurio, tikiuosi, Komisijos narė nenukryps.

Dėl universaliųjų paslaugų reikia pasakyti, kad tikiuosi, jog Komisijos narė ras būdą užtikrinti, kad pelną iš naujų investavimo galimybių gausiantys telekomunikacijų operatoriai savo ruožtu investuos, siekdami užtikrinti, kad ateityje visi piliečiai turėtų prieigą prie plačiajuosčio ryšio.

Ir galiausiai norėčiau paraginti šį Parlamentą, savo kolegas ir Komisiją – ir, tikėkimės, Tarybą – pažvelgti į tas sritis, kuriose mes pasiekėme kompromisus, tačiau dėl kurių neesame visiškai patenkinti. Tai apima Interneto klausimus, pvz., klausimą, kiek valstybės gali kištis, jei mano, jog piliečiai neteisėtai pasiekia interneto turinį – tai mes Vokietijoje vadiname *Internet spüren*, ir tinklo valdymą. Tikiuosi, kad per antrąją metų pusę sugebėsime rasti būdą išspręsti šiuos klausimus ir pasiekti didesnę sutarimą tarp mūsų ir piliečių, kurie nuo mūsų labai smarkiai priklauso.

Cristian Silviu Buşoi, ALDE frakcijos vardu. – Gerb. pirmininke, kaip Liberalų frakcijos oponuojantis pranešėjas, norėčiau padėkoti Malcolmui Harbournui ir kitiems savo kolegoms už puikų bendradarbiavimą. Šis klausimas yra labai svarbus visiems elektroninių ryšių naudotojams Europos Sąjungoje ir kompromisas, dėl kurio galiausiai sutarėme su Taryba – nors diskusijos tikrai nebuvo lengvos – yra tinkamai suderintas.

Derybos su Taryba lėmė nemažai svarbių pasiekimų. Vienas tokių puikių pasiekimų, lyginant su pirmuoju svarstymu, yra susijęs su Europos skubios pagalbos iškvietimo numeriu 112 ir įpareigojimas operatoriams – bent jau fiksuotojo ir judriojo telefoninio ryšio operatoriams – pagal technines galimybes be jokių suvaržymų pateikti skambinančiojo vietą. Tai yra labai svarbus pasiekimas, kadangi tai padės avarinėms tarnyboms reaguoti veiksmingiau ir padidins visų piliečių gyvybių apsaugą visoje Europos Sąjungos teritorijoje.

Nuostatos dėl ryšio srauto valdymo politikos pranešime tapo prieštaringu punktu, tačiau esu tvirtai įsitikinęs, kad kompromisu saugomos naudotojų teisės pasiekti turinį ir naudotis paslaugomis pagal savo pasirinkimą. Niekada niekas šiame Parlamente nenorėjo apriboti laisvės internete. Mūsų tikslas buvo leisti ryšio srauto valdymo procedūras, jei jos yra reikalingos, kad galutiniams vartotojams būtų užtikrintas kiek įmanoma geriausias naudojimasis internetu, su sąlyga, kad jie neriboja konkurencijos tarp paslaugų teikėjų. Manau, kad kompromisas visiškai atitinka šį tikslą ir todėl jam visapusiškai pritariu.

Taip pat manau, kad visomis priemonėmis, susijusiomis su prieiga prie paslaugų ir jų naudojimu, turėtų būti atsižvelgiama į visų piliečių pagrindines teises ir laisves ir ši nuostata buvo apsaugota pranešime. Kai kas iš mūsų gali būti nepatenkintas šiuo pranešimu, tačiau norėčiau pabrėžti, kad nepaisant trūkumų, tai yra geriausia, ką galėjome pasiekti su Taryba ir tvirtai patariu jums rytoj už jį balsuoti.

Rebecca Harms, *Verts/ALE frakcijos vardu*. – (DE) Gerb. pirmininke, yra vienas dalykas, dėl kurio ypač norėčiau pagirti pranešėją. Manau, kad yra labai gerai, jog dėl tam tikrų aspektų Komisijos narė V. Reding atsisirbojo nuo savo pasiūlymo. Dabar ketinamuose patvirtinti teisiniuose pagrinduose požiūris į dažnio juostas yra geriau suderintas, palyginti su pateiktuoju Komisijos pasiūlyme.

Mano nuomone – kaip dabar sutarėme – dažnio juostų klausimu bus geriau atsižvelgiama į viešuosius interesus transliavimo naudai. Atsižvelgiant į dabartines diskusijas dėl finansų rinkų, manau, kad savo diskusijomis mes iš tiesų užkirtome kelią nemalonumams. Šiuo, dabar sutartu pasiūlymu, bus daug labiau suderintu būdu atsižvelgiama į santykį tarp rinkos ir to, ką rinka gali sukurti, ir valstybės uždavinių. Manau, kad pasiūlymas rodo mūsų demokratijos saugumo pažangą bei gali padaryti vertingą indėlį į kultūrą.

Net jei dar mūsų laukia diskusijos frakcijoje, norėčiau pasakyti, jog visiškai nesu patenkinta kompromisu dėl interneto naudotojų teisių apribojimų, kai manoma, kad buvo padaryti pažeidimai.

Žinau, kad pirminis 138 pakeitimas teisiniu požiūriu nebuvo tinkamos formos. Tačiau matau, kad dabar rastu kompromisą neužtikrinama tai, kad priimant sprendimą dėl piliečio pagrindinių teisių Europos Sąjungoje apribojimo, turi dalyvauti teisėjas. Komisijos nare, man būtų labai įdomu išgirsti, kaip Jūs aiškinatė šį kompromisą ir ypač, ką Jūsų nuomone, šis mūsų dabar turimas kompromisas reiškia Prancūzijos „Hadopi“ modelio požiūriu.

Manau, kad sukursime dvi skirtingas pozicijas pagrindinių teisių svarstymui. Greičiausiai reikalai vienoje valstybėje narėje bus geresni nei kitoje. Manau, kad tai yra blogai, labai blogai išdėstytas kompromisas. Mes, Parlamentas, turėtume parašyti daug geriau. Gerb. pirmininke, menininkų teisių klausimu sutinku su savo kolege parlamento nare E. Mann: autorių teisės turi būti reguliuojamos kitame reglamente, o ne rinkos reguliavimo pagrinduose.

Eva-Britt Svensson, *GUE/NGL frakcijos vardu*. – (SV) Ačiū Gerb. pirmininke. Tai, ką stebime šiandien, yra naujos visuomenės augimas. Matome mūsų visuomenėje vykstantį technologinį atsinaujinimą, kur senus bendravimo būdus, t.y. vienos krypties bendravimo tipą, kai „vienas asmuo kalba ir visi klausosi“, keičia įvairiapusiškesnis bendravimas, dalyvaujamojo bendravimo forma ir daugelis mūsų tapome šios naujos laisvės kultūros šalininkais. Čia kalbame apie sąveiką, išraiškos laisvę, kūrybiškumą ir kūrybinę energiją. Kalbame apie keitimąsi informacija, kuri dažnai nepriklauso nuo komercinių interesų, tačiau, deja, senųjų jėgų struktūros jaučia grėsmę ir todėl nori kištis ir reguliuoti bei kontroliuoti tai, kas vyksta internete.

Kovos su organizuotu nusikalstamumu ir terorizmu pretekstu jos stengiasi apriboti piliečių teises, tačiau negalima leisti, kad tai įvyktų. Todėl kartu su savo kolegomis Europos vieningųjų kairiųjų jungtinės frakcijos/Šiaurės šalių žaliųjų kairiųjų nariais parengiau nemažai pakeitimų piliečių teisių labui, kad būtų apsaugotos piliečių teisės internete. Dar kartą teikiu savo 166 pakeitimą, kuris buvo patvirtintas ankstesniojo svarstymo metu. Šio pakeitimo tikslas yra užtikrinti, jog galutiniai elektroninių ryšių naudotojai, t.y. piliečiai, turėtų galimybę pasiekti paslaugas ir taikomas programas be nepateisinamų apribojimų. Turime pasiekti pusiausvyrą tarp asmenų teisių į žodžio laisvę ir privatumą ir apsaugoti kitų asmenų duomenis ir laisves bei teises, įskaitant teisę į intelektinės nuosavybės apsaugą ir viešosios saugos ir saugumo užtikrinimą.

Tam tikrose valstybėse vyriausybės nori įdiegti naujus griežtesnius įstatymus, kurie sudaro sąlygas interneto teikėjams blokuoti asmenų prieigą prie interneto. Manome, kad turėtų būti neįmanoma nei vienam piliečiui užblokuoti prieigos prie interneto, prieš tai neišnagrinėjus atvejo teisme. Aš, kaip pilietė, taip pat privalau turėti laisvę naršyti įvairiuose tinklalapiuose internete ir jaustis saugi, žinodama, kad privačios įmonės negali gauti šios informacijos. Tie iš mūsų, kurie iš tiesų mėgsta internetą ir jo teikiamas galimybes, sako, kad naudotojų teisės turėtų būti apibrėžtos pagal tai, kam naudojame savo abonentą. Nenorime būti prilyginti vartotojams, kurių turėtų tik abonentinėje sutartyje nustatytas teises. Deja, ir Tarybos bendrojoje pozicijoje ir kompromise paliekami būdai tai padaryti, tačiau internete mes norime būti piliečiais, o ne paprasčiausiais klientais ir vartotojais. Internetas yra susitikimo, laisvos informacijos forumas, o jį norima pritaikyti prie prekybininkų atstovų interesų? Ne, taip nemanau. Kyla klausimas, kokio tipo visuomenėje norime gyventi? Ar norime gyventi žvalgybinėje visuomenėje ar norime gyventi visuomenėje, kurioje žmonės gali būti tikri, kad laikomasi teisinės valstybės principų? Visuomenėje, kurioje žmonės gali žinoti, jog gerbiamas jų privatumas ir visuomenėje, kurioje žodžio laisvė vertinama labiau už žmonių gyvenimo kontrolę. Būtent

tokioje visuomenėje noriu gyventi ir dirbti, kad mes tokią visuomenę turėtume. Todėl raginu jus paremti mano ir GUE/NGL frakcijos pateiktus pakeitimus dėl piliečių laisvių.

Kathy Sinnott, IND/DEM frakcijos vardu. – Gerb. pirmininke, kaip žinome, internetas pakeitė pasaulį. Dabar mus nuo informacijos, kurią būtų labai sunku arba net neįmanoma surasti, skiria tik kelios sekundės, tačiau pagrindinė interneto savybė yra ne greitis ar technologija; tai yra laisvė: laisvė reikšti nuomonę, laisvė keistis mintimis ir laisvė dalintis informacija.

Kai kas pasisako už ateitį su apribojimais, kur laisvas duomenų judėjimas būtų sustabdytas, didžiajam verslui būtų galima dusinti naujoves, o interneto tiekėjai taptų vartų saugotojais. Tokį metodą jau matėme – Kinijoje.

Tikiuosi, kad pasirinksiame laisvės, kuri mums atnešė tokią sėkmę ir pakeitė pasaulį į gerąją pusę, išsaugojimą. Šiuo metu, kai ekonomikai reikia visos pagalbos, kokią tik galime suteikti, turime rinktis atvirumą pažangai, o ne trumpalaikį pelno protekcionizmą. Savo rinkėjų vardu balsuosiu už būsimą mūsų informacijos laisvę ir mūsų laisvą prieigą prie interneto viso teisėto naudojimo tikslu. Taip darydama balsuosiu už demokratiją ir ekonomiką, kurioje galimybės atviros visiems.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Gerb. pirmininke, nors ir pateiktas remiantis teisėtu meninės kūrybos apsaugos pagrindu, Paryžiuje parengtas vadinamasis „Hadopi“ įstatymas yra tiesiog laisvę naikinantis įstatymas.

Tiesą pasakius, šiuo tekstu neskatinama kūryba. Tiesiog jame pateiktas plataus masto interneto naudotojų veiklų kontroliavimas. Įstatyme nėra jokių specialių pasiūlymų, skirtų pagerinti teisėtą kultūros prekių tiekimą. Įstatymas apgailėtinaai atsilieka nuo laikmečio techninių galimybių slėpti ar pakeisti IP adresus požiūriu. Įstatymu žengiamas žingsnis atgal teisės į privatų dauginimą prasme, nors už tokį dauginimą visi bet koku atveju sumoka mokėstį pirkdami skaitmeninę laikmeną. Įstatymu grynai administracinei institucijai suteikiami milžiniški įgaliojimai vykdyti baudžiamąjį kaltinimą ir taikyti baudas. Įstatyme vėl atkurta dviguba bausmė, kai interneto naudotojams nutraukiama prieiga prie interneto, tačiau jie ir toliau turi mokėti abonentinį mokėstį. Galiausiai šiuo įstatymu paniekinama nekaltumo prezumpcija ir teisė save apginti.

Užkirtęs kelią šiam, komunistinės Kinijos ar kitų totalitarinių režimų vertam įstatymui, kurį per jėgą nori prastumti N. Sarkozy, šis Parlamentas dar kartą patvirtintų kiekvieno iš mūsų teisę į privatumą, prieigą prie informacijos, žodžio laisvę ir tinkamas teises procedūras. Tai yra tiesiog gyvybiškai svarbu.

Bernadette Vergnaud (PSE). – (FR) Gerb. pirmininke, Komisijos nare, ponios ir ponai, pirmiausia norėčiau padėkoti pranešėjams ir oponuojantiems pranešėjams ir juos pasveikinti. Visi sunkiai dirbome per šiuos pastaruosius keletą mėnesių, kad parengtume paketą, kuris, mano nuomone, yra nuoseklus ir aukštos kokybės.

Aišku, derybos nebuvo lengvos nei pačiame Parlamente nei derantis su Taryba ir Komisija, tačiau nuo pirmo balsavimo Parlamento komitete, kur su turiniu susiję dalykai visiškai užgožė kitus šio paketo elementus, nuomonės smarkiai pasikeitė.

Todėl M. Harbouro pranešime daugelis vartotojų atžvilgiu pasiektų patobulinimų iš esmės nebuvo paminėti. Tikiuosi, kad šį kartą viskas bus kitaip ir ne tik dėl to, kad dėl pagrindinių laisvių ir privatumo apsaugos pasiekti kompromisai yra geri, bet ir dėl to, kad ši tema apima milžiniškas vartotojų ir telekomunikacijų sektorių bei jų darbuotojų galimybes. Dėl pagrindų direktyvos ir Universaliųjų paslaugų direktyvos pasiektais kompromisais daroma aiški nuoroda į valstybių narių įpareigojimą laikytis teisės į sąžiningą teismą principo ir tai be abejonės turi nuraminti prieštaraujančius Prancūzijos projektui administracinei įstaigai taikyti sankcijas. Tokie tekstai yra ne kas kita, kaip Trojos arklys nuoseklaus atsakymo požiūriu ir netgi prieštarauja pačiam principui.

Susirūpinimą kelia ir interneto neutralumas ir prieigos ribojimo klausimas. Šiuo klausimu galutinis tekstas yra labai aiškus. Bet kokia tinklo valdymui skirta politika yra pateisinama tik minimalaus paslaugos kokybės lygio išlaikymo tikslu ir negali vesti į diskriminaciją tarp paslaugų ir taikomųjų programų, kai viską kontroliuoja nacionalinės reguliavimo institucijos.

Taip pat noriu pabrėžti, ką vartotojų labai pasiekėme Universaliųjų paslaugų direktyvoje. Nuo šiol operatorius negalės slėptis už techninio tinkamumo problemos ir ja motyvuodamas atsisakyti teikti patikimą prieigą prie skubios pagalbos iškvietimo paslaugų ir prie pagalbos telefonu „112“ skambinančiojo vietovės nustatymo. Šis Europos piliečių saugai gyvybiškai svarbus aspektas pagaliau bus sutvarkytas; techninės galimybės jau buvo kelerius metus, tačiau valdžios institucijos ir operatoriai buvo linkę aukoti saugumą.

Tą patį galima pasakyti ir apie su sutartimi susijusios informacijos, kurią reikės teikti privalomai ir reguliariai, skaidrumą ir kokybę. Vartotojai gaus naudos iš apmokestinimo informacijos, atitinkančios jų vartotojų profilį ir iš išpėjamųjų pranešimų, kai jie viršys savo įprastos kainos paketą – tai yra ypač naudinga kai užsienyje naudojami specialūs tarifai arba jauniems žmonėms, kurie yra pagrindiniai SMS pranešimų padidintais tarifais naudotojai. Nuo šiol sutarčių trukmė negalės būti ilgesnė nei 24 mėnesiai, o operatoriams nustatytas įpareigojimas siūlyti 12 mėnesių sutartis, o operatoriaus keitimas turi įsigalioti per vieną dieną. Mums pavyko pasiekti maksimalią prieigą asmenims su negalia ir peržiūrėti universaliųjų paslaugų taikymo sritį, kad iki kitų metų jos apimtų ir judrųjų ryšį.

Ponios ir ponai, tikiuosi, kad balsuosime už šį galutinį tekstą, kuris yra mėnesius trukusių derybų kulminacija, ir neimsime pernelyg jaudintis dėl nuogastavimų, nors tai yra ir suprantama, atsižvelgiant į didelę svarbą...

(Pirmininkė nutraukė pranešėją)

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Gerb. pirmininke, būdamas direktyvos dėl duomenų apsaugos elektroninių ryšių srityje pranešėju, pirmiausia norėčiau padėkoti M. Harbourui, kuris didesnio bendradarbiavimo sąvokai suteikė visiškai naują reikšmę. Tai nebuvo pirma tokios rūšies procedūra, tačiau tai buvo bene vaisingiausia tokios formos procedūra. Norėčiau padėkoti Komisijos narei V. Reding, kuri dalyvavo visuose trišaliuose pokalbiuose ir dalyvavo asmeniškai, nors to šiuo metu negalima pasakyti apie visus Komisijos narius.

Manau, kad sugebėjome parodyti, jog, pirmiausia, geriausia vartotojų apsauga yra veiksminga duomenų apsauga; kad kai žmonės naršo internete ir tiksliai nežino kas vyksta už jų ekranų, yra labai svarbu žmones tinkamai informuoti. Mes laikėmės Komisijos pasiūlymo padaryti pranešimą apie saugumo pažeidimus privalomu ir jį patobulinome. Tai yra procedūra, kuri bus įgyvendinta etapais ir kuri buvo kuriama bendradarbiaujant su nacionalinėmis reguliuotojų institucijomis, telekomunikacijų teikėjais ir politikos kūrėjais. Džiaugiuosi Komisijos pranešimu, kad iki 2011 m. pabaigos šiuo tikslu bus pateikta horizontalioji direktyva, nes nėra jokios prasmės paprasčiausiai kelti šį klausimą elektroninių ryšių srityje.

Be to nustatėme, kad yra privaloma gauti naudotojo sutikimą programų ir taikomųjų programų, įskaitant kietajame diske esančius asmens duomenis, saugojimui. Šiuo klausimu norėčiau trumpai paminėti, kad mes parengėme pirminius pasiūlymus labai artimai bendradarbiaudami su susijusios pramonės atstovais. Kai kurioms pramonės dalims pasiūlymai buvo pernelyg menki, kai kurioms dalims jie buvo pernelyg stiprūs. Tuomet tai sukėlė rūpesčių ir sąmyšį Taryboje ir Komisijoje, nes prieš pabaigą pramonė norėjo grįžti prie iš pat pradžių pateiktų pasiūlymų, kadangi nebuvo patenkinta kompromisiniais pasiūlymais. Šios istorijos moralas yra toks: mes, institucijos, turėtume tikėti tuo, kad galime gerai kartu bendradarbiauti ir neturėtume leisti kitų interesų turintiesiems tarp mūsų įkalti pleišta.

Baigdamas norėčiau dar kartą padaryti nuorodą į mano kolegės parlamento narės C. Trautmann pranešimą. Kai kas mano ir kitose frakcijose nesutiks su įtaisykle „trys bandymai ir pašalinimas“ panašiu įstatymu. Prieš užblokuojant prieigą prie interneto turi būti vykdoma teisminė kontrolė.

David Hammerstein (Verts/ALE). – (ES) Gerb. pirmininke, Komisijos nare, ačiū; buvo malonu dalyvauti šiame itin įtraukiančiame procese. Ir aš norėčiau padėkoti pranešėjams.

Šiuo metu N. Sarkozy meta iššūkį Europos institucijoms dėl interneto ateities. Koks bus mūsų atsakymas? Ar ketiname ir toliau tylėti ir nieko neatsakyti? Kokia yra Europos Sąjungos ir Komisijos pozicija dėl nuoseklaus atsako dėl naujo įstatymo „HADOPI“ (meno kūrinių sklaidos ir teisių apsaugos internete valstybinė agentūra)?

Turėtume klausyti didžiosios dalies europiečių, ypač skaitmeninėje eroje užaugusio jaunimo, nes jie nenori, kad būtų pastatyti durininkai; jie nenori, kad keitimuisi žiniomis, kultūra ir informacija internete būtų užkabinta sunki spyna.

Didžioji dauguma nori laisvės; jie nori išlaikyti savo privatumą, turėti prieigą prie kultūros be jokios baimės ar rūpesčių, išlaikyti interneto neutralumą; jie nenori tikrinimų ir diskriminacijos, kai perduodami duomenys.

Ir didžioji dauguma nenori, kad operatoriai taptų skaitmenine policija, šnipais, ir teisėjais ir kaltintojais viename asmenyje, kurie išeitų už įprastų demokratinių procedūrų ribų. Tai reikia pasakyti aiškiai.

Todėl prašome pranešėjos C. Trautmann pakeisti balsavimo sąrašą, kad prieš balsuodami dėl kompromiso, t.y. pozicijos, kurią jau patvirtino daugiau nei 80 proc. šio Parlamento, galėtume bent balsuoti už interneto teises ir teisę įsikišti tik tuomet, kai prieš tai priimtas teisinis sprendimas.

Interneto neutralumas yra pavojuje ne tik dėl šios priežasties, bet ir dėl vadinamojo „duomenų srauto valdymo“ ir bijau, kad kai kuriais M. Harbouro pranešimo su universaliosiomis paslaugomis susijusiais aspektais toks neutralumas nėra aiškiai apsaugotas.

Nepakanka vien tik informacijos, vartotojams pateikiamos sutartyse.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL). - Gerb. pirmininke, šiuo telekomunikacijų paketu yra suinteresuoti labai daug piliečių mano valstybėje Airijoje ir, tiesą pasakius, visoje Europos Sąjungoje – taip ir turėtų būti. Kaip Europos Parlamento narys manau, kad šių piliečių vardu galime nusiųsti aiškią žinią, kad esame už laisvą internetą, kur visapusiškai gerbiamas naudotojų privatumas ir laikomasi jų teisių. Šiandien privalome paremti pateiktą piliečių pakeitimų bloką, nes tai yra geriausias būdas apsaugoti tas mūsų piliečių teises.

Jei šie pakeitimai bus patvirtinti, bus atstatyta tam tikra pusiausvyra tarp naudotojų teisių ir laisvių ir kitų teisių ir laisvių, įskaitant teisę į intelektualinę nuosavybės apsaugą ir, aišku, teisę į privatumą. Šio pasiūlymo tikslas turėtų būti apsaugoti tuos, kam reikia apsaugos, bei sustiprinti piliečių teises įstatymo ribose pasiekti informaciją piliečių norimu laiku ir būdu. Paslaugų teikėjai turėtų būti priversti visuomet veikti skaidriai ir jei labai išimtiniais atvejais reikia taikyti apribojimus prieigai, paslaugų teikėjai turėtų būti visiškai atsakingi už tokių apribojimų pagrindimą. Nacionalinės institucijos turėtų imtis visų paslaugų teikėjų taikomų apribojimų tyrimo vaidmens.

Galiausiai tikiuosi, kad Parlamentas šią savaitę stos į vieną gretą su mūsų piliečiais ir pritars piliečių pakeitimų paketui ir taip pasisakys už interneto naudotojų laisvę ir piliečių laisves visoje Sąjungoje.

Hanne Dahl (IND/DEM). - (DA) Gerb. pirmininke, nemanau, kad kompromisas yra pakankamai geras, kai kalbame apie piliečių teises. Esu susirūpinusi, kad Prancūzijos kultūros ministras vis dar mano, jog turėtų būti galima užkirsti priėjimą prie interneto administracine tvarka po „trijų bandymų“. Dėl to aš ir nemažai mano kolegų pateikėme pakeitimą, dėl kurio jau kartą šiame Parlamente buvo balsuota. Tačiau esant dabar nustatyta balsavimo tvarkai, neįmanoma dėl jo balsuoti, nes pirma mes turime balsuoti dėl kompromiso. Todėl prašau savo kolegų Parlamento narių pakeisti balsavimo tvarką, kad iš pradžių galėtume balsuoti dėl piliečių pakeitimų ir tik tada balsuotume dėl galutinio kompromiso teksto.

Luca Romagnoli (NI). - (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, manau, kad internetas turi likti atviras. Kadangi ryšių pramonė tvarko duomenų perdavimą, ji *de facto* kontroliuoja demokratinę diskusiją ir prieigą prie žinių. Ji veiksmingai kontroliuoja mūsų prieigą prie prekybos ir, kalbant bendriau, kontroliuoja informacijos plitimą.

Pagal dabar suderėtas telekomunikacijų paketo sąlygas, tinklo operatoriai galės užblokuoti prieigą prie tinklalapių, turinio, taikomųjų programų ir kitų dalykų. Dėl šios priežasties mano neseniai pateiktame klausime išpėjau, kad kyla labai didelė rizika apriboti spaudos, minties, žodžio ir būrimosi į asociacijas laisvę, kurią užtikrina ES pagrindinių teisių chartija, kai nacionalinė vyriausybė – kaip vos neįvyko Italijoje – ar ryšių pramonė galės imtis atsakomybės ir savo nuožiūra užblokuoti tinklalapį, nepaisant to, ar turinys yra teisėtas, ar ne. Būtent pastarasis faktas ir yra pagrindinis kylantis klausimas: galimybė užblokuoti tinklalapį, net jei nevyksta, neartėja ar nekurstomas joks nusikaltimas.

Be abejonės, yra gera mintis užtikrinti nacionalinį vaidmenį valdant radijo spektrą, nes privalome apsaugoti nacionalinių sistemų specifines savybes ir jas atsižvelgti, tačiau balandžio mėn. mūsų patvirtintame kompromisiniam tekste yra tam tikrų elementų, kurie be abejonės teikia vilties vartotojų apsaugos ir, kalbant bendriau, privatumo, kovos su brukalais – tuo į baigsiu – ir viso kito prasme. Vis dar esu tikras, kad 138 pakeitimo turinys yra visiškai pagirtinas ir todėl turėtų...

(Pirmininkė nutraukė pranešimą)

Gunnar Hökmark (PPE-DE). - (SV) Ačiū gerb. Pirmininke. Telekomunikacijų pramonė yra viena iš pirmaujančių Europos dinamiškų pramoninių šakų. Jai reikia investicijų, konkurencijos ir nuolatinių naujovių, kad piliečiams būtų sudarytos pačios geriausios ekonominio gyvenimo bei informavimo, demokratijos ir įvairovės galimybės. Šiame pakete matome aiškesnes konkurencijos taisykles ir aiškiau nustatytą Europos institucijos vaidmenį, skirtą užtikrinti, kad rinka būtų atvira konkurentams. Sprendžiame dažnio planavimo ir skaitmeninių dividendų, t.y. naujos erdvės, kuri bus sukurta, kad galėtų būti teikiama daugiau paslaugų ir veikti daugiau operatorių, klausimus. Visa tai, gerb. pirmininke, suteiks didesnę laisvę vartotojams ir suteiks jiems geresnes galimybes. Jei pavyzdžiu paimtume mano valstybę, Švediją, tai reikš, kad bus sulaužytas bendrovės „Telia“ senai turimas monopolis konkurencijos teikti paslaugas namų ūkiams atžvilgiu, nes dabar namų ūkiams bus taikoma atviros konkurencijos taisyklė. Tai yra pažanga: tai atvers naujus kelius didesniai

pasirinkimui, sukurs geresnę konkurenciją ir sustiprins atskiro vartotojo galias, taigi, ir asmens laisvę interneto ir plačiajuosčio ryšio atžvilgiu.

Gerb. pirmininke, šiame Parlamente diskutuojama dėl viso interneto laisvės klausimo. Mane stebina, jog kartais tie, kas prieštarauja Europos Sąjungai ir Lisabonos sutarčiai reikalauja aukštesnių įgaliojimų už valstybes nares, tačiau visais kitais atvejais jie balsuoja prieš tai. Girdėjau kaip šiandien mano kolegė kairioji E.B. Svensson prašė pakeitimo, kuris leistų ES tiesiogiai įtakoti valstybių narių požiūrį į teisinį procesą. Tai yra nukrypimas nuo šiandien galiojančių sutarčių ir nuo Lisabonos sutarties, apie kurią mes kalbame, ir tai yra supranacionalizmo forma, apie kurią niekas iš tiesų nediskutavo. Tačiau teisės aktų įvade mes aiškiai atskyrėme, ką privalo daryti teisinės institucijos ir ką privalo daryti interneto operatoriai. Užtikrinome, kad niekas negalės pažeisti atskiro naudotojo laisvės internete be teisinio ar teismo proceso, atitinkančio pagrindinius reikalavimus. Todėl 138 pakeitimo reikalavimai yra patenkinti ir įvairūs buvę pavojai panaikinti. Manau, kad turime džiaugtis šia pažanga, nes tuo pat metu mes užtikriname, kad Europos telekomunikacijų rinka yra atvira teikti daugiau laisvės, daugiau įvairovės ir daugiau konkurencijos ir taip yra padėti pamatai tam, kad ši rinka ir ateityje būtų dinamiška ir pirmaujanti pasaulyje.

Reino Paasilinna (PSE). - (FI) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, akivaizdu, kad ypač noriu padėkoti C. Trautmann ir kitiems pranešėjams. Labai dėkoju Komisijos narei V. Reding už puikų bendradarbiavimą, kurį ji vykdo jau ilgą laiką. Mes turime daug Komisijos narių, tačiau kaip jau buvo minėta, darbo su mumis prasme Jūs esate numeris vienas.

Norėtume pagerinti grupių, kurioms naujos technologijos kartu ir suteikia naujų galimybių ir – jei nebus prižiūrimos minėtų grupių teisės – gali užkirsti priegą prie informacinės visuomenės, būklę. Čia kalbu apie pagyvenusiuosius ir neįgaliuosius. Taip pat turi būti užtikrintos vartotojų teisės, kad nesąžininga konkurencija neužkirstų jiems kelio naudotis naujomis paslaugomis. Galiausiai Taryba sutiko su beveik visais mūsų pasiūlymais dėl vartotojų apsaugos, taigi tai yra patenkinamas rezultatas.

Jau daugiau nei 10 metų atnaujiname teisės aktus, kurie reguliuoja informacinę visuomenę, o šiuo metu ir pilietinę visuomenę. Šiandien priimame sprendimą dėl sampratos, kad interneto naudojimas yra pilietinė teisė. Šią teisę reikia saugoti ir plėsti. Jau anksčiau nusprendėme, kad informavimas yra pilietinė teisė.

Kyla rūpestis, kad plačias auditorijas pasiekiantys elektroniniai ryšiai vis dar bus paviršutiniški savo pobūdžiu ir bus tiesiog lėkštas šlamštas. Pilietinės visuomenės tikslas yra toks sudėtingas, kad tiesiog negalime eiti į priekį remdamiesi tokiu turiniu, kokį turime dabar. Savo puikias technines priemones naudojame tam, kad vestume žmones į ignoravimą informacinėje visuomenėje ir į filisterystę pilietinėje visuomenėje. Bloga knyga yra bloga knyga, nepaisant geros spausdinimo ar popieriaus kokybės. Nusikaltimas yra nusikaltimas ir internete, o šlamštas ir internete yra šlamštas.

Ar protingi tinklai tuomet lemia kvailumą? Ponios ir ponai, turėdami tokį turinį mes iš tiesų negalime tapti pasaulio pirmaujancia žiniomis grįsta ekonomika ar visuomene. Tam paprasčiausiai nepakanka mūsų žinių. Norėčiau paklausti Komisijos narės, ką dabar turėtume daryti, kad turėdami labai veiksmingas priemones turinio kokybę pakeltume iki pilietinės visuomenės lygio.

Fiona Hall (ALDE). - Gerb. pirmininke, džiaugiuosi dėl susitarimo dėl telekomunikacijų paketo, nes šis susitarimas įkandin savęs atneša kitą susitarimą dėl mažiau aptariamo klausimo: GSM direktyvos panaikinimo.

Suprantama, jog siekdama išlaikyti savo pasaulinį konkurencingumą, judriojo ryšio telefonijos pramonė, labai trokšta gauti priegą prie Radijo spektro dažnio juostos pločio, kuris šiuo metu yra skirtas GSM. Tačiau Europos Parlamento nariai labai trokšta užtikrinti, kad būtų išlaikyta spektro naudojimo demokratinė atskaitomybė.

Ankstesni su spektru susiję teisės aktai, pvz., sprendimas dėl judriojo ryšio palydovų paslaugų parodė, kad daugelis problemų, kurios Komisijos teigimu yra techninio pobūdžio, iš tiesų turi politinį prieskonį. Tiesą pasakius, techniniai dalykai gali paveikti sanglaudos ir visuotinės prieigos principus Taigi džiaugiuosi dėl to, kad telekomunikacijų pakete nustatyta, jog Europos Parlamento nariai išlaikys spektro skyrimo priežiūrą.

Balsuosiu už telekomunikacijų paketą, tačiau darysiu tai šiek tiek nenoromis, nes manau, jog įvyko esminė aukščiausio lygio apgavystė telekomunikacijų liberalizavimo pagrindinio principo atžvilgiu, nors šia direktyva tokio liberalizavimo ir turėjo būti siekiama. Kalbu apie 8 straipsnio žodžius apie prieigos istoriniams operatoriams užtikrinimą ir jų priartėjimą prie rinkos. Man atrodo, kad privačiame ministro pirmininko Gordono Browno ir kanclerės A. Merkel pokalbyje pasiektas susitarimas dėl tokios formuluotės suteikė istoriniams operatoriams, pvz. Vokietijos telekomui, didžiulį pranašumą. Nežinome, ką ministras pirmininkas

G. Brown gavo už tai mainais. Manau, kad privatūs lyderių susitarimai už uždary durų nėra tinkamas būdas rengti ES teisės aktus. Apgailestauju, kad tai nutiko.

Godfrey Bloom (IND/DEM). - Gerb. pirmininke, turiu keletą pastebėjimų. Nepasitikiu Komisija; nepasitikiu už užkulisų veikiančiais neišrinktais biurokratais, kurių posėdžių protokolų neturiu. Nepasitikiu šia vieta, kuri iš išorės atrodo demokratiška, tačiau yra sudaryta daugiausia iš statytinių.

Man tai panašu į politinę redakcinę internete – naujoje terpėje – esančių dalykų kontrolę. Būtent tokios rūšies dalykus, įvykusius Kinijoje, mes smerkiame. Man tai nepatinka. Man tai įtartina kvepia. Nežinau kas vyksta užkulisuose, kaip ką tik sakė prieš kalbėjusi pranešėja ir kokie sudaromi susitarimai, apie kuriuos mes nežinome.

Turime puikius autorių teises ginančius įstatymus. Turime puikius duomenų apsaugos įstatymus. To turėtų pakakti. Noriu, kad į šią pragaištingą ir korumpuotą instituciją ateitų daugiau kontrolės.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, galiu tik rekomenduoti, kad mano kolega narys daugiau nebekalbėtų prieš šį Parlamentą; tuomet jis bus gerai padaręs savo darbą.

Norėčiau nuoširdžiai padėkoti Komisijos narei V. Reding ir pirmininkaujančiai Čekijai, nes kartu su mūsų pranešėjais jie dar kartą žengė svarbų žingsnį į priekį Europos piliečių labui. Vidaus rinkos sąvoka sudaro sąlygas piliečiams pasiekti svarios pažangos ir telekomunikacijų srityje ir visose kitose srityse, kuriose anksčiau buvome susidūrę su monopoliais. Be to, tarptinklinio ryšio reglamento atveju jau matėme, kad namų ūkiai gali daug sutaupyti, o piliečiai būti apsaugoti.

Norint užtikrinti, kad būtų pasiūlyta gera paslauga, kad būtų įgyvendintas tinklo neutralumas ir, kad, be abejo, įgaliotume nepriklausomas reguliuotojų institucijas valstybėse narėse atstovauti savo pramonei ir savo įmonėms ir savo vartotojams kitose Europos valstybėse, ypač svarbi būtina sąlyga yra mažų ir vidutinių įmonių prieiga prie rinkos.

Vienos tautybės piliečių teisių užtikrinimas kitoje valstybėje narėje yra labai reikšmingas mažoms ir vidutinėms įmonėms ir turėtume užtikrinti, kad ateityje plačiajuostis ryšys būtų naudojamas gyventojų labui ir mažėtų kainos, nes šiuo metu labai sparčiai vystantis plačiajuosčio ryšio paslaugoms ir internetui, ypač telefonijos srityje, turime visiškai naujas plačiajuosčio ryšio panaudojimo galimybes. Dėl šios priežasties taip pat esu dėkingas, kad dažnio juosta GSM 900 irgi priklauso UMTS ir kad pirmą kartą buvo pagaltota apie ketvirtosios kartos tinklą ir, tikėjimės, šiai minčiai bus pritarta Komisijoje, nes mes visapusiškai remiame plačiajuosčio ryšio teikimą, ypač kaimo vietovėse.

Šiame teisės akte pakankamai puikiai reguliuojama ir vartotojų apsauga: tai, kad teismai dirba siekdami užtikrinti, jog Europos žmogaus teisių apsaugos konvencija būtų tinkamai taikoma, yra svari pažanga, taigi šioje srityje mes turime didelių galimybių skirstydami dažnio juostas, taip pat galime pasinaudoti neriboto ir netrukdomo interneto privalumais, bei esame užtikrinti, kad jei reikės apribojimų, dėl to sprendimą priims teismai.

Evelyne Gebhardt (PSE). – (DE) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, norėčiau padėkoti visiems savo kolegoms nariams už tikrai puikų jų nuveiktą darbą. Taip pat norėčiau padėkoti Tarybai, bet matau, kad jos nėra, tačiau čia yra Komisija. Manau, kad nuveikėme ištis gerą darbą.

Gerb. M. Harbourai, buvote Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto pranešėju ir turiu pasakyti, kad mūsų bendradarbiavimas ir bendri veiksmai buvo labai teigiami. Pasiekėme puikų susitarimą piliečiams, kuris universaliųjų paslaugų srityje yra ypač svarbus mums, socialdemokratams. Šis telekomunikacijų paketas dabar yra daug palankesnis vartotojams ir buvo padarytas labai svarbus indėlis į vartotojų apsaugą. Ateityje telekomunikacijų teikėjai taip pat privalės siūlyti tik 12 mėnesių trukmės sutartis ir tai yra labai svarbu. Iki šiol buvo daug teikėjų, kurie siūlė tik 24 mėnesių trukmės sutartis, tačiau tai yra labai ilgas laikas ir taip buvo užkertamas kelias žmonėms nutraukti sutartį anksčiau. Tai yra pakankamai svarbus indėlis. Keisdami teikėją, vartotojai galės išlaikyti savo numerį ir tai įvyks per vieną dieną. Iki šiol reikėjo laukti ilgą laiką ir dėl to žmonės buvo priversti atsisakyti perėjimo pas pigesnę teikėją ir taip buvo kliudoma konkurencijai šioje srityje. Taigi ir čia pasiekėme nemažos sėkmės.

Socialistų frakcija tai pat siekė užtikrinti, kad iš judriojo ryšio telefono skambinant skubios pagalbos iškvietimo numeriu automatiškai būtų perduodama skambinančiojo vieta ir taip būtų sudarytos sąlygos greitai padėti asmeniui. Teko ilgai kovoti, kol pavyko tai prastumti, nes iš pat pradžių daugelis sakė, kad techniškai tai iš viso neįmanoma. Buvos įrodyta, kad tai yra įmanoma ir kad tai reikia padaryti. Tai labai padės mūsų piliečiams.

Netrukus lengviau turėtų būti ir žmonėms su negalia. Jiems turi būti užtikrinta netrukdoma prieiga prie telekomunikacijų priemonių. Čia vėlgi privalome – ypač kai kalbame apie universaliasias paslaugas – užtikrinti, kad tai padarysime, ir šis dalykas irgi yra labai teigiamas.

Vienas punktas visą laiką išliko prieštaringas: ką daryti su baudžiamuoju persekiojimu, kai kyla su kriminaliniais nusikaltimais ar civilinės teisės reikalais susiję klausimai? Žengėme svarbų žingsnį ir šiandien turime kompromisą su Taryba, nes įtraukėme teisminę išlygą. Teisminė išlyga reiškia, kad neleidžiame pačioms įmonėms nuspręsti kokias sankcijas taikyti, o naudodami Europos žmogaus teisių konvencijoje nustatytas teises užtikrinome, kad vartotojai gali apginti save, o paslaugos teikėjams nesuteikėme pernelyg didelių galių. Tai iš tiesų yra labai svarbus punktas.

Anne Laperrouze (ALDE). – (FR) Komisijos nare, ponios ir ponai, pirmiausia norėčiau pagirti mūsų pranešėjų dėl jų darbo su šiuo telekomunikacijų paketu, kuris rytoj bus pateiktas balsavimui, nes tai yra geras tekstas. Jame atsižvelgiama į visus šios ryšių revoliucijos, kurios akivaizdoje gyvename, aspektus: telekomunikacijų tinklus, reguliavimą, ekonominius aspektus, vartotojų teises ir prieigą prie interneto.

Tačiau turiu pasakyti, kad dėl šio paskutinio aspekto Demokratinio judėjimo delegacija nusivylė. Praėjusią savaitę pasiektas kompromisas dėl C. Trautmann pranešimo būtent šiuo klausimu yra nepatenkinamas. Šio projekto silpna vieta yra tai, kad nesugebėta atsižvelgti į precedentinę teisę, susijusią su Europos žmogaus teisių apsaugos konvencijos 6 straipsniu. Šis projektas iš esmės tik įteisina Prancūzijos vyriausybės bandymus įdiegti aukšto lygio valstybinės agentūros sąvoką, t.y. liūdnai pagarsėjusį įstatymą „Hadopi“.

Yra žmonių, kurie bijo interneto, žmonių, kurie nesupranta jo plėtros ar naudos. Tokie žmonės dažnai sako, kad internetas yra zona, kur nėra įstatymų.

Būtent siekiant užkirsti kelią interneto tapimui sritimi be įstatymų, Demokratinio judėjimo delegacija mano, kad prieigos prie interneto nutraukimas turėtų būti ne administracinis, o teisminis sprendimas. Internetas yra puiki priemonė naudotis savo pagrindinėmis teisėmis.

Kai kurie žmonės mano, kad administracinis valdymas yra geras sprendimas. Tai rodo, kokią svarbą tokie žmonės teikia pagrindinėms teisėms. Taisyklės, kurios užtikrina laisvę bendrauti tarp žmonių, nepriklauso nuo laiko bei nepriklauso nuo vienokios ar kitokios bendravimo terpės. Jokiu pretekstu negalima kelti abejonių dėl teisės į teisminį procesą.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). – (PL) Gerb. pirmininke, žmonės bijo, kad tokios priemonės kaip telekomunikacijų paketas yra jų laisvės apribojimas. Gavau šimtus laiškų dėl šio klausimo ir ne tik iš Lenkijos. Pacituosiu vieną iš jų: „Europos Parlamentas siūlo įvesti įstatymo pakeitimus, kurie padarys poveikį mano prieigai prie interneto ir kurie gali apriboti tam tikrų interneto puslapių ar tinklalapių naudojimą arba jam nustatyti tam tikras sąlygas. Europos Parlamento siūlomi teisėkūros pakeitimai leis interneto teikėjui pasiūlyti man apribotas arba sąlygines paslaugas. Bijau, kad tokie pakeitimai sužlugdys internetą ir gali turėti nepageidaujamų pasekmių Europos Sąjungos ekonomikai.“

Tai yra Europos balsas, tai yra rinkėjų balsas. Aš jam pritariu. Patariu žmonėms būti atsargiems, kai jie balsuoja, ypač kalbant apie kandidatus iš Lenkijos, kur nei Pilietinė platforma nei Teisės ir teisingumo partijos nieko apie tai nežino.

Ir, gerb. M. Harbourai, man atrodo, kad kai kurie klounai iš Pilietinės platformos ir Teisės ir teisingumo rato labiau rūpinasi ruoniais ir beždžionėmis nei žmonėmis.

Giles Chichester (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, sąžininga būtų pasakyti, kad telekomunikacijų sektorius yra ES sėkmės istorija ir todėl yra dar svarbiau, kad mes tinkamai nustatytume reguliavimo pagrindus. Norėčiau pasveikinti pranešėjų nuveikus didelį darbą ir ypač savo kolegę Pilar del Castillo Verą, svariai patobulinus Komisijos pasiūlymą dėl reguliuotojų institucijų, pakeičiant tai į Europos elektroninių ryšių reguliuotojų instituciją (EERRI).

Labai gaila, kad diskusijos dėl interneto, interneto cenzūros ir valstybių narių teisinių galių atitraukė dėmesį nuo šio paketo esmės. Norėčiau pagirti savo kolegą Malcolmą Harbourą už tai, kad nuodugnai apsvairstė kompromisinį tekstą su Taryba dėl šio daug ginčų sukėlusio klausimo, vadinamojo 138 pakeitimo.

Be kita ko ši paketo dalis išprovokavo lobistų el. laiškų srautą ir tiems žmonėms, kurie mano, kad dideli el. laiškų kiekiai ir daug žodžių nugalės, turiu pasakyti, kad jie labai greitai pradeda duoti priešingus rezultatus. Ką nesunku iškart nusiųsti, tą nesunku iškart ir ištrinti, tačiau, deja, pernelyg daug laiko reikia praleisti tarp laiškų ieškant ko nors kito, o ne brūkaly.

Labai tikiuosi, kad reguliuotojų institucijos jausis turinčios tinkamas priemones siekti didesnės konkurencijos, vienodų veiklos sąlygų ir daug didesnių vartotojų teisių, bei nustatyti tinkamą pusiausvyrą, kad būtų skatinamos investicijos ir naujovės, reikalingos išlaikyti Europą lyderės padėtyje.

Kitas svarbus šio paketo aspektas yra nustatytos didesnės vartotojų teisės, ypač tai pasakytina apie numerio perkėlimą per vieną darbo dieną ir didesnę skaidrumą sutartyse ir sąskaitose. Tai yra praktiniai dalykai, kurie yra labai svarbūs kiekvienam vartotojui.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, be abejo, pirmiausia norėčiau nuoširdžiai padėkoti visiems dalyvavusiems už jų svarų nuveiktą darbą.

Žinau, kad komitetas ir ypač C. Trautmann parodė didelį ryžtą pasiekti dviejų tikslų: viena vertus, sukurti pagrindą atnaujinimui, nuolatinei techninei revoliucijai Europoje naujų darbo vietų kūrimo ir mūsų žemyno konkurencingumo didinimo prasme – taip svariai prisidedant prie Lisabonos tikslų – ir kita vertus, apsaugoti vartotojų teises, kurios jau buvo čia paminėtos keletą kartų.

Manau, kad buvo sėkmingai pasiekta abiejų tikslų. Ateityje būsiantis tam tikrų dažnio juostų atlaisvinimas – kai pereisime prie skaitmeninės sistemos – sukurs daugiau galimybių ir daugiau naujovių. Tai taip pat svariai prisidės prie pažangios visuomenės formavimosi ir mes esame už tai dėkingi.

Be abejo, yra keletas jautrių klausimų. Kaip dažnai naudojantis internetu, rašantis internetinius dienoraščius ir būdamas aktyvus tinklalapių Facebook ir Twitter naudotojas, žinau, kad čia yra nemažai problemų. Nepaisant to, esu visiškai įsitikinęs, kad neturėtume kištis be teismo sprendimo. Tai būtų ne tik iš principo neteisinga, bet ir nusiųstume netinkamą žinią žmonėms, ypač jaunimui, kurie nuolat naršo internete ir labai aktyviai naudoja naujoviškas ryšių priemones.

Todėl esu ypač patenkintas, kad be kita ko konstatuojamose dalyse aiškiai nurodyta, jog, viena vertus, mes be abejo neesame pasiruošę priimti nusikalstamos veiklos, tačiau, kita vertus, neesame pasiruošę leisti kištis be teisėjo nuosprendžio, be teismo pagrindo. Mano nuomone, tai yra esminis principas, kurio yra būtina laikytis. Esu labai dėkingas kolegei C. Trautmann ir kitiems už tai, kad buvo apsaugotas šis klausimas ir nubrėžta aiški linija.

Sophia in 't Veld (ALDE). – (NL) Gerb. pirmininke, pirmiausia ir aš noriu pagirti pranešėjus už jų sunkų darbą ir jiems padėkoti. Tačiau vis tik manau, kad vis dar turiu problemų su šiuo paketu. Jame yra daug gerų elementų, o reguliavimo šiame sektoriuje iš tiesų aiškiai reikia.

Čia pasiekta pažanga apima svariai pagerintą vartotojų apsaugą ir Komisijos garantijas, kad ji pateiks pasiūlymus dėl bendro pranešimo reikalavimo duomenų praradimo atveju. Nepaisant to, aš turiu problemą su šiuo paketu. Šią problemą jau pabrėžė daug Europos Parlamento narių, įskaitant mano kolegą narį iš Prancūzijos: vyriausybės per užpakalines duris bandė į kompromisą įnešti elementą „trys bandymai ir iškrenti“ ir tai visiškai neturi nieko bendro su direktyva. Turiu pasakyti, kad mano nuomone tai labai erzina.

Nemanau, kad tai yra priimtinas kompromisas, todėl norėčiau paraginti savo kolegas narius balsuoti už mano kolegų A. Alvaro ir O. Schmidto pateiktą pakeitimą. Tai yra būtina sąlyga, kad pritarčiau šiam paketui. Mano akimis, būtų didžiulė gėda, jei nepatvirtintume šio pakeitimo.

Be abejo, norime kompromiso su Taryba, tačiau ne bet kokia kaina. Taip pat man nepatinka, kad Taryba visuomet mus priremia prie sienos ir mums tai turi arba patikti, arba turime nenoromis su tuo susitaikyti. Taryba turi tokią pat atsakomybę pasiekti kompromisą kaip ir Europos Parlamentas. Europos Parlamentas turi išlaikyti savo reputaciją, kai kalbame apie pilietinių teisių apsaugą, ypač pastaraisiais metais. Tikiuosi, kad Parlamentas pateisins savo reputaciją rytojaus balsavimo metu.

Galiausiai, gerb. pirmininke, ir aš norėčiau tarti keletą žodžių apie lobistus. Turiu pasakyti, kad nors nesutinku su G. Chichesteriu iš esmės, tačiau ir mane erzina plūstantys kartais iš tiesų grasinantys el. laišakai. Manau, tiesą pasakius, esu tikra, ...

(Pirmininkė nutraukė pranešimą)

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). – (FR) Gerb. pirmininke, norėčiau pasveikinti pranešėjus, Komisiją, C. Trautmann ir M. Harbourą, kuriems pavyko pasiekti paskutinės minutės kompromisą. Po dviejų intensyvaus darbo metų pasiekėme šį kompromisą srityje, kuri bus pirmaujančio pramonės sektoriaus ateitis.

Komisijos pasiūlymas dėl spektro naudojimo buvo pakeistas tinkama kryptimi, atsižvelgiant į palydovų technologijos pasiekimus, o Komisijos pranešimas dėl būsimų diskusijų dėl universaliųjų paslaugų ir kitų

dar vis esančių teisinių problemų, rodo, kad darbas bus tęsiamas. Todėl tai yra tik pirmas žingsnis, laukiant kitų reglamentų.

Šis projektas suteiks piliečiams ypatingą prieigą prie informacijos ir kultūros. Tačiau dar vis yra daug problemų infrastruktūros ir kokybės požiūriu, nes ne visiems užtikrinta tokios pat kokybės prieiga, jei kalbėtume apie daug techninių problemų, kurių vis dar yra belaidžio ryšio srityje.

Problemos dėl laisvės prieiti prie interneto, autoriaus teisų ir konfidencialumo problemos ir siekis apsaugoti nuo nusikaltimų, laikytis etikos taisyklių ir apsaugoti jaunimą – ar ne per daug užsimojome sutvarkyti? Šio kompromiso atžvilgiu skeptiškai nusiteikusiųjų norėčiau paklausti, ar jie galėtų pateikti parengtą sprendimą, kurį būtų galima pradėti taikyti nedelsiant?

Manau, kad šis projektas rodo apčiuopiamą pažangą. Todėl suteikime reguliuotojų institucijoms, kurias įsteigėme, galimybę, o skeptikai tuomet galės daryti įtaką šioms naujoms institucijoms, kurios turės tiesiog įrodyti savo veiksmingumą.

Edit Herczog (PSE). - Gerb. pirmininke, dviejų metų darbas – ir mano sveikinimai visiems jums dėl šio sunkaus darbo. Telekomunikacijų paketas yra svarus indėlis į Lisabonos strategiją, nes šis sektorius sudaro 4 proc. BVP ir 25 proc. BVP augimo. Tai yra vienas pagrindinių Europos ekonominės galios sektorių.

Telekomunikacijų paketas yra svarus indėlis į žiniomis grįstą ekonomiką, net tik pačiame sektoriuje, bet ir didinant naudotojų, t.y. bendrovių, ypač mažų ir vidutinių įmonių, ar asmenų, galimybes. Visi iš to gali gauti naudos.

Telekomunikacijų paketas svariai prisideda prie Europos ekonomikos atgaivinimo plano per tinklo vystymą. Telekomunikacijų paketas svariai prisideda prie vartotojų teisių ir galimybių didinimo ir stiprinimo, nes vis daugiau vartotojų gali jomis naudotis. Be to, telekomunikacijų paketas svariai prisideda ir prie demokratijos vystymo. Paketu teikiama prieiga visiems europiečiams bei naujos priemonės naudotis savo teisėmis ir vykdyti įsipareigojimus, be to, įsteigiant reguliavimo instituciją nustatyta pusiausvyra tarp priemonės, skirtos pasiekti tikrąją vidaus rinką telekomunikacijų sektoriuje, suteikimo Europai ir nacionaliniame reguliuotojų lygmenyje sukauptos patirties panaudojimo.

Sveikinu pranešėjus ir Komisiją. Per ateinančius penkerius metus žengsime pirmąjį žingsnį, po kurio reikės žengti kitus.

PIRMININKAVO: M. ROTHE

Pirmininko pavaduotoja

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Pirmiausia norėčiau pasveikinti pranešėjus, kurie labai intensyviai dirbo su šiuo paketu daugiau nei vienerius metus. Tai iš tiesų yra labai svarbus paketas Europos Sąjungos piliečiams.

Pakete yra daug dokumentų. Manau, kad man svarbu pirmiausia padaryti nuorodą į C. Trautmann pranešimą, kuriame nustatyti elektroninių ryšių sektoriaus reguliavimo pagrindai ir kuriame nagrinėjama daug ypač svarbių aspektų, pvz., funkcinis atskyrimas, spektro politika bei naujos kartos tinklų naudojimas ir skatinimas. Džiaugiuosi dėl to, kad funkcinis atskyrimas buvo priimtas ir patvirtintas kaip skubi speciali priemonė.

Be to, manau, kad mums yra gyvybiškai svarbu čia pabrėžti, kad vartotojų teisės turi būti apsaugotos. Būtent todėl M. Harbouro pranešime nagrinėjami šie aspektai, o mūsų kolega Reino Paasilinna sėkmingai pritarė Europos socialistų požiūriui, kad svarbiausiu elementu turi būti vartotojas. Svarbu yra tai, kaip deramasi dėl sutartinių sąlygų, kad būtų galima apsaugoti kiekvieną vartotoją.

Dėl technologinio neutralumo reikia pasakyti, kad yra naudinga, jog tokiu būdu įvairios techninės galimybės tampa visiems prieinamos. Tačiau norėčiau pabrėžti, jog internetas suteikia didžiules galimybes. Labai svarbu apsaugoti vartotojus ir naudotojus, kad nebūtų pasikėsinta į asmens duomenis, kuriuos taip pat reikia apsaugoti. Pirmiausia, turime apsaugoti intelektinę nuosavybę, tačiau ne vartotojų interesų sąskaita.

(Pirmininkė nutraukė pranešimą)

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE). - (SV) Ačiū Komisijos nare, elektroninių ryšių sektoriuje mums reikia didesnio suderinimo ir aiškesnių ir paprastesnių teisės aktų, o toks suderinimas turi prisidėti prie gerai veikiančios vidaus rinkos. Svarbiausias tikslas yra didinti konkurenciją, dėl kurios didės pasirinkimas, mažės kainos ir gerės kokybė galutiniams vartotojams. Norint kad tai pavyktų, reikia pasverti daug įvairių interesų ir surasti pusiausvyrą. Telekomunikacijų paketas negali būti naudojamas – ir nebuvo ketinama taip daryti –

baudžiamosios teisės ar baudžiamųjų sankcijų tikslais bei negali daryti poveikio valstybių narių procedūrinei teisei. Svarbiausias elementas turi būti geresnė konkurencija. Visi piliečiai turi turėti galimybę perduoti savo bylos nagrinėjimą teismui – tai neturėtų būti palikta komercinėms jėgoms. Todėl tikiuosi, kad mano kolegos nariai dabar pritaris kompromisui.

Komercinės teisėkūros, duomenų saugojimo, baudžiamosios teisėkūros ir skaidrumo teisėkūros srityse netikėtai iškyla privatumo problema. Europos Sąjunga dar nerado bendro metodo su bendrais principais, kurie gali būti taikomi visose trijose srityse ir reikės bendro įvertinimo, kad ilguoju laikotarpiu išvengtume prieštaraujančių teisės aktų. Vis dar lieka iššūkis ateityje surasti pusiausvyrą tarp policijos, skaidrumo šalininkų, norinčiųjų apsaugoti duomenis ir, be abejo, IT bendrovių, interesų.

Komisija turėtų prisidėti prie to įkurdama bendrą darbo grupę, kuri nustatytų bendrus principus ir rastų pusiausvyrą tarp įvairių interesų šioje svarbioje srityje.

Galiausiai norėčiau pasveikinti Komisijos narę V. Reding ir pranešėjus nuveikus puikų darbą.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Gerb. pirmininke, pirmiausia norėčiau padėkoti mūsų Komisijos narei V. Reding, pirmininkavusiai Prancūzijai, kuri gruodžio mėn. pateikė labai protingą bendrąją poziciją ir pirmininkaujantčiai Čekijai, kuri ką tik pasiekė savo tikslą. Taip pat norėčiau padėkoti mūsų trims pranešėjams M. Harbourui, C. Trautmann ir P. del Castillo Verai, kurie nuveikė nuostabų darbą.

Paketo, dėl kurio balsuojame šiandien, nuostatos yra nukreiptos būtent mūsų norima telekomunikacijų rinkos vystymui linkme, paketas tinkamai organizuotas ir naudingas visiems: Europos lygio reguliavimas pavestas Europos elektroninių ryšių reguliuotojų institucijai (EERRI) turinčiai mišrų finansavimą, be veto teisės; pasiekta pusiausvyrą tarp konkurencijos ir naujo investavimo poreikio – funkcinis atskyrimas taikomas tik išimtiniais atvejais; siekiama sutelkti dėmesį į viešąsias paslaugas spektro tvarkyme; naujos paslaugos; nauja prieigos laisvė; ir, ypač M. Harbouro dėka, žymiai padidintos vartotojų teisės. Man tik gaila, kad buvo atmetas „privalomas vykdymas“.

Prancūzijos požiūriu šis tekstas yra puikiai suderintas, tai yra geras kompromisas, čia turiu omenyje, kad šių liūdnei pagarsėjusių prieštarų pakeitimų atžvilgiu galiausiai buvo pateiktas protingas pasiūlymas, nes jo dėka galima įgyvendinti intelektinės nuosavybės teises internete, neaukojant prieigos prie interneto laisvės. Internete šioje ir kitose srityse turi galioti įstatymas. Šis virtualus pasaulis nėra įstatymų neturintis pasaulis ir neturi nusilenkti tik operatorių ir prieigos prie interneto teikėjų teikiamos reklamos galiai. Būtent todėl pritariu C. Trautmann nuomonei. Kompromise sulginamos darbuotojų, menininkų ir interneto naudotojų teisės ir tai yra geras dalykas.

Syed Kamall (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, norėčiau pirmiausia pagerbti visą sunkų Komisijos ir jos pareigūnų bei visų mūsų pranešėjų nuveiktą darbą. Kalbu, kaip vienas dabartinių Piliečių teisų, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto oponuojančių pranešėjų viso paketo e. privatumo daliai. Taip pat norėčiau pagerbti Alexandero Alvaro ir visų kitų oponuojančių pranešėjų, įskaitant S.Lambrinidisą iš Socialistų frakcijos, darbą.

Visi sunkiai dirbome, kad pasiektume pusiausvyrą tarp duomenų apsaugos, kuri, visų mūsų nuomone, yra labai svarbus klausimas, ir bendrovių teisės vystyti saugumo programas, kurios užtikrintų mūsų tinklų saugumą ir būtų nukreiptos į tuos, kas kuria ir tinkluose platina kenksmingą programinę įrangą ir virusus. Šiam tikslui kartais reikia tirti duomenų srautus.

Tačiau tai nebuvo bandymas eiti „trys bandymai ir iškrenti“ keliu. Labai mažai žmonių čia tai palaiko, o kai kurie žmonės ne iš šio Parlamento stengėsi tai pateikti, kaip pritarimą minčiai „trys bandymai ir iškrenti“.

Kol kalbame apie duomenų paketus, norėčiau pasisakyti tinklo neutralumo klausimu. Manau, kad turime pritarti, jog tam tikras tinklo valdymo kiekis yra reikalingas. Vienos bendrovės stato platesnius vamzdžius, o kitos bendrovės ateina ir užpildo tuos vamzdžius ir dėl to gali kilti perkrovimo pavojus. Kas prieš keletą metų galėjo įsivaizduoti, kad turėsime tokias paslaugas, kaip antai „BBC iPlayer“ ar „YouTube“? taigi yra labai svarbu, kad operatoriai galėtų valdyti savo tinklus. Ši mintis „pirmas paketas įeina, pirmas – išeina“ gali būti žalinga, ypač jei skubios pagalbos iškvietimo paslaugos yra atšaukiamos dėl tinklų perkrovimo.

Norėčiau padėkoti visiems šios temos pranešėjams už bandymą pasiekti tinkamą pusiausvyrą ir norėčiau paprašyti lobistų už šio Parlamento sienų nevaizduoti esamos padėties kaip „trys bandymai ir iškrenti“ taisyklės; prašau, nevaizduokite jos, kaip esminio puolimo prieš mūsų laisves. Mes tiesiog bandome pasiekti tinkamą pusiausvyrą.

Christofer Fjellner (PPE-DE). - (SV) Labai ačiū, gerb. pirmininke. Atsiprašau, kad šiek tiek vėluoju. Norėčiau pirmiausia pasakyti, kad mano manymu yra svarbu pabrėžti, kad dabartinės prieš balsavimą esančios versijos telekomunikacijų paketas iš esmės yra geras. Juo stiprinama konkurencija ir naudotojų teisės ir yra labai svarbu tai pabrėžti, nes manau, jog tai diskusijose dažnai pamirštame. Beveik išimtinai dėmesį sutelkiame į detales ir kartais pametame bendrą vaizdą, o juk, galiausiai, telekomunikacijų paketas ir yra apie konkurencijos stiprinimą ir naudotojų teises.

Tačiau šiuo metu mūsų pilietinėms laisvėms ir teisėms internete ir interneto atvirai ir laisvai struktūrai kyla daug grėsmių. Būtent šioje diskusijoje tapo akivaizdu, ar turėtume naudotojams nutraukti prieigą prie interneto be teismo sprendimo. Labai didžiuojuosi, kad mes čia, Parlamente, sutarėme, jog nemanome, kad tai yra priimtina. Žmonėms negali būti užkirstas kelias naudotis internetu, neišnagrinėjus jų bylos teisme. Tai yra labai svarbu, kadangi tai yra labai rimtas pilietinių laisvių ir teisių apribojimas. Tai taip pat aukštybų kojoms apverčia teisinius principus ir kituose kontekstuose tokio dalyko niekuomet nepriimtume. Dviratį pavogusiam asmeniui neuždraudžiame naudotis keliais. Todėl esu patenkintas, kad rytoj aiškiai pasakysime „ne“ tokios rūšies pasiūlymui.

Tačiau tai nepanaikina visų interneto atžvilgiu kylančių grėsmių. Lieka daug kitų klausimų, dėl kurių ir toliau bus diskutuojama, ir aš tų diskusijų laikiu. Norėčiau, kad tam tikrose srityse pažengtume truputį toliau, tačiau bendrai paėmus tai yra žingsnis teisinga linkme. Didžiuojuosi, kad rytoj aiškiai parodysime, jog Europos Parlamentas remia piliečių laisves ir teises internete, ypač galimybės nebūti atjungtam nuo interneto be teismo sprendimo požiūriu.

Helga Trüpel (Verts/ALE). - (DE) Gerb. pirmininke, norėčiau pasakyti, kad šios dienos diskusijoje vyraavo šis klausimas: kaip galime pasiekti pusiausvyrą tarp laisvės internete, laisvos prieigos, autoriaus teisių apsaugos ir pagrindinių teisių laikymosi? Iš tiesų, norint čia rasti tinkamą pusiausvyrą reikia stebuklingos formulės.

Norėčiau pabrėžti, kad čia nekalbame apie savavališką interneto blokavimą. Negalime uždaryti „YouTube“, kaip tai įvyko Turkijoje, nes ten buvo įžeidinėjamas M.K. Atatürk. Nenorime čia panašios padėties į esančią Kinijoje. Be abejo, negalima dėl politinių priežasčių atsitiktine tvarka uždarinėti tinklalapių. Tačiau noriu aiškiai pasakyti, kad piliečiai negali turėti neribotos teisės į neapribotą neteisėtą duomenų parsisiuntimą! Dėl šio punkto negalima čia derėtis. Tačiau turime užtikrinti, kad – ir tai yra mūsų ieškoma ir dar nesurasta pusiausvyrą – kūrybinio turinio gamintojams, kurių darbai atsiranda internete, turi būti sąžiningai kompensuoti. Šiam tikslui mums reikia naujo modelio. Tai nėra Prancūzijos modelis. Mums reikia teisminės išlygos, teismo sprendimo dėl pagrindinių teisių. Tačiau vis dar turime rasti šį naują socialinį sutarimą žinių visuomenėje tarp autorių teisių ir pagrindinių teisių apsaugos.

Viviane Reding, Komisijos narė. - (FR) Gerb. pirmininke, dėkoju jums visiems, kurie prisidėjote prie to, kad šis svarbus paketas išvystytų dienos šviesą. Be abejo, kalbu apie pranešėjus ir jų kolegas, tačiau kalbu ir apie pirmininkaujančią Čekiją, ir čia norėčiau oficialiai pasakyti, kad ambasadorė J. Reinišová dirbo fantastiškai, bendradarbiaudama su Parlamentu ir Komisija, kad šis projektas taptų įmanomas.

Dabar turime suderintą tekstą, kuriuo leidžiama atverti rinkas, investuoti, užtikrinama laisvė internete ir teisė į internetą. Turime tekstą, kuris sukuria galimybes vystyti pramonę – taigi išlaikyti ir sukurti darbo vietas – bei suteikia galimybių vartotojams. Be to, šiuo tekstu suderinama Lisabonos strategija augimui ir darbo vietoms ir daugelis su vartotojų, kurie naudoja internetą, teisėmis susijusių teigiamų pokyčių.

Komisijos narė Leiskite atsakyti į kai kuriuos iškeltus klausimus.

Vienas iš klausimų buvo susijęs su investavimu į naujos kartos prieigos tinklus, užtikrinant, kad telekomunikacijų operatoriai investuodami gautų sąžiningą grąžą, tinkamai atsižvelgiant į susijusią riziką. Pagal dabartines taisykles jau yra įmanoma, kad investavimo riziką dalintųsi kelios bendrovės. Naujose taisyklėse tai yra patvirtinta, bei taip pat nurodyta, kad turi būti išlaikytos veiksmingos konkurencijos ir nediskriminavimo taisyklės. Tai yra labai svarbu. Noriu tai pabrėžti, nes kartais girdžiu tik dalį visos istorijos, tačiau praktikoje reikės taikyti visą istoriją apie investavimą.

Antras klausimas yra susijęs su duomenų saugumo pažeidimais. Operatoriai privalo priimti atsakomybę, kuri yra susijusi su tokio didelio informacijos kiekio apdorojimu ir saugojimu. Todėl naujose taisyklėse pirmą kartą Europos teisėje įdiegtas privalomas pranešimas apie asmens duomenų saugumo pažeidimus. Tai reiškia, kad ryšių teikėjai bus įpareigoti informuoti valdžios institucijas ir savo vartotojus apie duomenų saugumo pažeidimus, turinčius poveikį jų asmens duomenims. Be to, įvairiose srityse, pvz., slapukų ir panašių prietaisų naudojime, sustiprintos su privatumu ir duomenų apsauga susijusios taisyklės. Interneto naudotojai bus

geriau informuojami apie tai, kas vyksta su jų asmens duomenimis ir jiems bus lengviau praktiškai vykdyti savo asmeninės informacijos kontrolę.

Kitas elementas yra susijęs su atviresniu ir neutraliu internetu vartotojams. Europos vartotojai turės dar didesni jiems prieinamų konkuruojančių plačiajuosčio ryšio paslaugų teikėjų pasirinkimą. Interneto paslaugų teikėjai savo dispozicijoje turi galingas priemones, leidžiančias jiems atskirti įvairius duomenų persiuntimo internetu tipus, pvz., balso ar P2P ryšį. Nors srauto valdymas gali leisti vystyti aukščiausios kokybės paslaugas ir padėti užtikrinti saugius ryšius, tie patys metodai gali būti naudojami siekiant sumažinti ryšių ar kitų paslaugų kokybę iki nepriimtina žemo lygio. Būtent todėl pagal naujas ES taisykles nacionalinės telekomunikacijų institucijos turės įgaliojimus nustatyti minimalų kokybės lygį tinklo perdavimo paslaugoms, kad būtų skatinamas tinklo neutralumas ir tinklo laisvė Europos piliečių labui.

Naujame tekste pridėjome naujus skaidrumo reikalavimus, kurie yra nepaprastai svarbūs.

Ketvirtas elementas, kurį noriu pabrėžti, yra teisės į prieigą prie interneto pripažinimas. Naujose taisyklėse aiškiai pripažįstama, kad prieiga prie interneto yra pagrindinė teisė, kaip pvz., žodžio laisvė ir laisvė prieiti prie informacijos. Taigi taisyklėse nustatyta, kad bet kokiomis priemonėmis, kurių imamasi ryšium su priejimu prie paslaugų ar taikomųjų programų, ar jų naudojimu, turi būti laikomasi fizinių asmenų pagrindinių teisių ir laisvių, įskaitant teisę į privatumą, žodžio laisvę ir prieigą prie informacijos ir švietimo ir teisę į tinkamą procesą.

Komisijos narė(FR) Gerb. pirmininke, manau, kad yra labai svarbu pabrėžti šias pagrindines teises, nes jos sudaro mūsų Europos vertybių pagrindą, Europos vertybių, kurios taip pat yra grindžiamos naujomis telekomunikacijų taisyklėmis.

Be to, norėčiau pasakyti keletą žodžių apie laisvę internete, nes apie tai kalbėjo daug narių. Pasieltas kompromisas yra pergalė piliečių ir interneto naudotojų laisvės labui.

Pirmiausia, šiame kompromise labai aiškiai ginamos Pagrindinių teisių chartijoje nustatytos mūsų piliečių laisvės, įskaitant teisę į prieigą prie interneto, kuri yra sudėtinė žodžio laisvės ir informavimo laisvės dalis. Antra, kompromise nustatyta, kad neproporcingi sprendimai, kurie buvo pasiūlyti siekiant apriboti interneto naudotojų teises, yra neteisėti. Trečia, kompromise patvirtinama, kad visuomet turi būti suteikta galimybė pateikti bylą teisėjui, nepriklausomam ir nešališkam teismui, kurio sprendimo reikia laikytis.

Visa tai yra įtraukta į kompromisą ir manau, kad šis kompromisas taps tvirtu pagrindu darbui, kurio netrukus imsis Komisija ir Parlamentas ir taip bus pabrėžtos mūsų piliečių teisės ir mūsų Europos tikrosios vertybės.

Taigi norėčiau paprašyti Tarybos veikti greitai, kad galutinė šio teksto, kurį tikiuosi rytoj balsuodami patvirtinsime, versija, būtų parengta kiek įmanoma greičiau.

Malcolm Harbour, pranešėjas. – Gerb. pirmininke, pirmiausia norėčiau padėkoti visiems, dalyvavusiems šiose diskusijose. Tai buvo labai konstruktyvios diskusijos. Ypač dėjuojau dėl Parlamento man ir mano Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto kolegoms suteiktos paramos dėl svarių patobulinimų, kuriuos padarėme vartotojų teisių srityje ir duomenų privatumo elementų direktyvoje atžvilgiu.

Buvau patenkintas, kad diskusijų metu visi padarė indėlį į šiuos aspektus. Jie yra svarbūs kiekvienam vartotojui. Tikiuosi, kad artėjant rinkimams visi jus kalbėsime apie darbą, kurį šiame Parlamente dirbate vartotojų interneto pasaulyje labui, nes tai yra nepaprastai svarbu.

Manau, kad mano antras svarbus pamąstymas yra tai, kad pati interneto erdvė – elektroniniai ryšiai, pats sektorius – yra klestintis, besivystantis ir dinamiškas sektorius. Mūsų, reguliuotojų, uždavinys yra sudaryti sąlygas šiam dinamizmui ir šioms naujovėms tęstis. Nustatėme reguliavimo pagrindus, siekiant užtikrinti, kad vartotojai galėtų tame dalyvauti, kad jiems būtų suteikta teisė žinoti apie tas paslaugas, kad jiems būtų suteiktos galios tuo pasinaudoti – tai yra labai svarbu. Tačiau internetas nėra klestinti vieta – ir jūs, gaudami laiškus apie šį pasiūlymą, matėte, koks internetas yra dinamiškas – taip nėra dėl to, kad ribojome veiklą internete, taip nėra dėl to, kad diegėme naujus verslo modelius. Pančiojome dalykus, kuriuos darė žmonės. Norime, kad ateitų nauji dalyviai, norime smulkaus verslo, norime stambiaus verslo, norime investicijų.

Į priekį turime stumti būtent tokį dinamizmą ir skubumą. V. Reding yra teisi: privalome skatinti valstybes nares kiek galima greičiau įdiegti šiuos patobulinimus. Norime, kad veiktų naujoji EERRI; norime, kad naujoji reguliuotojų institucija bendradarbiautų su mumis Parlamente, užtikrinti, kad šie dalykai įvyktų kiek įmanoma greičiau.

Tęskime darbą nuo čia ir žiūrėkime į ateitį. Ačiū, Komisijos nare, už svarbius pareiškimus, kuriuos padarėte duomenų apsaugos ir universaliųjų paslaugų srityse, nes šie pareiškimai mums sudarys sąlygas dirbti su jumis, kad pasiektume pažangą šiose svarbiose srityse.

Catherine Trautmann, pranešėja. – (FR) Gerb. pirmininke, labai ačiū, Komisijos nare, už jūsų pareiškimą, kuris ką tik įvykusias diskusijas nušviečia labai teigiama šviesa ir dėkoju visiems dalyvavusiems kolegoms nariams.

Norėčiau pasakyti, kad balsuodamas už šį kompromisą dėl telekomunikacijų paketo, mūsų Parlamentas parodys aiškų pasirinkimą: už reguliuojamą rinką, o ne už nereguliuojamą konkurenciją. Tai taip pat yra strategijos – naudingos vystymosi krizės aplinkybėmis strategijos, kuria Europos visuomenė rengiama skaitmeniniam amžiui – įrodymas. Po šio balsavimo, patvirtinus nediskriminavimo sąlygas, taip pat taps įmanoma užtikrinti pusiausvyrą tarp valstybės teisių ir Komisijos kompetencijų, tarp senųjų operatorių ir naujųjų dalyvių, be to, balsavimas parodys, kad pats Europos Parlamentas daro pažangą, naudodamas savo bendro sprendimo priėmimo galias, ypač spektro, kuris laikomas viešuoju turtu, skirstymo politikos klausimu ir dar kartą teikdamas paramą transliuotojams ir paslaugoms.

Daug kolegų narių kalbėjo apie interneto klausimą kaip apie viešąją erdvę, kuriai reikia laisvės ir saugumo, ir aš su tuo sutinku. Dėl to pirmą kartą direktyvoje, pateikus naujos redakcijos 46 pakeitimą, padaryta sąsaja tarp prieigos prie interneto ir pagrindinių piliečių teisių.

Iš tiesų, sąvoka „priemonės, kurių imamasi“ yra trūkstama sąsaja tarp bet kokių priemonių, kurių imamasi elektroninių ryšių tinklų atžvilgiu – ir prieigos nutraukimo ir filtravimo – ir pagrindinių naudotojų teisių. Dėl mano kolegų narių pareikštų abejonių dėl pranešėjos noro ginti teisę į tesimo sprendimą prieš nutraukiant prieigą turiu pasakyti, kad žodžiai „nepriklausomas ir nešališkas teismas“ yra sąvoka, užtikrinanti interneto naudotojams teisę į tokį sprendimą.

Norint „Hadopi“ padaryti nepriklausomu ir nešališku teismu, reikėtų šiai aukšto lygio institucijai nustatyti visus įpareigojimus, kurių turi laikytis teisėjas: gynybos teisę, teismą, kuriame išklausomos abi šalys, ir viešumą. Akivaizdu, kad tai lemtų sistemos, kuri remiasi – Prancūzijos sistema be abejonės tuo remiasi – kompiuterizacija ir kaltinimų ir nuobaudų augimu, sprogimą iš vidaus. Todėl raginu Europos Komisiją perkelti šį telekomunikacijų paketą veikti labai atsargiai.

Kai bendrijos tekste, dėl kurio kompromisą pasiekia bendri teisės aktų leidėjai Taryba ir Europos Parlamentas, pabrėžiamas pagrindinis principas, toks tekstas į nacionalinę teisę turi būti perkeltas tinkamai.

Ponios ir ponai, norėčiau baigti pasakydama, kad esu patenkinta planuojama plataus masto daug įvairių partnerių apimančia konsultacija, kuri sudarys mums sąlygas tęsti mūsų sunkų darbą remiantis kompromisu, kuriame laikomasi 46 pakeitimu nustatyto įstatymo ir kuris yra taikytinas.

Pilar del Castillo Vera, pranešėja. – (ES) Gerb. pirmininke, norėčiau trumpai dar kartą padėkoti visiems, dalyvavusiems šiame ilgame diskusijų dėl telekomunikacijų paketo procese: Komisijos narei, kitiems pranešėjams: trumpai tariant, visiems dalyvavusiems kartu su Taryba pirmininkaujančia valstybe.

Ketinu pabrėžti tris pagrindinius punktus, kurie mano manymu yra svarbūs, norint apibendrinti šio sprendimo naudą, kuri, esu įsitikinusi, rytoj šiame Parlamente patvirtins didžioji dauguma. Šis telekomunikacijų teisėkūros pagrindo persvarstymas apima tris svarbius aspektus.

Pirma, palengvinamas kitos kartos tinklų vystymas ir todėl vartotojai gaus naudos, nes jie turės galimybę pasiekti ir naudoti greitesnį ir saugesnį internetą ir per jį vykdyti sandorius ir toks internetas yra naudingesnis visomis prasmėmis ir ne tik privatiems vartotojams, bet ir mažoms ir vidutinėms įmonėms.

Antra, vidaus rinkoje padidės konkurencija ir tai vėlgi duos naudos vartotojams – ir privatiems ir bendrovėms. Nauda bus gaunama dėl geresnių kainų, geresnių produktų, didesnių naujovių, nes konkurencija plėsis, bus didesnė ir tikresnė.

Galiausiai, visa tai bus padaryta – ir te neabejoja tuo niekas už šio Parlamento ribų ir visoje Europoje – laikantis pagrindinių teisių; negali būti jokių nacionalinių įstatymų, kuriais nebūtų laikomasi šių teisių, nes Europa nusprendė, jog principas, kuriuo grindžiama ši reforma, užtikrina pagrindinę prieigos prie interneto teisę.

Francisca Pleguezuelos Aguilar, pranešėja. – (ES) Gerb. pirmininke, norėčiau dar kartą padėkoti savo kolegoms nariams už jų pasisakymus ir už šią diskusiją, kuri iš tiesų buvo labai teigiama.

Nemanau, kad gali kilti kokių nors abejonių dėl to, jog ši reforma svariai prisidėjo prie mūsų pažangios XX a. visuomenės. Nutiesėme kelią, kad galėtume ir toliau kurti naujas galimybes telekomunikacijų sektoriui, t.y. sektoriui, kuris yra nepaprastai naudingas Europos Sąjungos ekonominiam ir socialiniam vystymuisi ir, svarbiausia, vartotojų apsaugai.

Esu tikra ir mano manymu tą parodė šios diskusijos, jog ši sritis yra pakankamai šviesi – tiesa, su tam tikrais šešėliais, pvz., diskusijos dėl turinio įtraukimas į paketą, kaip pastebėjo pati Komisijos narė ir daugelis kitų narių.

Vis tik manau, kad kompromise šis aspektas išspręstas tinkamai, nes, kaip buvo pasakyta, pirmą kartą dviejų direktyvų taikymo srityje, 1 straipsnyje, įtraukta nuostata dėl pagrindinių teisių ir laisvių ir prieigos prie interneto pripažinimo.

Be jokios abejonės noriu pritarti C. Trautmann reikalavimui, kad valstybės nares, kai jos yra atsakingos už privatumo, žodžio laisvės, informavimo laisvės ir, bendrai, visų Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijoje esančių teisių užtikrinimą, turi griežtai ir kruopščiai prižiūrėti Europos Komisija, kuri, mano manymu, kartu su Parlamentu, šiuo metu yra geriausia sergėtoja, kad laisvė internete būtų su visomis kitomis teisėmis suderintas principas.

Tai yra viskas. Labai ačiū, ponios ir ponai. Manau, kad nuveikėme didelį darbą ir turėtume save pasveikinti; Todėl prašau jus balsuoti „už“.

Pirmininkė. – Labai ačiū, bendros diskusijos baigtos.

Balsavimas įvyks rytoj, trečiadienį.

ooo

Carl Schlyter (Verts/ALE). - (SV) Pažymiu, kad čia nėra Tarybos ir jos pastabų dėl susitarimo. Norėčiau, kad pareikalautumėte, kad jie čia atvyktų rytoj prieš balsavimą. Manau, kad daug Europos piliečių norėtų gauti atsakymą iš Tarybos, kodėl ji taip prieštarauja tekstui, kuriame aiškiai teigiama, kad niekam negalima nutraukti interneto tiekimo be išankstinio teismo sprendimo. Norėčiau, kad Taryba atsistotų ir paaiškintų savo prieštaravimą. Manau, kad atsakymą į šį klausimą norėtų sužinoti tūkstančiai europiečių.

Pirmininkė. – Mes perduosime šį reikalavimą.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 142 straipsnis)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), raštu. – (PL) Europos Sąjungos telekomunikacijų teisėkūros pagrindas buvo sukurtas XX a. 10–ajame dešimtmetyje ir juo buvo siekiama liberalizuoti vietos rinkas, kuriose dominavo valstybiniai monopoliai. Šiuo metu esame liudininkais revoliucinių technologinių pokyčių, kurie vyksta vystant judriojo ryšio telefoniją ir internetą. ES telekomunikacijų rinką reguliuojančių teisės aktų reformų projektu, dėl kurio rytoj balsuos Parlamentas, siekiama pritaikyti ES įstatymus prie minėtų pokyčių, pvz., pagerinant naudotojų padėtį elektroninių paslaugų rinkoje.

Mano asmenine nuomone, prieiga prie interneto yra svarbus faktorius, prisidedantis prie švietimo proceso ir tokia prieiga rodo, kad žmonės gali naudotis savo žodžio laisve ir turėti priėjimą prie informacijos ir darbo rinkos. Interneto naudotojams negali būti atimta prieiga prie interneto ir negalima apriboti jų prieigos be išankstinio kompetentingos teisminės įstaigos sprendimo. Būtent todėl labai tvirtai manau, kad turėtume atkurti du svarbiausius pakeitimus, t.y. 138 ir 166 pakeitimus, kuriuos Parlamentas patvirtino pirmojo svarstymo metu 2008 m. rugsėjo mėn. Šiais pakeitimais būtų atkurtas naudotojų teisių užtikrinimas, vietinėms reguliuotojų institucijoms nustatytas priežiūros įpareigojimas, o piliečių prieigos internete prie taikomųjų programų, paslaugų ir turinio savavališkas blokavimas ir apribojimas savo nuožiūra būtų padaryti neteisėtais.

Gegužės 6 d. antrajam svarstymui pateikti abu šie pakeitimai – teigiant, kad jie buvo tik truputį pakeisti, tačiau iš tiesų jie buvo pakeisti žymiai – yra rimta grėsmė žodžio laisvei, prieigos prie interneto laisvei ir teisei į informaciją, t.y. modernios, demokratinės ir pilietinės visuomenės ramsčiams.

Katrin Saks (PSE), raštu. – (ET) Naujame telekomunikacijų pakete pristatytos naujos taisyklės padės reguliuoti telekomunikacijų rinką ir skatinti vartotojų apsaugą. Vartotojams bus žymiai lengviau gauti informaciją iš savo paslaugų teikėjo ir pakeisti paslaugų teikėjus. Prieš pasirašant sutartį suteikiamoje informacijoje turi būti nurodyta, ar vartotojas pririšamas prie sutarties tam tikram laikotarpiui. Be to, paslaugų teikėjai negali siūlyti ilgesnės nei 24 mėnesių sutarties. Telefono numerio perkėlimas iš vieno paslaugų teikėjo pas kitą turi būti padarytas per vieną darbo dieną. Pagerintas paslaugų teikimo skaidrumas, vartotojai gali palyginti kainas

tinklalapiuose, o vietiniai operatoriai gali būti įpareigoti teikti paslaugas neįgaliems asmenims. Vartotojai gali paprašyti nustatyti maksimalų kainų lygį, jei jų mėnesio suvartojimas pasiekia tam tikrą lygį. Netyčia internete atskleidęs asmens asmeninę informaciją, paslaugų teikėjas apie tai privalo tinkamai asmenį informuoti.

Naujos taisyklės taip pat padeda reguliuoti telekomunikacijų rinką ir palengvina naujų paslaugų atsiradimą rinkoje. Radijo spektro derinimas ES sudaro sąlygas teikti visiškai naujas paslaugas ir pašalina iki šiol buvusias kliūtis, pvz., trukdžiusias žiūrėti televizijos programas judriojo ryšio telefonuose. Valstybinių reguliuotojų įstaigų teisės padidintos ir įsteigta nauja ES reguliuotojų įstaiga, kurios tikslas stiprinti nepriklausomą rinkos priežiūrą ir tai neabejotinai duos naudos vartotojams. Ačiū.

4. Sunaudojamos energijos nurodymas ženklinant gaminį ir apie jį pateikiant standartinę informaciją (nauja redakcija) (diskusijos)

Pirmininkė. – Kitas klausimas – A. Podimata pranešimas (A6-0146/2009) Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto vardu dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl su energija susijusių gaminių sunaudojamos energijos ir kitų išteklių nurodymo ženklinant gaminį ir apie jį pateikiant standartinę informaciją (nauja redakcija) [COM(2008)0778 – C6-0412/2008 – 2008/0222(COD)].

Anni Podimata, pranešėja. – (EL) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, pirmiausia norėčiau pasidžiaugti Europos Komisijos pasiūlymu nauja redakcija išdėstyti direktyvą dėl energijos ženklinimo iš esmės siekiant išplėsti direktyvos apimtį ir ją įtraukti visus prietaisus, kurie buitinio, komercinio ir pramoninio naudojimo metu naudoja elektros energiją ir su energija susijusius gaminius. Ši direktyva yra platesnio teisėkūros pasiūlymų paketo, kuriais siekiama paskatinti energetinį efektyvumą, t.y. vieną iš svarbiausių Sąjungos prioritetų, dalis, nes energetinis efektyvumas gali suvaidinti lemiamą vaidmenį didinant energetinį saugumą, mažinant anglies dvideginio išmetimą ir gaivinant Europos ekonomiką, kad ji galėtų greičiau išlipti iš recesijos ir atsigausti po krizės.

Noriu šiltai padėkoti savo kolegoms nariams už jūsų pasiūlymus, ypač oponuojantiems pranešėjams, PSE frakcijos sekretoriui ir Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komitetui, nes jiems padedant sugebėjome – manau – sustiprinti direktyvą dėl energijos ženklinimo. Būtent todėl ypatingą svarbą teikiame su viešaisiais pirkimais susijusioms nuostatomis, būtent todėl ypatingą svarbą teikiame iniciatyvų, skirtų paskatinti labiausiai energiją taupančius prietaisus, tvirtinimui, ir būtent todėl norime sustiprinti su rinkos kontrole ir priežiūra susijusias nuostatas.

Pateiksiu pastabas tik dėl dviejų klausimų, kurie sukėlė rimtų prieštaravimų. Pirmasis yra susijęs su mūsų pasiūlymu, kad reklamose turėtų būti nuoroda apie energijos sunaudojimą ir šis pasiūlymas sukėlė neproporcingą Europos leidėjų federacijos ir radijo ir televizijos stočių savininkų reakciją. Sakau neproporcingą, nes teko išgirsti labai kraštutinių argumentų, pvz., kad tai riboja spaudos laisvę, kad šioje jautrioje masinės žiniasklaidos srityje krenta pajamos iš reklamos ir, galiausiai, kad daroma žala laisvos ir nepriklausomos spaudos finansavimui. Pažvelkime į su šiuo reikalu susijusius faktus, į tai, ką mes siūlome savo pranešime. Manome, kad su energija susijusių gaminių reklamose turėtų būti nurodytas energijos sunaudojimas arba energijos sutaupymas arba energijos ženklinimo kategorija tik tuomet, jei reklamoje nurodomos techninės specifikacijos arba techninė informacija. Jei minėtų nuorodų reklamoje nėra, netaikomas joks įpareigojimas nurodyti energijos sunaudojimą.

Liko paskutinis energetinio ženklo išdėstymo klausimas, kuris tapo karščiausia šios direktyvos problema. Ši direktyva nepasiekia savo tikslo ir nebus veiksminga, jei vartotojai negalės lengvai atpažinti ir palyginti jiems skirto energetinio ženklo, sudarančio sąlygas pasirinkti kiek įmanoma geriau. Šiandien turime sėkmingą energijos ženklinimo modelį, t.y. skalę nuo A iki G, kur A žymi labiausiai energiją taupančius gaminius, o G – taupančius mažiausiai. Ši skalė šiandien naudojama kaip standartas daugelyje valstybių net ne Europos Sąjungoje. Be abejonės, tai yra labai sėkmingas ir lengvai atpažįstamas modelis, kuris padarė didelį indėlį energijos taupymui. Aišku, jis taip turi ir problemų. Pati didžiausia šių problemų, šių problemų pagrindas, yra tai, kad ženkle nenurodytas ženklo galiojimo laikas. Kai nenurodytas ženklo galiojimo laikotarpis, kai gamins priskiriamas A kategorijai ir joje lieka visą savo gyvavimo laiką, netgi kai pradedami gaminti labiau energiją taupantys gaminiai, akivaizdu, kad mes perduodame klaidingą žinią. Taigi, kaip galėtume tai išspręsti? Nustatydami įpareigojimą, kad ženklai turėtų specialų galiojimo laikotarpį, pvz. 3–5 metus, ir tokiu laikotarpiui pasibaigus, reikėtų peržiūrėti energijos taupymo skalę, remiantis gaminio specifinėje kategorijoje pasiekta pažanga.

Baigdama norėčiau pasakyti, kad esu tvirtai įsitikinusi, kad būsiančiose diskusijose siekdami pasiekti susitarimą antrojo svarstymo metu, surasime geriausiai tinkantį sprendimą, sprendimą, kurį pripažins vartotojai ir kuris skatins naujoves Europos pramonėje.

Andris Piebalgs, *Komisijos narys*. – Gerb. pirmininke, energijos ženklinių pradėjome 1992 m., siekdami taupyti namų ūkių sektoriuje naudojamų gaminių sunaudojamą energiją. Ši iniciatyva buvo labai sėkminga ir per pastaruosius 15 metų ES piliečiams davė daug naudos.

Tačiau 1992-ieji buvo jau senokai. Praėjo nemažai laiko ir Komisija nusprendė pateikti pasiūlymą Energijos ženklavimo direktyvą išdėstyti nauja redakcija, siekiant Europos piliečiams, pramonei ir valdžios institucijoms suteikti daugiau naudos, pirmiausia išplečiant direktyvos taikymo sritį, kad ji būtų taikoma visiems su energija susijusiems gaminiams, antra, sustiprinant rinkos priežiūrą ir, trečia, skatinant energiją taupančius viešuosius pirkimus ir iniciatyvų veiklas.

Esu labai dėkingas pranešėjai A. Podimatai už tai, kad ji per trumpą laiką parengė pranešimą dėl itin sudėtingo pasiūlymo ir taip suteikė galimybę pasiekti susitarimą antrojo svarstymo metu, kai Taryba iš tiesų prisijungs prie diskusijos. Taip pat norėčiau padėkoti oponuojantiems pranešėjams ir visiems Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto (ITRE) nariams už atidų šio pasiūlymo apsvaistymą.

Be abejonės, pranešimas pradiniam pasiūlymui suteiks kai kurių svarbių patobulinimų, dėl kurių džiaugiasi Komisija. Pranešėja yra teisi, pabrėždama du klausimus, kurie bus tolesnių Tarybos ir Parlamento diskusijų kertiniai akmenys. Pirmasis yra reklamavimo klausimas ir tai, kiek toli galime skatinti energiją taupančius gaminius, nepažeisdami spaudos pilietinių laisvių ar teisių vaidmens; antrasis klausimas yra susijęs su ženklo išdėstymu – ar ženklas turi būti uždaras ženklas ar atviros pabaigos sistema.

Šį rytą vykdamas į Parlamentą, liftuose radau keletą lankstinukų, kurie parodė, kad šis tariai paprastas ženklavimo klausimas nėra jau toks paprastas. Iš vienos pusės turime vartotojų organizacijas, o iš kitos – gamintojus, kurie taip pat norėtų siekti to paties tikslo – vartotojams teikti labiau energiją taupančius gaminius.

Pirmojo svarstymo metu ITRE komitete vyko aktyvios diskusijos ir mes turime surasti geriausią sprendimą klausimams, kuriuos iškėlė pranešėja antrojo svarstymo metu. Galiu jus užtikrinti, kad Komisija padarys viską, kas yra jos galiose, kad suderintų skirtingus požiūrius, nes ji dirba vartotojų ir visuomenei labui. Ženklo turi būti veiksmingi ir stiprūs, be to, turi būti vykdomos tinkamos iniciatyvos, skatinančios gamintojus kurti taupesnius gaminius.

Dėkoju už pranešimą. Iš tiesų esu dėkingas pranešėjai už visą darbą, kurį ji nuveikė rengdama pranešimą.

Jan Březina, *PPE-DE frakcijos vardu*. – Gerb. pirmininke, diskutuojame dėl pranešimo dėl energijos ženklavimo, kuris yra labai svarbus dėl keleto priežasčių.

Pirma, energijos taupymo didinimas yra greičiausias ir pigiausias būdas sumažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimą. Antra, energijos taupymas gali prisidėti sprendžiant dabartinę ekonomikos recesiją: energijos poreikio ir energijos naudojimo klausimų sprendimas gali padėti sukurti ilgalaikį augimą ir rasti tvirtų darbo vietų galimybių.

Pritariu ketinimui užtikrinti, kad galutiniai vartotojai galėtų gauti visapusišką informaciją apie ženklą, net jei gaminyje perkamas nuotoliniu būdu per internetą ar naudojantis telemarketingu. Tą patį galiu pasakyti ir apie ketinimą sustiprinti rinkos priežiūros nuostatas, kad būtų užtikrintas tinkamas ES lygmens suderintas Energijos ženklavimo direktyvos ir jos įgyvendinančiųjų priemonių vykdymas.

Tačiau yra du dalykai, kuriems griežtai prieštarauju. Pirmiausia noriu įspėti, kad jei bus patvirtintas 32 pakeitimas, tai bus suvaržyta žiniasklaidos laisvė. Reikia pabrėžti, kad reklama yra esminis laisvos, nepriklausomos, įvairios ir kokybiškos žiniasklaidos elementas. Todėl mūsų frakcija parengė alternatyvų pakeitimą – 2 pakeitimą, kuris pateiktas plenarinei sesijai – kuriuo pripažįstama laisvos ir įvairios žiniasklaidos svarba demokratijai. Mūsų sprendimas – gamintojams ir mažmenininkams suteikti galimybę teikti informaciją apie specialius energijos – sunaudojimo – taupymo aspektus.

Antra, raginu atmesti du pasiūlymus dėl rezoliucijos dėl įgyvendinimo priemonių, t.y. atmesti įgyvendinimo priemones dėl televizorių ir šaldytuvų. Ši iniciatyva, kuriai prieštarauja pramonė, Komisija ir Taryba, pakenktų bendrai naujų energijos ženklavimo sistemos teisės aktų darnai.

Norėčiau užbaigti pabrėždamas, kad pranešimas dėl energijos ženklavimo yra labai svarbus teisės aktas, kurį verta patvirtinti, su sąlyga, kad tinkamu būdu bus išspręstas reklamos klausimas.

Silvia-Adriana Țicău, PSE frakcijos vardu. – (RO) Pirmiausia norėčiau pasveikinti pranešėją A. Podimatą su jos pranešimu.

Manau, kad direktyva dėl ženklavimo ir vartotojų informavimo apie gaminių energijos sunaudojimą yra ypatingai svarbi. Europos Sąjunga pasiūlė sumažinti energijos sunaudojimą 20 proc. Jei sugebėsime tinkamai informuoti vartotojus, kad jie, turėdami galimybę rinktis remdamiesi suteikta informacija, tuomet iš tiesų galime sumažinti energijos sunaudojimą ir šiuo metu naudojamuose gaminiuose.

Dėl ženklavimo, tai turi būti paprasta; tai yra gyvybiškai svarbus elementas. Ženklimas taip pat turi būti išsamus ir, be abejo, nurodyti vartotojams informaciją, reikalingą tam, kad būtų galima padaryti reikalingą investiciją. Būtent todėl manau, kad yra labai svarbu, jog ženkle būtų nurodyta informacija apie energijos sunaudojimą arba energijos sutaupymą, kurį galima padaryti.

Be to, manau, kad svarbu ir toliau turėti šią A–G skalę, kuri yra paprasta. Tačiau norėčiau paminėti, kad mano manymu, taip pat yra svarbu nurodyti galiojimo laikotarpį, kad vartotojas būtų informuotas jau nuo gaminių reklamavimo etapo. Netikiu, kad reikalavimas teikti informaciją apie energijos sunaudojimą koku nors būdu kertasi su žodžio laisve ir su masine žiniasklaida susijusiomis nuostatomis. Manau, kad visi esame suinteresuoti turėti tinkamai informuotus vartotojus, kurie galėtų spręsti turėdami išsamią informaciją, kad sumažintų savo energijos sunaudojimą.

Norėčiau pasveikinti pranešėją. Tai yra labai svarbus dokumentas, kuris yra efektyvaus energijos vartojimo paketo dalis. Ir toliau remsiu mūsų įdomią diskusiją, netgi antrojo svarstymo metu.

Satu Hassi, Verts/ALE frakcijos vardu. – (FI) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, nuoširdžiai dėkoju A. Podimatai už jos puikų darbą, kuriam aš visapusiškai pritariu. Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komitetas pritarė aiškiam vartotojams palankiam energijos ženklavimui, kurį norėčiau matyti išsaugotą – to norėtų ir komitetas.

Labai svarbu, kad vartotojas visada galėtų pasitikėti, jog A kategorijos įranga visuomet yra pagaminta pagal geriausias technologijas – labiausiai energiją taupančias technologijas – kokios tik yra rinkoje. ES energijos ženklavimas buvo sėkmingas. Jis padėjo rinkai išsivaduoti nuo energiją švaistančios įrangos ir tokių modelių pradėjo naudoti ir kitos valstybės: Brazilija, Kinija, Argentina, Iranas, Izraelis ir Pietų Afrika. Labai gaila, kad įrangos gamintojai dabar nori šią sėkmingą ir aiškia ženklavimo sistemą paversti neaiškia kategorija ir kad Komisija ketina tokiam norui pritarti.

Naujas gamintojų skatinamas modelis atrodytų kaip nuolatinis rekordo skelbimas sporte imant prieš kelis dešimtmečius pasiektą pasaulio rekordą, ir kai rekordas yra sumuštas, pavadinant jį pasaulio rekordu minus 5 proc., pasaulio rekordu minus 10 proc., pasaulio rekordu minus 20 proc. ir t.t. Tai nelogiška, taigi energijos ženklavimui turi būti naudojama tokia pati aiškinimo sistema, kokią naudojame skelbdami pasaulio rekordus.

Herbert Reul (PPE-DE). – (DE) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, tai yra tinkamas ir svarbus projektas, skirtas suvokti energijos vartojimo efektyvumą ir sutaupyti daugiau energijos. Teisybė, kad turime sutelkti dėmesį į metodus, kurių, deja, mes netaikome kitose srityse, t.y. į ženklavimo naudojimą, kad padėtume vartotojui pasirinkti energiją taupančius gaminius ir tuo pačiu paskatintume konkurenciją dar labiau energiją taupančių prietaisų gamyboje. Toks sprendimas yra protingas ir teisingas.

Iki šiol veikusi procedūra buvo protinga ir veikė gerai. Dėl to manau, kad ši ženklavimo klasėmis A–G sistema, tinkamai veikusi daugiau nei 15 metų ir prieš keletą metų patobulinta nustatant A+ ir A++ kategorijas, turi būti logiškai išplėsta ir vėl pakeista, nes susiduriame su naujais iššūkiais.

Tačiau turėtume atsargiai viską apsvarstyti ir taip pat rimtai atkreipti dėmesį į Komisijos pateiktas abejones. Jei padarysime tai, ką pasiūlė komiteto dauguma čia, Parlamente, t.y. tiesiog išlaikysime A–G sistemą, bijau, kad seni prietaisai ir toliau bus ženklunami A ženkle, o geriausi energiją taupantys prietaisai bus klasifikuojami tik B kategorijoje. Todėl turėsime arba pereinamąjį laikotarpį, skirtą naujam ženklavimui ir dėl to kils maišatis arba turėsime nuolatinę kaitą, nuolatinį naują ženklavinimą.

Todėl pasiūlymas naudoti minusą yra daug paprastesnis ir aiškesnis. Mums reikia vartotojams suprantamos sistemos, kuri būtų patvirtinta ir kuri lemtų ir tolesnį vartotojų pritarimą ateityje tam, kas jau buvo patvirtinta anksčiau. Mums reikia sistemos, skatinančios gamintojus investuoti į ekologinį projektavimą. Todėl, mano manymu, Komisijos pasiūlymas yra protingesnis ir išmintingesnis.

Labai trumpai – antra pastaba, kuri mano nuomone taip pat yra labai svarbi: manau, kad viskas, kas čia buvo pasiūlyta dėl žiniasklaidos reklamos apkrovimo privaloma informacija yra blogai. Tai yra nepriimtina!

Neturėtume to daryti. Tame nėra jokios prasmės! Taip pat tai visiškai nėra būtina. Galime apsieiti ir be to – visiškai pakanka ženkle pateiktos informacijos.

Claude Turmes (Verts/ALE). – (DE) Gerb. pirmininke. Manau, kad Jūs, Komisijos nary, šiandien čia jaučiatės nejaukiai ir, manau, žinau, kodėl. Priežastis slypi tame, kad Komisija užima poziciją, kuri yra artimesnė pramonės lobistų pozicijai, o ne vartotojų ir aplinkos apsaugai Europoje palankesnei pozicijai.

Paskutinius 15 metų sekiau ženklinimo teisės aktus. Kas nustatyta praėjusio amžiaus 10-ojo dešimtmečio pradžioje ženklinimo direktyvoje? Ten nustatyta, kad A – G kategorijos turėtų būti nuolat atnaujinamos pagal naujausius pasiekimus, kad A kategorija būtų suteikiama tik patiems geriausiems. Ką padarė pramonė? Praėjusio dešimtmečio pabaigoje jie sutrukdė tokį atnaujinimą. Dėl to 2000 m. pradžioje daugiau nei 50 proc. visų prietaisų buvo A kategorijos. Tuomet jie sugalvojo gudrybes A+ ir A++. Dabar jie pradėjo naudoti ženklus A–20, A–40 ir A–60.

H. Reul yra visuomet pramonės lobistų pusėje. Todėl visai nenustebau, kad jis tai gina. Tačiau, Komisijos nary, prašyčiau! A – G yra lengva suprasti. Penkiolika metų begėdiško įvairių pramonės ratelių vykdomo lobizmo, siekiant pakenkti Europos ženklinimo sistemai – štai kas čia vyksta. Rytoj mes, Parlamentas, privalome nutraukti šį baisų procesą.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). – (CS) Gerb. pirmininke, čia kalbėjau nemažai kartų dėl energetikos klausimų ir tai gali būti mano paskutinis pasisakymas per šią kadenciją. Manau, kad ši proga yra tinkamas laikas padėkoti Komisijos nariui A. Piebalsui, kuriam teko labai sudėtingas uždavinys, nes iš 27 atskirų valstybių narių rinkų padaryti Europos energetikos rinką yra išpūdingas išipareigojimas, tai yra Sizifo darbas, kuris nesibaigs per šią kadenciją ir neabejotinai daug uždavinių teks atlikti ir mūsų pasekėjams. Norėčiau pasakyti, kad mums Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komitete jis buvo vienas populiariausių Komisijos narių: tu narių iš kurių mes daug ko išmokome ir kurių entuziazmo lygiu žavėjomės. Tikiuosi, kad nereikalavome iš Komisijos nario per daug, nes, manau, jog mes neabejotinai jį sutiksime per kitas parlamentines kadencijas, o A. Piebalgs iš tiesų dirbo labai sunkiai, kad būtų bent įmanoma kalbėti apie Europos energetikos rinką. Pritariu energijos ženklinimui, tai yra būtinas standartas ir manau, kad priekaištus apie tai, kas priklauso ar nepriklauso tam tikram pramonės lobizmui, reikėtų atidėti į šalį. Taip pat manau, kad yra labai negerai, jei šis Parlamentas per paskutinius mėnesius tapo gandų skleidimo vieta. Mums reikia faktais pagrįstų sprendimų.

Andris Piebalgs, Komisijos narys. – Gerb. pirmininke, tai yra sudėtinga. Dėkoju M. Ransdorfui už jo labai malonius žodžius, tačiau manau, kad yra blogai ką nors kaltinti – pramonę, lobistus arba ne – nes pramonė teikia darbo vietas ir kuria augimą. Pramonė taip pat stengiasi gaminti ir į rinką tiekti labiau energiją taupančius prietaisus. Be to, sistema A–G yra gerai žinoma vartotojams. Labai reikia sujungti A–G patirtį ir įtraukti pramonę, ne priversti, bet iš tiesų įtraukti. Būtent tai Komisija ir stengiasi padaryti.

Šioje diskusijoje buvo du elementai, kurie greičiausiai buvo painūs. Vienas jų – pagrindų direktyva ir A. Podimatos pranešimas yra būtent apie tai. Žinau, kad antrojo svarstymo metu Tarybai, Parlamentui ir Komisijai teks sunkiai dirbti, kad surastų tinkamą pusiausvyrą tarp šių dviejų elementų: pramonės paskatų ir mūsų su šiuo energijos ženklinimu turimos teigiamos patirties.

Antrasis elementas yra susijęs su ekologinio projektavimo priemone, skirta šaldytuvams ir televizoriams. Tai nėra puikus sprendimas, tačiau šiuo sprendimu šie du produktai bent jau įtraukiami į ženklinimo sistemą, nes šiandien neturime jokio televizorių ženklinimo, o su šaldytuvais susijusi padėtis yra paini: kiekvienas šaldytuvas priklauso kategorijai. Todėl pasiūlėme šią priemonę ir jai pritarėme kaip laikinai priemonei, kol turėsime pagrindų direktyvas, kuriose bus nustatytos aiškos taisyklės. Taip nėra dėl to, kad mus varžo pramonė, tiesiog tai yra geriausias būdas sujungti abu požiūrius.

Mes neieškome priešų: mes stengiamės sujungti teigiamą patirtį ir įtraukti pramonę. Pramonė su tuo nekovoja ir, manau, turėtų kartais priimti stipresnį vartotojų požiūrį ir iš tiesų išvelgti to naudą.

Šiame etape pranešimas dar neduoda galutinio sprendimo. Yra nuomonių skirtumų, tačiau mes einame geru keliu ir kaip visuomet, sudėtingiausi teisės aktai yra tvirtinami per kompromisus ir bendrą sutarimą. Mums reikės ir toliau dirbti, o ne pažymėti ką nors, kas kovoja prieš efektyvų energijos naudojimą, nes ženklinimas yra lengviausias būdas pasiekti mūsų taupaus energijos naudojimo tikslus. Žmonės renkasi savo prietaisus būdami informuoti ir toks būdas atitinka pasaulio visuomenės interesą. Tai yra geriausias būdas ir mes jį turėtume skatinti.

Man būtų gaila, jei užbaigtume liūdna gaida, sakydami, jog esame ant katastrofos slenksčio: ne, mes dirbame kartu. Visi norėtume pasiekti to paties rezultato, tačiau šiuo metu dar neradome tinkamo kompromiso, kuris sujungtų visas galimybes, reikalingas išspręsti šį klausimą.

Dėkoju jums už diskusiją. Žinau, kad buvo skirtingų nuomonių, tačiau Komisija yra pasiryžusi dirbti toliau, kad būtų rastas skubus sprendimas antrojo svarstymo metu.

Anni Podimata, pranešėja. – (EL) Gerb. pirmininke, pirmiausia norėčiau padėkoti savo kolegoms nariams už jų pasisakymus ir Komisijos nariui ir už jo rekomendaciją ir už jo kalbą dabar, diskusijos pabaigoje.

Norėčiau pateikti dvi trumpas pastabas. Pirmiausia, dėl degančio energijos ženklinimo klausimo. Norėčiau pabrėžti, kad akivaizdžiai kyla problemų dėl A–G skalės, kuri visų mūsų nuomone yra labai sėkminga ir lengvai atpažįstama ir svariai prisidėjo prie energijos taupymo, ir tas problemas, gerb. H. Reuli, aš išvardinau pradinėje savo kalboje; kitaip tariant, šią skalę reikia atnaujinti. Pagrindinė problema su esančiu energijos ženkliniu yra tai, kad nėra jokio galiojimo laikotarpio ir dėl to susidaro jūsų apibūdinta padėtis, t.y. rinkoje turime vienodai paženklintus, tačiau skirtingo energijos naudojimo efektyvumo lygio energijų naudojančius gaminius. Svarbiausia mums kylanti problema yra nustatyti specialų A–G energijos ženklinimo galiojimo laikotarpį ir atnaujinti efektyvaus energijos naudojimo rodiklius kas 3–5 metus pagal rinkoje padarytą pažangą.

Galiausiai manau, kad išvada, kurią turime padaryti, yra paprasta. Mes turime – ir visi pripažįstame, kad turime – patikrintą ir sėkmingą energijos ženklinimo receptą, kuris tapo standartu ir kitose valstybėse ne Europos Sąjungoje. Kai turite sėkmingą receptą, kuris laikui bėgant pasensta, jūs jo neišmetate, bet jį atnaujinate, nes jei jūs jį išmesite ir nepakeisite nauja sistema, rizikuojate prarasti pridėtinę vertę, kurią sukauptė ankstesniais metais rinkdamiesi energijos ženklimą. Per visus šiuos metus Europa vartotojams siuntė tokią žinią: rinkitės energijos ženklą A. Mes vieni negalime susilpninti šios žinios.

Pirmininkė. – Diskusijos baigtos.

Balsavimas įvyks šiandien 12 val.

(Posėdis nutrauktas 11.35 val. laukiant balsavimo laiko ir atnaujintas 12 val.)

PIRMININKAVO: H. G. PÖTTERING

Pirmininkas

5. Balsuoti skirtas laikas

Pirmininkas. – Kitas klausimas – balsuoti skirtas laikas.

(Dėl balsavimo rezultatų ir kitos informacijos: žr. protokolą)

5.1. Prekybos paukštienos mėsa standartai (A6-0223/2009, Ilda Figueiredo)

– Prieš balsavimą:

Ilda Figueiredo, pranešėja. – (PT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, aš tik noriu trumpai paaiškinti, kad į šį pranešimą įtraukti pakeitimai, kuriuos vieningai priėmė Žemės ūkio ir kaimo plėtros komitetas dėl rezoliucijos, priimtos šioje plenarinėje sesijoje 2008 m. birželio 19 d., kuri atmetė Komisijos pasiūlymą, kurio tikslas – leisti prekiauti paukštienos mėsa, skirta vartoti žmonėms, net po to, kai buvo taikytas antimikrobinis apdorojimas.

Todėl noriu padėkoti visiems tiems, kurie dirbo su manimi ties šiuo pranešimu, įskaitant Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto narius ir nuomonės referentą.

Tikimės, kad Europos Komisija ir Taryba atsižvelgs į šį pranešimą ir Europos Parlamento nuomonę ginant visuomenės sveikatą, maisto saugą ir paukštienos mėsos gamintojus Europos Sąjungoje.

5.2. Prašymas ginti Aldo Patriciello imunitetą ir privilegijas (A6-0286/2009, Aloyzas Sakalas)

5.3. Prašymas ginti Umberto Bossi imunitetą ir privilegijas (A6-0269/2009, Klaus-Heiner Lehne)

5.4. Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo mobilizavimas (A6-0266/2009, Reimer Böge)

5.5. Rekomendacija Europos Komisijai dėl skundo 185/2005/ELB (A6-0201/2009, Miguel Angel Martínez Martínez)

5.6. Benzino garų grąžinimas degalinėse variklinių transporto priemonių bakus pildant degalų (A6-0208/2009, Dimitrios Papadimoulis)

– Prieš balsavimą:

Dimitrios Papadimoulis, pranešėjas. – (EL) Gerb. pirmininke, kadangi diskusija nebuvo surengta dėl techninių priežasčių, leiskite man pasakyti porą žodžių prieš balsavimą. Po intensyvių derybų su Taryba ir Komisija, manau, kad pasiekėme gerą kompromisą per pirmąjį svarstymą. Su Europos Parlamento įneštu indėliu vieneriais metais paspartinome direktyvos taikymą, išplėtėme galimybes degalinėms gyvenamosiose teritorijose, sustiprinome informacijos ir kontrolės mechanizmus degalinėms ir informacijos mechanizmus piliečiams.

Tai pokytis, kurio taikymas pagerins atmosferos kokybę ir žymiai apribos šiltnamio efektą sukeliančias dujas, kurios sąlygoja klimato kaitą. Mums pasiūlius, Komisija įsipareigojo po tam tikro laiko pateikti pataisytą pasiūlymą, kad turėtume geresnę technologiją, kuri leis mums pasiekti dar geresnius rezultatus ateityje.

Galutinį kompromisą palaiko visos politinės frakcijos ir aš manau, kad tai ženklas, jog atlikome gerą darbą.

5.7. Galimybė visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (A6-0077/2009, Michael Cashman)

– Prieš balsavimą:

Michael Cashman, pranešėjas. – Gerb. pirmininke, Rūmai suteikė man įgaliojimą pradėti derybas su kitomis institucijomis dėl šio svarbaus dokumento. Deja, turiu pranešti, kad derybos nebuvo produktyvios, todėl šiandien rekomenduoju Rūmams, kad nebalsuotume ir perduotume sprendimą dėl šio svarbaus dokumento kitam Parlamentui, kuomet tikiuosi, kad Komisija parengs naują pasiūlymą šių metų pabaigoje.

Andris Piebalgs, Komisijos narys. – Gerb. pirmininke, Komisija pasižymi Parlamento sprendimą atidėti balsavimą dėl teisėkūros rezoliucijos, lydinčios M. Cashman'o pranešimą iki kitos parlamentinės kadencijos. Nors labai gerbia Parlamento sprendimą, Komisija nėra įsitikinusi, kad Parlamento pirmąjį svarstymą užbaigiantis balsavimas surištų kitam Parlamentui rankas. Todėl Komisija persvarstys savo pasiūlymą tik po to, kai dvi teisėkūros institucijos šakos bus priėmusios savo pozicijas, tuo tarpu, ketina toliau siekti konstruktyvaus dialogo su abiem institucijomis ir patvirtina savo pasiryžimą siekti kompromiso su Parlamentu ir Taryba.

Michael Cashman, pranešėjas. – Gerb. pirmininke, manau, tai paaiškina, kodėl ypač svarbu, kad kitas Parlamentas pasinaudotų kiekviena turima prerogatyva. Dialogas reiškia, kad kiekviena institucija turi klausyti. Kol kas nė viena iš institucijų nesiklauso Parlamento. Dėl tos priežasties neturėtume balsuoti, o turėtume visapusiškai įgalioti kitą Parlamentą.

(Plojimai)

(Parlamentas pritarė pasiūlymui)

(Klausimas grąžintas atsakingam komitetui)

Pirmininkas. – Nesu tikras, ar sveikinimai skirti M. Cashman'ui. Taip? Tuomet sveikiname jį.

5.8. Asmenų, kurie verčiasi mobiliąja kelių transporto veikla, darbo laiko organizavimas (A6-0120/2009, Marie Panayotopoulos-Cassiotou)

– Prieš balsavimą:

Stephen Hughes (PSE). – Gerb. pirmininke, kad nekliudyčiau balsavimo srauto, kai pradėsite balsavimą, norėčiau informuoti Rūmus, kad Socialistų frakcija panaikina trečią 62 pakeitimo dalį, tai yra, dalį dėl 2 straipsnio 1 dalies b ir c punktų.

(Parlamentas atmetė Komisijos pasiūlymą)

Antonio Tajani, Komisijos pirmininko pavaduotojas. – (IT) Gerb. pirmininke, garbingi nariai, Komisija pasižymi šandien Europos Parlamento išreikštą poziciją ir, turėdama omenyje pasižadėjimus, padarytus prieš šiuos Rūmus, Komisija padarys tinkamiausias išvadas iš neigiamo šiandienos balsavimo, taip pat atsižvelgdama į Tarybos poziciją.

Komisija apsvartys geriausią būdą reikiamam rezultatui pasiekti, kitaip tariant, garantuoti darbuotojų socialinę apsaugą tuo pačiu metu vengiant administracinės naštos padidėjimo kelių transporto sektoriuje.

(Klausimas grąžintas atsakingam komitetui vadovaujantis Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnio 3 dalimi)

5.9. Prekyba produktais iš ruonių (A6-0118/2009, Diana Wallis)

– Prieš balsavimą:

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Gerb. pirmininke, norėčiau atkreipti dėmesį į klaidą, kuri įsivėlė Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) ir Europos demokratų frakcijos balsavimo sąraše. Galutiniam balsavimui dėl abiejų – iš dalies pakeisto pasiūlymo ir teisėkūros rezoliucijos – turi būti parašyta „laisvas balsavimas“. Prašau jūsų – čia kalbu ir apie frakciją – turėti tai omenyje.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Gerb. pirmininke, norėčiau paklausti jūsų, kuris Darbo tvarkos taisyklių straipsnis leidžia frakcijoms taisyti savo balsavimo sąrašus čia su jūsų sutikimu? Tai piktnaudžiavimas atskirų narių parlamentine nepriklausomybe!

5.10. Mokslo tikslais naudojamų gyvūnų apsauga (A6-0240/2009, Neil Parish)

– Prieš balsavimą:

Neil Parish, pranešėjas. – Gerb. pirmininke, norėčiau padėkoti visiems pagalbiniais pranešėjams, kurie labai noriai dirbo su manimi ties nepaprastai techniniu ir sudėtingu dokumentu. Dirbdami kartu galėjome pasiūlyti tai, kas manau, yra geras kompromisas.

Bandymai su gyvūnais yra labai prieštaringa ir emocionali sritis, apimanti moralinę dilemą. Padarėme viską ką galėjome, kad sukurtume poziciją, kuri pagerins gyvūnų, naudojamų bandymams, gerovę ir tuo pačiu metu užtikrins, kad Europoje tęstųsi aukščiausios kokybės ir patikimi medicininiai tyrimai. Daugelyje sričių rėmėmės Komisijos pasiūlymu ir, svarbiausia, išaiškinome sunkumo klasifikacijas. Turėjome gerą kompromisą Žemės ūkio komitete ir šiame etape jis neturėtų būti atmestas.

Mes visi norime dirbti kartu, kad patobulintume, sumažintume ir išstumtume bandymus su gyvūnais. Tačiau turime prisiminti, kad daug vakcinų ir vaistų nuo ligų buvo sukurti naudojant gyvūnus, ypač primatus – pavyzdžiui, vakcinos nuo poliomiellito, difterijos, hepatito B bei gili smegenų stimuliacija nuo Parkinsono ligos. Visa tai gyvūnų tyrimų nauda. Siekiant išsklaidyti susirūpinimą, kurį daug narių jaučia dėl embrioninių kamieninių ląstelių naudojimo, 170 pakeitimas, jei bus palaikytas, užtikrins, kad etiškus sprendimus šiuo klausimu priimtų pačios valstybės narės, o ne Komisija.

Čia turime didžiulę galimybę patobulinti teisės aktus dėl gyvūnų gerovės ir mokslinių tyrimų. Turime atidėti į šalį mūsų partijų skirtumus ir palaikyti šį pranešimą. Pramonės, medicininių tyrimų ir gyvūnų gerovės organizacijos yra įsitikinę, kad tai žingsnis į priekį ir kad mes atnaujinsime bei patobulinsime dabartinius teisės aktus. Jei nesusitvarkysime su tuo šiame Parlamente, teisės aktai gali būti atidėti dar dviem ar daugiau metų, o tai būtų žingsnis atgal. Raginu Rūmų narius palaikyti šį pranešimą.

Galiausiai, kadangi tai tikriausiai paskutinis kartas, kai kalbu Rūmuose todėl, kad pasitraukiu iš pareigų, kad eičiau į nacionalinę politiką, noriu padėkoti jums už pagarbų elgesį su manimi ir padėkoti Rūmų nariams, kurie taip pat elgėsi su manim labai pagarbiai.

(Plojimai)

Pirmininkas. – Labai jums ačiū, gerb. N. Parish. Kai grįšite į savo nacionalinį Parlamentą, mes linkime jums to paties užsidegimo darbui, kurį turėjote čia, Europos Parlamente.

5.11. Tarša iš laivų ir sankcijos už pažeidimus (A6-0080/2009, Luis de Grandes Pascual)

5.12. Sunaudojamos energijos nurodymas ženklinant gaminį ir apie jį pateikiant standartinę informaciją (nauja redakcija) (A6-0146/2009, Anni Podimata)

5.13. Europos Parlamento 2010 finansinių metų sąmatos (A6-0275/2009, Vladimír Maňka)

– Prieš balsavimą dėl rezoliucijos:

Pirmininkas. – Ketinau pasakyti, kad tai paskutinis balsavimas man pirmininkaujant. Norėčiau ypatingai padėkoti Paul Dunstan mano kairėje, kuris taip puikiai dirbo savo darbą per tuos metus.

(Garsūs plojimai)

Paul'ai, norėčiau jums pasakyti, kad kartu padarėme kelias klaidas – kartais jūs jas padarėte, kartais aš. Tačiau mes buvome nenugalima komanda. Nuoširdžiai jums dėkoju.

PIRMININKAVO: M. MAURO

Pirmininko pavaduotojas

6. Paaiškinimai dėl balsavimo

Žodiniai paaiškinimai dėl balsavimo

- Pranešimas: Miguel Angel Martínez Martínez (A6-0201/2009)

David Sumberg (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, esu dėkingas jums, kad pakvietėte mane. Palaikiau šį pranešimą, bet kadangi paliksiu šį Parlamentą ateinančiuose rinkimuose, noriu panaudoti tai kaip paskutinę galimybę, kad pabrėžčiau labai galingą žinią, kurią Čekijos Respublikos prezidentas, pirmininkaujantysis, neseniai pateikė šiam Parlamentui: „Dabar siekiame naujo žmonių įgaliojimo“. Tačiau tiesa ta, kad šiuose Rūmuose žmonės nėra tikrai atstovaujami. Kaip pirmininkaujantysis pasakė, čia nėra opozicijos Europos projektui.

Žmonės – vyrai ir moterys mūsų rinkimų apygardose, ypač Didžiojoje Britanijoje – nenori Europos Konstitucijos, jie nenori, kad jiems būtų pristatyta sutartis. Jie nori teisės balsuoti ir tikiuosi, geriau anksčiau negu vėliau, jiems ta galimybė bus suteikta.

- Pranešimas: Dimitrios Papadimoulis (A6-0208/2009)

Richard Corbett (PSE). - Gerb. pirmininke, pritariu šio pranešimo priėmimui. Mano frakcija ir aš balsavome už jį. Tai labai svarbus Parlamento išsiųstas signalas. Tačiau dabar turime prižiūrėti jo įgyvendinimą.

- Pranešimas: Marie Panayotopoulos-Cassiotou (A6-0120/2009)

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Gerb. pirmininke, antisocialinis darbdavių elgesys verčia darbuotojus tapti savarankiškai dirbančiais, tai liečia darbuotojus, kurie yra vairuotojai, ir žmones, kurie siūlo transporto paslaugas. Darbdaviai nori sutaupyti socialinio draudimo išlaidų ir įgyti didesnę lankstumą, bet tai atvedė į padėtį, kurioje turime balsuoti spaudžiami šio antisocialinio elgesio.

Štai kodėl buvo būtina atmesti šį pranešimą todėl, kad šio antisocialinio elgesio mastas yra toks didelis. Jo egzistavimas kelia grėsmę ne tik darbuotojų darbo higienai, bet, svarbiausia, jis kelia grėsmę kelių eismo saugumui ir gali paliesti praktiškai kiekvieną iš mūsų ir visų, esančių kelyje, padėti, ar važiuotume automobiliu, ar eitume pėsti. Tai labai aiški priežastis, kodėl turėtume labai rimtai spręsti šią problemą ir kodėl turėtume prie jos grįžti todėl, kad siūlomas sprendimas nesuteikia mums išeities iš šios padėties.

- Pranešimas: Diana Wallis (A6-0118/2009)

Michl Ebner (PPE-DE). – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, norėjau pasakyti, kad balsavau už pranešimą nepaisant to fakto, kad nebuvo priimti du mūsų pakeitimai.

Manau, kad būtų buvusi labai gera mintis numatyti ir padėti eskimų žmonėms pasiekti taiką ir ramybę, kalbant apie jų gyvenimo būdą, jų pragyvenimo būdą ir jų medžiojimo būdą, taip pat pasiekti didesnę pagarbą Europos Sąjungų LEADER programų Skandinavijos šalims dėl ruonių medžioklės atžvilgiu. Taip pat norėjau pasinaudoti galimybe ir pasakyti, kad tai, kas vyksta Kanadoje ir neturi nieko bendra su eskimais, yra ne medžioklė, kaip mes ją suprantame, o gyvūnų žudymas, ne medžioklė tikrąja to žodžio prasme. Todėl manau, kad du dalykai turi būti traktuojami atskirai, nesvarbu, kokią poziciją žmonės užima vėliau. Taip pat manau, kad būtų buvę geriau nagrinėti šią temą po rinkimų, o ne prieš rinkimus, kaip dabar.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Gerb. pirmininke, aš taip pat pritariu tam faktui, kad Europos Parlamentas savo draudimu įvežti produktus iš ruonių į Europos Sąjungą pasekė Jungtinių Valstijų ir Rusijos pavyzdžiu. Esu tikra, kad siunčiame aiškų signalą, jog Kanados vyriausybė turės keisti savo įstatymų laikymosi kontrolės metodus, kai kalbame apie humaniškus ruonių medžiojimo metodus. Tačiau taip esu tikra, kad mūsų pasiūlymas sudarys sąlygas tradicinėms tautoms, tiek Europoje, tiek ir už jos ribų, tęsti ruonių medžioklę savo tradiciniais metodais. Dėkoju visiems, ypač pirmininkaujančiajai Čekijai, už tai, kad sudarė sąlygas Parlamentui ir Tarybai balandžio 24 d. pasiekti kompromisą, kurį galėjome priimti šiandien.

Richard Corbett (PSE). – Gerb. pirmininke, labai džiaugiuosi, kad šį pranešimą priėmė didžioji dauguma ir galime laukti draudimo įvežti produktus iš ruonių į Europos Sąjungą.

Turiu pasakyti, kad mane nuliūdino tai, jog mūsų pranešėja, liberalė demokratė Diana Wallis, nebuvo visiškai patenkinta šia veiksmų eiga. Kaip pranešėja ji turėjo atstovauti komiteto požiūrį, kuriame buvo labai aiški dauguma, o ne visai siekti pakeisti tai, kas aiškiai buvo labai didelės daugumos Rūmuose noras. Nepaisant to, džiaugiuosi, kad Parlamentas parodė tokį aiškų pasiryžimą tokia aiškia dauguma išspręsti klausimą taip, kaip dabar nusprendėme.

Daniel Hannan (NI). – Gerb. pirmininke, šis pranešimas pateikė man dilemą. Nevisiškai racionalu išskirti ruonius ir ypatingai su jais elgtis. Jie nėra nykstanti rūšis – net Pasaulio laukinės gamtos fondas taip sako. Dėl vapsvų ar vėdarėlių, ar ernių, ar kirmėlių nebūna nieko panašaus kaip į triukšmą dėl ruonių medžiojimo.

Kita vertus, demokratija nėra griežtai racionali. Žmonės nėra visada skaičiuojančios mašinos. Gali būti, kaip evoliucionistai įrodinėty, kad būtent vaikiški ruonio jauniklio bruožai – jo didelės akys ir pan. – stiprių genetiniu lygiu suteikia mums polinkį jaudintis dėl jų. Nežinau. Mintis yra ta, kad jūs atveriate pavojingas duris, jei sakote, kad balsuotojai klysta tik todėl, kad jų prieštaraavimas ruonių medžioklei yra labiau estetiškas, o ne racionalus ar etiškas. Kai tik pradėsite eiti šiuo keliu, beliks mažas žingsnelis iki tol, kol pasakysite, kad jie klysta būdami prieš Europos Konstituciją ar Lisabonos sutartį, ar dar ką nors.

Taigi, po ilgų apmąstymų, priėjau šio požiūrio dėl pranešimo: dėl to, kad tai akivaizdžiai jautrus ir svarbus klausimas nemažam mūsų balsuotojų skaičiui, tai visai neturi būti sprendžiama ES lygiu – tai turi būti tinkamai nustatyta kiekvienos valstybės narės nacionalinių, demokratinių mechanizmų ir procedūrų pagalba.

Neena Gill (PSE). – Gerb. pirmininke, didžiuojuosi tuo, kad šie Rūmai balsavo už šį pranešimą didžiąja dauguma. Aš balsavau už šį pranešimą todėl, kad džiaugiuosi, jog darome tvirtą pareiškimą be spragų dėl prekybos produktais iš ruonių ES.

Daug žmonių mano rinkimų apygardoje susisieki su mumis – ir milijonai tame dalyvavo – kad pasakytų, jog tai buvo pats šlykščiausias ir žiauriai suplanuotas žavingų gyvių žudymas. Žinau, kai kurie gali pasakyti, jog taip yra tik todėl, kad jie yra patrauklūs, bet kai žmogus pamato naudojamų metodų įrašus, jis suvokia, kad ypač komercinis ruonių žudymas yra nereikalingas todėl, kad yra daug alternatyvų.

Labai džiaugiuosi, kad balsavome tokiais dideliais skaičiais, kad padarytume galą šiai žiauriai prekybai.

Peter Skinner (PSE). - Gerb. pirmininke, šis draudimas yra didelė pažanga ir simbolizuoja tikrą pergalę kampanijos dalyviams ypač Anglijos pietryčiuose – kaip įsivaizduojate – ir Europos Sąjungoje, daugelis jų rašė mums į Rūmus, reikalaudami šios žiaurios prekybos pabaigos.

Tas faktas, kad šios žiaurios ir šlykščios prekybos kaltininkų intensyvaus lobizmo akivaizdoje šiai kampanijai vadovavo komiteto Darbo pirmininkas yra esminis dalykas bandant suvokti jos sėkmę. Ne sušvelnintam originalui – kaip mano kolega, Richard Corbett, pažymėjo – o draudimui buvo pritarta komitete, o dabar ir Parlamente, po to, kai Arlene McCarthy pateikė svarbius pakeitimus.

Mane suintrigavo, kai ką tik išgirdau D. Hannan'ą iš Konservatorių partijos sakantį, kad tai turėtų būti nacionalinės diskusijos ir demokratijos klausimas. Jei turėtume pasikliauti tuo savotišku keliu, tik aštuonios šalys pasirašytų dėl šio savotiško draudimo, o ne 27 balsuojant per Europos Parlamentą. Tai rodo, kad prekyba ir gyvūnų gerovė yra suderinami ir turime džiaugtis tuos.

Cristiana Muscardini (UEN). - (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, (...) D. Wallis pranešimas reiškia žingsnį į priekį dėl bendrosios gyvūnų teisių apsaugos todėl, kad ji smarkiai riboja produktų iš ruonių įvežimą į Sąjungą.

Sąjunga padarė civilizuotą pasirinkimą šiame kontekste ir mes tikimės, kad kitos šalys padarys tą patį, nors ir būtume norėję, kad Komisijos tekstas būtų pateiktas dėl vidaus rinkos, kuris labai aiškiai apribojo galimas tokių produktų pardavimo išimtis iki atvejų, priklausomų nuo eskimų žmonių pragyvenimo poreikių. Jei pasienio muitinės įstaigos jų tinkamai nekontroliuos, naujos išimties galėtų atverti pavojingas spragas, kurių dėka būtų galima apeiti priemonę, kuri po ilgos kovos nubaudžia tam tikros Žmogaus veiklos, kuriai neturi būti toliau leista žėsti mūsų sąžinę, beprasmiškumą ir žiaurumą.

Tikiuosi, kad šiandienos žingsnis į priekį nėra pavienis, kad daugiau pastangų gali būti įdėta į būdų neleisti mūsų šalims įsivežti produktus, kilusius iš gyvūnų, kurie buvo nužudyti neįtikėtinais kenčiant, pripažinimą. Šia tema taip pat primenu jums, kaip didžiai niekšiška toliau palaikyti Europoje žiauraus gyvūnų žudymo praktiką jų neapsvaiginant ir leidžiant jiems mirtinai nukraujuoti.

- Pranešimas: Neil Parish (A6-0240/2009)

Hiltrud Breyer, Vets/ALE frakcijos vardu. - (DE) Gerb. pirmininke, tuo tarpu, kai balsavimas dėl ruonių medžioklės buvo toks sėkmingas – tai mane džiugina – balsavimas dėl N. Parish'o pranešimo ypač liūdina. Čia taip pat norėjau, kad būtume užėmę aiškią poziciją dėl gyvūnų apsaugos – pažangią poziciją, kuri rodo kelią į priekį, kuri aiškiai rodo, jog mums reikia alternatyvų eksperimentams su gyvūnais. Bandymai su gyvūnais turi būti praeities dalykas. Tačiau čia buvo akivaizdžiai juntami interesai iš pramonės pusės – ypač farmacijos pramonės – dėl to mano frakcija ir aš esame labai nusivylę, jog mums nepavyko užtikrinti, kad bandymai su gyvūnais ir barbariškos sąlygos, kuriose gyvūnai laikomi, taptų praeitimi.

Deja, mums nepavyko iš dalies pataisyti keliaklūpsčiavimo, kurį Komisija jau padarė su aiškiu gyvūnų bandymų su didžiosiomis beždžionėmis uždraudimu. Tai mane liūdina, kadangi visuomenė visada turi būti vertinama pagal tai, kaip ji elgiasi su gyvūnais, ir Europos Sąjunga nebeturi daugiau būti bereikalingų bandymų su gyvūnais sinonimas. Būčiau norėjusi, kad šiame pasiūlyme dėl direktyvos būtų skirta daugiau dėmesio bandymų ne su gyvūnais alternatyvų vertinimui, nes tik aiškus alternatyvų bandymams su gyvūnais palaikymas sąlygos barbariškų ir bereikalingų bandymų su gyvūnais pabaigą Europos Sąjungoje.

Tai nebus užbaigta deklaracijomis apie ketinimus, tik pabrėžiant alternatyvų bandymams su gyvūnais reikšmę ir suteikiant atitinkamą tyrimų finansavimą. Negalime kalbėti apie alternatyvas bandymams su gyvūnais, tačiau neparemti jų vystymo ir greito pripažinimo. Bandymų ne su gyvūnais finansavimas neturi išsekti. Geram Komisijos projektui reikėjo didesnio palaikymo Parlamente.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Gerb. pirmininke, džiaugiuosi, kad N. Parish'o pranešime dėl bandymų su gyvūnais buvo priimtas 170 pakeitimas. Jis uždraudžia žmonių embrionų ar vaisių ląstelių naudojimą kaip alternatyvą gyvūnų naudojimui šioje direktyvoje, nors mane mažai paguodžia tai, kad pakeitimas palieka moralinius sprendimus valstybėms narėms, kadangi Airijos vyriausybė ir teismai sistemingai atsisakė apginti embrionus ir aš buvau patikinta, kad Airijoje mes taip pat įvežame neišnešiotų vaisių ląsteles tyrimams.

Apgynėme ruonius – tai gerai. Ėmėmės priemonių, kad apribotume ir sumažintume bandymus su gyvūnais, dabar turime eiti toliau, bet niekada negalime pamiršti principo, kad negalime naudoti žmonių kaip pakaitalo kitoms bandymų formoms. Turime sumažinti bandymus su gyvūnais, bet žmonės vis tiek negali būti laikomi alternatyva.

Richard Corbett (PSE). - Gerb. pirmininke, nors šiandien buvo gera diena gyvūnų gerovei ruonių prasme, tai nebuvo tokia gera diena dėl to, kaip mes ką tik balsavome dėl bandymų su gyvūnais.

Anksčiau ši mėnesį turėjau malonumo aplankyti įmonę „Simcyp“ savo rinkimų apygardoje, kuri ką tik laimėjo nacionalinį apdovanojimą iš Dr. Hadweno fondo, vystančio alternatyvas tyrimams su gyvūnais. Ta įmonė parodė, kad įmanoma vystyti alternatyvas, kurios veikia. Iš tikrųjų, ji taip pat parodė, kad dažnai tyrimų su gyvūnais rezultatai, kai kalbame apie medicininius tyrimus, nebūtinai duoda rezultatus, kurie patikimi, juos taikant žmonėms.

„Simcyp“ skina kelią to alternatyvoms. Įmanoma daugiau pasiekti. Šiandien turėjome būti daugiau pasiekę. Žengėme tik nedidelį žingsnelį. Turime padaryti daug daugiau.

Neena Gill (PSE). - Gerb. pirmininke, susilaikiau balsuodama dėl šio pranešimo todėl, kad esu ilgalaikės kampanijos dalyvė už gyvūnų teises. Tai vienas iš klausimų, ties kuriais svarbu, kad ES sutelktų dėmesį, jei norime sugretinti teisingumą su vidaus rinka, ir turime primygtinai reikalauti rinkos moralumo.

Šiuo klausimu gavau nemažai laišku ir rinkėjai mano regione išreiškia savo nerimą. Jų manymu, didesnė gyvūnai, naudojami moksliniais tikslais, turi būti labiau apsaugoti.

Mano susilaikymo priežastis yra ta, kad norėjau padaryti galą beždžionių gaudymui iš natūralios aplinkos veisimo tikslais, todėl palaikau Komisijos tekstą. Taip pat nebuvo paremti pakeitimai, pašalinantys pareigą vesti tiksliai apskaitą naudotojo įstaigoje. Be to, manau, kad reikėjo palaikyti pakeitimus, sumažinančius pareigą iki trijų „R“ – keitimo, mažinimo ir tobulinimo (vert. past. angl. k.: replacement, reduction and refinement). Taip pat manau, kad prieglobstis turi būti pritaikytas prie eksperimento ir prieglobstis turi būti projekto leidimo dalis. Noriu išvengti gyvūnų kančių ir užtikrinti, kad turime humaniškus ar bent mažiau skausmingus žudymo metodus. Tai viena iš priežasčių, kodėl susilaikiau – todėl, kad nemaniau, kad pranešimas turi pakankamai didelę reikšmę.

- Pranešimas: Diana Wallis (A6-0118/2009)

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Ačiū, gerb. pirmininke. Kaip buvusi Latvijos aplinkos ministrė, ilgą laiką buvau susirūpinusi tuo, kas vyksta šioje sferoje, dėl šio stebinančio žiaurumo gyvūnų atžvilgiu, taip pat dėl to fakto, kad šis nepaprastas žiaurumas praktikuojamas pramoniniu mastu. Norėčiau pasakyti, kad tai visiškai neturi jokio ryšio su tradiciniu eskimų gyvenimo būdu, kadangi tradicinis jų gyvenimo būdas nesusijęs su gyvūnų skerdimu pramoniniu mastu siekiant aprūpinti visą pasaulį produktais iš ruonių. Susilaikiau balsuodama dėl iš dalies pakeisto pasiūlymo todėl, kad mano manymu, šiuo klausimu nereikalingi jokie kompromisai. Kita vertus, ryžtingai balsavau už teisėkūros rezoliuciją ir tikrai džiaugiuosi, kad Parlamentas pritarė pagirtinam Europos piliečių sprendimui dėl prekybos draudimo produktais iš ruonių. Ačiū.

- Pranešimas: Anni Podimata (A6-0146/2009)

Inese Vaidere (UEN). - (LV) Ačiū, gerb. pirmininke. Dėl A. Podimata pranešimo norėčiau pasakyti, kad iš tiesų mes galime palaikyti tiek Komisijos pasiūlymus, tiek Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto pranešimą, taip pat Žaliųjų frakcijos/Europos laisvojo aljanso ir kitų politinių frakcijų pasiūlymus, kadangi kaip aš tai vertinu, pagrindiniai interesai, nagrinėjami pranešime, yra vartotojų interesai. Pagrindinė mintis yra ta, kad vartotojai turi žinoti, kalbant apie šiuos elektrinius prietaisus, kurie yra ekonomiškiausi ir kurie yra mažiausiai žalingi supančiai aplinkai. Todėl balsavimu stengiuosi pademonstruoti subalansuotą požiūrį ir šiuo atveju pabrėžti Europos vartotojų interesus.

- Pranešimas: Vladimír Maňka (A6-0275/2009)

Richard Corbett (PSE). - Gerb. pirmininke, kadangi kalbame, Didžiosios Britanijos radijo stotis „5 Live“ transliuoja tiesioginę radio programą apie Europos Parlamentą – ji transliuoja visą rytą. Žmonės skambina į ją ir vienas iš klausimų, kurį jie nuolat kelia, yra Europos Parlamento kaina. Kiek kainuoja šis Parlamentas ir ar jis pateisina savo kainą?

Kaip neseniai pažymėjau, jei susietumėte kainą su piliečių skaičiumi, tuomet Europos Parlamentas vienam piliečiui per metus kainuoja 1,74 GBP – apytiksliai viena pinta alaus. Palyginimui Lordų rūmai per metus kainuoja 1,77 GBP, o Bendruomenių rūmai – 5,79 GBP, daug daugiau vienam piliečiui. Žinoma, šis Parlamentas, turėdamas daug rinkėjų, plačiai paskirsto savo išlaidas. Valstybės narės mums primeta išlaidas trijų darbo vietų ir 23 kalbų prasme – nė vienas nacionalinis parlamentas neturi padengti to savo biudžete. Vis dėlto, nepaisant to, mes sugebame būti su kaupu verti mokamų pinigų.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, neaptarinėsiu skaičių, kuriuos ką tik garsiai paskelbė R. Corbett. Man nelabai rūpi, jei šis Parlamentas kiekvienam kainuoja mažiau, negu kiti – nors manau, yra vienu ar dviem žmonėm daugiau Europos Sąjungoje, nei gali būti Jungtinėje Karalystėje.

Dėl šio pranešimo man susirūpinimą kelia tai, kad jis – praleista galimybė. Jis pabrėžia daug brangių režimų, kuriuos visi pastebėjome būdami čia – esu čia 10 metų, kaip jūs, gerb. pirmininke. Pavyzdžiui, įdomu, kad pagrindinė Europos Parlamento biblioteka yra Liuksemburge, kur niekas negali į ją patekti todėl, kad nariai migruoja tarp Briuselio, Strasbūro ir savo namų.

Šioje vietoje yra daug praleistų galimybių ir šitas pranešimas tikrų tikriausiai yra viena iš jų. Tuo metu, kai visi mūsų rinkėjai turi susiveržti diržus, turėjome duoti ženklą šiame pranešime, kad mes taip pat norime susiveržti savuosius, bet mes to nepadarėme. Tai praleista galimybė.

Pirmininkas. – Ačiū, C. Heaton-Harrisai, jei būsite čia kitą kadenciją, galėsite padėti mums padaryti geriau.

Rašytiniai paaiškinimai dėl balsavimo

- Pranešimas: Ilda Figueiredo (A6-0223/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), raštu. – (IT) Aš balsavau už.

Pagal Reglamentą (EB) Nr. 1234/2007, paukštienos mėsa gali būti parduodama tarptautinėje rinkoje net jei jai buvo taikytas antimikrobinis apdorojimas. 2008 m. birželio mėn. Europos Parlamentas po kelių mėginimų sugebėjo patvirtinti rezoliuciją, kuria uždraudžiama tokios rūšies prekyba.

Nors Jungtinės Valstijos eksportuoja į ES tik paukštieną, apdorotą cheminėmis ar antimikrobinėmis medžiagomis, Komisija neįvykdė rezoliucijos. Ši strategija prieštarauja investicijoms, kurias savo srityje daro paukštienos profesionalai, pagal Bendrijos teisę, kuri konstatuoja, kad tik ES patvirtinti apsaugos metodai, pavyzdžiui, apdorojimas šalčiu, gali būti įgyvendinti, siekiant sumažinti mėsos užteršimo riziką.

Todėl palaikome šiuos pasiūlymus iš dalies pakeisti Reglamentą (EB) Nr. 1234/2007: 1) panaikinti Komisijos 5 konstatuojamąją dalį, teigiančią, kad „apsiribojimas išimtinai apdorojimu šalčiu, kalbant apie „paukštieną“, yra per daug suvaržantis technologinių pasiekimų požiūriu. Todėl ši definicija turėtų būti adaptuota“; 2) 5 konstatuojamąją dalį pakeisti kita konstatuojamąja dalimi, reikalaujančia kontroliuoti mėsos šaltinį, siekiant informuoti ir garantuoti skaidrumą vartotojui; 3) išsaugoti šalčio metodą, kaip vienintelį apsauginį apdorojimą.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), raštu. – (RO) Balsavau už šį projektą todėl, kad manau, jog prekybos paukštiena standartų mastas turi būti išplėstas, kad apimtų ir paukštienos mėsos ruošinius ir produktus, taip pat užpildą sūrymu paukštieną, kuria dabar kaip niekad plačiai prekiaujama.

Turime turėti omenyje, kad paukštiena parduodama kaip „šviežia“, vartotojas tikisi, kad ji prieš tai niekada nebuvo užšaldyta, net trumpam, o tai yra kokybės garantija vartotojui. Todėl dabartinis principas, nustatantis, kad paukštiena, parduodama kaip „šviežia“, prieš tai negali būti užšaldoma, turi būti sustiprintas ir išplėstas, kad apimtų paukštienos ruošinius ir produktus.

Turi būti pažymėta, kad šis pasiūlymas neturi įtakos Bendrijos biudžetui.

Šarūnas Birutis (ALDE), raštu. – (LT) Prekybos paukštiena standartais siekiama užtikrinti šio sektoriaus rinkos kainų stabilumą, palengvinti prekybą šiais produktais ir užtikrinti vartotojų saugą bei aukštus maisto kokybės standartus. Reikia peržiūrėti prekybos paukštiena standartus atsižvelgiant į technologijų raidą ir į juos įtraukti paukštienos pusgaminius, kadangi nuo 10 dešimtmečio pasikeitė vartotojų įpročiai. Pritariu siūlymui sugriežtinti principą, kad parduodama „šviežia“ paukštiena negali prieš tai būti sušaldyta, ir taip pat jį taikyti paukštienos pusgaminiais ir gaminiams.

Edite Estrela (PSE), raštu. – (PT) Balsavau už pasiūlymą dėl prekybos paukštiena. Šio pasiūlymo tikslas – atnaujinti prekybos paukštiena standartus, kurie atsirado 1990 m., pritaikant juos naujos rinkos realybei. Kitas jo tikslas – užtikrinti rinkos kainų stabilumą šiame sektoriuje, palengvinti prekybą produktais ir užtikrinti vartotojų saugumą bei aukštus maisto kokybės standartus.

Manau, paukštienos apdorojimas nuklenksminančiomis medžiagomis yra nepriimtinas, todėl aš įtikinėjau dėl apdorojimo šaldant.

Hélène Goudin ir Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) Balsavome už Europos Parlamento Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto pakeitimų projektus, nes jie sustiprina formuluotes, susijusias su paukštienos kilmės ženkliniu. Manome, kad tai geras dalykas.

Tačiau Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto pakeitimuose taip pat yra formuluočių, kurios, mūsų manymu, turi būti nagrinėjamos administraciniu lygiu. Kadangi dėl visko balsuojama vienu balsavimu, negalėjome paprieštarauti šioms pasiūlymams.

Mūsų teigiamas balsavimas dėl pakeitimų, susijusių su kilmės ženklinimu, žinoma, nereiškia, kad mes kaip nors palaikome bendrąją žemės ūkio politiką.

Véronique Mathieu (PPE-DE), raštu. – (FR) Šiame pranešime pasiekėme gerą kompromisą, kuris sudarys mums galimybes turėti subalansuotą reglamentą, atitinkantį Europos Sąjungos reikalavimus dėl maisto saugos.

Uždrausdami šaldytos paukštienos prekybą ženklinant, kad tai „šviežias produktas“, atmesdami toksinių medžiagų, pavyzdžiui, chloro, naudojimą, siekiant nukenksminti paukštienos skerdeną, ir pasirinkdami aiškų kilmės bei paskerdimo datos ženklinimą, pritarėme protingam požiūriui ir pasirinkome Europos vartotojų interesų gynimą paversti savo prioritetu.

Priimdamas 2008 m. birželio mėn. rezoliuciją, Parlamentas jau išreiškė tvirtą pasipriešinimą leidimui prekiauti „chloruota paukštiena“ Europos rinkoje ir tuo atžvilgiu juo vadovavosi žemės ūkio ministrai praeito gruodžio mėn. Taryboje.

Šios dienos balsavimu patvirtinome savo troškimą užtikrinti, kad nuo ūkio iki stalo maistas Europos Sąjungoje būtų kiek galima saugesnis vartotojams.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), raštu. – (PL) Klausimas atrodo akivaizdus. Aptariamas pasiūlymas yra antras iš eilės, kuriuo siekiama leisti prekiauti paukštiena, vartojama žmonių maistui, kai jai buvo taikytas antimikrobinis apdorojimas. Šį kartą pasiūlymas buvo pateiktas siūlant JAV, kurios bijo, kad bus uždraustas jų mėsos importas į Europą.

Tokioje situacijoje, kai tyrimai parodė, kad antimikrobinų medžiagų naudojimas neprisideda prie bakterinio lygio sumažinimo, ir kai Europa kovoja už sveiką maistą, turime kalbėti vienu balsu. Tą patį turime daryti ir genetiškai modifikuotų organizmų atveju. Gaila, kad genetiškai modifikuotų organizmų atveju, klausimas nėra toks akivaizdus visiems.

- Pranešimas: Reimer Böge (A6-0266/2009)

Neena Gill (PSE), raštu. – Pritariu šiam pranešimui todėl, kad jis liečia klausimą, ties kuriuo dabar jau kuri laiką dirbu. Lankantis „Michelin“ gamykloje Stoko prie Trento mieste, vadovybė ir profesinės sąjungos paaiškino man savo paramą Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo mobilizavimui.

Nuo tada esu parašiusi Verslo ir įmonių ministrui Jungtinėje Karalystėje, lordui P. Mandelsonui, prašydama apsvarstyti paraišką ES dėl Prisitaikymo fondo aktyvacijos. Man, kaip ir žmonėms, kuriuos sutikau „Michelin“ gamykloje, akivaizdu tai, kad šis fondas turi kiek galima greičiau pradėti veikti. Būtent dėl tokio dalyko buvo sudaryta ES – kolektyviai padėti valstybėms narėms, ir svarbiausia, jų darbuotojams, sunkiu metu.

Dėl to, kad fondas susijęs ne tik su įmonių gelbėjimu – jis susijęs su strategijos, kuri nuves į tvarų augimą ir užimtumą ateičiai, rėmimu. Pranešimo dėmesys smulkaus verslo svarbai ekonomikos atkūrimo prasme ir reikšmė, kurią fondas teikia įgūdžiams ir mokymams, bus naudingi užtikrinant, kad žmonės, kurie praranda darbą, būtų vėl įtraukti į darbo rinką.

Hélène Goudin ir Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) Mes labai kritiškai vertiname Globalizacijos fondo steigimo pagrindimą. Pirma, jis paremtas idėja, kad globalizacija *per se* yra problema. Mūsų nuomone, globalizacija yra būdas padidinti gerovę, ypač neturtingiesiems, besivystančioms šalims, su sąlyga, kad reikšmingi ekonomikos subjektai, pavyzdžiui, ES ir JAV, pertvarkys savo protekcionistines prekybos politikos pozicijas Pasaulio prekybos organizacijoje.

ES valstybės narės sugeba įgyvendinti nacionalines priemones, kad paremtų tokius sektorius, kuriems, jų nuomone, reikalinga finansinė pagalba. Specialus ES fondas garantuotų savivaliavimą, neveiksmingumą, biurokratizmą ir nepagrįstas išlaidas. Kaip Komisija gali tinkamai nuspręsti, ar globalizacija padarė neigiamą

įtaką konkrečiam sektoriui? Be to, sumos, kurias šiuo metu aptariamės, rodo, kad tai beveik gali būti vertinama kaip ES viešieji ryšiai.

Dėl aukščiau minėtų priežasčių balsavome prieš svarstomą pranešimą.

- Pranešimas: Dimitrios Papadimoulis (A6-0208/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), raštu. – (LT) Jau keletą dešimtmečių pripažįstama, jog reikia siekti, kad oras būtų švaresnis – imtasi veiksmų valstybių narių ir ES lygmeniu, taip pat sudarant tarptautines konvencijas.

Mūsų oro kokybės gerinimas tebėra svarbiausias iššūkis, kurį reikia priimti. Oro taršos problemą galima išspręsti tik per ilgą laikotarpį ir tik Europos sistemoje, pirmiausia aktyviau imantis tarpvalstybinių priemonių. Komisijos pasiūlymas reikalingas, nes reikia toliau mažinti LOJ išmetimą ir regionų bei vietos mastu gerinti oro kokybę ir visuomenės gerovę, sėkmingai diegti II pakopos BGG sistemas visame pasaulyje ir gerinti technologijos pajėgumą 95 proc. sumažinti pilant kurą išsiskiriančių garų kiekį.

Martin Callanan (PPE-DE), raštu. – Šis teisės aktas yra kitas pavyzdys to, kaip ES taikosi į automobilių pramonę ir tai, kaip ES paprastai siekia primesti labai neproporcingus teisės aktus, kad išspręstų santykinai nedidelę problemą.

Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komitetas balsavo, siekdamas paankstinti datą, kuomet degalinės turi laikytis naujų priemonių, kad būtų apribotas benzino garų, išsiskiriančių pilant kurą, kiekis. Komitetas taip pat balsavo, siekdamas sumažinti benzino pardavimų ribą, kad daug daugiau degalinių patektų į siūlomo įstatymo taikymo sritį.

Nusitaikymas į mažas nepriklausomas degalines tokiu būdu būtų turėjęs šalutinį poveikį kitoms vietinėms įmonėms, beveik nesukurtų jokios naudos aplinkai ir galimai padidintų išmetamąsias dujas, jei vairuotojai turėtų važiuoti toliau, kad pripildytų bakus, užsidarius vietinei degalinei. Būtų žymi įrangos modernizavimo kaina kapitalo išlaidų ir prarasto verslo dėl laikino uždarymo prasme.

Edite Estrela (PSE), raštu. – (PT) Balsavau už pranešimą dėl benzino garų grąžinimo. Benzine yra lakiųjų organinių junginių (LOJ), kurie išsiskiria kuro bako viduje, užpildančių tuščią erdvę bake virš kuro. Pildant transporto priemonės baką degalų, pilamas kuras išstumia šiuos garus iš bako ir, jei jie nesurenkami, jie patenka į atmosferą.

Komisijos pasiūlymo tikslas – grąžinti benzino garus, kurie išmetami į atmosferą lengvųjų automobilių bakus pildant degalų. Labai svarbu degalinėse įmontuoti benzino garų grąžinimo sistemas su dideliu surinkimo pajėgumu, kad būtų pagerinta oro kokybė.

- Pranešimas: Michael Cashman (A6-0077/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), raštu. – (LT) Skaidrumas yra svarbiausias Europos Sąjungos principas. Tai aiškiai pabrėžiama Europos bendrijos steigimo sutarties 255 straipsnyje: „Visi Sąjungos piliečiai ir visi vienoje iš valstybių narių gyvenantys ar būstinę joje įregistravę fiziniai ar juridiniai asmenys turi teisę į prieigą prie Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentų“.

Šiuo metu galiojantis Reglamentas Nr. 1049/2001 buvo svarbus žingsnis siekiant didesnio viešumo. Per šešerius metus nuo jo įgyvendinimo prisidėta prie skaidresnės Europos institucijų administravimo kultūros sukūrimo. Mano nuomone, institucijos, užtikrindamos atvirumą, įgyja didesnę teisėtumą Europos piliečių akyse – taip skatinamas piliečių pasitekėjimas institucijomis.

Carlos Coelho (PPE-DE), raštu. – (PT) Skaidrumas yra pagrindinis Europos Sąjungos principas. Sprendimai turi būti priimami kiek galima atviriau ir arčiau piliečių, tokiu būdu suteikiant didesnę teisėtumą institucijoms Europos piliečių akyse, tuo pačiu metu padedant padidinti jų pasitikėjimą mumis.

2001 m. priimtas reglamentas neabejotinai buvo reikšmingas žingsnis ta kryptimi, bet dabar reikia padaryti daug pakeitimų. Jie pavers Europos sprendimų priėmimo procesą suprantamesniu, padidins skaidrumo lygį ir pagerins institucijų praktiką.

Todėl šios iniciatyvos tikslas – padaryti šiuos pagerinimus. Tačiau nepaisant kelių teigiamų pasiūlymų, deja, juos užgožia tie, kuriuos Europos Parlamentas laiko neigiamais.

Iš tiesų, nebuvo atsižvelgta į daugumą Parlamento 2006 m. rezoliucijoje reikalaujamų pakeitimų, kaip pavyzdžiui, dėl pasiūlymų, susijusių su EP galimybe naudoti savo demokratinės kontrolės teisę galimybės susipažinti su slapto pobūdžio dokumentais pagalba.

Todėl palaikau pranešėjo, M. Cashmano, pasiūlymą grąžinti iniciatyvą Pilietinių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komitetui.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Tuo tarpu, kai skiriamos lėšos viešoms diskusijoms dėl Lisabonos sutarties, vykdomoms visomis kalbomis, nepriimamas „ne“ dėl pertvarkytos ES Konstitucijos ir vengiama referendumų. Tuo tarpu, kai ES interneto tinklalapiai skelbia daugiakalbystės reikšmę, tai neatspindima dabartiniame jų tinklalapio dizaine. Jis nenaudoja nuosekliai trijų darbinių kalbų – vokiečių, anglų ir prancūzų, kurių pagalba galėtų pasiekti gyventojų daugumą. Net dabartinė pirmininkaujanti šalis nemano, kad verta tai daryti. Dabar ES kamuojasi dėl galimybės susipažinti su jos dokumentais, bet tuo pačiu metu nori atšaukti ES konkursus nacionaliniuose laikraščiuose, taigi, visomis gimtosiomis kalbomis.

Vis dėlto pranešime yra gerų požiūrių dėl galimybės susipažinti su dokumentais pagerinimo, todėl balsavau už.

- Pranešimas: Marie Panayotopoulos-Cassiotou (A6-0120/2009)

Guy Bono (PSE), raštu. – (FR) Balsavau prieš savo graikės kolegės narės iš Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) ir Europos demokratų frakcijos, M. Panayotopoulos-Cassiotou, pranešimą dėl asmenų, kurie verčiasi mobiliąja kelių transporto veikla, darbo laiko organizavimo.

Mano balsavimo priežastimi buvo tas faktas, kad šis pranešimas, kurio tikslas – organizuoti asmenų, kurie verčiasi mobiliąja kelių transporto veikla, darbo laiką, iš tikrųjų būtų pašalinęs savarankiškai dirbančius vairuotojus iš Europos teisės aktų dėl darbo laiko organizavimo akiračio.

Mano kolegės socialistai ir aš manome, kad negalime pritarti dviejų greičių socialiniams teisės aktams: teisės aktams, kurie apsaugo kai kuriuos, bet palieka vežėjus pakelėje.

Komisijos pasiūlymo priėmimas būtų reiškęs, kad savarankiškai dirbantys vairuotojai būtų nepriimtinais diskriminuojami, lyginant su samdomais vairuotojais, kuriuos saugo Europos teisės aktai. Parlamentas pasižymėjo mūsų abejones. Dabar teks netrukus išrinktam Parlamentui pateikti savo sprendimą naujos parlamentinės kadencijos metu.

Edite Estrela (PSE), raštu. – (PT) Balsavau už Komisijos pasiūlymo dėl asmenų, kurie verčiasi mobiliąja kelių transporto veikla, darbo laiko organizavimo atmetimą, kadangi manau, jog nepriimtina ir šališka, kad šis pasiūlymas pašalina savarankiškai dirbančius kelių transporto darbuotojus.

Visus, kurie verčiasi mobiliąja kelių transporto veikla, turi ginti Bendrijos taisyklės, ribojančios darbo valandų skaičių per savaitę. Todėl tai šių darbuotojų sveikatos apsaugos ir saugumo, taip pat kelių eismo saugumo užtikrinimo klausimas.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Buvo labai svarbu, kad Parlamento dauguma balsavo už mūsų pasiūlymą atmesti Europos Komisijos pateiktą pasiūlymą dėl direktyvos dėl asmenų, kurie verčiasi mobiliąja kelių transporto veikla, darbo laiko organizavimo. Pasiūlymas dėl direktyvos reiškė žingsnį atgal dabartinės padėties prasme, tiek dėl tikrai savarankiškai dirbančių darbuotojų, tiek dėl „melagingai“ savarankiškai dirbančių darbuotojų, ir dėl dabartinių darbo valandų, ypač naktinio darbo.

Mūsų pasiūlymas jau buvo pristatytas Užimtumo ir socialinių reikalų komitetui, kuriame jis buvo daugumos priimtas. Tačiau pranešėja (iš Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) ir Europos demokratų frakcijos) primygtinai reikalavo jį pateikti svarstymui plenarinėje sesijoje, siekiant tęsti kovą dėl pagrindinių darbuotojų teisių. Štai kodėl šis atmetimas plenarinėje sesijoje buvo toks reikšmingas, toliau galiojant dabatinei direktyvai, kuri reikalauja savarankiškai dirbantiems darbuotojams taikyti tuos pačius darbo teisės aktus.

Mathieu Grosch (PPE-DE), raštu. – (DE) Diskusijos Transporto komitete metu pristačiau du pakeitimus, kurie turi įtakos visiems transporto srities darbuotojams. Mano nuomone, tai privalumas suderinti socialinei ir užimtumo politikai Europoje, kad darbo sąlygos vienodai įtakoja visus darbuotojus. Mintis įtraukti savarankiškai dirbančius žmones į darbo laiko direktyvą yra nerealistiška. Tiesiog neįmanoma kontroliuoti savarankiškai dirbančių žmonių darbo valandų. Dėl saugumo, visiems vairuotojams, įskaitant tuos, kurie dirba savarankiškai, taikomos taisyklės dėl vairavimo laiko ir poilsio trukmės autobusuose ir sunkvežimiuose

virš 3,5 t. Vairavimo ir poilsio trukmės taisyklių išplėtimas, kad būtų įtraukti mažiau nei 3,5 t. sunkvežimių vairuotojai, būtų naudingesnis dėl saugumo. Komisija turėtų tai peržiūrėti, bet vis tiek pristatyti pasiūlymą. Tikiuosi, kad naujasis Parlamentas priims šiuos pasiūlymus.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), raštu. – (PT) Dėl mūsų pasiūlymo atmesti Komisijos pasiūlymą mes pritariame Europos Komisijos, kuriai pirmininkavo Durão Barroso, pasiūlymo, kurio tikslas buvo pašalinti „savarankiškai dirbančius“ kelių transporto darbuotojus iš direktyvos dėl asmenų, kurie verčiasi mobiliąja kelių transporto veikla, darbo laiko organizavimo, atmetimui.

Vasario mėn. Transporto ir turizmo komitete pateikėme svarstymui pasiūlymą, reikalaujantį atmesti šią nepriimtą Europos Komisijos iniciatyvą.

Tai geriausias galimas atsakas į dar vieną bandymą sustiprinti konkurenciją ir kelių transporto darbuotojų išnaudojimą, tokiu būdu sukeltiant grėsmę jų darbo teisėms ir kelių eismo saugumui.

Turime ginti ir gerinti kelių transporto darbuotojų teises ir darbo sąlygas kovodami su, laikydamiesi poilsio trukmės – nemažinant užmokesčio – ir užtikrindami darbo teisės aktų ar kolektyvinių susitarimų, egzistuojančių kiekvienoje valstybėje narėje, laikymąsi

Mums reikia, kad taisyklės dėl darbo laiko, vairavimo ir poilsio trukmės būtų taikomos vienodai visiems profesionaliems vairuotojams, įskaitant savarankiškai dirbančius darbuotojus, siekiant užtikrinti jų saugumą ir kelių eismo saugumą, tokiu būdu užkertant kelią pernelyg ilgoms darbo valandoms ir netinkamai poilsio trukmei ar darbo modeliams.

Carl Lang (NI), raštu. – (FR) M. Panayotopoulou-Cassiotou pranešime rekomenduojama atmesti Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl asmenų, kurie verčiasi mobiliąja kelių transporto veikla, darbo laiko organizavimo dalinio pakeitimo.

Balsavau už šį pranešimą, kuriuo siekiama atmesti Europos Komisiją pasiūlymą, kuris nepadės ištaisyti trūkumų, nustatytų įgyvendinant ir kontroliuojant taisykles dėl vairavimo ir poilsio trukmės, tiesiogiai susijusios su saugumu ir socialinėmis teisėmis. Be to, nėra aiškumo dėl šios direktyvos masto ir galimų kontrolės būdų. Bet kokių atveju, valstybės narės vienasmeniškai turi priimti atsakomybę šioje srityje.

Galiausiai, šis pasiūlymas geriau neapibrėžia „mobilių darbuotojų“ ar „savarankiškai dirbančių vairuotojų“ sąvokos ir trūksta gero paaiškinimo, kadangi būtent čia glūdi tikrasis direktyvos iššūkis. Ar turėtume pašalinti visus savarankiškai dirbančius vairuotojus iš šios direktyvos? Klausimas lieka atviras todėl, kad problema sudėtinga.

Iš tiesų, plačiai paplitusi praktika, kuomet vairuotojai dirba kaip „melagingai“ savarankiškai dirbantys vairuotojai, kai iš tikrųjų juos samdo įmonės, kurios pelningumo sumetimais apeina taisykles dėl vairavimo ir poilsio trukmės.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), raštu. – Yra nemažai priežasčių, kodėl Komisijos pasiūlymas pašalinti savarankiškai dirbančius vairuotojus iš šios direktyvos turėjo būti atmetas.

Balsuojant dėl Komisijos pasiūlymo atmetimo, aš balsavau už saugumą keliuose, kad būtų pašalinta diskriminacija sveikatos ir saugumo, užmokesčio ir darbo sąlygų prasme ir užtikrintas žaidimas pagal taisykles darbdaviams ir darbuotojams kelių transporto sektoriuje.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), raštu. – (EL) Balsavau už 54 pakeitimą todėl, kad tai svarbi politinė žinia Komisijai ir Tarybai. Europos Parlamentas palaiko vairuotojų teises ir atmeta bet kokią konkurenciją tarp gaunančių algą ir savarankiškai dirbančių vairuotojų. Šis pasiūlymas pašalintų savarankiškai dirbančius vairuotojus iš dabartinės direktyvos taikymo srities ir pirmą kartą Europos teisės aktuose, turėtume bandymą atskirti „tikrai“ savarankiškai dirbančius asmenis ir „melagingai“ savarankiškai dirbančius asmenis. Tačiau šis skirtumas turi trūkumų ir gali duoti laisvę kitų Bendrijos teisės nuostatų interpretavimui. Tai kelių eismo saugumo ir socialinės Europos pergalė.

Bilyana Ilieva Raeva (ALDE), raštu. – (BG) EP direktyva dėl asmenų, kurie verčiasi mobiliąja kelių transporto veikla, darbo laiko organizavimo, kurią savo balsavimu atmetė Socialistų frakcija Europos Parlamente, Žaliųjų frakcija/Europos laisvasis aljansas ir ekstremalūs kairieji padarys savarankiškai dirbančius mobilius darbuotojus mažiau konkurencingais.

Neatsakingas Europos Komisijos pasiūlymo atmetimas reiškia, kad savarankiškai dirbantiems darbuotojams toliau nėra prasmės tęsti savo veiklą. Jie jau nebegali patys savarankiškai nustatyti savo darbo valandų trukmės.

Tokio reglamento nėra nė viename kitame sektoriuje. Šis sprendimas turės negrįžtamą neigiamą poveikį Europos ekonomikos konkurencingumui.

Skirtingai nuo darbuotojų, gaunančių algą, tie, kurie savarankiškai dirba transporto sektoriuje, nedirba darbo sutarties pagrindu, jie laisvai pasirenka savo klientus ir krovinius. Tai, ką jie uždirba, nepriklauso nuo jų darbo valandų, kaip darbuotojų, gaunančių algą, atveju – jų uždarbis priklauso nuo krovinių skaičiaus ir tipo. Jų valandų skaičiaus nustatymas, remiantis nauja direktyva, riboja jų „verslumo“ laisvę.

Šiandienos balsavimo pasėkoje, iš valstybių narių atimta galimybė patiems apsibrėžti laiko rėmus, nustatančius nakties trukmę, taigi, galimybę maksimizuoti darbo valandų skaičių keleivių ar prekių transportavimui pagal kintančias dienos šviesos sąlygas įvairiose valstybėse narėse.

Direktyvos atmetimas stato į pavojų konkurencingumą. Labiausiai nukentės smulkūs vežėjai ir pavieniai prekybininkai. Jie bus priversti įgyvendinti reikalavimus, taikomus didelių transporto įmonių darbuotojams, o tai neišvengiamai sukels grėsmę jų pozicijai rinkoje.

Georgios Toussas (GUE/NGL), raštu. – (EL) Komisijos pasiūlymo dėl direktyvos atmetimas yra „Europos vienpusio eismo“ jėgų manevras rinkiminės kampanijos metu. Graikijos komunistų partija nuo pat pradžių priešinosi Komisijos pasiūlymui balsuodama prieš jį tiek kompetentingame Europos Parlamento komitete, tiek plenariniame posėdyje. Ji informavo darbuotojus ir palaikė jų demonstracijas. Savarankiškai dirbančių darbuotojų atleidimas naudingas tik monopolinėms įmonėms transporto sektoriuje; jis pažeidžia darbuotojų ir savarankiškai dirbančių vairuotojų interesus bei sukuria didžiulį pavojų kelių eismo saugumui. Jis dar labiau pablogins vairuotojų darbo sąlygas, jis paskatins darbo/vairavimo laiko išaugimą iki 84 valandų per savaitę ir dar labiau sustiprins dirbančių vairuotojų išnaudojimą.

Darbuotojų demonstracijos ir jų baimė būti pašalintais Europos rinkimų metu privertė didelę Parlamento narių dalį partijose, kurios palaiko Europos vienpusio eismo gatvę, balsuoti prieš pasiūlymą. Tačiau darbuotojai turi žinoti, kad monopolinės grupės pasistengs primesti savo reikalavimus, suradę kapitalistines partijas, linkusias tuos reikalavimus patenkinti. Šis pasiekimas rodo darbuotojų kovos galią ir reikšmę. Tačiau pažymėtume, kad ji gali pasirodyti esanti trumpalaikė, jei darbo ir liaudies judėjimui nepavyks organizuoti savo kontratakos ir nustatyti radikalių pokyčių terminų galios ir ekonomikos lygiu.

- Pranešimas: Diana Wallis (A6-0118/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström ir Åsa Westlund (PSE), raštu. – (SV) Mes, Švedijos socialdemokratai, nusprendėme balsuoti už kompromisą, derybomis pasiektą su Taryba, kadangi mūsų supratimu, neigiamas poveikis Švedijos medžioklei, kurio mes bijojome, pašalintas 3 straipsnio 2 dalies išimtimi. Mus visus pribloškė Kanados ruonių medžioklės vaizdai.

Todėl dauguma vartotojų atmetų produktus iš ruonių medžioklės, kuri visiškai neatitinka reikalavimų, taikomų Švedijos medžioklei, sukelia bereikalingas kančias ir dideliu mastu vyksta nekontroliuojamomis sąlygomis.

Mes iš esmės prieštaraujame, kad ES tiesiogiai ar netiesiogiai kištųsi į klausimus, susijusius su medžiokle, kuri yra nacionalinis reikalas, ypač, kai ji gali pakenkti gerai veikiančioms Švedijos taisyklėms. Šiuo atveju nusprendėme priimti sprendimą, pagrįstą bendra situacija. Šiomis sąlygomis pritarėme kompromisui, nes jis siunčia aiškią žinią, kad Parlamentas nemano, jog priimtina tai, kad žmonės elgiasi su gyvūnais taip, kaip jiems norisi.

Šarūnas Birutis (ALDE), raštu. – (LT) Esu tvirtai įsitikinęs, kad reikia uždrausti ruonių medžioklę, paliekant tam tikras išimtis vietinėms bendruomenėms. Mes neturėtume ignoruoti ir fakto, jog įvairios nuomonių apklausos skirtingose ES valstybėse narėse rodo, kad didžioji dauguma ES piliečių prieštarauja didelio masto komercinei ruonių medžioklei ir jos būdams. Be to, akivaizdi piliečių dauguma pritaria tam, kad būtų visiškai uždrausta prekyba iš ruonių pagamintais produktais.

Niels Busk, Anne E. Jensen ir Karin Riis-Jørgensen (ALDE), raštu. – (DA) Balsavome prieš pasiūlymą uždrausti prekybą produktais iš ruonių ir kompromisą, sudarytą tarp Parlamento ir Tarybos. Mes nemanome, kad draudimas prekiauti produktais iš ruonių pagerins gyvūnų gerovę ir apgailestaujama, kad pasiūlymas buvo priimtas nepaisant to, kad nėra tam pagrindo Sutartyje.

Martin Callanan (PPE-DE), raštu. – Dėl šio klausimo gyvūnų teisių grupės ir rinkėjai man darė didelį spaudimą, bet aš iš esmės labai skeptiškai vertinu draudimus. Galiausiai vartotojai nuspręs, ar jie nori pirkti produktus iš ruonių. Didžiuojuosi, kad prisidėjau prie kampanijos, siekiančios uždrausti kačių ir šunų kailių

importą iš Kinijos, bet produktų iš ruonių įvežimas yra visai kitas klausimas, pagrįstas tradicine šimtmečių kultūra ir praktika.

Bulių kautynės ir gaidžių kautynės yra nemalonūs reginiai, bet ES pripažįsta, kad turi būti leidžiama juos tęsti tuose ES regionuose, kuriuose egzistuoja nenutrūkstanti tradicija. Todėl būtų veidmainiška Es uždrausti produktus iš ruonių iš Kanados remiantis žiauriu elgesiu su gyvūnais. Aš taip pat nesiryžtu kelti priešiškas nuotaikas dėl Kanados, kuri yra puiki ES sąjungininkė ir puoselėja mūsų bendras vertybes.

Nepritariu žiauriam elgesiui su gyvūnais, bet, manau, kad šis klausimas buvo sąmoningai iškreiptas, siekiant iššaukti emocionalų atsaką tarp Parlamento narių. Tokius klausimus turime nagrinėti ramiau ir nešališkiau.

Edite Estrela (PSE), raštu. – (PT) Aš balsavau už pranešimą dėl prekybos produktais iš ruonių, kadangi jis pagrįstas dviem aplinkybėmis: draudimu Europos Sąjungoje prekiauti tam tikrais produktais iš ruonių ir pagarba vietinių Arkties tautų tradicijoms ir kultūrai.

Kasmet apie 900 000 ruonių nužudomi didelio masto komercinių medžioklių metu (skaičius nekoreguotas dėl nutrauktų ir nesėkmingų ar nepraneštų žudynių), iš kurių 60 proc. vyksta Kanadoje, Grenlandijoje ir Namibijoje. Norvegija ir Rusija yra kitos pagrindinės šalys, vykdančios plataus masto komercinę ruonių medžioklę. Bendrijoje Švedija, Suomija ir Didžioji Britanija (Škotija) užsiima nedidele ruonių medžiokle, daugiausia dėl žuvų išteklų valdymo ir kenkėjų kontrolės priežasčių.

Manau, kad šis susitarimas apsaugos ruonius nuo žiaurumo ir tuo pačiu metu apsaugos eskimų bendruomenių kultūrą. Taip pat manau, kad šis reglamentas užtikrins, kad būtų padarytas galas beprincipei prekybai ir kad būtų sukurtos suderintos taisyklės, siekiant pakeisti visą vidaus rinką.

Glyn Ford (PSE), raštu. – Kai pirmą kartą buvau išrinktas į Europos Parlamentą prieš 25 metus, tai buvo netrukus po „pirminio“ prekybos produktais iš ruonių draudimo 1983 m. Deja, nepaisant to, kad klausimas buvo ne kartą iš naujo peržiūrėtas, tai vis dar nebaigtas reikalas.

Praėjus ketvirčiui amžiaus, padėtis beveik nepagerėjo nuo 1983 m. Mes vis dar matome šimtus tūkstančių ruonių, skerdžiamų Kanadoje žiauriausių ir brutaliausių skerdynių metu. Tikiuosi, šiandienos balsavimas bus pakankamai didelis, kad pagaliau būtų pasiekta tai, ką manėme sugebėję padaryti prieš 25 metus. Nei aš, nei ruoniai nenorime vėl prie to grįžti 2034 m.

Mathieu Grosch (PPE-DE), raštu. – (DE) Aš asmeniškai apgailestauju, kad komiteto pasiūlymai, kurie buvo labai aiškūs, nebuvo frakcijų priimti. Rūšių išsaugojimui – ypač susidūrus su žinomomis skerdynių sąlygomis – reikia ryžtingų priemonių be kompromiso. Darbo vietos, susijusios su šiuo verslu, gali būti lengvai perorientuotos.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), raštu. – (PL) Europos Parlamento sprendimas uždrausti prekybą produktais iš ruonių Europos Bendrijoje yra žingsnis ta kryptimi, kad būtų padarytas galas brutaliems metodams, naudojamiems kai kuriose šalyse, skerdžiant šiuos gyvūnus. Rezoliucijos projektas yra atsakas į viešosios nuomonės susirūpinimą dėl gyvūnų gerovės klausimų ruonių skerdynių ir odos lupimo metu.

Reglamento tekstas numato kelias išimtis, kurios kai kuriais atvejais yra būtinos. Ypač tai liečia draudimą leisti produktus iš ruonių, kuriuos gavo eskimų bendruomenės, naudodamos tradicinius medžioklės metodus, kaip jų pragyvenimo užtikrinimo priemonę.

Džiaugiuosi, kad Parlamentas pareiškė savo palaikymą dėl šio reglamento priėmimo tokia aiškia dauguma. Tai labai aiškus signalas iš Europos institucijų pusės, kad Europos piliečiai nepritaria žiauriam elgesiui su gyvūnais ir jų žudymui.

Roger Knapman ir Thomas Wise (NI), raštu. – Suprantame ir pritariame susirūpinimui dėl prekybos produktais iš ruonių. Neprieštaraujame, kad atskiros valstybės draudžia produktus iš ruonių, bet manome, kad tai turi būti atskirų valstybių, o ne Komisijos, reikalas. Todėl galėjome palaikyti pasiūlymą.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), raštu. – (PL) Dabartinės kadencijos metu Europos Parlamentas skyrė santykinai daug dėmesio gyvūnų apsaugai.

Draudimo prekiauti tam tikrais produktais iš ruonių įvedimas Europos Sąjungoje neabejotinai stiprina tą apsaugą. Tai taip pat patvirtinimo šaltinis 425 Parlamento nariams, kurie pasirašė rašytinę deklaraciją dėl šio dalyko. Taip pat reikėtų pažymėti, kad savo rezoliucijoje Parlamentas išreiškė norą gerbti vietinių tautų kultūrą ir tradicijas. Tai, kaip ateityje bus kuriamos ruonių apsaugos priemonės, priklausys nuo daugelio

veiksnių tarptautiniame kontekste ir PPO. Nepaisant to, ši Parlamento narių iniciatyva nusipelno pritarimo ir palaikymo.

Catherine Stihler (PSE), raštu. – Džiaugiuosi, kad šiandien balsavome už ES prekybos produktais iš ruonių draudimą.

Marianne Thyssen (PPE-DE), raštu. – (NL) 2007 m. sausio mėn. Belgija tapo pirmąja Europos šalimi uždraudusia visus produktus, gautus iš ruonių. Po to, nemažai kitų valstybių narių pasekė tuo pavyzdžiu. Belgijos teisės aktai tikrai daro išimtį medžioklei, kurią tradiciškai vykdo eskimų bendruomenės, taigi, džiaugiuosi, kad šiandien Europos Parlamentas seka Belgijos pavyzdžiu. Pasiūlymas leisti įvežti produktus iš ruonių priklausomai nuo ženklinimo reikalavimo nesulaukė mūsų palaikymo. Jei kailių pardavėjai iš Kanados, Grenlandijos, Namibijos ir Rusijos nebegalės prekiauti ruonių kailiu oda vienoje iš didžiausių rinkų pasaulyje, tai reikš didžiulį žingsnį šios rūšies gerovės link. Be to, draudimas yra veiksmingiausias būdas padaryti galą nehumaniškai praktikai, kurios aukomis kasmet tampa šimtai tūkstančių gyvūnų.

Mano nuomone, visiškas uždraudimas yra teisingas požiūris. Dėl šios priežasties aš palaikiau D. Wallis pranešimą.

- Pranešimas: Neil Parish (A6-0240/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), raštu. – (IT) Balsavau už.

Iki dabar Direktyva 86/609/EEB garantavo gyvūnų, naudojamų moksliniais tikslais, apsaugą: iš karto po to, kai ji buvo išleista, ši direktyva buvo įgyvendinta ir pritaikyta skirtingais būdais įvairiose valstybėse narėse. Tačiau mums reikia pateikti svarstymui siūlomą pakeitimą šiai direktyvai, siekiant garantuoti bendrą ketinimų vienybę Europoje, taip pat didesnę laboratorinių jūrų kiaulyčių, naudojamų moksliniais tikslais, susijusiais su žmonių ir gyvūnų sveikata, apsaugą.

Svarbiausias iš daugelio pakeitimų, kurie turi būti padaryti, kurie, tikimės, yra suderinami su Komisijos idealais, yra: 1) gyvūnų gerovės etikos komiteto įsteigimas; 2) jūrų kiaulytės koncepcijos išplėtimas, siekiant įtraukti įvairias bestuburių ir embrioninių formų rūšis paskutiniame vystymosi trimestre, arba lervas ir kitus gyvūnus, naudojamus fundamentaliuosiuose moksliniuose tyrimuose ir mokymuose; 3) gyvūnų naudojimas tik tuose eksperimentuose, kuriems jie buvo užauginti; 4) alternatyvių metodų bandymams su gyvūnais nagrinėjimas, siekiant sumažinti iki minimumo naudojamų gyvūnų skaičių; 5) patikinimas to fakto, kad pagrindinis valstybių narių tikslas turi būti pagerinti auginimo metodus, siekiant sumažinti iki minimumo gyvūnų kančias; 5) dalinės ar bendros anestezijos naudojimas.

Derek Roland Clark ir Nigel Farage (IND/DEM), raštu. – Nors šiame pranešime yra daug kas, su kuo mano partija (UKIP) sutiktų, šis pranešimas yra suteptas savo neteisėta ir antidemokratinė kilme ES aparate. Todėl negaliu jo palaikyti.

Christine De Veyrac (PPE-DE), raštu. – (FR) Europos Komisijos tekstas yra nesąmonė. Tai nesąmonė mokslo prasme todėl, kad jis užlaiko ir baudžia mokslinius tyrimus, ir jis yra nesąmonė medicinos progreso prasme todėl, kad mokslininkai, kurie imasi eksperimentų su gyvūnais, dirba kasdien, kad surastų vaistus ir gydymą, kurie rytoj išgydys naujas pandemijas.

Galiausiai, tai ekonominė ir socialinė nesąmonė. Tuo tarpu, kai mūsų farmacinėms grupėms bus draudžiama vykdyti mokslinius tyrimus, laboratorijos, įkurtos už Europos Sąjungos ribų, galės toliau juos tęsti! Laimei, N. Parisho pranešimas atstato pusiausvyrą todėl, kad nepalaikysiu nieko, kas silpnina mūsų pramonės konkurencingumą ar kas suteikia paskatas persikėlimui.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), raštu. – (EL) Pasiūlymas dėl direktyvos dėl gyvūnų, naudojamų moksliniais tikslais, apsaugos yra nukreiptas labiau į bendros vidaus rinkos užbaigimą, konkurenciją ir varžančias išlaidas mokslinių tyrimų srityje, o ne į gyvūnų apsaugą.

Tarptautinės bendrovės reikalauja vis daugiau pelno iš mokslinių tyrimų. Juose naudojami gyvūnai yra dažniausiai aukojami ir kankinami vadovaujantis didėjančio pelno kriterijumi, o ne tenkinant mokslinius reikalavimus. Negalima tikėtis gyvūnams nekenkiančio elgesio iš kapitalistų klasės, kurios motyvacija yra išnaudojimas ir kuri elgiasi nehumaniškai ir šiurkščiai net žmonių atžvilgiu.

Moksliniams tyrimams reikia eksperimentų, siekiant spręsti svarbias visuomenės sveikatos problemas ir daugybę, tame tarpe net neišgydomų, ligų. Tokiems moksliniams tyrimams dažnai reikalingi gyvūnai.

Tačiau gyvūnų apsaugai, kaip visuomenės sveikatos apsaugai, reikia kovoti prieš monopolijas, prieš kapitalistų klasės galią, kuri apsaugo vaistus ir pacientus tam, kad užtikrintų didžiules pajamas iš sveikatos pavertimo pelno šaltiniu.

Jai reikia kovos, kuri išlaisvins mokslinius tyrimus nuo kapitalistų klasės pančių ir naudos mokslines išvadas iš tyrimų, kad patenkintų paprastų žmonių reikalavimus.

Edite Estrela (PSE), raštu. – (PT) Balsavau už pranešimą dėl gyvūnų, naudojamų moksliniais tikslais, apsaugą. Šiame pasiūlyme kalbama apie gyvūnų, naudojamų moksliniais tikslais, susijusiais su žmonių ar gyvūnų sveikata, arba gyvūnų gerove, apsaugą. Kiekvienais metais ES apytiksliai 12 mln. gyvūnų naudojami moksliniais tikslais, įskaitant 12 000 mln. nežmoginių primatų.

Pagal naująją direktyvą bus privaloma vykdyti etinius patikrinimus ir bus būtina, kad eksperimentams, kuriuose naudojami gyvūnai, būtų reikalingi leidimai. Su šiuo pasiūlymu dabar bus įtrauktos specifinės bestuburių rūšys ir embrionai paskutiniame vystymosi trimestre, taip pat lervos bei kiti gyvūnai, naudojami moksliniuose tyrimuose, švietime ir mokymuose.

Todėl manau, kad pasiūlymo tikslas – pagerinti gyvūnų, naudojamų eksperimentuose, apsaugą ir sustiprinti gyvūnų gerovės taisyklės atsižvelgiant į pasiekimus ir mokslinius tyrimus.

Martine Roure (PSE), raštu. – (FR) Europos Komisijos iniciatyvos dėka, kuri sudaro sąlygas peržiūrėti galiojančią direktyvą dėl gyvūnų, naudojamų moksliniais tikslams, apsaugos, Europos Sąjunga gali suvaidinti ryžtingą vaidmenį moksliniuose tyrimuose ir bandymų bei technologijų, kuriose nenaudojami gyvūnai, vystyme. Šios direktyvos taikymo sritis turi būti dar daugiau išplėsta. Kai kurie Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto svarstymui pateikti pakeitimai dėl laboratorinių gyvūnų apsaugos prieštaravo šiam tikslui. Labai svarbu, kad dėl to nenukentėtų Europos moksliniai tyrimai; tai turi būti vystoma. Vis dėlto, tai neturi vykti gyvūnų gerovės sąskaita arba metodų, teikiančių visišką alternatyvą gyvūnų naudojimui, vystymo ir įteisinimo sąskaita. Šių alternatyvių metodų vystymui reikalingas biudžetas. Dar daugiau, svarbu, kad nežmoginių primatų naudojimas moksliniuose tyrimuose būtų palaipsniui nutrauktas, nes turi būti šio tikslo stebėseną ir padidintas skaidrumas šiame reikale.

Lydia Schenardi (NI), raštu. – (FR) Buvo laikas susijusiems partneriams atsižvelgti į gyvūnų, naudojamų mokslinių tyrimų tikslais, gerovę ir draudimą gaudyti spąstais laukines beždžiones veislininkystės ūkių naudojimui, kuris sukelia smurtą; stresą sugavimo metu, tada izoliavimo metu; šeimos grupių išskyrimą; socialinių grupių susiskaldymą; poveikį aplinkai; natūralaus populiacijos balanso sutrikdymą; ir patelių pašalinimą.

Todėl mes palaikysime tikslą maksimaliai išnaudoti gyvūnus, auginamus šiam tikslui, kurių genetinė ir medicininė istorija yra žinoma ir kurie tokiu būdu teikia didesnę duomenų nuoseklumą ir palyginamumą.

Jei, kita vertus, gyvūnų gerovės standartų, naudojamų mokslinių tyrimų tikslais, rezultatas būtų mokslinių tyrimų eksportavimas, tada poveikis būtų akivaizdesnis tose šalyse, kurios jau dirba esant griežtai reguliavimo kontrolei, pavyzdžiui, Šveicarija ir Jungtinė Karalystė. Faktas tas, kad tose šalyse farmacijos pramonė ir toliau klestėjo, nepaisant 20 metų griežto reglamentavimo. Kontrolė net pagerino mokslinės praktikos standartus. Todėl tai patvirtina baimę matyti eksportuojamus mokslinius tyrimus dėl šių reglamentų.

Brian Simpson (PSE), raštu. – Esu nusivylęs Parlamento pozicija dėl taisyklių, susijusių su bandymais su gyvūnais visos Europos mastu, peržiūrėjimo. Galų gale nusprendžiau susilaikyti balsuojant dėl galutinio pranešimo. Nors visiškai palaikau nuostatas dėl vystymosi bei bandymų su gyvūnais alternatyvų naudojimo stūmimo ir teminio primatų naudojimo peržiūrėjimo kas du metus – jas abi vertinu kaip lemiamas, kad nukreiptume savo mokslinius tyrimus nuo jų priklausomybės nuo gyvūnų, ypač primatų, bendra Parlamento pozicija susilpnino daugelį svarbių gyvūnų gerovės nuostatų, kurias pasiūlė Komisija.

Baimė, kuri vyravo Parlamente yra ta, kad mokslinių tyrimų pramonė apleis ES, jei bus uždėta per daug reikalavimų mūsų mokslinių tyrimų institucijoms. Tačiau, manau, kad yra reikalavimų, kurie yra esminiai, jei mes Europoje norime užtikrinti aukštą gyvūnų apsaugos lygį, ir aš bijau, kad šiandienos rezultatas yra prieš šį mąstymą. Man buvo du svarbūs klausimai: nukreipti Europą nuo laukinėje gamtoje sugautų beždžionių veisimo tikslais ir absoliuti leidimų būtinybė visiems eksperimentams, kuriuose naudojami gyvūnai, tokiu būdu sutvirtinant savo įsipareigojimą išstumti ir sumažinti gyvūnų naudojimą eksperimentuose. Liūdna, kad Europos Parlamentas praleido progą šiandien energingai veikti gyvūnų apsaugos klausimu.

Roger Knapman ir Thomas Wise (NI), raštu. – Pritariame, kad eksperimentavimas su gyvūnais kartais yra būtinas, bet taip pat suprantame, kad kai kurių eksperimentų būtinybė yra abejotina. Palaikome alternatyvių

mokslinių tyrimų metodų pažangą ir norėtume, kad eksperimentai su visais gyvais gyvūnais būtų sumažinti iki visiškai minimumo ir būtų vykdomi pagal griežčiausius galimus humaniškus nurodymus. Tačiau manome, kad tai nuspręsti turi atskiros valstybės todėl, deja, negalime balsuoti už šį pranešimą ES kontekste.

- Pranešimas: Luis de Grandes Pascual (A6-0080/2009)

Edite Estrela (PSE), raštu. – (PT) Balsavau už pasiūlymą dėl taršos iš laivų, nes manau, kad labai svarbu spręsti besitęsiančią praktiką jūrų transporto srityje, būtent tam tikrų laivų neteisėtą aplinką teršiančių medžiagų išleidimą į jūrą.

Manau, kad šis iš dalies pakeistas pasiūlymas yra labai svarbus, siekiant užkirsti kelią katastrofoms, darančioms žalos aplinkai, ir vandens kokybės blogėjimui naudojant baudžiamąsias sankcijas, kurios yra pakankamai griežtos, kad atgrasintų potencialius teršėjus.

Hélène Goudin ir Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) Šis pranešimas rekomenduoja dalinį egzistuojančios direktyvos dėl taršos iš laivų pakeitimą. Tai reikalinga tam, kad būtų sudarytos sąlygos įgyvendinti baudžiamosios teisės priemonės taršos atveju. The June List palaikoma priemonės, siekiant užkirsti kelią taršai iš laivų. Tačiau manome, kad baudžiamoji teisė yra visiškai nacionalinis reikalas. Be to, išleidimai iš laivų tarptautiniuose vandenyse turi būti nagrinėjami Jungtinių Tautų lygiu. Todėl galutiniame balsavime balsavome prieš šį pranešimą.

Georgios Toussas (GUE/NGL), raštu. – (EL) Išliaupsinta direktyva, kurią reklamavo įvairios jėgos, kuri aiškiai baustų laivybos bendroves baudžiamosiomis sankcijomis už jūros teršimą ir apsaugotų aplinką, pasiekė visiškai priešingą dalyką. Ji apsaugo laivybos kapitalistus nuo sankcijų nustatymo už tai. Net šis netinkamas Komisijos pasiūlymas yra negaliojantis raštas po Europos Parlamento pasiūlymo nebausti nedidelio teršiančių medžiagų išmetimo iš laivų. Mūsų žmonės puikiai žino, kas yra nedideli išmetimai, kas juos vertins ir kokiais kriterijais. Pavyzdžiui, Santorinio gyventojams, kurie protestavo dėl kruizinio laivo „Sea Diamond“, kuris vis dar yra salos vandenyse, avarijos atsibodo ES ir Naujosios demokratijos vyriausybės teikiami atsakymai – tie patys atsakymai, kuriuos PASOK teikė automobilių keldo „Express Samina“ ir kitų laivų atveju – kad avarijos aiškiai nesukelia taršos.

Esant spragai dėl nedidelio teršiančių medžiagų išmetimo, laivų savininkai, operatoriai, vadovai, tarpininkai, draudimo bendrovės, frachtuotojai, krovinių ir laivų savininkai ir tie, kurie atsakingi už nusikaltimus jūroje ir katastrofas, darančias žalos aplinkai, liks nenubausti. Kita vertus, labai griežtą naudojimą jūrininkai vėl pavers atpirkimo ožiu.

- Pranešimas: Anni Podimata (A6-0146/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), raštu. – (IT) Balsavau už.

Kalbant apie energijos vartojimo politikos kryptis, žymaus Didžiosios Britanijos ekonomisto Nicholaso Sterno teiginius ES turi laikyti vadovu savo pasirinkimuose: „Yra daugiau stimulų investuoti į energijos vartojimo efektyvumą recesijos metu ir kai naftos kainos yra aukštos. Išlaidos atsinaujinančios ir mažai anglies junginių naudojančios energijos pramonei galėtų padėti suaktyvinti ekonomiką“.

Būtų naudinga pabandyti ir sukurti energetikos politiką, galinčią sumažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisiją, laikytis susitarimų, priimtų pagal Kyoto protokolą ir palaikyti pagrindinį ES vaidmenį kovoje su klimato kaita. Šio protokolo įgyvendinimas įneštų labai reikšmingą indėlį į užimtumą, taip pat konkurencingumą ekonominėje ir socialinėje srityje.

Nors pramonės ir vartotojų asociacijos palankiai vertina dabartinę Direktyvą 92/75/EEB dėl energijos ženklavimo, negalima sakyti, kad ji neatsiliko nuo technologinių pasiekimų ir naujovių energijos rinkoje todėl, kad, svarbiausia, būtina išjudėti iš šios inertiškos padėties visoje Europoje, kad naudotojų gyvenime atsivertų nauja dimensija.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), raštu. – (RO) Aš balsavau už pranešimą dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl sunaudojamos energijos nurodymo ženklinant gaminių ir apie jį pateikiant standartinę informaciją (naujos redakcijos). Manau, būtina pateikti daugiau informacijos apie produktų energijos vartojimo efektyvumą. Bet koks skelbimas, reklamuojantis technines šaldytuvų, skalbimo mašinų ar namų orkaitių savybes, privalo nurodyti produkto energijos sunaudojimą.

Energijos ženklavimas padeda vartotojams įvertinti savo energijos išlaidas, kai jie perka namų elektros įrenginius, pavyzdžiui, šaldytuvus, skalbimo mašinas, būgninius džiovintuvus arba orkaites. Gamintojai

privalo nurodyti gaminių energijos sunaudojimą, nepaisant to, ar jie „veiksmingesni“ (žali) ar „mažiau veiksmingi“ (rožiniai) iš energijos perspektyvos.

Ženklinimas taip pat bus taikomas komerciniams ir pramoniniams energiją vartojantiems produktams, pavyzdžiui, šaldymo kameroms ar atšaldytoms vitrinoms. Bet kokiame skelbime privalo būti nurodytas energijos sunaudojimas ir energijos taupymas.

Valstybės narės gali pritaikyti priemones, įskaitant mokesčių kreditus gaminiams, kurie itin taupo energiją.

Edite Estrela (PSE), raštu. – (PT) Balsavau už direktyvą dėl sunaudojamos energijos nurodymo ženklinant. Aplinkos klausimai, ypač energijos vartojimo efektyvumas įgauna naują reikšmę ir tampa esminiu sprendžiant klimato kaitos problemą. Šios direktyvos redagavimo tikslas sudaryti sąlygas ženklinti visus su energija susijusius produktus namų ūkyje, taip pat komerciniuose ir pramoniniuose sektoriuose.

Turint omenyje, kad yra neatidėliotinas poreikis spręsti klimato kaitą ir kad Europos Sąjunga planuoja pasiekti uždavinį padidinti energijos vartojimo efektyvumą 20 proc. iki 2020 m., manau, kad paprastas, aiškus ir lengvai atpažįstamas ženklinimas gali įtikinti vartotojus priimti tvaresnius sprendimus ir padėti skatinti labiau energiją taupančius sprendimus.

Hélène Goudin ir Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) The June List mano, kad tarpvalstybinių aplinkos klausimų sprendimas yra vienas iš ES svarbiausių uždavinių. Mes manome, kad pakeitimai naudingesni už Komisijos pasiūlymą suteikiant galutiniams vartotojams galimybę priimti išmintingesnius sprendimus, pagerinant informaciją dėl produktų energijos suvartojimo ir poveikio aplinkai.

Tačiau kritiškai vertiname tam tikras atskiras formuluotes pakeitimuose, kuriomis siekiama smulkiau reglamentuoti Europos energetikos politiką. Kadangi geri pakeitimų ketinimai nusveria neigiamus, mes nusprendėme palaikyti pakeitimus visa apimtimi.

7. Balsavimo pataisymai ir ketinimai: žr. protokolą

(Posėdis sustabdytas 13.05 val. ir atnaujintas 15 val.)

PIRMININKAVO: H. G. PÖTTERING

Pirmininkas

8. Ankstesnio posėdžio protokolo tvirtinimas: žr. protokolą

9. Vadovų tarybos (2009 m. birželio 18-19 d.) rengimasis (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – Tarybos ir Komisijos pareiškimai dėl Vadovų tarybos rengimosi birželio 18 ir 19 d.

Alexandr Vondra, Pirmininkaujantysis Tarybai. – Gerb. pirmininke, labai džiaugiuosi šia galimybe stovėti prieš jus prieš kitą Vadovų tarybos susitikimą, kuriame aš asmeniškai nedalyvausiu. Žinoma, šįkart aplinkybės yra šiek tiek neįprastos, kadangi netrukus bus paskirta nauja Čekijos vyriausybė. Pasakysiu dar kelis žodžius apie tai pačioje pareiškimo pabaigoje.

Leiskite pirmiausia peržvelgti pagrindinius klausimus birželio mėn. Vadovų tarybos darbotvarkėje, kadangi mes, Pirmininkaujanti šalis, juos rengiame. Pradėsiu nuo institucinių klausimų. 2008 m. gruodžio mėn. Vadovų taryba sutarė dėl kelio, skirto sukurti sąlygas Lisabonos sutarčiai įsigaliooti iki 2009 m. pabaigos. Iš esmės, tai susiję su teisinių garantijų ir patikinimų teikimu dėl klausimų, keliančių susirūpinimą Airijos žmonėms, už tai Airijos vyriausybė įsipareigoja siekti sutarties ratifikavimo iki spalio pabaigos.

Darbas dėl šio susitarimo įgyvendinimo vis dar vyksta ir šiame etape negaliu kalbėti smulkiau. Esu tikras, kad būsima Vadovų taryba galės įvykdyti savo sandėrio dalį.

Kaip turbūt visi žinote, rytoj vyks balsavimas dėl Lisabonos sutarties ratifikavimo Čekijos senatė. Vidurnaktį vyksiu namo, kad būčiau ten nuo ankstauro ryto. Manau, kad šio balsavimo rezultatas išsiš teigiamą žinią kitoms valstybėms narėms ir tai nuramins kai kuriuos nepagrįstus nuogastavimus. Sunkiai dirbu! Nepaisant to, Čekijos senatoriams bet koku atveju turi būti suteikta besąlyginė nepriklausomybė šiame demokratiškame

sprendimų priėmimo. Akivaizdu, kad bet kokios pastangos daryti jiems spaudimą gali duoti priešingus rezultatus.

Praeitų metų gruodžio mėn. buvo sutarta, kad būsimos Komisijos paskyrimo procesas, ypač jos pirmininko paskyrimas, bus nedelsiant inicijuotas po 2009 m. birželio mėn. Europos Parlamento rinkimų.

Puikiai žinau čia išreikštus požiūrius dėl to, kaip pageidaujama tinkamai įtraukti Europos Parlamentą į šį procesą. Žinoma, pirmininkaujanti šalis glaudžiai dirbs ne tik su valstybėmis narėmis, bet ir su šiuo Parlamentu.

Dabar pasakysiu kelis dalykus dėl ekonominės ir finansinės krizės, kuri tikrai sudarys svarbią darbotvarkės dalį, ir dėl būtinybės toliau reaguoti į ekonominę ir finansinę krizę.

Krizė pademonstravo aštrų poreikį stiprinti finansinių institucijų priežiūros ir reguliavimo veiksmingumą ir krizės valdymo mechanizmus. Mes jau pradėjome tai daryti, tiek ES lygiu, tiek globaliau. Tame kontekste grupė, kuriai vadovauja J. de Larosière, pateikė įdomias mintis, o praeitą savaitę Komisija pateikė svarstymui pirmą pasiūlymų rinkinį. Kitų pasiūlymų tikimasi per ateinančias savaites.

Juos aptarinėja, ir aptarinės, Ecofin – ir šiandien turime Ecofin susitikimą – ir mūsų tikslas bus pasiekti pirmuosius Vadovų tarybos sprendimus. Tai ambicingas tikslas ir aiškiai darbas turės tęstis po birželio mėn., taigi ypač svarbu, kad birželio mėn. Vadovų taryba galėtų duoti stiprų signalą dėl spartaus Komisijos pateiktų pasiūlymų priėmimo.

Kalbant plačiau, birželio mėn. Vadovų taryba kritiškai įvertins padėtį finansų rinkose ir priemonių, kurių buvo iki šiol imtasi, veiksmingumą. Ji taip pat kritiškai įvertins priemones, kurių imtasi, siekiant palaikyti „realią“ ekonomiką ir, turėdama tai omenyje, pažvelgs į užimtumo situaciją.

Ketvirtadienį, poryt, rengsime specialų aukščiausiojo lygio susitikimą užimtumo klausimais su socialiniais partneriais Prahoje, kuris turi nagrinėti šiuos svarbius klausimus. Jūs būsite smulkiai informuoti apie šio aukščiausiojo susitikimo darbotvarkę vėliau šiandien specialių diskusijų metu.

Be ketvirtadienio aukščiausiojo lygio susitikimo Prahoje rezultato, taip labai įdomių seminarų ir praktinių užsiėmimų, organizuotų pastarosiomis savaitėmis Čekijos Respublikoje, Švedijoje ir Ispanijoje, Komisija taip pat visai netrukus išleis komunikatą, birželio Vadovų tarybos rinkiminės kampanijos metu, kad, kai jau bus Vadovų taryba, turėtume nemažai įdomių idėjų ir rekomendacijų pateiktų mūsų svarstymui.

Tačiau leiskite pabrėžti, kad čia kalbame ne apie didelės naujos užimtumo strategijos pradėjimą. Mes jau turime vieną strategiją – Lisabonos strategija augimui ir užimtumui skatinti. Neseniai vėl patvirtinome egzistuojančias užimtumo gaires ir priėmėme rekomendacijas konkrečioms šalims. Kalbant plačiau, leiskite priminti, kad stimulų paketas, kurį Sąjunga ir valstybės narės priėmė nuo praeitų metų pabaigos, sudaro didelį indėlį į užimtumo rėmimą.

Dėl klimato kaitos, birželio mėn. Vadovų taryba sugrįš prie Kopenhagos aukščiausiojo lygio susitikimo dėl klimato kaitos rengimo. Jis kritiškai įvertins pasiektą pažangą, tiek tarptautiniu lygiu, tiek dėl mūsų pačių vidaus pasirengimo.

Tai sudėtingas klausimas, ypač dėl to, kad derybos su mūsų tarptautiniais partneriais vyksta lygiagrečiai su mūsų pačių vidaus diskusijomis. Vakar Prahoje vyko aukščiausiojo lygio susitikimas tarp ES ir Japonijos. Akivaizdu, kad reikės didelių finansavimo sumų, siekiant paremti ambicingą susitarimą Kopenhagoje. ES įsipareigojusi sąžiningai tuo dalytis, žinoma, taip pat reikia teisingo vidaus naštos pasidalijimo susitarimo.

Kaip toli nueisime birželio mėn. Vadovų taryboje dėl ES vidaus pasirengimo, labai priklausys nuo to, kaip toli nuejo mūsų tarptautiniai partneriai, įskaitant JAV, nuo daugiašalių derybų būklės. Leiskite pabrėžti ES dažnai pasikartojantį norą pademonstruoti vadovavimą, turint tikslą pasiekti ambicingą rezultatą Kopenhagoje.

Per anksti šiame etape smulkiai kalbėti apie Vadovų tarybos darbotvarkę dėl išorės santykių. Tačiau šios savaitės pabaigoje Prahoje bus surengti du svarbūs aukščiausiojo lygio susitikimai su trečiosiomis šalimis: gegužės 7 d. – Rytų partnerystės aukščiausiojo lygio susitikimas ir diena vėliau – aukščiausiojo lygio susitikimas „Pietinis koridorius – naujasis šilko kelias“. Labai panašu, kad Vadovų taryba aptars šių įvykių, kurie yra esminiai Sąjungos interesams ilgalaikėje perspektyvoje, tąsą.

Taip pat, galime tikėtis diskusijų dėl Troikos aukščiausiojo lygio susitikimų su Japonija ir Kanada ir kitų reikšmingų aukščiausiojo lygio susitikimų bei susirinkimų, jau suplanuotų gegužės mėn., įskaitant Rusiją. Išorės santykių darbotvarkė bus bet koku atveju atnaujinta atsižvelgiant į naujausius pokyčius, būtent

Bendrujų reikalų ir išorės santykių tarybos susitikimus gegužės ir birželio mėn., kuriuose be įprastos darbotvarkės bus nagrinėjami gynybos ir vystymosi klausimai.

Norėčiau išreikšti savo padėką už jūsų susidomėjimą būsimos Vadovų tarybos darbotvarke ir, aišku, bus malonu išgirsti jūsų įkvepiančius komentarus ir požiūrius šioje diskusijoje.

José Manuel Barroso, Komisijos pirmininkas. – (FR) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, kita Vadovų taryba įvyks tą patį mėnesį kaip ir Europos rinkimai. Šis esminis balsavimas įvyks daugelio mūsų piliečių realių sunkumų fone, ypač galvoju apie krizės poveikį darbo vietoms. Turėsime galimybę apie tai smulkiau pakalbėti vėliau šią popietę.

Mūsų atsakas į krizę turi būti paremtas mūsų pagrindinėmis atsakomybės, solidarumo ir socialinio teisingumo vertybėmis. Ši krizė – galimybė mums atnaujinti savo Europos socialinės rinkos ekonomikos modelį, kuris paiso aplinkos ir yra pagrįstas mūsų vertybėmis.

Visi drąsūs ir turintys įsitikinimus europiečiai turi būti pasirengę dalyvauti. Jie turi paaiškinti, kodėl Europa yra tokia reikšminga, kodėl piliečiai privalo suvaidinti savo vaidmenį joje ir kodėl jie privalo balsuoti.

Ponios ir ponai, galite pagrįstai didžiuotis atliktu darbu. Parlamentinė kadencija, artėjanti į pabaigą, gali didžiuotis savo nepaprasta charakteristika. Parlamentas parodė savo pasiryžimą siekti konkrečių rezultatų piliečiams. Jis įrodė, kad turėjo ambicingą mūsų bendros ateities viziją.

Šių paskutinių penkerių metų palikimas yra labai reikšmingas. Buvo imtasi istorinių sprendimų kovai su klimato kaita ir siekiant sustiprinti mūsų energetinį saugumą. Buvo priimtos priemonės, kurios turėjo tiesioginį poveikį piliečių saugumui ir laisvei ir kurios taip pat atvėrė jiems naujas galimybes.

Buvo įvykdytos pagrindinės reformos vidaus rinkos, socialinės darbotvarkės, telekomunikacijų, energetikos, aplinkos, teisingumo ir vidaus reikalų srityse. Dėl visų šitų dalykų, Europos modernizacija, kuri buvo pradėta, turi Parlamento antspaudą.

Taip pat per pastarąsias kelias savaites jūs dirbote su pirmininkaujančiąja Čekija siekdami susitarimų dėl nemažo skaičiaus pagrindinių klausimų. Iki šiol beveik 50 teisėkūros pasiūlymų iš Komisijos jau galutinai priimti bendru sprendimu su pirmininkaujančiąja Čekija.

Leiskite paminėti kelis teisėkūros pasiūlymus, kurie buvo Komisijos, kurios pirmininku esu, darbotvarkės esmė: vidaus energetikos rinka, jūrų saugumas, priemonės sustiprinti finansų rinkų reguliavimą ir priežiūrą, ir 5 mlrd. EUR atkūrimo priemonių paketas, siekiant transformuoti Europą į tvarią ekonomiką.

Noriu pasveikinti Parlamentą ir pirmininkaujančiąją Čekiją, kuriai vadovauja M. Topolánek ir A. Vondra, dėl atlikto darbo. Esu tikras, kad šis darbas tęsis iki birželio pab.

Turime aiškiai ir įtikinamai kalbėti su rinkėjais apie šią rezultatų Europą. Štai kas sudarys sąlygas mums duoti naują impulsą drąsiai ir pasitikinčiai Europos Sąjungai. Europai to reikia. Jai reikia paversti šiuos krizės ir perėjimo metus aktyvesniais metais, vaizdingesniais ir ryžtingesniais nei bet kada.

Tai bus mūsų pagrindiniai birželio mėn. Vadovų tarybos principai. Negalime sau leisti sulėtinti mūsų pastangų tempo. Mums turi pasisekti vardan Europos. Todėl dabar nekalbėsiu apie kitus klausimus – kuriuos A. Vondra bet kokių atveju paminėjo – pavyzdžiui, Rytų partnerystės tarybą, kuri yra labai svarbi, bet noriu susikoncentruoti ypač ties tomis sritimis, kurios, mano nuomone, yra birželio mėn. Vadovų tarybos prioritetai.

Vadovų taryba bus raginama judėti į priekį dėl nemažai ypatingos svarbos klausimų ateinantiems mėnesiams ir metams.

Ji bus raginama tęsti darbą, vedantį mus link mūsų tikslo – Lisabonos sutarties įsigaliojimo. Europos Sąjungai reikia tos naudos, kurią ši sutartis atneš. Taigi, privalome įdiegti institucinį paketą, kuriam šis Parlamentas pritarė praėjusių metų gruodžio mėn. ir kurį palaikė: sureguliuoti teisinės garantijas, reikalingas tam, kad vestume į priekį referendumo procesą Airijoje, ir toliau imtis žygių siekiant užtikrinti sklandų perėjimą ir institucinį stabilumą.

Dėl klimato kaitos, mums reikia išlaikyti pagreitį link ambicingo susitarimo Kopenhagoje gruodžio mėn. Parodėme, kad įmanomi tvirti ir patikimi tikslai. Dabar turime padrąsinti kitus imtis panašaus ambicijų lygio – ir parodyti, kad esame pasirengę padėti tiems, kuriems to reikia. Trumpai tariant, turime paversti šį impulsą tikrai globaliu rezultatu.

Neišvengiamai didžiausią dėmesį Vadovų taryba vėl skirs ekonominei krizei. Iš pat pradžių, Vadovų taryba turėjo prisitaikyti prie skirtingų krizės reikalavimų: nedelsiant stabilizuoti finansinę krizę; atstatyti pasitikėjimą finansų sistema; padaryti taip, kad bankai vėl skolintų; užtikrinti globalinę veiklą, atitinkančią pasaulinio masto krizės dydį; ir suteikti tiesioginę pagalbą tiems, kurie tapo bedarbiais arba rizikuoja netekti darbo.

Tarp šiandienos ir Vadovų tarybos daugiausia dėmesio bus skiriama dviem sritims. Pirmą sritį – nenutrūkstamas darbas atstatant reguliavimo ir priežiūros režimą – režimą, kuris turi vienodai valdyti visuomenės pasitikėjimą ir investicijas bendruomenei. Tai susiję ne tik su tvirtesnės sistemos kūrimu ilgam užtikrinti, kad neeisime dar kartą paveikti savo ekonomikos tokiu būdu; bet ir su pasitikėjimo atstatymu ir parodymu rinkoms ir visuomenei, kad Europos Sąjunga žino, ką reikia daryti.

Praeitą savaitę buvo mūsų pasiūlymai dėl rizikos draudimo fondų ir privataus kapitalo, taip pat dėl mokėjimų vykdomajai valdžiai. Tie pasiūlymai demonstruoja mūsų gebėjimą būti pagrindine varomąja jėga vykdant reformas, sutartas G20, ir nustatyti standartą veiksams, kurių, tikimės, mūsų tarptautiniai partneriai taip pat imsis per ateinančius mėnesius. Iš tikrųjų, Komisija yra pirmoji vykdomoji institucija pasaulyje, teikianti konkrečius pasiūlymus šiuo sudėtingu ir kompleksiniu klausimu. Komisija, Parlamentas ir Taryba turės glaudžiai bendradarbiauti per kelis ateinančius mėnesius, kad pasiektų susitarimą dėl tų pasiūlymų.

Kitas žingsnis bus smulkiai išdėstyti, kaip siūlome organizuoti priežiūrą Europos lygiu. Nėra prasmės kalbėti užuolankomis. Dabartinė nacionalinės priežiūros sistema žlugo. Štai kodėl sudariau J. de Larosière grupę, kad ji pateiktų medžiagos, kaip sukurti veiksmingą Europos priežiūros struktūrą. Gegužės mėn. pabaigoje, Komisija pateiks savo planą dėl to, kaip organizuoti tokią finansinės priežiūros sistemą Europoje. Čia vėl norėčiau, kad Europa būtų pirmoji, padariusi žingsnį pasaulio lygiu.

Antra šoninė dalis, žinoma, yra užimtumas. Vėliau smulkiai aptarsime Aukščiausiojo lygio susitikimą užimtumo klausimais. Aš jau dabar galiu paskelbti, kad Komisija pratęs šį aukščiausiojo lygio susitikimą išsamiau komunikatu prieš birželio mėn. Vadovų tarybą. Esu tikras, kad Europos Sąjunga turi daryti viską, kas jos galioje, kad padėtų tiems, kurie labiausiai kenčia šiuo krizės metu.

Mūsų atsakas į krizę negali apsiriboti techninėmis priemonėmis reguliavimo problemoms spręsti. Jis turi būti, ir turi būti siekiama, kad taip būtų, pagrįstas mūsų pagrindinėmis vertybėmis – vertybėmis, kaip solidarumas, socialinis teisingumas ir atsakomybė, taip pat atsakomybė ateities kartų atžvilgiu. Turime pasinaudoti šia galimybe, kad atstatytume mūsų pačių Europos socialinės ir ekologinės rinkos ekonomikos savitumo pamatus.

Tai turi būti pagrindinė kito mėnesio Vadovų tarybos žinia: aktyvi Europos Sąjunga, žvelgianti į ateitį, sunkiai dirbanti dėl piliečių ir nusipelnanti tų piliečių pasitikėjimo.

Joseph Daul, PPE-DE frakcijos vardu. – (FR) Gerb. pirmininke, gerb. pirmininkaujantysis Tarybai, Komisijos pirmininke, ponios ir ponai, Vadovų taryba, kuri užbaigs Čekijos pirmininkavimą, vis dar atrodo gana miglotai tiek datos, tiek turinio atžvilgiu. Todėl šiandienos užduotis yra sudėtinga, bet tai galimybė mums vėl patvirtinti savo prioritetus, artėjant prie šio Parlamento kadencijos pabaigos. Pirmas Vadovų tarybos darbas birželio mėn. bus sutinkamai su Europos rinkimų rezultatais paskirti naująją Europos Komisijos pirmininką.

Kaip buvo 2004 m., Tarybai pirmininkaujančioji šalis bus pakviesta iš pagrindinės Europos Parlamento frakcijos išrinkti kandidatą šiam svarbiam postui užimti, tuomet liepos 15 d. mūsų Parlamentui teks išreikšti savo nuomonę dėl šio pasirinkimo, kuris bus vienas iš pirmų svarbių naujosios Parlamento kadencijos politinių veiksmų.

Ponios ir ponai, visuomenė dažnai skundžiasi, kad Europa neturi veido. Mes norime suteikti Europai veidą, padarydami galą besikeičiančio pirmininkavimo sistemai, tokiu būdu suteikdami stabilią Vadovų tarybą. Lisabonos sutartis skatina šį žingsnį, kuris būtų teigiamas postūmis. Tačiau, kadangi Komisijai pirmininkaujama penkerius metus, Europa jau turi veidą, kurį visi žino, o Europos Parlamento pirmininkas, iš savo pusės, įkūnija 500 mln. piliečių balsą. Birželio mėn. Vadovų taryba įvyks pagal Nicos sutartį ir, atrodo, kad tam tikros valstybės narės norės laukti Lisabonos sutarties prieš priimdamos bet kokius institucinius sprendimus ir ypač prieš paskiriant Komisijos pirmininką.

Taip pat gaila, kad dar nežinome, ar ir jei Lisabonos sutartis įsigalios, o mums tikrai reikia padaryti, kad ji įsigaliotų be tolesnių dvejonų. Ar mes atidėjome Europos rinkimus todėl, kad Lisabonos sutartis būtų buvusi populiariausnė Europos Parlamente? Ne, ir mūsų frakcija kaip galima greičiau laukia aiškios žinios iš Tarybos dėl jos ketinimų šiuo instituciniu klausimu.

Taip pat Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) ir Europos demokratų frakcijos nariai nuoširdžiai tikisi, kad balsavimas Čekijos Senate, kurio tikimasi rytoj, atlaisvins kelią būsimam pirmininkaujančiosios Tarybai šalies Lisabonos strategijos ratifikavimui. Tai būtų fantastiška dovana liepos 1 d., gerb. A. Vondra.

Taip pat norėčiau pasakyti, kaip vertiname tai, kaip vadovavote Parlamento darbui per pirmuosius kelis šio pirmininkavimo mėnesius, sudėtingoje situacijoje, esant energetikos krizei tarp Rusijos ir Ukrainos, ir, žinoma, finansinei krizei. Jūs taip pat pabrėžėte Europos politikos nepertraukiamumo reikšmę, ir Europos ir JAV aukščiausiojo lygio susitikimo metu su Baracku Obama Prahoje pademonstravote vienybės tarp mūsų šalių svarbą mūsų santykių su pagrindiniais partneriais atžvilgiu. Tikiuosi, Čekijos pirmininkavimas baigsis tokia pat teigiama ir konstruktyvia dvasia, kaip jis prasidėjo. Ant kortos pastatytas Europos Sąjungos patikimumas.

Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, Vadovų taryba, aišku, aptars ir naujausius įvykius ekonominėje krizėje bei priemones, įgyvendintas Europos prašymu, siekiant pakelti tarptautines finansų sistemas. Norėčiau pagirti naujausius Europos Komisijos pasiūlymus šiuo atžvilgiu, ypač išeitinių susitarimų, priemonių, mokamų prekybininkams ar spekuliaciniams fondams, atžvilgiu. Visa tai yra priemonės, nukreiptos teisinga kryptimi, nustatant taisykles finansų rinkoms, siekiant padėti mums kuo greičiau grįžti ant kelio augimo ir užimtumo link. Visa tai – priemonės, kurios dar kartą pabrėžia, kad tie, kurie, dažnai per demagogiją, kaltina Komisiją ir Europos Sąjungą dėl paralyžiaus ir silpnumo, klysta ir klaidina mūsų piliečius.

Šiam pirmininkavimui artėjant prie pabaigos, užleidžiant kelią Švedijos pirmininkavimui, europiečiai išreišk savo požiūrį per Europos rinkimus, ir aš tikiuosi, kad jų pasirinkimai padės mums bendrai imtis svarbių išpareigojimų, kurie mūsų laukia.

Hannes Swoboda, PSE frakcijos vardu. – (DE) Gerb. pirmininke, pirmiausia norėčiau padėkoti jums, A. Vondra, už jūsų asmeninį atsidavimą, nes būtent jo dėka buvo įmanoma pristumti didelius teisėkūros paketus pirmininkaujant Čekijai. Dėl to noriu jums nuoširdžiai padėkoti.

Tačiau norėčiau pakomentuoti tai, ką jūs pasakėte, tiksliau sakant, apie naujosios Komisijos skyrimą. Pasakėte, kad tarsitės su Parlamentu. Duosiu jums ar Tarybai nedidelį patarimą dabar pat: jūs labai gerai žinote, ir pirmininkas J. M. Barosso taip pat žino, kad norime pakeisti kryptį. Norime pakeisti kryptį, norime Komisijos, kuri skiria daugiau dėmesio socialinei politikai, nei ankstesnioji.

Deja, gerb. Komisijos pirmininke, tai, ką C. McCreedy pasiūlė dėl rizikos draudimo fondų, yra ne tai, ką siūlė P. Nyrop Rasmussen, ir tam negalime pritarti. Atrodo, už to stovi Europos liaudies partija (krikščionys demokratai) ir Europos demokratai. Tokią direktyvą, kuri kaip šveicariškas sūris turi daugiau skylių, negu esmės, vertiname nepalankiai. Netikime C. McCreedy planu.

Vėlgi, norėčiau grįžti prie jūsų konsultavimosi, kuris gali būti šiandien. Mums krypties pasirinkimas reiškia tai, kad socialinė politika turi būti daug tvirčiau reprezentuojama tiek Komisijos, tiek Tarybos darbe. Mūsų požiūriu, jūs taip pat turite pasitikėti kandidate ir suteikti jiems įgaliojimus išstumti socialinę jėgą į prieką.

Jei tai per daug abstraktu, mes, Socialistų frakcija Europos Parlamente, visa tai išdėstėme savo derybinėje pozicijoje, pavadintoje „Dėl socialinės pažangos Europos“. Ji yra tarp Darbuotojų komandiravimo direktyvos dalinio pakeitimo ir Socialinio skyriaus, kuris priedo prie sutarčių, priedo prie Lisabonos sutarties, taip pat turi aiškiai išdėstyti šios Europos socialinį užmojį. J. Daul, tai skiriasi nuo dokumento, kurį PPE-DE neseniai sudarė Varšuvoje. Jei palyginsite abu dokumentus, pamatysite didžiulį skirtumą. Mes aiškiai išpareigojame socialinei rinkos ekonomikai ir žodis „socialinė“ yra pabrėžtas tris kartus. Savo dokumente PPE-DE mini socialinę rinkos ekonomiką keliose dalyse ir laisvą, tai yra nesuvaržytą, nereguliuojamą rinkos ekonomiką kitose. Mes ne to norime, būtent tai ir yra skirtumas tarp PPE-DE ir mūsų frakcijos.

Leiskite man pasakyti kelis žodžius apie ekonominę situaciją, kurią minėjote. P. Nyrop Rasmussen išreišk tai aiškiai ir išraiškingai. Be šios veiklos, kurią M. Schulz skelbia ir reklamuoja visoje Europoje šiuo metu – todėl prašau jūsų priimti M. Schulzo atsiprašymą – dar kartą noriu paaiškinti: ekonominė krizė dar kartą akivaizdžiai parodė, kad ekonomikos koordinavimo stoka, už kurią atsakinga ne tik Komisija, bet ir Taryba, iš dalies kalta dėl to, kaip silpnai sprendžiame krizę. Vienaip ar kitaip krizė būtų buvusi, bet tas faktas, kad neturime pakankamų priemonių jai atremti, kad vis dar nepasiekėme pažangos su Euro fondais, labai mus slegia.

Paskutinis dalykas, kurį norėčiau paminėti, todėl, kad jis man kelia ypatingą susirūpinimą, yra didėjantis jaunimo nedarbas. Komisijos narys V. Špidla išreiškia tai ganėtinai aiškiai: dabar jaunų žmonių karta ateina į darbo rinką ir ką gi jie patiria? Masinį jaunimo nedarbą! Taigi, mes visi turime ką nors dėl to padaryti. Visi mes – Taryba, Komisija ir atskiros vyriausybės privalome siekti užtikrinti, kad pirmas dalykas, kurį jauni

žmonės patiria darbo rinkoje, būtų ne nedarbas, o mokymai ir tolesnis švietimas, kad jie būtų geriau pasirengę darbo rinkai. Turime kartu išsiųsti šią žinią jauniems žmonėms todėl, kad tai ypač svarbu socialiam stabilumui mūsų visuomenėje.

Graham Watson, *ALDE frakcijos vardu*. – Gerb. pirmininke, artėjame prie kitos Vadovų tarybos su nerimu, maišytu su ambicija. Žinoma, vienas svarbus klausimas darbotvarkėje turi būti kito Komisijos pirmininko paskyrimas, bet šio paskyrimo nereikia vertinti atskirai. Pirmininką palaiko Komisijos nariai o, atsižvelgiant į Lisabonos sutarties aklavietę, nežinome, kaip šie postai bus užpildyti.

Taigi, kai prašome Europos piliečius pasirinkti savo naujus Parlamento narius tik per keturių savaitių laikotarpį, darome tai netikrumo pagrindu ir rizikuojame, kad tas vakuumas bus užpildytas Europos oponentų oportunizmu. Atėjo laikas paaiškinti, kaip dirbsime toliau. J. Daul išreiškė savo nusistatymą, kad didžiausia frakcija turi pasiūlyti Komisijos pirmininką, kaip buvo prieš penkerius metus. Mano frakcija mano, kad tai logiška. Kitas Komisijos pirmininkas/pirmininkė, kai tik bus paskirtas ar paskirta, turi žinoti teisinį pagrindą ir laiko rėmus Komisijos narių kolegijai paskirti. Logiškas požiūris – visus paskyrimus atlikti vadovaujantis Nicos sutartimi arba Lisabonos sutartimi. Būtent tokio tikrumo reikia piliečiams. Tos valstybės narės, kurios dar turi ratifikuoti Lisabonos sutartį, turi veikti, kad ši sandėrį būtų lengviau sudaryti. Rytoj Čekijos senatas balsuos dėl Sutarties, kuriai reikia trijų penktųjų daugumos. Jei jam bus pritarta, dokumentas bus pristatytas ant V. Klauso stalo. Jis turės jį nedelsiant pasirašyti.

Gerb. pirmininkaujantysis Tarybai, jūsų pirmininkavimas nebuvo blogas. Kaip J. M. Barroso pasakė, nemažai teisės aktų buvo sėkmingai užbaigti, bet antraščių faktai – nepaisant didžiausių jūsų ir jūsų komandos pastangų, A. Vondra, ir mes linkime jums gero – yra tokie, kad turėjome pirmąją euroskeptiką Tarybos pirmininką ir vyriausybės žlugimą įpusėjus pirmininkavimui. Taip pat, apgailestauju, kad primenu jums tai, bet gali prireikti laiko pamiršti skulptūrą „Entropa“, nesvarbu, kaip to norėtume. Taigi, kai prezidentas pakeičia ministrą pirmininką aukščiausiojo lygio susitikimo pirmininko kėdėje, leiskime jam pabaigti savo kadenciją teigiamu dalyku. Leiskime jam patvirtinti savo Lisabonos sutarties pasirašymą.

Nepaisant to, kokia svarbi Lisabonos sutartis, ji neapibrėš šios Europos rinkimų kampanijos. Europos balsuotojus daugiau domina praktiniai sprendimai tų problemų, su kuriomis jie susiduria, nei konstituciniai klausimai, ir aš raginu jus savo aukščiausiojo lygio susitikime pripažinti šias problemas. Europos ekonomika toliau girgžda po recesijos svoriu, ir piliečiai turi žinoti, kaip mes palengvinsime tą našta. Mano frakcija pritaria rizikos draudimo fondų pasiūlymams iš Komisijos tuo atžvilgiu, kaip pirmam geram žingsniui. Europos aplinka ir toliau rizikuoja kaip niekad artėjant klimato chaosui, ir balsuotojai turi matyti, kad Europos Sąjunga gali vadovauti atsakomajai kovai. Europos vertybėms kenkia žmogaus teisių pažeidimai, vykstantys čia pat, ir žmonės turi suprasti, kad Europos Sąjunga išsaugo savo apsisprenđimą atitaisyti tas skriaudas. Tai mūsų laikotarpio iššūkiai. Ši rinkimų kampanija turi parodyti, kad Europa tinkama šiam uždaviniui ir, kad Europa viena yra pasirengusi tai padaryti.

Brian Crowley, *UEN frakcijos vardu*. – (GA) – Gerb. pirmininke, pirmininkaujantysis Tarybai, Komisijos pirmininke, Tarybos susitikimas, kuris įvyks kitą mėnesį skirs ypatingą dėmesį ekonominiams Europos Sąjungos reikalams. Turi būti sukurti pasiūlymai, kurie grąžins ekonomiką į jos buvusią būklę. Šie pasiūlymai turi būti nedelsiant įgyvendinti, siekiant atnaujinti ekonomiką.

Šiandien, kai kalbame apie Europos ateitį, 99 proc. žmonių, su kuriais kalbame, ar tvirtiname kalbą, nesijaudina dėl Europos ateities tiek, kiek dėl savo pačių ateities. Jiems rūpi ekonominė padėtis ir netikrumas, kuris dabar vyrauja. Atrodo, per dažnai šiuose Rūmuose, ar net Europos Sąjungos institucijose, mes kaltiname vieną ideologinę sunkią padėtį, po to kitą, o ne sprendžiame realias įtemptas problemas, su kuriomis žmonės susiduria.

Tuo mastu, manau, mes jau matėme puikų vadovavimą iš Komisijos ir iš Tarybos dėl jų pradinio atsako į ekonominę krizę. Ryžtingas, greitas veiksmas, siekiant įnešti stabilumo į bankininkystės sistemą; ryžtingas, greitas veiksmas, siekiant sukurti tikrumo ir pasitikėjimo lygį rinkų veikime Europos Sąjungos viduje; ir, visų svarbiausia, ambicija – ambicinga vizija to, kokia gali būti ateitis. Nelaukiama reakcijos ar atsako į įvykius kitur, o vedama į priekį.

Užuot kaltinančiai rodyti pirštu į vieną Komisijos narį ar kitą Komisijos narį, ir užuot kurti partijų politiką, kaip kai kurie bandė dėl šito dalyko, turėtume siekti bendrai susiburti ir sudaryti naują kelią į priekį dėl to, kaip geriausiai galime reaguoti. Tai darydami turime būti naujoviški, turime būti kūrybingi ir, visų svarbiausia, turime būti sąžiningi su žmonėmis dėl to, ką esame pajėgūs įvykdyti ir padaryti. Per dažnai esame linkę labai kandžiai kalbėti ir ieškoti pigaus populiarumo, o ne nagrinėti tikrų įvykių, kurie yra priešais mus.

Praeityje padarėme klaidų: klysti – žmogiška, atleisti – dieviška, kaip teigia senas posakis. Dar svarbiau, kaip teigia senas posakis, visi galime gulėti griovyje, bet kai kurie iš mūsų siekia žvaigždžių. Tai tokia ambicija, kurią mums dabar reikia užtikrinti, kad galėtume pakelti ekonominę padėtį Europos Sąjungos viduje, sukurti naują užimtumą, naują viltį ir naujas galimybes, siekiant užtikrinti, kad kolektyvinė išmintis, kolektyvinė jėga ir kolektyvinė galia, kurią dabar Europos Sąjunga reiškia, galėtų būti naudojama kaip gėrio jėga ne tik Europos viduje, bet visame pasaulyje, kad parodytų pavyzdį to, kas turi įvykti.

Galiausiai, noriu padėkoti dabartiniam pirmininkaujančiajam, A. Vondrai, už jo nenutrūkstamą indėlį į šias diskusijas Rūmuose, už pagarbą ir mandagumą, kurį jis visą laiką mums rodė, ir nepaisant sudėtingų politinių aplinkybių, kurios egzistuoja namuose, už tai, kad toliau vykdė Čekijos pirmininkavimo programą.

Baigiant, norėčiau pasakyti, kad, kai jūs ginatė šiuos būsimus rinkimus, negaliu pasigirti tuo, kuo gal gali pasigirti kiti kolegos – buvimu sąraše. Turiu išeiti ir susitikti su paprastais žmonėmis kiekvieną dieną ir spręsti jų paprastus rūpesčius. Jiems nerimą kelia jų darbai, jų nekilnojamojo turto įkeitimai ir jų vaikų ateitis – į tai ir turime reaguoti.

Monica Frassoni, Verts/ALE frakcijos vardu. – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, rytoj jūs nuspręsite, ar pritarti Lisabonos sutarčiai, ar ne. Aišku, mes tikimės, kad ištrauksite mus iš šios dygios padėties.

Pasakę tai, galime tik pasakyti, kad padėtis, kurioje šiandien esame atsidūrę, dar kartą atskleidžia visišką sutarties reformos tvarkos netinkamumą. Vienbalsiška tvarka yra klaida. Šis Parlamentas padarė ją nesutarimo dalyku dar 1984 m. ir kartu su Altiero Spinelli teigė, kad sutartys turi būti ratifikuojamos dauguma ir tie, kas nenori jų ratifikuoti, turi būti išvaryti be sąžinės graužimo, susitarus dėl to, kaip judėti į priekį. Mes manome, kad tai būtų buvusi konstitucinė reforma ilgam ir, bijau, kad taikstydamasis su šia nepatenkinama tvarka, šis Parlamentas tikrai praleido progą šioje kadencijoje būti varomąja integracijos jėga ir varomąja teigiamos sutarčių reformos jėga.

Pirmininkas taip pat pabrėžė, tai tiesa, kad kita Vadovų taryba įvyks po rinkimų – taip pat pasakė, ir daugelis iš mūsų pakartojo tą nuomonę, kad ši Vadovų taryba turėtų paskirti naująją Komisijos pirmininką. Tačiau mes nemanome, kad tai būtina, ypač, jei neaišku, kas nutiks su sutartimi: mes manome, kad arba visa Komisija turėtų būti paskirta vadovaujantis Nicos sutartimi, arba, kad pirmininkas, taip pat Komisija, turėtų būti paskirti vadovaujantis Lisabonos sutartimi. Manau, būtų klaida „maišyti ir derinti“; tai būtų apgavystė balsuotojams ir visuomenei todėl, kad būtų dar aiškiau, jog ši institucija yra tiesiog kilimėlis prie durų, kai kalbame apie valstybių narių ir vyriausybių interesus.

Gerb. Swoboda, jūs šiek tiek puolėte pirmininką J. M. Barroso už jo politiką, bet aš norėčiau pakartoti jums, ką mūsų frakcija jau buvo sakiusi kurį laiką: jei norime neleisti pirmininko J. M. Barroso politikai atgauti daugumą šiame Parlamente, turime ne tik laimėti rinkimus, bet ir pasiūlyti kitą kandidatą; jūsų frakcija atsisako tai padaryti. Pirmininkas J. M. Barroso yra akivaizdžiai visiškai vienas šioje kampanijoje ir aš manau, kad tai labai rimta klaida, dėl kurios, manau, daugiausia atsakinga jūsų frakcija: problema yra ne vargšas C. McCreevy, bet visos šios Parlamento kadencijos požiūris, socialdemokratų, pavyzdžiui, G. Verheugen, pastangos ir kiti dalykai, kurie nepadarė mums, ar jums, įspūdžio šią kadenciją.

Noriu labai greitai pasakyti du dalykus apie Europos Sąjungos vadovavimo, ar tariamo vadovavimo, dėl klimato kaitos klausimą. Vienas dalykas yra labai aiškus: Vadovų taryba nenorėjo įtraukti į darbotvarkę savo pinigų. Todėl esant tokiai šiandienos padėčiai, neturime susitarimo todėl, kad aišku, jog net, jei Jungtinės Valstijos bus išvien su mumis, jei nepasiūlysi finansinio sandėrio, 100 mlrd. EUR, toms šalims, kurios turi imtis priemonių, kad prisitaikytų ir sumažintų klimato kaitą, Kopenhagoje neturėsime jokio susitarimo. Kadangi buvome tie, kurie taip išdidžiai laikėmės kaip lyderiai, jei negalėsime įtraukti į darbotvarkę šių pinigų ir šių priemonių, mums nepavyks gauti sandėrio ir didžioji atsakomybės dalis užguls europiečius.

Pereidama prie krizės finansų rinkoje klausimo, norėčiau pasakyti, kad esame šiek tiek nenuoseklūs todėl, kad viena vertus, sakome, kad privalome visiškai jas valdyti, privalome jas riboti ir privalome jas reguliuoti, kita vertus, kai, pavyzdžiui, teigiame, kad CARICOM turi pasiekti susitarimą šiuo klausimu, ką iš tikrųjų siūlome? Visišką dabartinių sąskaitų liberalizavimą visiems gyventojams, kapitalo sąskaitų liberalizavimą praktiškai neriboto turto investuotojams be jokių finansinių paslaugų taisyklių: todėl dėl finansinių paslaugų klausimo, kaip dėl klimato kaitos klausimo, mes priimame tokias taisykles, kurių laikymosi po to nesugebame užtikrinti nei viduje, nei mūsų išorės sandėriuose. Manau, nuoseklumas yra tikra Europos Sąjungos problema šiomis dienomis.

Ilda Figueiredo, GUE/NGL frakcijos vardu. – (PT) Gerb. pirmininke, kitas Tarybos susitikimas privalo apsvarstyti grėsmingą ekonominę ir socialinę padėtį, kurią sukėlė kapitalizmo ir neoliberalių politikos krypties krizė.

Europos Sąjungos lyderiai negali ilgiau vengti savo išsipareigojimų. Negali ir tie, kurie nustūmė į antrą planą gamybos apsaugą ir socialines bei darbo teises, kad suteiktų prioritetą Lisabonos strategijos liberalizmui, neracionaliems Stabilumo ir augimo pakto kriterijams ir Europos centrinio banko su netikra nepriklausomybe prisiimtam požiūriui, kuris, iš tikrųjų, visą laiką tarnavo tik ekonominių ir finansinių grupių interesams.

Dabartinės Europos Komisijos prognozės, bylojančios apie BVP kritimą apie 4 proc. šiais metais – stabilizavimąsi tik 2010 m. – kurį lydės 8,5 mln. darbo vietų praradimas per šiuos du metus, ir pranašavimą, kad nedarbo lygis pasieks apie 11 proc., yra labai rimtos ir demonstruoja priemonių, kurių buvo imtasi, neefektyvumą.

Kas gali būti abejingas šiam proporcingai didėjančiam nedarbo augimui, kuris gali pasiekti 30 mln. bedarbių Europos Sąjungoje? Todėl mums reikia skubiai atsikratyti neoliberalios politikos Bendrijos lygiu, kuri pagilino kapitalizmo krizę. Mums skubiai reikia suteikti prioritetą darbo vietų su teisėmis kūrimui, Bendrijoje vykdomos gamybos apsaugai, viešųjų paslaugų gerinimui ir sąžiningam pajamų paskirstymui siekiant sumažinti skurdą. Mums skubiai reikia, kad ekonominė ir socialinė sanglauda liautųsi būti tik išraiška be jokio aiškaus turinio, ir mums reikia pašalinti principą „išgelbėk save, jei gali“.

Mums reikia papildomo ES biudžeto, siekiant užtikrinti, kad būtų solidarumas su žmonėmis ir didesnis palaikymas labiausiai nukentėjusiems žmonėms ir silpniausiomis ekonomikoms. Mums reikia kurti darbo vietas su teisėmis jauniems žmonėms, moterims ir bedarbiams, padidinti gyventojų perkamąją galią, aktyvinti paklausą ir remti mikro, mažas ir vidutinio dydžio įmones.

Užuot toliau atkakliai laikęsi Lisabonos sutarties projekto, turime gerbti nepriklausomą Airijos žmonių sprendimą.

Užuot toliau primygtinai reikalavę prioriteto finansiniam sektoriui, turime padaryti galą mokesčių rojui ir suteikti prioritetą Europos Sąjungos gamybos sektoriams, atsikratant Stabilumo ir augimo pakto ir pakeičiant jį socialinio vystymosi ir pažangos paktu.

Užuot toliau liberalizavę reglamentus ir didinę darbo rinkos lankstumą, turime susitelkti ties viešosiomis investicijomis, kurios gali suaktyvinti gamybos sektorius, užkirsti kelią etatų mažinimui, sutrumpinti vidutinę darbo dieną nesumažinant užmokesčio, užkirsti kelią nedarbui ir užtikrinti visuotinę galimybę gauti aukštos kokybės viešąsias paslaugas sveikatos, švietimo ir mokymo, mokslinių tyrimų, aprūpinimo būstais, teisingumo ir aplinkos srityse.

Štai ko mūsų šalių žmonės iš mūsų tikisi. Jei norime, kad daugiau Europos piliečių dalyvautų Europos rinkimuose, turime reaguoti taip, kaip plačioji visuomenė ir darbininkai mūsų šalyse nori ir nusipelno.

Hanne Dahl, IND/DEM frakcijos vardu. – (DA) Gerb. pirmininke, iš tikrųjų, aukščiausiojo lygio susitikimas užimtumo klausimais buvo planuotas gegužės 7 d. Prahoje. Kaip visi žinome, pastaraisiais metais užimtumas buvo nuolatinis klausimas pavasario aukščiausiojo lygio susitikimo darbotvarkėje. Čia valstybių narių vadovai aptarė vadinamąją Lisabonos strategiją, kuri yra ES planas dėl daugiau ir geresnių darbo vietų. Ir forume partijų atstovai darbo rinkoje turėjo galimybę pristatyti savo požiūrius dėl užimtumo. Tačiau jam nebuvo lemta tapti pagrindiniu bendru aukščiausiojo lygio susitikimu dėl didėjančio nedarbo Europoje. Vietoj to, įvykis Troikos aukščiausiojo lygio susitikimas, kuris yra daug mažiau ambicingas. Tokiu būdu tie, kurie yra ES viršūnėje, nusprendė neišsiųsti aiškaus signalo prieš Europos Parlamento rinkimus. Tai beveik galėjo būti padaryta tyčia!

Susitikime su ETUC Generaliniu sekretoriumi, Johnu Monksu, man duota suprasti, kad pranešimas – labai blogas signalas darbuotojams. J. Monks neabejoja, kad tai sudaro įspūdį, jog Europos vadovai nepakankamai susirūpinę dėl užimtumo. Darbuotojai mano, kad jie neturi šansų būti išgirsti aukščiausiu lygiu. Pasak Komisijos – nemažai mano kolegų narių užsiminė apie tai – 2010 m. nedarbas išaugs 11 proc., o biudžeto deficitas iš esmės išaugs iki 7,5 proc. bendrojo vidaus produkto. Tai nėra situacijos pervertinimas; greičiau atvirkščiai. Tai reiškia didelį iššūkį dabartinei bendros valiutos sistemai.

Nemažai šalių susiduria su labai didelėmis problemomis dėl euro. Tai Airija, Viduržemio jūros regiono šalys ir rytų Europos šalys, ir problemas labai pagilino tarptautinė ekonominė krizė. Šalys, esančios ne euro zonoje, pavyzdžiui, Jungtinė Karalystė, Danija ir Švedija, gerai susitvarko. Todėl, manau, kad aukščiausiojo lygio susitikimas birželio mėn. gali vengti užimti tam tikrą poziciją dėl to fakto, kad yra tiek daug išorės įtampos euro sistemoje. Birželio mėn. aukščiausiojo lygio susitikimas privalo padaryti pareiškimą dėl to, kaip šalys, turinčios ypač didelių problemų, gali išsipainioti iš plieninių euro gniaužtų.

Aišku, galima nuspręsti sukurti „ekonominę vyriausybę“, bet kol kas negirdėjau apie šalį, norinčią perduoti didelę savo finansinės politikos dalį ES – net stipriausia tauta ES, Vokietija. Todėl paklausčiau: kiek žmonių ES turės kentėti esant euro sistemai, kuri realybėje reiškia, kad žmonės Europoje turi kentėti esant beviltiškiems stabilumo ir augimo pakto kriterijams? Kaip anksčiau minėta, padėtis ypač aštri Airijoje, Graikijoje ir nemažai kitų valstybių. Manau, kad šios šalys turi žinoti, kad jos, žinoma, gali ištrūkti iš griežtų euro reikalavimų, net jei nėra punkto dėl pasitraukimo. Manau, atėjo laikas, kad šalys galėtų nustatyti savo užimtumo politiką.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Gerb. pirmininkaujantysis Tarybai, ministro pirmininko pavaduotojau A. Vondra, nors esate žlungančios vyriausybės atstovas, tai neatleidžia jūsų nuo atsakomybės, kurią nešate ne tik Čekijos Respublikos piliečių atžvilgiu, bet ir visos Europos Sąjungos atžvilgiu. Todėl raginu jus sustabdyti nedemokratišką ir melagingą Lisabonos sutarties reklamą ir informuoti piliečius apie tikrąjį reikalų būklę. Prašau pasakyti jiems, kad Europos Sąjunga veikia efektyviai net ekonominės krizės metu, tai yra imasi reikalingų priemonių, kad valstybės narės gali padėti viena kitai ir, kad Lisabonos sutartis yra visiškai nebūtina visam tam. Turite viešai atšaukti piktinantį pirmininkaujančiosios Čekijos atstovų pareiškimą, kad tie, kas nepritaris Lisabonos sutarčiai, turės išstoti iš Sąjungos. Turėtumėte atvirai pasakyti, kad stipriausi teisiniai kožiriai dabar yra tų rankose, kurie neratifikavo Lisabonos strategijos, airių ir kitų laisvai mėstančių tautų ES. Turėtumėte pasakyti, kad dabartinės sutartys negali būti atšauktos vienašališkai ir kad pasitraukimas iš ES galimas tik esant visų valstybių narių sutikimui; kad dėl tos priežasties jokia valstybė narė negali būti pašalinta iš ES be jos pačios sutikimo.

Galiausiai, ministro pirmininko pavaduotojau A. Vondra, turėtume atsiimti savo neteisingą pareiškimą, kad 25 šalys pritarė Lisabonos sutarčiai. Jei esate informuotas apie įvykius, turite žinoti, kad ratifikavimas dar nebaigtas šešiose šalyse, įskaitant Vokietiją ir Lenkiją. Prašau taip pat turėti omenyje, kad Lisabonos sutartį atmetė ne tik Airijos piliečiai, bet, pavyzdžiui, ir žinomas Vokietijos kairysis politikas Oskar Lafontaine, žinomas krikščionių demokratų politikas ir buvęs Federalinio Konstitucinio teismo pirmininkas ir Vokietijos prezidentas, Roman Herzog, ir buvęs parlamento narys, Graf von Stauffenberg, tariamo Adolfo Hitlerio žudiko sūnus. Paskutinis, bet ne mažiau svarbus dalykas, jį atmetė jūsų paties šalies prezidentas, Václav Klaus. Šių žmonių iškelti argumentai turi bendrą vardiklį: nerimą dėl masiško valstybės narės suverenumo praradimo poveikį ES valstybių narių piliečių kasdieniam gyvenimui.

Ministro pirmininko pavaduotojau A. Vondra, prieš 20 metų jūs pats asmeniškai prisidėjote prie režimo, slėgusio jo kaimynus, žiūrėjusio į savo piliečius su panieka ir melavusio savo žmonėms, žlugimo. Dėl to esate pelnytai gerbiamas. Todėl nesuprantu, kodėl dabar nusižeminate iki tos pačios praktikos. Nusileidžiate argumentams visų tų žmonių, kurie lygina Europos Sąjungą su socialistine Ekonominės savitarpio pagalbos taryba, ir kurie lygina Briuselį su Maskva. Norėčiau pažymėti jums, kad Čekijos pirmininkavimo reputacija nepablogėjo dėl Čekijos vyriausybės žlugimo, ji pablogėjo dėl akivaizdaus spaudimo, daromo Airijai, kuriame pirmininkaujančiosios Čekijos atstovai suvaidina vaidmenį. Neminint melo apie Lisabonos sutartį, kuri pasakė aukščiausi pirmininkaujančiosios valstybės atstovai – melo, kuriuo diskredituojate Europos Sąjungos demokratinį procesus. Jūs galėjote atsistatydinti, bet jūs vis dar turite pareigas. Prašome įsitikinti, kad galutinė Vadovų taryba pirmininkaujant Čekijai atliks savo funkciją taip, kad mūsų šalies padarytas įspūdis nebūtų totalitarizmo, prievartos ir melo įspūdis, o pagarbos demokratijai, laisvei ir, svarbiausia, tikriems faktams įspūdis. Tik tokiu būdu galite patvirtinti, kad demonstracijos prieš 20 metų, kai žmonės žvangino savo raktais miesto aikštėse, nebuvo veltui.

Timothy Kirkhope (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, pirmininkaujančios Čekijos atstovai pasiekė svarbią sėkmę sudėtingu metu ir tas pasiekimas yra ypač dėl asmeninių ministro pirmininko M. Topoláneko ir ministro A. Vondra, kuris šiandien yra su mumis, asmeninių sugebėjimų. Norėčiau pasinaudoti šia proga ir pagerbti juos bei padėkoti jiems už jų darbą per paskutinius penkis mėnesius.

Be jokių abejonių ekonominė padėtis dominuos birželio mėn. aukščiausiojo lygio susitikime, kuris, aišku, susitelks ties trumpalaikės ir vidutinės trukmės priemonėmis, kad vartotojai vėl leistų pinigus ir bankai skolintų. Tačiau jis turi patikrinti, kaip ES gali padėti verslumui ilgalaikėje perspektyvoje. Kai kurioms mažoms įmonėms tai reikš geresnes finansavimo galimybes ir galimybių maksimizavimą bendrojoje rinkoje, bet daugeliui atsakymas bus tik politikų biurokratių kliūčių ir kišimosi sumažinimas.

Štai kodėl Europai negalima leisti eiti socialistų keliu birželio mėn. Ekonominis nuosmukis sąlygojo tai, kad socialistai parodė savo tikrąjį veidą. Jie mano, kad politikai turi diktuoti, kiek valandų galima dirbti. Jie mano, kad profsąjungos turi nustatyti darbo sąlygas. Svarbiausia, jie mano, kad jie, o ne žmonės, žino geriausiai. Niekas geriau neįkūnija „politikas žino geriausiai“ požiūrio kaip neseniai vykusios diskusijos dėl Darbo laiko direktyvos.

Konservatyviems Parlamento nariams praeitą savaitę buvo malonu nugalėti naujausią Jungtinės Karalystės Darbo partijos Parlamento narių bandymą galimybę nukrypti nuo maksimalios 48 darbo valandų per savaitę permesti į direktyvą. Didžiojoje Britanijoje 3 mln. žmonių naudoja galimybę nukrypti nuo maksimalios 48 darbo valandų per savaitę. Jos įmonės, darbuotojai ir visuomeninės tarnybos priklauso nuo tos galimybės.

Pirmininkaujančiosios Čekijos atstovai šiose diskusijose yra darbuotojų pusėje, ir aš sveikinu juos už tai, kad padėjo mums nugalėti šį naujausią socialistų puolimą. Raginu birželio mėn. Tarybą vieną kartą ir visiems laikams išspręsti šį klausimą ir paaiškinti, kad darbuotojai, ne politikai, turi pasirinkti savo darbo laiką.

Poul Nyrup Rasmussen (PSE). - Gerb. pirmininke, stoviu čia jausdamasis esąs kitoje planetoje ir klausdamas savęs, kas čia dabar vyksta. Keista. Esame didžiausioje krizėje nuo 1929 m. Prieš dvi dienas Komisijos narė J. Almunia pasakė, kad turėsime 4 proc. mažesnę augimą šiais metais, o kitais metais turėsime 27 mln. bedarbių. J. M. Barroso, palygino su pastaraisiais dviem metais – šiais metais ir praėjusiais – kad tai tolygu 10 mln. bedarbių žmonių padaugėjimui.

Ir ką aš girdžiu? Nieko! Nieko! Girdžiu, kad ketinama turėti žinutę ir girdžiu, kad ketiname padaryti ką nors, kad padėtumėte tiems, kas kenčia labiausiai. Bet ar galiu jums priminti, kad 11,1 proc. nedarbo lygis kitais metais yra 27 mln. bedarbių žmonių? Ar galiu jums priminti, kad G20 aukščiausiojo lygio susitikime, kai kuriems Europos vadovams šiek tiek pasipriešinus, jūs pritarėte, kad jei bus priežastis, mes linkę padaryti daugiau, kad įsitrauktume į didelio ekonomikos augimo kūrimą?

Komisijos pirmininke, turiu 27 mln. gerų priežasčių padaryti daugiau. Štai kodėl šiandien kreipiuosi į jus. Žinau, kad esate protaujantis žmogus; žinau, kad išiklausote į argumentus. Ar galiu pateikti jums šį pasiūlymą? Siūlau jums surengti tris labai atidžiai suplanuotus aukščiausiojo lygio susitikimus iki birželio mėn. aukščiausiojo lygio susitikimo, su rinktine žmonių grupe, kuriuose parengsite naują atkūrimo planą – atkūrimo planą, atitinkantį plius 2 proc. realioje paklausoje, su 0,5 proc. finansų Europos lygiu – viena dalis finansuojama valstybių, o kita dalis finansuojama savivaldybės; kuriuose pridėsite naują socialinį planą pasirūpinti milžiniškomis šios nedarbo krizės išlaidomis ir įžengti į pažangų darbo pasidalijimą, naudojant Erasmus programą, kad užtikrintumėte, jog jauni žmonės, užuot buvę bedarbiais, būtų paskirti į apmokymo programą; ir galiausiai, kaip pats netiesiogiai šiandien pasakėte, kad dabar stengiatės rimtai pasiūlyti, kad euroobligacijos gerai sutelktu, gerai atliktu ir gerai suplanuotu būdu pasirūpintų tomis šalimis, kurios negali finansuoti savo atkūrimo plano.

Galime tai padaryti, jei priimsime naują sprendimą; galime tai padaryti, jei naudosime tikrą krizių valdymą ir galime tai padaryti, jei dabar tikrai pasakysime: nepradėkime klausdami Berlyno, Londono ar Paryžiaus, ką daryti, pradėkime parodydami Komisijos vadovavimą pateikiant pasiūlymą, kurio tikslas nebus visiems įtikti. Ne visi pradžioje bus laimingi, bet tai išankstinė sąlyga tam, kad Europa išeitų iš šios baisios ekonominės krizės.

Elisa Ferreira, mūsų puiki pranešėja, kartu su Europos Parlamento dauguma, pasiūlė jums naują tvirtą atstatymo bandymą. Taigi, tai ne tik mūsų pozicija iš socialistų frakcijos, Europos socialistų partijos, socialdemokratų, o bendras noras, kad turėtumėte padaryti ką nors daugiau. Prašau padarykite tai. Vadovavimas – tai naudojimasis progomis, rizikavimas ir iniciatyvos ėmimasis.

Andrew Duff (ALDE). - Gerb. pirmininke, nesiūlau daryti spaudimo Čekijos senatoriams ar Airijos žmonėms šios popietės diskusijose, taigi ketinu padidinti spaudimą Komisijai – ypač pirmininkui.

Tikimasi, kad Vadovų taryba turi paskirti pirmininką J. M. Barroso antrai kadencijai ir, esant tokioms aplinkybėms, mes tikėtumėmės pamatyti ir aptarti pirmininko J. M. Barroso manifestą. Ar jis paskelbs tokią programą ir kas joje bus? Pirmiausia, joje turėtų būti padarytos išvados iš finansinės suirutės ir ekonominio kracho, ypač mums artėjant prie biudžeto peržiūros iki 2012 m.

Turime pakeisti biudžeto dydį ir formą, kad jis tiksliau atsakytų į mūsų aukščiausius politinius prioritetus. Naujoji Komisija turėtų pabandyti perkelti išlaidas iš nacionalinio į Europos lygį sąnaudų efektyvumo ir pridėtinės vertės interesais. Ji turi įtraukti kaip svarbų tikslą, eurozonos dydžio plėtimą ir remti daug tvirtesnę Eurogrupę, įsipareigojusią griežtesnei fiskalinei drausmei ir bendrai ekonominei politikai, o ne prastai koordinuojamai nacionalinei makroekonomikos politikai, kurią dabar turime.

Ir taip, programoje turėtų būti pasiūlymas didinti euroobligacijas, taip pat dėl didesnės federalinės priežiūros finansiniam sektoriui ir tinkamos fiskalinės paskatos, kurią lydėtų tinkama prekybos paskata, sukelta Doha prekybos derybų atnaujinimo.

Georgios Toussas (GUE/NGL). - (EL) Gerb. pirmininke, vienintelis naujas dalykas, kurį Europos Sąjungos vadovų tarybos aukščiausiojo lygio susitikimas 2009 m. birželio 18 d. gali pridėti yra nauji sunkumai darbininkų klasėms ir paprastų žmonių klasėms ir naujos subsidijos bei parama monopolinėms grupėms Europos Sąjungoje. Europos Sąjunga ir valstybių narių vyriausybės nuosekliai tarnauja kapitalistų klasės interesams, o darbininkai mokės kapitalistinės krizės kainą. Visi žinome, ką tai reiškia: masiškas etatų mažinimas, laipsniškai kylantis nedarbas, drastiškas darbo užmokesčių ir pensijų mažinimas, naujos engėjiškos mokestinės priemonės, aštuonių valandų per dieną darbo dienos panaikinimas, darbo laiko padalijimas į aktyvų ir neaktyvų, neapmokamo darbo laiko išaugimas ir 78 valandų darbo savaitė bei bendrasis lankstumo ir užimtumo garantijų taikymas, kuris reiškia minimalius pramoninius santykius, laikiną ne visą etatą, periodiškai pasikartojantį nedarbą, kolektyvinių susitarimų puolimą ir tolesnį draudimo ir pensijų sistemų, sveikatos, socialinio aprūpinimo ir švietimo privatizavimą, iš vienos pusės, ir subsidijavimo ir atleidimo nuo mokesčių paketus monopolijoms, iš kitos pusės.

Būsimas Aukščiausiojo lygio susitikimas užimtumo klausimais gegužės 7 d. rengiamas vadovaujantis šia tarnavimo kapitalistų klasės interesams strategija. Tuo pačiu metu spartinama Europos Sąjungos imperialistinė agresija ir militarizacija. Skatinamas Lisabonos sutarties primetimas, nepaisant ir prieštaraujant žmonių norui ir jų pasipriešinimui, išreikštam referendumuose Prancūzijoje, Nyderlanduose ir Airijoje. Antikomunistinė isterija ir neapsakomas bei šurkštus fašizmo ir komunizmo prilyginimas tampa oficialia Europos Sąjungos ir valstybių narių, kurios nusitaikė į komunistų partijas, kad suduotų smūgį pagrindinėms darbuotojų teisėms ir pasiekimams, politika. Šio laikotarpio pabaigoje darbuotojai turi kritiškai įvertinti Europos Sąjungą vadovaudamiesi savo kasdienių realijų ir gyvenimo patirties kriterijais. Ką gavo darbuotojai? Ką gavo monopolijos?

PIRMININKAVO: R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

Pirmininko pavaduotoja

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Gerb. pirmininke, iš tikrųjų mes atsisveikiname su Čekijos pirmininkavimu, kuris puikiai prasidėjo prezidento V. Klausio kalba Rūmuose gana žema gaidėle. Deja, po tos kalbos nesekė beveik nieko reikšmingo.

Jei Čekijos parlamentas taip pat ratifikuos Lisabonos sutartį rytoj, tai reikš, kad buvome visiškai apgauti tada. Tačiau oficiali Europa yra aklavietėje. Ko mums tikrai reikia, tai Sąjungos, kuri yra pasirengusi laikytis savo pagrindinių uždavinių ir nėra nusistačiusi veikti kaip didelė supervalstybė atsiradimo procese.

Šiuo metu išgyvename ypatingai bauginančią ekonominę krizę su didžiuliu nedarbo augimu Europos Sąjungoje ir mes dar nepamatėme jos pabaigos. Valstybių ar vyriausybių vadovų taryba, kuri negali šiuo metu nuspręsti, jog klaidinga, pavyzdžiui, siekti dar didesnės imigracijos ir svarstyti Turkijos integravimą, šalies, kuri vis dar atsilieka nuo mūsų ekonominiame vystymesi, yra, mano akimis žiūrint, nesuprantama taryba, kuri bet kuriuo atveju daro ypatingai grėsmingą klaidą.

Alojz Peterle (PPE-DE). - (SL) Aš labai sveikinu pirmininkaujančios Čekijos atstovų ambiciją ir džiaugiuosi dėl puikių rezultatų, kurių jie pasiekė šiais sunkiais laikais. Nemanau, kad būsima pirmininkavimo rotacija ir Europos rinkimai turi riboti ES ambicijų užmojų spręsti problemas, kurioms tikrai reikia daugiau bendrų politikos krypčių. Nekartosiu, kaip svarbu tuo atžvilgiu, kad ratifikuotume Lisabonos sutartį.

Džiaugiausi girdėdamas, kad tiek ministro pirmininko pavaduotojas A. Vondra, tiek pirmininkas J. M. Barroso kalba apie tikslus. Jei norime sėkmingai kovoti su klimato kaita, turėsime nustatyti aukštus tikslus Kopenhagoje. Šie tikslai yra esminiai ekonomikos restruktūrizavimo sėkmei. Visi žinome, kad, kai prieš daug metų Japonijos valstybė iškėlė aukštus aplinkos tikslus, Japonijos ekonomika iš tikrųjų pirmą kartą sustiprino savo konkurencingumą.

Taip pat pridurčiau, kad kai kurie žmonės dabar abejoja Europos socialinio modelio tvarumu. Aišku, lengva įgyvendinti tokį modelį ekonominio pakilimo metu ir teigiamo augimo dešimtmečių metu, bet, manau, kad būtent recesijos metu turime pajusti Europos socialinio modelio ir socialinės rinkos ekonomikos modelio jėgą. Tvirtai tikiu, kad pajėgsime įveikti ir šią problemą, ir tikiuosi, kad galėsime panaudoti šį krizės laikotarpį, siekdami pagerinti mūsų požiūrį į vystymąsi. Taip pat tikiuosi, kad galėsime patvirtinti to požiūrio aplinkos apsaugos aspektą, ne tik socialinį aspektą.

Robert Goebbels (PSE). – (FR) Gerb. pirmininke, A. Vondra, J. M. Barroso, ponios ir ponai, pasaulio ekonomika vis labiau grimzta į rimtą recesiją. Nepaisant daugelio aukščiausiojo lygio susitikimų ir kitų susitikimų tarp įvairių šalių, ekonominės veiklos kritimas ir toliau yra aukštas prioritetas Europoje ir pasaulyje.

Ivairūs ekonomikos atkūrimo planai geriausiu atveju sulėtino šį nusileidimą į požemius, bet atkūrimo ženklų dar nesimato. Dar blogiau, nedarbas toliau auga, ir pasieks daugiau nei 25 mln. Europoje, galbūt net iki 27 mln. bedarbių šiais metais, kaip teigia N. Rasmussen.

Tačiau užuot didžiausią dėmesį skyrę dramatiškai nedarbo padėčiai, valstybių vadovai teikia pirmenybę kitame Prahos aukščiausiojo lygio susitikime užsiimti „pagrindine politika“ dėl ateities santykių su tam tikromis šalimis prie rytinės Sąjungos sienos.

Aišku, geri kaimyniniai santykiai yra labai svarbu, bet čia mums turi būti visiškai aišku: Parlamentas aiškiai ne kartą pareiškė nuomonę, kad yra prieš bet kokią Sąjungos ateities plėtrą, nebent kaip išankstinė sąlyga būtų įgyvendinta institucinė reforma, įgalinanti 27 egzistuojančias valstybes nares veikti efektyviau.

Norėčiau pridurti, kad prieš bet kokią ateities plėtrą turi būti fundamentali finansinių perspektyvų reforma ir atitinkamas Sąjungos biudžeto augimas. Diplomacija be finansinių išteklių yra tik nenaudingas gestas.

Čekijos pirmininkavimas Sąjungai būtų geriau pasitarnavęs Europos ambicijoms, jei būtų suorganizavęs visapusišką aukščiausiojo lygio susitikimą užimtumo klausimais. Tačiau suvokiu, kad Sarkozy žmonės, kurie pirmenybę teikia reklamos triukams, o ne realiam politiniam darbui, kenkė šiam labai reikalingam aukščiausiam susitikimui ir tikiuosi, kad kitą birželio mėn. Europos rinkėjai panaudos savo balsą, kad išrinktų narius, galinčius nustatyti realius prioritetus Europai: užimtumą, užimtumą, užimtumą, socialinę apsaugą ir perkamosios galios apsaugą.

Ne visada sutinku su savo ministru pirmininku, JeanClaude Juncker, bet jis tikrai teisus, kai pranašauja, cituoju: „socialinę krizę labai didelio nedarbo, kurio laukiama ateinančiais mėnesiais, išaugimo atveju“. Todėl apsiribodami neformaliu susitikimu užimtumo tema, Europos lyderiai atsitraukė nuo krizės ir rizikuoja labai rimta socialine ir politine krize.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) 1950 m. gegužės 9 d. Robertas Šumanas pasiūlė vadinamąjį Šumano planą, kuris padėjo pagrindus Europos šalių ekonominiam bendradarbiavimui. Didieji Europos politikai ir mąstytojai puikiai suprato, kad Europą vienijanti jėga yra bendras ekonominių problemų sprendimas. Šių sprendimų pagrindas buvo tarpvalstybinės finansinės ir ekonominės grupės, kurios kūrė pridėtinę vertę ir darbo vietas.

Įgyvendindamos savo nacionalinius ekonomikos gaivinimo planus valstybės narės tų europinių grupių veiklą sutrikdė, todėl patiriame daug problemų, kurių turėsime dar daugiau, jeigu nesugebėsime atstatyti ekonominės politikos koordinavimo Europos Sąjungos mastu.

Aš labai tikiuosi, kad tarp naujų Europos lyderių atsiras tokių, kaip Robertas Šumanas, Žanas Monė, Konradas Adenaueris, kurie matys toliau savo nacionalinių interesų.

Tunne Kelam (PPE-DE). – Gerb. pirmininke, norėčiau pasveikinti pirmininkaujančios Čekijos atstovus dėl iniciatyvos pasiūlyti Rytų partnerystę, kuri netrukus bus oficialiai pristatyta, ir norėčiau, kad valstybių narių vyriausybės visiškai įsipareigotų šiai iniciatyvai. Svarbiausia, mūsų kaimynai rytuose turi jaustis lygiais partneriais, kad jie tikrai laikomi ilgalaikiais sąjungininkais.

Sutinku, kad Rytų partnerystė turi vadovautis bendros nuosavybės, diferenciacijos ir sąlygiškumo principais. Tačiau pagrindinis tikslas – užtikrinti įtikinamą pergalę demokratizacijai ir teisinės valstybės įsitvirtinimui šiose šalyse. Dėl Baltarusijos, mums reikia laipsniškos pažangos reaguojant į kiekvieną konkrečios pažangos ženklą dabartinių Baltarusijos vadovų demokratijos link.

Vienas iš svarbiausių Rytų partnerystės aspektų yra būsimas bevizis režimas. Norėčiau priminti jums apie Komisijos praeitų metų gruodžio mėn. pasiūlymą laikui einant panaikinti visus vizos reikalavimus šešių būsimų partnerių piliečiams. Deja, šį revoliucinį požiūrį pakeitė daug kuklesnis požiūris: pasiūlymas įvesti supaprastintą ilgalaikių vizų išdavimo tvarką kiekvienu konkrečiu atveju. Tačiau sėkmingai Rytų partnerystei reikia pasiryžimo iš mūsų pusės ir teigiamo atvirumo.

Gyvybiškai svarbu motyvuoti mūsų partnerius įsipareigoti Europos vertybėms ir taisyklėms. Tai taikoma ypač Ukrainai. Negalime pradėti savo Rytų partnerystės su miglotomis ir neryžtingomis žiniomis apie Ukrainos ateitį. Demokratiška ir tvirtai europietiška Ukraina yra raktas į demokratišką, patikimą ir įstatymus gerbiančią Rusiją.

Jo Leinen (PSE). – (DE) Gerb. pirmininke, gerb. pirmininkaujantysis Tarybai, Komisijos pirmininke, birželio mėn. aukščiausiojo lygio susitikimui teks vėl spręsti dėl Lisabonos sutarties – tikėkimės, paskutinį kartą iki

jai įsigaliojant. Gerb. A. Vondra, linkiu jums visa ko geriausia rytoj Čekijos senate, tikiuosi, viskas klostysis gerai ir beliks, kad referendumas įvyktų Airijoje. Tada jūs turėsite derėtis dėl garantijų paketo su Airija. Žinoma, tuomet turėsime įvykdyti Airijos gyventojų ir Airijos vyriausybės lūkesčius. Tačiau turime būti atsargūs ir nesukurti kliūčių kitoms valstybėms narėms, pavyzdžiui, jei viena iš šių garantijų būtų dar kartą ratifikuoti visose valstybėse. Turbūt, galite pridurti ką nors dėl to, kaip šis paketas yra rengiamas birželio mėn.

Antra, gerb. Komisijos pirmininke, mus, aišku, domina naujojo Komisijos pirmininko rinkimai. Mes, Europos Parlamentas, norėtume susitarimo su Taryba dėl birželio/liepos mėn. procedūros. Norėtume konsultacijos, kaip įtvirtinta ateičiai Lisabonos sutartyje. Gerb. pirmininkaujantysis Tarybai, ar galėtumėte taip pat ką nors apie tai pasakyti?

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Ačiū, gerb. pirmininke, Komisijos pirmininke J. M. Barroso, gerb. A. Vondra. Vienas iš pagrindinių dalykų aukščiausiojo lygio susitikime birželio mėn. greičiausiai bus naujo Komisijos pirmininko paskyrimas. Žiniasklaida pranešė, kad socialistų frakcija Europos Parlamente nebalsuos už jūsų perrinkimą, gerb. J. M. Barroso, jei nepamiršite praskinti kelią Darbuotojų komandiravimo direktyvai.

Tai keista diskusija. Pozicija, kurios anksčiau laikėsi Komisija, yra pasistengti vengti praskinti kelią labai komplikuotai ir politiškai jautriai direktyvai, vietoj to, įsitikinti, kad valstybės narės, turinčios problemų dėl atitikimo direktyvos reikalavimams, keistų savo nacionalinius įstatymus. Gerb. Komisijos narys J. M. Barroso, šito dalyko norėčiau jūsų paklausti labai atvirai, turint omenyje būsimą rinkimų kampaniją: ar Komisija ir jūs pats vis dar laikotės tos nuomonės, kad, esant dabatinei padėčiai, nėra priežasties praskinti kelią Darbuotojų komandiravimo direktyvai?

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Gerb. pirmininke, A. Vondra, J. M. Barroso, mane šiek tiek stebina Europos chronologija. Komisija pateikia mums ekonomines prognozes, pranašaujančias, kad trijų mėnesių laikotarpyje augimo perspektyvos nukris nuo minus 1,9 proc. iki minus 4 proc. Europos Sąjungoje ir euro zonoje, ir kai finansų ministrai susitinka, pagrindinės jiems rūpestį keliančios sritys yra ilgalaikis gyvybingumas, viešųjų finansų kokybė ir struktūrinių reformų vykdymas. Jūs turbūt juokaujate.

Kampanijos metu balsuotojai tiesiai klausia mūsų. Kur yra Europa? Ką Europa daro? Kokius pasiūlymus pateikė pirmininkas J. M. Barroso, kad padėtų tiems žmonėms, kurie rytoj gali tapti bedarbiais?

Esame tokioje padėtyje, kurioje darosi vis akivaizdžiau, kad dabartinės komandos pasirinktos strategijos realybė, vadovaujant J. M. Barroso'ui, yra strategija *à la japonaise*: kitaip tariant, veikia per vėlai, taigi, neveiksmingai ir brangiai. Mes ne to norime.

Taip pat leiskite man pasakyti, J. M. Barroso, kadangi tai bus, be abejonės, paskutinis kartas, kai matau jus šiuose Rūmuose, kad jūsų atsakas į direktyvos dėl rizikos draudimo fondų ir investicinių fondų problemą buvo visiškai nepriimtinas. Jūs sakote, kad turbūt neturėjome komentuoti vykstančio darbo Komisijoje. Kokio pobūdžio tekstas tai būtų buvęs, jei nebūtume atkreipę į jį jūsų dėmesio? Jūsų išvada šiuo klausimu yra manyti, kad galite dėl to leisti įstatymus, bet jūs leidžiate įstatymus tik dėl vadovų ir nieko nedarote, kad įsikištumėte į šių fondų realybę. Jūsų vienintelis rūpestis – apsaugoti investuotojus, nors problema yra ir dėl kainų stabilumo. Nesupratote esmės, gerb. J. M. Barroso.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). – (DE) Gerb. pirmininke, pirmininkaujantysis Tarybai, Komisijos pirmininke, Tarybos ir Komisijos pareiškimai dėl rengimosi Vadovų tarybos sesijai smarkiai nuvylė tuos iš mūsų, kuriuos domina transportas.

Ypač dabartinės pasaulio ekonominės krizės metu labai svarbu tinkamai atnaujinti transporto infrastruktūrą – geležinkelius, kelius, vidaus vandenų laivybą, jūrų navigaciją, uostus ir oro uostus – ir sukurti į priekį žvelgiančią Europos transporto politiką su pažangiomis transporto ir logistinėmis sistemomis dėl prekybos ir importo bei eksporto pakilimo Europos Sąjungoje, kuris, reikia tikėtis, netrukus įvyks.

Be to, mūsų piliečiai tikisi aiškių pareiškimų iš Europos Sąjungos dėl to, kaip ekologiškai galima valdyti transporto apimtį, ne *dirigistinėmis* priemonėmis, o rinka paremtomis priemonėmis. Geras to pavyzdys – išmetamųjų teršalų prekybos schema aviacijai nuo 2012 m., kurią ką tik užbaigė Europos institucijos.

Tačiau trūksta kitų taisyklių, pavyzdžiui, dėl jūrų navigacijos. Todėl mums reikia su aplinka suderinamo transporto politikos supaprastinimo. Ši tema – svarbi, gerb. pirmininkaujantysis Tarybai, todėl, kad esminis dalykas – aptarti ir susitarti dėl panašių su aplinka suderinamo transporto supaprastinimo sprendimų su svarbiausiomis trečiosiomis šalimis, pavyzdžiui, JAV, Japonija, taip pat Rusija, Kinija, Indija ir Brazilija. Tik

šiuo būdu galime pasiekti pasaulinės aplinkos pagerėjimą. Tik šiuo būdu galime išvengti vienašališkų taisyklių, kurios iškreipia konkurenciją Europos ekonomikos kaina.

Todėl mano frakcija kreipiasi į Vadovų tarybą – ir aš tikiuosi, kad pirmininkaujantysis Tarybai tai tęs – aptarti ir parengti kitoje Taryboje subalansuotus požiūrius dėl globalinės, ekologiškos transporto politikos prieš klimato konferenciją Kopenhagoje. Jei norime, kad mums pasisektų Kopenhagoje, turime aptarti ir ekologiškai suderinamą transporto politiką.

Enrique Barón Crespo (PSE). - (ES) Gerb. pirmininke, pirmininkaujantysis Tarybai, Komisijos pirmininke, ponios ir ponai, Vadovų taryba birželio 18 ir 19 d. bus surengta praėjus dviem savaitėms po Europos rinkimų, o demokratijoje rinkimai yra esminiai.

Norėčiau padėkoti pirmininkaujančiajam Tarybai, kuriam rytoj Čekijos senatas suteiks žalią šviesą dėl Lisabonos sutarties ratifikavimo. Dabar trūksta tik to, kad imperatoriškasis prezidentas Prahos pilyje teiktųsi pasirašyti sutartį, tačiau bet koku atveju atrodo, tikrai darome pažangą.

Dabar vienas svarbus dalykas: rinkimai įvyks pagal Nicos sutartį, bet kita kadencija bus administruojama pagal Lisabonos sutartį. Žiūrint iš demokratinės pusės, tai reiškia didesnės, negu prieš tai buvusioje kadencijoje, galios Komisijai suteikimas, ir ar galėčiau dabar kreiptis į vieną iš kandidatų, J. M. Barroso: buvote kandidatas nuo praeito sekmadienio, bet jūs jau veikiantis pirmininkas. Gerb. J. M. Barroso, manau, jums labai prasminga paklausti savęs, kokie gali būti ekonominiai ir socialiniai problemų, kurias šiuo metu turime, ir krizės, kurią išgyvename, sprendimai, nesinaudojant Komisijos prievolėmis, bet kaip Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) ir Europos demokratų frakcijos lyderis; manau, tai labai svarbu tam, kad neatsidurtume tokioje padėtyje, kurioje Vadovų taryba nori, kad su Parlamentu būtų tik konsultuojamasi (prisiminkime Buttiglioni atvejį).

Gerb. pirmininke, ar galėčiau savo paskutinėje kalboje Europos Parlamentui, paprašyti, kad jūs pakalbėtumėte su Parlamento pirmininku ir pasakytumėte jam, kad nepaprastai svarbu, jog Vadovų tarybos susitikime jis paminėtų tą faktą, kad kitame Parlamente truks 19 narių todėl, kad dar neratifikuota Lisabonos sutartis. Tai lemiamas klausimas demokratijai ir aš manau, kad Parlamento pirmininkas turėtų jį ginti.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE-DE). - (ES) Gerb. pirmininke, pirmiausia, leiskite man padėkoti Enrique Barónui už jo karjerą Europoje ir už viską, ką jis padarė šiam Parlamentui. Mums jo labai truks.

Gerb. pirmininke, gegužės 9 d. visose savo šalyse mes švenčiame „Europos dieną“, bet tiesa ta, kad kartais turėtume rengti „Jokios Europos dieną“, kad pamatytume, kokia būtų Europa, jei Europos Sąjunga neegzistuotų.

Tačiau manau, kad šiandien buvo tam tikra rinkimų karštinė Parlamente, ir man atrodo daug kritikos, kurią čia išgirdome, ypač apie Europos Komisiją, yra visiškai nepagrįsta. Manau, Komisija gerai reagavo į krizę ir klausiu savęs, kas būtų atsitikę, jei nebūtume reagavę. Taip pat norėčiau priminti vienai brangiai kolegei ir draugei, kuri iš tikrųjų manęs nesiklauso, apie jos tėvynainį, André Gide, kuris pasakė, kad viskam, kas išpūsta, trūksta vertės, ir manau, kad mums reikia viską aiškiai susidėlioti.

Gerb. pirmininke, leiskite papildyti tai, ką pasakė pirmininkas J. Leinen. Manau, labai svarbu, kad visame šio Komisijos pirmininko rinkimo procese prisimintume Lisabonos dvasią. Esu tikras, kad A. Vondra ir jo įpėdinis tai padarys todėl, kad man atrodo, jog nėra politinės prasmės rengti Europos Parlamento rinkimus ir neatsižvelgti į tų rinkimų rezultatus, taip pat nepasitarti su Parlamento politinėmis frakcijomis prieš pristatant kandidatą Rūmams.

Tai turi būti visiškai aiškiai pasakyta Tarybai: „Nedarykite klaidos ir neprieštaraukite tam, ką šis Parlamentas ketina priimti labai didele dauguma Dehaene pranešime“.

Galiausiai, gerb. A. Vondra, norėčiau pasveikinti jus dėl jūsų pirmininkavimo. Pagaliau, turi būti atskirti neesminiai dalykai nuo reikalingų ir svarbių dalykų, ir manau, jūs gerai dirbote. Prieš daug metų sužinojau iš Milano Kundera'os ir kitų, kad Čekijos Respublika buvo svarbi Europos dalis; jūs pademonstravote tai ir aš dėkoju jums už tai. Jūs turėjote sudėtingų laikotarpių, bet galų gale, gerb. A. Vondra, man patinka manyti, kad rytoj bus didi diena Čekijos senate ir („Ar niekada nepasakysime, kaip jaučiamės“, kaip klasikinis rašytojas pasakė) aš jaučiu ir jausiu didelį pasididžiavimą, kai Čekijos Respublika rytoj ratifikuos Lisabonos sutartį.

Ačiū, gerb. pirmininke, tebūnie taip, kaip sakoma mano šalyje.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Gerb. pirmininke, Čekijos pirmininkavimas nebuvo lengvas, daugiausia dėl vidaus problemų, taip pat dėl pasaulio ekonominės krizės. Tačiau manau, kad jis baigsis labai didele sėkme, jei jam pavyks pasiekti palankių Lisabonos sutarties ratifikavimo proceso rezultatą. Todėl norėčiau paklausti, ar pirmininkaujančios šalies atstovai ketina kreiptis į tas valstybes nares, kurios užbaigė parlamentines procedūras šiuo klausimu ir tik valstybės vadovai delsia pasirašyti šį dokumentą. Tarp jų mano šalis, Lenkija.

Antras dalykas, kurį norėčiau iškelti, yra pilietinis dialogas. Aš buvau to pranešimo pranešėjas ir žinau, kad europiečiai tikisi, jog Europos Sąjunga spręs rimtus reikalus ir sukurs tinkamus sprendimus. Jie mano, kad Europa tai padarys geriau negu jų pačių valstybės narės. Prašyčiau, kad ir į tai būtų atsižvelgta. Ir paskutinis dalykas, gerb. pirmininke. Prašau nepamiršti apie solidarumą ir neleiskite Europos Sąjungai tapti platforma nacionalizmui. Mes nenorime grįžti prie nacionalizmo. Norėčiau labai labai stipriai apeliuoti į solidarumą.

Luís Queiró (PPE-DE). – (PT) Gerb. pirmininke, Komisijos pirmininke, ponios ir ponai, šios teisėkūros kadencijos pradžioje, vienas iš svarbiausių svarstomų klausimų buvo institucinis klausimas. Pradėjome su Nicos sutartimi ir po penkerių metų turėsime naudoti Nicos sutartį, kad priimtume kai kuriuos svarbius sprendimus. Pirmininko José Manuel Barroso perrinkimas, kurį aš, žinoma, palaikau, tikrai yra vienas iš tų sprendimų. Vis dar tikiuosi, kad Lisabonos sutartis gali greitai įsigalioji, ne tik dėl jos teigiamų savybių ir pagerinimų, kurie atnešė jai naudos laikui einant, bet ir tam, kad sudarytume sąlygas stabilizuoti institucines diskusijas. Ypač tikiuosi, kad mūsų energija tuomet galės būti geriau panaudota rezultatų Europai, apie kurią dabar kalbėjo ir visada kalbėjo Komisijos pirmininkas, ir nukreipta į ją.

Jei kitame referendume airiai pasakys „taip“, taip bus labiau dėl to, kad jie suprato, jog Europa yra saugus uostas, ypač krizės metu. Todėl dabartinė padėtis yra mūsų galingiausias sąjungininkas, bet jis galėtų būti ir mūsų baisiausias priešininkas. Šiais laikais naujusia Europos perspektyva yra ypač klestėjimo ir gerovės kiekvienam perspektyva, ir didžiąja dalimi ji priklauso nuo to, ką sugebame nuspręsti, įskaitant kitoje Vadovų taryboje. Mums ypač reikia politinės valios reaguoti į dabartinę ekonominę padėtį. Protekcionizmas, nacionalizmas ir globalizacijos baimė mums nepadės. Turime paleisti ir sukurti erdvę jėgoms, kurios gali kurti mūsų ekonomiką, turime primygtinai reikalauti reformų ir įstatymų laikymosi, ir, žinoma, turime paremti labiausiai pažeidžiamus sluoksnius.

Šiuo būdu galime pasiekti rezultatų Europą be blaškymosi, dėl kurio žmonės neišvengiamai liks atitolę. Dabar, kadangi palieku Parlamentą, gerb. pirmininke, būtent šitą viltį noriu išreikšti ir būtent ši viltis mane padrąsina.

Proinsias De Rossa (PSE). – Gerb. pirmininke, ar galėčiau pasiūlyti, kad tie asmenys šiuose Rūmuose iš kitų valstybių narių, ne Airijos, kurie nori kalbėti už Airijos žmones dėl Lisabonos sutarties, įrašytų savo vardus rinkimų biuleteniuose Airijoje dėl Europos rinkimų!

Tai Airijos žmonių reikalas nuspręsti, ar ratifikuosime Lisabonos sutartį, ar ne. Tikiuosi, kad ratifikuosime ir sunkiai dirbsiu, kad tai pasiekčiau. Noriu, kad Airija išliktų sprendimų priėmimo centre Europoje.

Visi tie, kurie ragina Airiją antrą kartą balsuoti neigiamai, tikisi, kad Airija gali būti panaudota kaip kūjis, siekiant pradėti Europos Sąjungos griovimą. Aš tam priešinsiuos. Mūsų istorija verčia mus būti atsargiems. Ji taip pat pamokė mus, kad solidarumas ir galios pasidalijimas su kitomis Europos valstybėmis yra geriausia mūsų suverenumo garantija ir geriausia mūsų klestėjimo garantija.

Ministras A. Vondra, savo išanginiame pareiškimе, neužsiminė apie socialinę krizę, su kuria šiuo metu susiduriame. Paraginčiau jį peržiūrėti savo poziciją. Mes iš tikrųjų susiduriame su ekonomine, finansine ir socialine krize: 27 mln. žmonių ir jų šeimų susidurs su visišku pragaru per ateinančius metus. Negalime turėti Europos Sąjungos, kuri to nepaiso.

Elisa Ferreira (PSE). – (PT) Gerb. pirmininke, Komisijos pirmininke, gerb. pirmininkaujantysis Tarybai, susiduriame su beprecedente krize. Iš tiesų nebuvo tinkamas laikas diskutuoti viduje, kaip organizuosimės, štai kodėl noriu, kad Lisabonos sutartis būtų greitai ratifikuota, kad pasaulio arenoje galėtume būti vieningi, petys petin kaip europiečiai.

Dėl ekonominės krizės, pranešimas, kurio pranešėju buvau ir kurį šie Rūmai priėmė balsų dauguma, pritarė tam, kad Komisijos pristatytas atkūrimo planas nebuvo pakankamas. Dabar esame tikri, kad jis nepakankamas. Krizė, kuri prasidėjo kaip finansinė krizė dabar plinta į realią ekonomiką, į užimtumą ir į socialinę areną. Atkūrimo planas yra nepakankamas ir neturi dėmesio centro. Kiekviena krizė sukuria galimybę; tai Komisijos galimybė reaguoti į realias europiečių problemas naudojant toli siekiantį finansų reguliavimą, kuris yra kiek

galima neribotas ir suderintas, koks nėra šiuo metu, ir kuris nesudarytas iš nacionalinių ir individualistinių schemų, o yra iš tikros Europos iniciatyvos. Komisijos atsakas neturi susidaryti iš nesuskaitomos daugybės priemonių, jis turi koncentruotis ties realiu iššūkiu, kuris yra užimtumas.

Kiekvienoje krizėje slypi galimybė; tai galimybė Komisijai ir Europai reaguoti į realias Europos piliečių problemas, ir aš tikiuosi, kad tai įvyks naujo požiūrio į atkūrimo planą pagalba.

Alexandr Vondra, Pirmininkaujantysis Tarybai. – Gerb. pirmininke, manau, tai bus mano paskutinis pasirodymas čia priešais šį Parlamentą, taigi, manau, tai tinkamas momentas padėkoti jums. Norėčiau nuo to pradėti todėl, kad man tai buvo unikali patirtis. Kartais mūsų požiūriai išsiskirdavo, bet apskritai, mano patirtis byloja, kad čia buvo verta dirbti. Nepaisant visu problemų namuose, taip pat Europoje, žiūrint dabartinei krizei į akis, mes pasiekėme rezultatų. Išvykstu anksti, jūs taip pat išvykstate anksti, nes vykstate į kampaniją. Pirmininkaujančiosios šalies atstovai susitiks su jumis čia birželio pabaigoje. Kai kurie žmonės gali būti kiti, bet darbas tęsiasi. Dar kartą leiskite padėkoti jums už darbą, kurį atlikome kartu per paskutinius porą mėnesių, su jumis kaip teisės aktų leidėjais. Manau, gerai padirbėjome.

Aš išvykstu, bet pirmininkavimas tęsiasi. Nauja vyriausybė Prahoje ateis į valdžią gegužės 8 d., penktadienio, popietę, po to, kai pasibaigs paskutinis didelis Pietinio koridoriaus susitikimas. Neabejoju, kad jis įneš indėlį į sėkmingą Čekijos pirmininkavimo užbaigimą. Šiandien turėjau progą praleisti valandą su Janu Fischeriu, kuris perims vadovavimą. Jis – atsidavęs europietis ir žmogus, suprantantis, apie ką visa tai. Antradienį Briuselyje jis bus pasirengęs susitikti su pirmininku J. M. Barroso, jo pirmojo vizito į sostinę metu, ir sunkiai dirbs iki birželio pabaigos. Neturiu pagrindo abejoti, kad Vadovų taryba birželio mėn. bus surengta laiku kaip planuota ir kad darbotvarkė bus profesionaliai parengta.

Dėl Senato, daugelis iš mūsų kalbėjome apie rytojaus balsavimą. Senatas yra nepriklausomas ir negaliu nustatyti balsavimo rezultato, bet mes sunkiai dirbome ir esu tikras, kad nėra pagrindo susirūpinimui. Tai taip pat liečia pirmininkaujančiosios valstybės narės darbą dėl vieno svarbiausių birželio mėn. Vadovų tarybos rezultatų, būtent deklaracijos teksto Airijai. Jis bus parengtas.

Dėl klausimo, ar kalbamės su kitomis valstybėmis narėmis, atsakymas yra „taip“, bet mes nenorime daryti jokio spaudimo. Aš nesikreipiu į Vokietijos Konstitucinį teismą. Žinoma, jis nepriklausomas, bet visi manome, kad žaidimo rezultatas bus teigiamas.

Daugelis iš jūsų kalbėjo apie užimtumą. Dabartinės ekonominės krizės kontekste tai vienas svarbiausių iššūkių mums visiems. Jean-Claude Juncker kalbėjo apie tai pirmadienį – vakar – iki prasidedant Ecofin susitikimui Eurogrupėje. Mes ir Komisija sunkiai dirbome nuo šių metų pradžios ir vėliau apie tai kalbėsime čia šiandien. Norėčiau pabrėžti susitikimą, kurį bus surengtas Prahoje dalyvaujant Čekijos ministrui pirmininkui, Komisijos pirmininkui ir socialiniams partneriams, taip pat dviejų būsimų pirmininkaujančiųjų valstybių narių – Švedijos ir Ispanijos – atstovams siekiant aptarti priemones ir rekomendacijas. Ketinimas yra aiškus – profesionaliai pasirengti birželio mėn. Tarybai ir parengti priemones, kurių galima imtis tiek nacionaliniu, tiek Bendrijos lygiu dėl užimtumo padėties.

Gerb. N. Rasmussenui, pasakyčiau, kad būtent José Manuel Barroso prisiėmė vadovavimą ir paskatino dalyvavimą diskusijoje tuo metu, kai dauguma politikų teikė pirmenybę spręsti problemas namuose todėl, kad tai rimtas iššūkis.

(Plojimai)

Nepainiočiau Rytų partnerystės su užimtumo problemomis. Tai strateginė misija skatinti stabilumą, gerovę ir klestėjimą mūsų rytinėje kaimynystėje. Ji turi problemų, bet mums reikia ištieti pagalbos ranką ir pasiūlyti jiems pagalbą sprendžiant tas problemas.

Grįžtant prie birželio mėn. Tarybos, daugelis iš jūsų kalbėjo apie būsimą Komisiją. Pasakiau aiškiai, kad mes, kaip pirmininkaujančioji valstybė narė, tarsimės su Parlamentu iš karto po rinkimų. Žinoma, turime palaukti rinkimų rezultatų, bet mes nedelsdami pradėsime tartis ir galime daryti tai Lisabonos sutarties dvasia, ne raide.

Dabar paliksiu jus su savo asmeniniu palikimu. Kalbame apie tai, kas gali būti geras vadovas, o aš neturiu abejonių, kad šis džentelmenas yra tikrasis Europos Komisijos vadovas. Jei norite A. Vondra'os privataus komentaro – esu privatus asmuo ir tiesiog eilinis senatorius nuo kito pirmadienio, laukiantis kelionės į Prancūziją todėl, kad ką tik perskaičiau, kad vidutinė miego trukmė Prancūzijoje yra devynios valandos per parą, o aš miegu tik nuo dviejų iki trijų valandų per parą per paskutinius mėnesius – manau, tai žmogus, kuris turi vadovauti mums kitus penkerius metus.

(Plojimai)

José Manuel Barroso, *Komisijos pirmininkas*. – (FR) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, kaip kai kurie nariai jau pasakė, tai paskutinis kartas, kai jie yra čia, plenarinėje sesijoje, diskusijose prieš Vadovų tarybą. Negalėsiu pamatyti jų liepos mėn., ar rugsėjo mėn., kadangi šios Komisijos įgaliojimai baigiasi spalio mėn. pabaigoje, kaip žinote.

Todėl norėčiau kreiptis ypač į visus tuos, kurie dirbo ties Europos projektu, kurie yra Europos Parlamento nariai, ir pasakyti jiems dar kartą: Galite didžiuotis Europos Parlamento atliktu darbu.

Jei žengsime žingsnį atgal ir įvertinsime darbą, padarytą šios parlamentinės kadencijos metu, manau, visi galėsime didžiuotis juo. Tiesa ta, kad Europa skynė kelią daugelyje sričių, pavyzdžiui, kova prieš klimato kaitą, kova už naują energetikos saugumo politiką, ir visuose reikaluose, susijusiuose su atsaku į finansinę ir ekonominę krizę, kuri iš tiesų labai rimtai veikia Europą. Tačiau apie tai šiandien kol kas daug neišgirdau.

This crisis is affecting the United States, and indeed it began there. It is affecting Russia, Japan, and even China. It is affecting the emerging markets. Europe has tried from the start to react to this crisis, not only in the short term, but also via programmes tackling the bigger questions of regulation and supervision.

Ši krizė veikia Jungtines Valstijas, ji ten ir prasidėjo. Ji veikia Rusiją, Japoniją ir net Kiniją. Ji veikia kylančias rinkas. Europa nuo pradžių stengėsi reaguoti į krizę, ne tik trumpalaikėje perspektyvoje, bet ir programų, sprendžiančių didesnius reguliavimo ir priežiūros klausimus, pagalba.

Tai žinia, kurią norėčiau suprantamai perteikti jums čia šiandien. Atsižvelgiant į dabartinį rinkimų laikotarpį, kai kurie iš jūsų pareiškėte man iššūkius, bet manau, kad negaliu, ir neturėčiau, imtis šių iššūkių dabar. Žinoma, būsima Komisija privalo kurti savo programą, bet dabar ne aš turiu jums sakyti, kas bus kitame Komisijos manifeste.

Todėl priimu jūsų iššūkį; dar daugiau, priimu jį kaip pasitikėjimo ženklą. Tačiau šiuo metu negaliu atsakyti į šį iššūkį. Manau, kad, vertindami šios parlamentinės kadencijos laimėjimus, turime tvirtą pagrindą didžiuotis. Tačiau dabar norėčiau susikonsultuoti ties birželio mėn. Vadovų taryba, kuri turi spręsti kelis iš tikrųjų labai svarbius klausimus, reikalaujančius didžiulės atsakomybės.

Pirma, tai Lisabonos sutarties ir perėjimo, kurį mums reikia padaryti iš vienos parlamentinės kadencijos į kitą, klausimas, taip pat naujos Komisijos struktūros klausimas. Tai ypač subtili problema, kaip kai kurie iš jūsų pasakė, kadangi dar neturime galiojančios Lisabonos sutarties – sutarties, kurią pasirašė, bet dar neratifikavo, 27 vyriausybės.

Tai ne Europos Parlamento kaltė ir ne Komisijos kaltė. Tiesa ta, kad šios vyriausybės pasirašė Sutartį, kurios negalėjo galutinai patvirtinti, ir dėl šios kliūties, turime rimtą problemą dėl institucinio perėjimo. Tai problema, kuriai reikia didžiulės atsakomybės jausmo iš visų pusių: Tarybos, Parlamento ir Komisijos.

Štai kodėl pritariu išmintingiems pirmininkaujančiosios Čekijos atstovų žodžiams, taip pat nariams, kurie išreiškė savo oficialią poziciją dėl šio klausimo. Mums reikia rasti sprendimus, kurie visiškai atitinka dabartinę sutartį; mes esame Bendrija, pagrįsta teisine valstybe, negalime sustabdyti sutarties, kuri jau galioja. Visiškai laikydamiesi įstatymų, privalome rasti protingus sprendimus, kurie garantuoja Europos projekto stabilumą. Kreipsiuosi į valstybių ar vyriausybių vadovus Vadovų taryboje birželio mėn., kad būtų aptarta ši tema.

Kitas klausimas, kurį mums reikia išspręsti, susijęs su mūsų atsaku į ekonominį klausimą. Manau, mums taip pat reikia suvokti, kad šiuo atveju kasdienis naujų programų pateikimas nerodo realios atsakomybės. Tai klaida. Manau, vadovavimas paprastai yra atsakinga veikla; tai ne pigaus populiarumo ieškojimas.

Komisijai būtų lengva kasdien pateikti naujas idėjas, puikiai žinant, kad jos neturi šansų būti įgyvendintos. Tačiau mes to nedarysime todėl, kad mes, kaip Europos Komisija, atstovaujanti bendrą Europos interesą, savo uždaviniu laikome daugiau nei lengvojo pasirinkimo priėmimą ar reklamos triukų organizavimą. Norime pasiūlyti realias priemones ir rekomendacijas, kurios turi šansų suburti Europą kaip visumą, su kitomis institucijomis, Parlamentu ir Taryba, ir suvienyti Europos piliečius.

If truth be told, it is the Commission that ultimately put forward the initial proposals for a European recovery plan, using all the instruments at its disposal. As you know, most of these instruments fall within the scope of Member States, such as the national budgets. The European budget is minimal in relation to the national budgets.

Tiesą sakant, būtent Komisija galų gale pateikė pirminius pasiūlymus dėl Europos atkūrimo plano, naudodama visas savo dispozicijoje turimas priemones. Kaip žinote, dauguma šių priemonių patenka į valstybių narių kompetencijos sritį, pavyzdžiui, nacionaliniai biudžetai. Europos biudžetas yra minimalus palyginti su nacionaliniais biudžetais.

Turbūt kai kurie iš tų, kurie nekantrauja ir daug iš mūsų reikalauja, gali padėti Komisijai kitų finansinių perspektyvų metu, įtikinant valstybes nares, ypač ten, kur partijos balsavo už maksimalų 1 proc. savo išteklį – 1 proc. klubas, kurie uždėjo ribą savo finansiniams ištekliams. Tai verta pasiekti kitos parlamentinės kadencijos metu.

Galiu patvirtinti, kad turime veiksmų planą 2009 m.; pateiksime rekomendacijas dėl finansinės apžvalgos ir dėl mūsų būsimo veiksmų plano. Tačiau nėra prasmės prašyti Europos institucijų to, ko jos negali suteikti šiame etape.

Būtų geriau paklausti mūsų, ką *galime* padaryti ir kalbu labai nuoširdžiai todėl, kad jaučiu, kad tam tikra kritika, ateinanti iš žmonių, puoselėjančių tuos pačius Europos idealus kaip aš, yra iš esmės ydinga savo nuolatinio kritikavimu to, ko Europa dar nepadarė; jūs labai gerai žinote, kad, jei Europa to dar nepadarė, tai ne Bendrijos institucijų kaltė, greičiau taip yra dėl ambicijos trūkumo nacionaliniu lygiu. Nesąžininga taip kritikuoti ir tai nepalengvina mūsų darbo – toliau plėtoti Europos projektą.

Tiesa ta, kad Komisija iškėlė keletą ambicingų pasiūlymų, kad mes nuolat prižiūrime ekonominę padėtį, ir mes pateiksime papildomus pasiūlymus, kai jie bus būtini. Tačiau dabar manome, kad svarbus dalykas – susitelkti ties vykdymu ir įgyvendinimu to, ką nusprendėme, o ne daryti simboliškus gestus todėl, kad mes irgi turime labai rimtų problemų dėl stabilumo, valstybių skolai siekiant tikrai nerimą keliančių lygų visoje Europoje. Padėtis nemažame skaičiuje valstybių narių yra labai rimta ir dėl šios priežasties turime kelti pasiūlymus, kurie gali spręsti šiuos klausimus.

Taip pat manau, kad turime palaikyti Europos daromą darbą. Suprantu, kad yra didžiulė pagunda kartais eiti prieš Europą skubios politikos reikaluose, ypač Europos rinkimų kontekste, ypač tiems, kurie yra opozicijos nariai savo pačių šalyse.

Prašau jūsų labai atidžiai pagalvoti todėl, kad rytoj turėsite galių, rytoj galėsite prašyti piliečių balsuoti už Europą ir jie nebalsuos už Europą, kurią apibūdinate kaip gentinę. Žmonės balsuos už Europą, kuri turi visų politinių jėgų palaikymą dešinėje, kairėje ir centre ir kuri atspindi Europos projektą.

Tai, mano nuomone, yra didžiulis iššūkis. Aš už politinę Europą, bet aš nusistatęs prieš politikavimą dėl Europos projekto. Taip pat nepritariu netinkamoms politinėms takoskyroms fanatiškų šalininkų prasme. Tiesa ta, kad Europą galime kurti tik didelių politinių šeimų pagalba. Komisija sudaryta iš šių šeimų: PPE, socialistų, socialdemokratų, liberalų ir kitų nepriklausomų atstovų. Komisija toliau veiks šiuo principu. Suprantu, kad skubios politikos požiūriu, ypač Europos Parlamente, ir Europos Parlamento rinkimų kontekste, visi norime pabrėžti savo programą ir mūsų pačių partiją.

Aš pats esu partinis žmogus. Į Portugalijos Parlamentą buvau išrinktas būdamas 29 m. Dirbau kaip opozicijos lyderis ir ministras pirmininkas. Taigi, aš aiškiai partinis žmogus. Tačiau turėkite omenyje, kad Europos politikai reikia partinių žmonių, kurie taip pat gali matyti toliau savo partijų, kurie gali kurti koalicijas, matančias toliau skirtingų partijų pozicijų. Jei esame viršvalstybiniai, taip pat turime turėti viziją, kuri peržengia mūsų pačių partijos ribas.

Štai kodėl norėjau įspėti jus, ir sakau tai su visa derama pagarba, kadangi žinau, jog dauguma iš jūsų šiuo metu esate užimti rinkimų kampanija, kuri gali reikalausiti labai daug dėmesio svarbių nacionalinių iššūkių metu. Manau, tai svarbu ateičiai. Jei norime suprasti didžiulius iššūkius Europai, turime suvienyti visus europiečius kairėje, dešinėje ir centre, visus tuos, kurie palaiko Europos projekto pagrindus, ir turime nesileisti įveikiami šio šalininkų dramatinizavimo pakilimo todėl, kad, iš tiesų, dažniausiai jis dirbtinis.

Galiu pasakyti jums, kad pasiūlymai dėl rizikos draudimo fondų, kuriuos kai kurie iš jūsų kritikavote, buvo konsensuso dalykas Komisijos viduje, tarp visų Komisijos narių, socialistinės šeimos narių, liberalų šeimos narių ir PPE narių. Nebuvo jokio pasidalijimo šiuo klausimu. Todėl, nors suprantu, kad politinės kovos atžvilgiu, yra prasmės sutelkti kritiką ties tuo ar anuo Komisijos nariu, nemanau, kad tai sąžininga politiniu požiūriu ar intelektiniu požiūriu.

Baigdamas norėčiau pasakyti, kad vis labiau žaviuosi pradininkais. Būkime atviri dėl tiesos: Čekijos Respublika susiduria su politine problema. Ministro pirmininko pavaduotojas, A. Vondra, buvo labai sąžiningas aiškiai tai pripažindamas. Aiškiai labai sunku šaliai, kuri pirmininkauja Sąjungai, spręsti vidinę politinę krizę ir

pakeisti savo vyriausybę. Tiesa ta, kad nepaisant to, jūsų dėka, Europos Parlamente, esame pakeliui į gerų rezultatų pasiekimą. Manau, galiu leisti sau pasakyti, kad tai yra ir kažkuria prasme mūsų, Komisijos, dėka, dėl mūsų iškeltų pasiūlymų. Tačiau taip pat tai yra pirmininkaujančiosios Čekijos dėka. Esame galutinio 50 bendrų sprendimų atvejų aprobavimo procese, kai kurie iš jų yra ypač sudėtingi. Esame pajėgūs tai padaryti, nors pirmininkaujančioji šalis yra visiškoje politinėje krizėje. Manau, turime pagerbti Europos institucinį pajėgumą, kurio dėka net tokioje padėtyje kaip ši, Vadovų taryba yra pajėgi teikti rezultatus.

Štai kodėl, kai ką tik pagerbiau pirmininkaujančiąją šalį, ypač ministro pirmininko pavaduotoją A. Vondrą, kalbėjau labai nuoširdžiai todėl, kad žinau, jog ypač sunku, kaip mačiau kasdien, dirbti tokiomis sąlygomis ir vis tiek sugebėti pateikti rezultatus. Štai kodėl čia turime pasirinkti. Ambicingiausiems iš mūsų, įskaitant mane, pripažįstant, kad, dar nepasiekėme tikslų, kuriuos patys nustatėme, taip pat turime pabrėžti, ką mes iš tikrųjų padarėme ir ką galėjome padaryti kartu. Kiti iš savo pusės daugiausiai susikoncentruoja ties tuo, ko dar nebuvo įmanoma padaryti. Žinia, kurią jie siunčia Europos piliečiams, yra nuolat neigiama. Kaip dažnai sakiau, proeuropiečių pesimizmas kartais kelia didesnę nerimą nei antieuropiečių euroskepticizmas todėl, kad jis neperteikia vilties žinutės tiems, kurie tiki Europa.

Dabar norėčiau pasakyti priešais ministro pirmininko pavaduotoją, A. Vondrą, kuriam noriu padėkoti už jo kalbas, priešais pirmininkaujančiąją Čekiją ir priešais visus jus, kad noriu padėkoti jums už tai, ką mums kartu pavyko padaryti, nepaisant visų nuomonių skirtumų, dėl Europos, kuri yra svarbus taikos, laisvės ir solidarumo projektas.

Pirmininkė. - Diskusijos baigtos.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 142 straipsnis)

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE), raštu. – Protekcionizmas paslėptas valstybėse narėse rodant mažiau pasitikėjimo viena kitai ir mažiau užsidegimo bendradarbiauti. ES buvo įsteigta, kaip bandymas ne tik užtikrinti taiką, bet ir kaip bendradarbiavimo priemonė. Būtent tokiu metu, kaip šis, ekonominės ir finansinės krizės metu, svarbu, kad valstybės narės neaptvertų savo nacionalinių sienų, bet ir toliau kartu koordinuotai veikty.

Privalome išlaikyti Europos solidarumą, tvirtai laikantis taisyklių ir principų, kylančių iš ES sutarties. ES privalo maksimaliai išnaudoti bendrąją rinką ir palaikyti atvirą prekybą ekonominio nuosmukio metu.

Pastangos rasti atpirkimo ožį, pavyzdžiui, finansines rinkas, neišspręs problemų. Naujos taisyklės turi padaryti galą piktnaudžiavimui, bet neturi trukdyti prieigos prie kapitalo ir investicijų, kai išeisime į kitą krizės pusę.

Nelengva įveikti problemas. Protekcionizmas tikrai nėra sprendimas. Praėjus priešgaisrinės signalizacijos veikimui, sprendimas yra: daugiau prekybos, daugiau derinimo, veikianti vidaus rinka su prekėmis ir dar daugiau su paslaugomis. Tarpvalstybinis bendradarbiavimas didina naujoves ir darbo vietas – vienintele tvarias išeitis iš krizės.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), raštu. – (PT) ES stengiasi „paslėpti saulę po rėčiu“, bet akivaizdu, kiek atsakomybės ji neša dėl nuolatinio plačiosios visuomenės ir darbininkų gyvenimo sąlygų blogėjimo.

Per paskutinius 23 metus, EEB/ES skatino kapitalo apyvartą ir ekonomikos finansinės veiklos svarbos didėjimą; ji liberalizavo rinkas ir skatino privatizavimą; ji paskatino perprodukciją; ji perkėlė ir sužlugdė gamybos pajėgumą; jis paskatino vienišą ekonominį dominavimą kitų priklausomybės sąskaita; ji padidino darbininkų išnaudojimą; ji kaip niekad anksčiau centralizavo turtą; ir ji padidino socialinę nelygybę ir regioninę asimetriją, visa tai kontroliuojant didžiosioms valstybėms ir didelėms ekonominėms bei finansinėms grupėms.

Europos Komisijos baisaus „pavasario“ prognozės yra ne kas kita kaip ES neoliberalios politikos – kurią apsprendė ir įgyvendino dešinieji ir socialdemokratai – pasekmių aprašymas Portugalijai: per 600 000 bedarbių, realių pajamų netekimas, dveji recesijos metai, auganti valstybės skola ir biudžeto deficitas, kuris vėl viršys 6 proc.

Tačiau faktinė realybė, su kuria susiduria milijonai portugalų, matančių, kaip jų problemos kasdien auga, yra daug blogesnė už šias prognozes.

Birželio 7 d., balsuodami dėl CDU (Portugalijos demokratinės vienybės koalicijos), portugalai turės dar vieną galimybę pasakyti, jog pakankamai yra pakankamai.

10. Pasirengimas aukščiausiojo lygio susitikimui užimtumo klausimais - Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas - Atnaujinta socialinė darbotvarkė - Iš darbo rinkos išstumtų asmenų aktyvi įtrauktis (diskusijos)

Pirmininkė. - Kitas klausimas – bendros diskusijos dėl:

- Tarybos ir Komisijos pareiškimų dėl pasirengimo aukščiausiojo lygio susitikimui užimtumo klausimais,
- Gabrielės Stauner pranešimo (A6-0242/2009) Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto vardu dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo [COM(2008)0867 – C6-0518/2008 – 2008/0267(COD)],
- José Albino Silvoso Penedos pranešimo (A6-0241/2009) Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto vardu dėl atnaujintos socialinės darbotvarkės [2008/2330(INI)] ir
- Jeanos Lambert pranešimo (A6-0263/2009) Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto vardu dėl iš darbo rinkos išstumtų asmenų aktyvios įtraukties [2008/2335(INI)].

Alexandr Vondra, einantis Tarybos Pirmininko pareigas. – Gerb. pirmininke, visi žinome, kad tebepatiriame vienos rimčiausių per daugybę metų finansų ir ekonomikos krizės padarinius. Tiek bandydamos sušvelninti šios krizės padarinius, tiek stengdamosi spręsti pagrindines jos priežastis Sąjunga ir valstybės narės ėmėsi plataus masto priemonių, kartu atsižvelgdamos į neatidėliotiną būtinybę geriau pasirengti ateičiai siekiant įveikti pasaulio ekonomikai kylančius iššūkius.

Taip pat žinome tai, kad dabartinai sunkumai susiję ne tik su balansų skaičiais ar besikeičiančiomis ekonomikos prognozėmis. Jie daro realų poveikį žmonėms: jų pragyvenimui, jų šeimoms ir jų pragyvenimo lygiui. Nuo krizės labiausiai tiesiogiai nukentėjo tie, kurie dėl jos prarado darbus, ar dar daugiau tų, kuriems per ateinančius mėnesius kyla grėsmė jų netekti.

Pavasario Europos Vadovų Taryba pritarė tam, kad aukščiausiojo lygio susitikimas užimtumo klausimais turėtų įvykti siekiant suteikti galimybių keistis patirtimi kokia apimtimi atkūrimo priemonės, kurių buvo imtasi, padėjo sėkmingai skatinti užimtumą ir kurti daugiau bei naujų darbo vietų. Aukščiausiojo lygio susitikimas įvyks šį ketvirtadienį Prahoje.

Europos Vadovų Tarybai pirmininkaujančiai šaliai paskirtas įpareigojimas buvo aiškus. Turime išnagrinėti tokius klausimus, kaip užimtumo lygių palaikymas pasinaudojant darbo rinkos lankstumo ir užimtumo garantijų pusiausvyra bei judumu, investicijoms ir darbo vietų bendrovėse (ypač mažose ir vidutinio dydžio) kūrimui palankios aplinkos kūrimas, gebėjimų tobulinimas ir išankstinis darbo rinkos poreikių nustatymas. Taip pat turime skirti dėmesio darbo rinkos stiprinimui ir pertvarkymui, kad galėtume ją paruošti ateičiai. Mūsų tikslas – užtikrinti, kad aukščiausiojo lygio susitikimas bus ne tik galimybė pasikalbėti, bet ir duos konkrečių visai visuomenei naudingų rezultatų ir rekomendacijų.

Dalyviai dalyvaus dabar Europos Vadovų Tarybai pirmininkaujančios Čekijos ir pirmininkausiančių Švedijos bei Ispanijos ministrų pirmininkų ir užimtumo reikalų ministrų lygmeniu organizuojamajame vadinamojo socialinio trejeto susitikime. Socialiniams partneriams atstovaus Europos pramonės ir darbdavių konfederacijų sąjungos (Business Europe) ir Europos profesinių sąjungų konfederacijos pirmininkai ir generaliniai sekretoriai kartu su mažų ir vidutinio dydžio įmonių bei viešojo sektoriaus darbdavių atstovais. Europos Komisijai atstovaus jos pirmininkas J. M. Barroso ir Komisijos narys V. Špidla.

Susitikime dalyvaus ir Užimtumo, Socialinės apsaugos ir Ekonomikos politikos komitetų pirmininkai. Be abejo, buvo pakviesti ir Europos Parlamento atstovai. Kiek man žinoma, Europos Parlamento Pirmininkas H.–G. Pöttering irgi ketina dalyvauti.

Siekiant padėti pasirengti aukščiausiojo lygio susitikimui, trijose šalyse, iš kurių atvyks trys dalyvausiančios delegacijos, buvo surengti trys pasikeisti patyrimu skirti seminarai: Madride, Stokholme ir Prahoje. Per šiuos seminarus ypatingas dėmesys buvo skiriamas gebėjimų tobulinimo, didesnių galimybių įsidarbinti, darbo vietų išsaugojimo bei jų kūrimo ir judumo skatinimo klausimams.

Šie seminarai padėjo mums ir socialiniams partneriams sutelkti didžiausią dėmesį į pagrindines nerimą keliančias sritis. Džiaugiamės, kad susitikimui pasirengti skirtuose seminaruose dalyvavo Europos Parlamento atstovai, būtent Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto pirmininkas J. Andersson.

Madride vykęs seminaras dėl gebėjimų tobulinimo išryškino, kad gebėjimai – svarbiausias pasiruošimo ateičiai dalykas. Per trumpą laiką gebėjimai padidina ir našumą, ir judumą. Kalbant apie ilgesnį laikotarpį,

jais grindžiamas kelias atsigavimo ir didesnio konkurencingumo link. Be to, jie – esminis atskirties mažinimo ir didesnės socialinės lygybės skatinimo veiksnys.

Gebėjimų tobulinimo atvejis, kuriam pritarė visos suinteresuotosios šalys, susijęs ne tik su formalių kvalifikacijų įgijimu, bet ir su tokių ypatybių, kaip bendravimo gebėjimai skatinimu jaunuolių tarpe.

Į aukštesnės kvalifikacijos įgijimo finansavimo klausimą nederėtų žiūrėti į pirštus, ypač per krizės laikotarpį. Tam reikalingas ne tik valstybės institucijų, bet ir darbdavių, darbininkų ir pačių darbo ieškančių asmenų įsipareigojimas. Kalbant apie ES lygmenį, čia reikia toliau išnaudoti naudojimosi Europos socialiniu fondu galimybes. Dėl darbdavių, jų suinteresuotumas vystyti gebėjimus akivaizdus, nes tikimybė į gebėjimų tobulinimą neinvestuojančioms įmonėms pasitrauki iš verslo yra du su puse karto didesnė, palyginti su investuojančiomis.

Per Stokholme vykusį seminarą dėl didesnių galimybių įsidarbinti užtikrinimo didžiausias dėmesys buvo skiriamas tam, kaip galima neseniai netekusiems darbo ar aktyviai jo neieškantiems asmenims padėti kiek įmanoma greičiau įsidarbinti arba grįžti dirbti. Neseniai darbo netekusiems asmenims neturėtų būti leidžiama tapti ilgalaikiais bedarbiais. Be galo svarbu užtikrinti, kad socialinės apsaugos sistemos tarnautų ne kaip pasyvūs saugumo tinklai, o kaip tramplinas naujų darbo vietų link. Į aktyvių įsidarbinimo galimybių paiešką orientuotų paskatų poreikį negalima žvelgti pro pirštus. Lankstumo ir užimtumo garantijų pusiausvyros modelis turėtų padėti užtikrinti darbo keitimo finansinį patrauklumą, ypač užtikrinant būtiną saugumo elementą.

Per šį Stokholme vykusį seminarą buvo taip pat pabrėžta, kad neturėtų būti leidžiama, jog trumpalaikės priemonės ribotų ilgesniam laikotarpiui skirtas priemones. Siekiant sukurti daugiau darbo vietų jaunimui, ankstyvo išėjimo į pensiją sistemos – netinkamas sprendimas, nes dėl jų mažėja bendras aktyvumo lygis ir neišvengiamai didėja socialinio draudimo išlaidos.

Kalbant apie ES lygmenį, buvo įvardytas galimas pasinaudojimas Europos socialinio fondo lėšomis aktyvioms įtraukties priemonėms finansuoti. Be to, buvo nustatyta galimybė suteikti galimybių vyresnio amžiaus darbuotojams likti dirbti sumažinant jų socialinio draudimo įmokas.

Per paskutinį praėjusią savaitę Prahoje vykusį seminarą buvo pabrėžta būtinybė išsaugoti darbo vietas ir gerinti verslumui bei darbo vietų kūrimui palankią aplinką. Laikini trumpalaikiai darbo susitarimai gali būti naudingi, tačiau reikia užtikrinti jų finansinį tvarumą. Vis dėlto, turime imtis atsargumo priemonių prieš pakenkti visai Sąjungai galinčio protekcionizmo tendencijas.

Be to, siekiant skatinti judumą turime imtis aktyvių priemonių, o šiame kontekste didesnis mūsų darbo rinkų lankstumas turėtų vaidinti pagrindinį vaidmenį. Nepaisant krizės poveikio, Europoje dar yra nemažai laisvų darbo vietų, tačiau tiek tarp atskirų valstybių narių, tiek jų viduje vis dar trūksta koordinavimo. Dažnai žmonės yra netinkamoje vietoje, jiems trūksta reikamų gebėjimų, arba ir viena, ir kita.

Iš šių seminarų aišku, kad dabartinė krizė ne tik ciklinė, bet ir struktūrinė. Susiduriant su stipria globalizuotos ekonomikos konkurencija ir siekiant užtikrinti ilgalaikį užimtumą ES prireiks kardinalių pokyčių. Vis dėlto, daugeliu atvejų šie pokyčiai faktiškai reikš iniciatyvų tęsimą ar netgi uždelstų reformų, kurios buvo daugybę metų vykdomos Europos užimtumo strategijos kontekste, paspartinimą.

Be pastangų išlaikyti esamas darbo vietas taip pat turime kurti investuotojams ir verslui palankią aplinką, kad jie investuotų ir kurtų naujas darbo vietas. Negalime išsaugoti visų esamų darbo vietų: krizė reikalauja struktūrinių pokyčių, taigi, žmonės praras darbus. Tačiau privalome pasiūlyti bedarbiams galimybę tobulinti jų gebėjimus, didinti įsidarbinimo galimybes ir greitai susirasti naują kažkur kitur sukurtą darbą.

Leiskite trumpai užsiminti apie kelias temas, kurias šiandien čia nagrinėsite per diskusijas dėl socialinės darbotvarkės. Ypatingai sveikinu J. A. Silvą Penedą parengus plačių ir toli siekiančių užmojų pranešimą, į kurį įtraukti įvairiausi klausimai ir kuriame aiškiai raginama nustatyti plataus užmojo socialinės politikos darbotvarkę.

J. A. S. Penedos pranešime kaip platesnės Europos socialinės politikos dalis pabrėžiama būtinybė kurti darbo vietas ir didesnio lankstumo darbo vietų atžvilgiu poreikis. Jame taip pat pripažįstama naujų gebėjimų vystymo, mokymosi visą gyvenimą ir universitetų bei verslo įmonių bendradarbiavimo skatinimo svarba. Tai – svarbiausi aspektai, sudarysiantys dalį šią savaitę vyksiančio aukščiausiojo lygio susitikimo darbotvarkės.

Šį plataus masto pranešimą papildė J. Lambert pranešimas dėl to, kaip į darbo rinką įtraukti dažnai iš jos išstumtus žmones. Per šią savaitę vyksiantį aukščiausiojo lygio susitikimą, be abejo, reikės atsižvelgti į šį

svarbų tikslą. Negalime ir neskatinsime kurti keliems asmenims skirtų darbo vietų. Mūsų tikslas – ypač atsižvelgiant į sunkią dabartinę atmosferą – priimti įtraukų užimtumo politikos metodą.

Europos Vadovų Tarybai pirmininkaujanti Čekija pritaria ilgalaikiams Europos Sąjungos užimtumo tikslams ir ne kartą pabrėžė būtinybę geriau motyvuoti žmones siekti įsidarbinimo bei didinti jų įsidarbinimo galimybes. Tikriausiai visi sutiksime, kad bus daug geriau, jei žmonės patys užsidirbs pragyvenimui ir bus laisvi, o ne priklausomi nuo socialinės apsaugos sistemos. Būtent todėl turime sumažinti mūsų darbo rinkų susiskaldymą.

Prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas teikia paramą dėl globalizacijos iš darbo atleistiems darbuotojams. Džiaugiuosi, kad Parlamentas ir Taryba sutarė dėl fondo pakeitimo, ir esu dėkingas G. Stauner už jos darbą šiuo klausimu. Lanksčiau naudojantis fondu ir nuo 1 000 iki 500 sumažinus atleistų darbuotojų skaičių jis taps dar veiksmingesne priemone siekiant padėti susidoroti su ekonomikos nuosmukio padariniais.

Leiskite užbaigti pasakant, kad dabar labiausiai reikia užtikrinti, jog daugybė idėjų, kurios kilo per pasiruošimo aukščiausiojo lygio susitikimui seminarus ir kurios sudarys šią savaitę vyksiančio aukščiausiojo lygio susitikimo užimtumo klausimais diskusijų pagrindą, virs veiksmais. Kaip sakiau pradžioje, laukiame konkrečių rezultatų, kurie bus naudingi ir visai visuomenei, ir Europos piliečiams.

Negalime tikėtis, kad per vieną susitikimą išspręsimė [visus] dabartinės krizės padarinius, tačiau didžiausią dėmesį turėtume sutelkti į konkrečias rekomendacijas ir iniciatyvas, kurios kartu švelninant krizės padarinius vaidins svarbų vaidmenį ir padės mums ją užbaigti stipresniais.

PIRMININKAVO: M. SIWIEC

Pirmininko pavaduotojas

José Manuel Barroso, *Komisijos Pirmininkas*. – (FR) Gerb. pirmininke, gerb. Parlamento nariai, staigiai išaugęs nedarbas – viena rimčiausių pasaulio ekonomikos krizės pasekmių. Ji daro įtaką ir šeimoms, ir pavieniams asmenims, kurie susiduria su tikrais sunkumais. Ji pažabodama gyvybingumą veikia visuomenę ir daro įtaką ekonomikai, kuri netenka gebėjimų ir patirties, kuriems atstatyti prireiks ne vienerių metų.

Būtent čia žmogiškosios ir socialinės krizės sąnaudos smogia smarkiausiai. Nedarbas – ne tik vietos ir nacionaliniu, bet ir Europos lygmenimis egzistuojantis reiškinys. Europos rinkoje, kur vis daugiau ir daugiau žmonių naudojasi savo teise į laisvą judėjimą, užimtumas nuo seno buvo ir šalių, ir Europos politikams nerimą keliantis dalykas. Būtent todėl labai svarbu rasti atsakymus žvelgiant iš Europos perspektyvos.

Nedarbas – didžiausias Komisijos rūpestis. Komisija nenuilstamai dirba siekdama užtikrinti, kad kiekvienas Europoje politinę atsakomybę prisiimantis asmuo šį raginimą išgirstų, ir atiduoda visas savo jėgas, kad ši krizė pasibaigtų.

Žinau, kad nėra reikalo man šiame Europos Parlamente esantiems žmonėms aiškinti nedarbo reikšmės ir rimtumo. Kasdien po vieną jūsų rinkėją netenka darbo, o dar trys baiminasi, kad juos ištiks toks pats likimas.

Kovo mėn. Europos Vadovų Taryba patvirtino Komisijos ir Europos Vadovų Tarybai pirmininkaujančios Čekijos iniciatyvą surengti aukščiausiojo lygio susitikimą, skirtą „užimtumo“ aspektui dabartinės ekonomikos ir finansų krizės sąlygomis. Šis klausimas mums nedavė ramybės nuo pat krizės pradžios ir nulėmė tai, kad praėjusių metų gruodžio mėn. pateikėme pasiūlymą dėl Europos ekonomikos atkūrimo plano. Jo įgyvendinimas šalių ir Europos lygmenimis jau vaidina pagrindinį vaidmenį išsaugant esamas bei kuriant naujas darbo vietas.

Tačiau dabar turime skubiai įvertinti jos daromą poveikį užimtumui. Turime išmokti būtinas pamokas, kad per ateinančius mėnesius galėtume pakoreguoti savo veiksmus. Vis dar manau, kad užimtumo klausimu būtų buvę galima pateisinti visos Europos aukščiausiojo lygio susitikimą; tokį aukščiausiojo lygio susitikimą, į kurį būtų susirinkę 27 valstybių ar vyriausybių vadovai.

Didžiam mano apgailėstavimui, kovo mėn. Europos Vadovų Taryba apsisusto prie santūresnės [susitikimo] formos. Vis dėlto, tai ne priežastis Komisijai nuleisti savo ambicijų dėl šio aukščiausiojo lygio susitikimo užimtumo klausimais ir dėl Europos Vadovų Tarybai pirmininkausiančių Švedijos bei Ispanijos laikotarpio stebėsenos kartelę.

Europos matmuo gyvybiškai svarbus dėl dviejų priežasčių. Pirma, turime pasiųsti piliečiams aiškų ženklą ir pranešti jiems, kad Europos Sąjunga aiškiai suvokia tikrąją krizės pobūdį ir kad ji nėra tik ekonomikos specialistų ir bankininkų problema; kad pavojus gresia visos Europos piliečių, darbuotojų ir jų šeimų gerovei.

Mūsų atsakas į krizę neturėtų apsiriboti tik nepaveikiomis techninėmis priemonėmis, skirtomis reglamentavimo problemoms išspręsti. Jo esmė turėtų kilti iš pačių svarbiausių mūsų vertybių: iš socialinio teisingumo ir solidarumo. Taip turėtų būti suvokiamas mūsų atsakas – kaip atsakas, kylantis iš svarbos, kurią suteikiame tam tikroms esminėms vertybėms.

Manau, kiekviena krizė kartu suteikia ir galimybę ją pasinaudoti; galimybę atnaujinti mūsų socialinės rinkos ekonomikos Europos modelį ir ekologinę ekonomiką; ji siūlo galimybę parodyti stiprų Europos troškimą prisidėti prie savo piliečių gerovės.

Antra, Europa iš tiesų gali daryti permainas ir įnešti savo indėlį. Nors dauguma galių sutelkta nacionaliniame lygmenyje, Europa, žinoma, gali ištis daug. Šiuo atžvilgiu būkime visiškai sąžiningi. Galime sukurti maksimaliai veiksmingas priemones, kuriomis galėtume patys disponuoti. Europos socialinis fondas gali padėti nemažam skaičiui žmonių; juo pasinaudojus kasmet 9 mln. europiečių suteikiama mokymosi galimybių.

Taip pat galime veikti kaip idėjų priėmimo centras, kaip laboratorija. Šalių vyriausybės, vietos valdžios institucijos, socialiniai partneriai ir visos suinteresuotosios šalys Europoje – visi stengiasi rasti sprendimus nedarbo pasekmėms išspręsti. Jiems reikia idėjų ir projektų. Europos Sąjunga tebėra ideali terpė idėjoms rinkti, atrinkti tas, kurios labiausiai pasiteisintų ir, ypač, padėti jas įgyvendinti.

Šiame procese dirbome su Europos Vadovų Tarybai pirmininkaujančia Čekija, su pirmininkausiančiomis Švedija bei Ispanija ir su socialiniais partneriais.

Gerb. pirmininke, kaip žinote, aukščiausiojo lygio susitikimui buvo ruošiasi organizuojant intensyvių konsultacijų procesą ir tris pasiruošimui pasikeisti patyrimu skirtus seminarus. Šio Parlamento indėlis į šį procesą buvo labai vertingas. Norėčiau ypatingai padėkoti už asmeninį Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto narių ir ypač jo pirmininko J. Anderssono indėlį.

Madride, Stokholme ir Prahoje surengti seminarai pasirodė esąs puikus idėjų, kas labiausiai pasiteisintų, rinkimo etapo centras. Palankiai vertinu aktyvų socialinių partnerių įsitraukimą bei iš kitų suinteresuotųjų šalių sulauktą indėlį. Aktyvų vaidmenį vaidino Europos Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas iš savo nacionalinių partnerių rinkdamas idėjas, dėl kurių diskusijos pagerės. Tiesą sakant, su Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto atstovais susitiksiu Prahoje.

Norėčiau atkreipti dėmesį į keturis pagrindinius per šiuos renginius kilusius klausimus.

Pirma, svarbiausias prioritetas – pasistengti, kad žmonės toliau dirbtų, daryti viską, kas įmanoma, siekiant išvengti naujo nedarbo lygio pakilimo. Tiems, kurie neteko darbo, turėtų būti padedama susirasti kitą. Ši pagalba turi būti siūloma nedelsiant: nėra gerai laukti, kol žmonės kelis mėnesius bus be darbo, per kuriuos jų igūdžiai sumenksta, o pasitikėjimas pasiekia žemiausią ribą. Ilgalaikis nedarbas – tragedija nuo krizės nukentėjusiems žmonėms; jis iš tiesų kenkia mūsų socialiniam stabilumui ir ilgalaikiam konkurencumui.

Antra, smarkiausiai nuo krizės nukenčia labiausiai pažeidžiami žmonės – mažiau kvalifikuoti, nauji į darbo rinką patekę ar neįgalūs asmenys, kuriems ir geriausiais laikais susirasti darbą nelengva. Atėjo laikas imtis aktyvios įtraukties, padidinti pastangas ir suteikti šioms grupėms ypatingą paramą. Tai – labai aiškus šiandienos darbotvarkėje numatyto J. Lambert pranešimo atgarsis.

Trečia, taip pat turime stengtis padidinti jaunimui skirtas galimybes. Žinau, kad tai – ypatingas šio Parlamento rūpestis. Turime imtis veiksmų ir stengtis nugalėti pavojų, kad daug jaunų žmonių baigs mokslus ir iš karto taps bedarbiais. Jaunimui reikia mūsų aktyvios paramos, kad galėtų rasti vietą kur atlikti gamybinę praktiką ar tęsti mokslus, o ateityje susirasti darbo vietą ir ją išlaikyti.

Pagaliau, gebėjimų tobulinimas ir darbo rinkos poreikių atitikimas. Per ekonomikos nuosmukį vis svarbiau tampa tai, kad žmonės įgytų tokių gebėjimų, kurie padidins jų galimybes įsidarbinti ne tik per krizę, bet ir po jos. Turime paruošti žmones ateities darbams: aplinkosaugos srityje ir kituose augimo, pvz., sveikatos apsaugos ir socialinės rūpybos sektoriuose kuriamoms darbo vietoms.

Šios diskusijos taip pat suteikia progą sujunti į visumą šio Parlamento atnaujintos socialinės darbotvarkės nagrinėjimo rezultatus. Manau, į J. A. Silvos Penedos pranešimą įtraukti klausimai yra svarbi šio Komisijos palikimo dalis: požiūrio į prieinamumą, solidarumo ir galimybės užtikrinti, kad mūsų politika dera ir su mūsų pagrindinėmis ilgalaikėmis vertybėmis, ir su šiandieninės visuomenės realybe. Noriu pasveikinti J. A. Silvą Penedą su puikiai atliktu darbu. Manau, kad mūsų bendradarbiavimas, būtent su mano kolega Komisijos nariu Vladimíru Špidla, buvo labai svarbus.

Šia darbotvarke, šia socialinės įtraukties ir visuomeninių naujovių darbotvarke siekiama suteikti europiečiams teisių ir priemonių susidoroti su sparčiai kintančia realybe, kurią formuoja globalizacija, technologijų plėtra ir senėjanti visuomenė, bei padėti tiems, kurie kovodami su tokiais pokyčiais patiria sunkumų.

Negalime atskirti mūsų ekonomikos darbotvarkės nuo socialinės darbotvarkės: ant socialinio žlugimo pamatų ekonomikos atkūrimas neįmanomas, kaip ir ekonominėje dykynėje negali vystytis jokia socialinė pažanga.

Esu dėkingas Parlamentui, kad nuodugniai išnagrinėjo šiuos pasiūlymus, kuriuos Komisijos narys V. Špidla detaliau pakomentuos vėliau per šias diskusijas. Leiskite sutelkti visą dėmesį į vieną klausimą, kuriam jaučiu ypatingus tėviškus jausmus. Tai – Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas. Norėčiau padėkoti Parlamentui, kad taip skubiai išnagrinėjo Komisijos pasiūlymus dėl šio fondo perorganizavimo. Naujosios taisyklės padės geriau įsisavinti finansinę pagalbą, skirtą darbuotojų, kurie dėl dabartinės recesijos praranda savo darbo vietas, perkėlimui į kitas darbo vietas ar jų perkvalifikavimui, daugiau įmonių atitikti reikalavimus, o Bendrijos biudžetas prisiims didesnę išlaidų dalį. Jūsų šios savaitės balsavimas – puikios naujienos prieš Prahoje vykstantį aukščiausiojo lygio susitikimą užimtumo klausimais.

Šią savaitę vyksiantis aukščiausiojo lygio susitikimas užimtumo klausimais suteikia galimybę išlaikyti užimtumą tarp Europos darbotvarkės prioritetų. Taip ir turi būti. Noriu, kad šis aukščiausiojo lygio susitikimas duotų konkrečių ir apčiuopiamų rezultatų. Tikiuosi, taip ir bus. Be to tikiuosi, kad užuot tapęs vienkartinio įvykiu, jis virs kitu labai svarbiu nuolatinio proceso, prasidėjusio dar gerokai prieš krizę – bendradarbiavimo tarp Komisijos, valstybių narių ir socialinių partnerių proceso, – kuris tęsis ir per krizę, ir po jos, etapu.

Kaip Komisijos Pirmininkas birželio mėn. perduosiu šią darbotvarkę Europos Vadovų Tarybai, kad su ja susipažintų visi 27 valstybių ar vyriausybių vadovai. Ji to nusipelno. Europa – ne tik ekonominis ir politinis projektas, ji visada buvo ir bus ir socialinis projektas.

Gabriele Stauner, pranešėja. – (DE) Gerb. Pirmininkai, gerb. Parlamento nariai, tiek daug pastangų, tokie maži rezultatai! Taip būtų galima apibendrinti darbą, įdėtą stengiantis pritaikyti Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondą (EGF) prie ekonomikos ir finansų krizės poreikių.

Rezultatai maži todėl, kad atsižvelgiant į darbuotojų skaičių ir krizės mastą, bendra šiai priemonei skirtų lėšų suma – būtent 500 mln. EUR – atrodo menka. Vis dėlto, ši išvada apskritai nėra teisinga. Visiems gerai matomi EGF pasiekimai po restruktūrizavimo, kartu su kitomis ES lygmeniu turimomis solidarumo ir paramos priemonėmis.

EGF čia – tik kūdikis. Jis buvo įkurtas 2006 m. ir turėjo tapti aiškiu ženklu, kad globalizacijos padariniai darbuotojams nėra tik teigiami, o masiniai atleidimai iš darbo, ypač vykdant bendrovių perkėlimus, darbuotojams taip pat gali turėti ir neigiamų pasekmių. Todėl netgi kuklesnio biudžeto specialistai paliko nuošalyje savo nuogastavimus, o mes atvėrėme kitą finansavimo šaltinį.

Dabar finansų ir ekonomikos krizė visiškai užgožė globalizacijos padarinius, o EGF finansavimo kriterijų patikslinimas – apgalvotas mūsų atsakas. Tuo pat metu viena mūsų per svarstymus dėl peržiūrėjimo kilusi problema buvo ta, kad dėl EGF naujumo Komisija neturėjo sukaupusi didžiulės patirties, o mums tebėra sunku vadovaujantis dabartinėmis taisyklėmis spręsti apie veiksmingumą.

Taip pat norėčiau pažymėti, kad ateityje nederėtų žiūrėti pro pirštus į tai, kad veikia ir EGF, ir Europos socialinis fondas.

Užimtumo komiteto narių dauguma pasisakė už laikiną reglamento, kuris turėtų būti iš dalies pakeistas ir jo nuostatos turėtų būti taikomos visoms iki 2011 m. gruodžio 31 d. užpildytoms paraiškoms, galiojimą. Kalbant apie turinį, nuostatos bus taikomos tiems darbuotojams, kurie neteko darbo dėl tiesioginių pasaulinės finansų ir ekonomikos krizės pasekmių. Tai reiškia, kad nuo 2012 m. turėsime dar kartą apsvarstyti nepertraukiamą Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo galiojimą.

Kalbant apie turinį, jei ribinis tam tikrame regione atleistų iš darbo darbuotojų skaičius sumažinamas nuo 1 000 iki 500, ir kartu paramos mokėjimo laikotarpis pratęsiamas nuo 12 iki 24 mėn., jame neabejotinai atsiskleidžia sąlygų palengvinimas. Taip palengvinamas paraiškų teikimo procesas, o mūsų darbuotojams, kol jie susiras naują darbą, užtikrinama tvari pagalba.

ES finansavimo ir bendro finansavimo iš šalių biudžetų dalių santykis buvo labai prieštaringas klausimas. Radome kompromisą. Jis iš esmės išlieka lygus 50 proc. – taigi, 50:50, – ir tik ypatingais atvejais finansavimo iš Europos fondų dalis gali būti padidinta iki 65 proc. Labai dėl to džiaugiuosi. Todėl komitete nustojome toliau tikėti iš didelio noro, nes savo darbuotojams skirtas lėšas gaunančios valstybės narės jau turėtų žinoti

apie joms tenkančią atsakomybę. Geriausiai to galima pasiekti tada, jei jos pačios turi įnešti nemažą finansinį indėlį.

Esu labai patenkinta dėl to, kad per mūsų derybas su Taryba ir Komisija sugebėjome pasiekti pagrindą susitarimui – 20 proc. tiesioginių išlaidų. Būtent tai prieš kelias dienas komitete nutarėme dėl Europos socialinio fondo. Dar yra pakankamai erdvės būsimiems pakeitimams ir tobulinimams. Norėčiau padėkoti jums už konstruktyvų bendradarbiavimą, vykusį kiekviename etape tiek komitete, tiek su Taryba bei Komisija, ir paprašyti palaikyti pakeitimą.

José Albino Silva Peneda, *pranešėjas*. – (PT) Gerb. pirmininke, gerb. Parlamento nariai, per pastaruosius keletą mėnesių, kol rengiau pranešimą dėl atnaujintos socialinės darbotvarkės, Europą ir visą pasaulį veikiančios finansų ir socialinės krizės padariniai didėjo. Kiekvieną dieną matome vis daugiau atleidimo iš darbo, įmonių uždarymo atvejų, daugiau pasibaisėtinoje padėtyje atsidūrusių šeimų.

Tai – kur kas daugiau, nei ekonomikos ir finansų krizė; manau, išgyvename pasitikėjimo krizę. Remiantis naujausiais Eurostato duomenimis, 2009 m. vasario mėn. Europos Sąjungoje buvo daugiau nei 19 mln. bedarbių vyrų ir moterų. Atsižvelgiant į šią įvykių seką, jei nieko nebus imtasi, nedarbo didėjimas neabejotinai sukels didesnę skurdą, didesnę socialinę atskirtį, didesnę nesaugumą, didesnę nusikalstamumą ir ypač didesnę nepasitikėjimą.

Mes manome, kad nedarbas – labiausiai matoma šios krizės pusė – reiškia ne tik tai, kad praradę darbą žmonės ir jų šeimos netenka pajamų: nedarbas jus prislegia, todėl galite imti nebepasitikėti savimi ir aplinkiniais. Dar prieš mūsų šiandien patiriamą krizę Europos Sąjungos valstybės narės jau susidurdavo su socialinėmis problemomis, kurios kildavo dėl menko ekonomikos augimo, sudėtingos demografinės padėties ir dėl sunkumų, kylančių todėl, kad gyvename vis labiau globalizuotos pasaulio ekonomikos sąlygomis.

Šiame pranešime pabandžiau kiek įmanoma aiškiau ir pragmatiškiau pavaizduoti šiuos nerimą keliančius dalykus. Žinau, kad socialinė darbotvarkė – labai plati sąvoka, todėl stengiausi sukurti suderintą pranešimą ir aiškiai bei glaustai pristatyti tikruosius prioritetus.

Pirma, Europos Sąjungos institucijos gali vaidinti svarbų vaidmenį dar kartą patvirtindamos valstybių narių socialinių modelių ir infrastruktūros svarbą ir taip padėti pasiekti sutarimą dėl visiems prieinamų galimybių naudotis šiais modeliais ir infrastruktūra, aukštos jų kokybės ir ypač dėl jų tvarumo reikšmingumo.

Antra, turime sutelkti visas turimas priemones ir užtikrinti, kad daugiau žmonių būtų geriau integruojami į darbo rinką.

Trečiasis prioritetas kyla iš išvados, kad siekiant užtikrinti visišką piliečių judumą Europos Sąjungoje dar daug ką galima padaryti.

Manau, ketvirtasis prioritetas yra tas, kad palaikydama išorės ryšius su kylančios ekonomikos šalimis, pvz., Brazilija, Rusija, Indija ir Kinija Europos Sąjunga turėtų vaidinti aktyvesnį vaidmenį skatindama laikytis socialinių ir aplinkos apsaugos standartų. Tai ypač svarbu kai kalbame apie prekybos susitarimus.

Penktasis prioritetas, kurį Komisija pabandė įgyvendinti ir dėl kurio šiandien numatytas balsavimas dėl pranešimo dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo, susijęs su siekiais Europos struktūrinius fondus padaryti lankstesnius.

Siekiant užtikrinti, kad Europos piliečiai galėtų suprasti dabartiniame kontekste kylančius pokyčius ir susidoroti su jais, reikėtų sustiprinti socialinį dialogą, kad dėl socialinės adaptacijos ir ekonomikos pertvarkos priimami sprendimai taptų skaidresni. Esu linkęs teigti, kad norint pasiekti socialinio dialogo santykių srities bendradarbiavimo laikotarpį reikia pereiti suirutės etapą. Turėtų būti stiprinamas ir atvirojo koordinavimo metodas, nes jis – esminė Europos Sąjungos teisėkūrą papildanti priemonė. Socialinė politika negali būti pavienių veiksmų ir minčių rinkinys; turime užtikrinti geresnę ekonomikos, darbo, socialinių ir aplinkos apsaugos sričių iniciatyvų sąsają.

Labai svarbu, kad siekiant tvaraus ne tik ekonomikos, bet ir socialinės struktūros atkūrimo socialinė politika būtų vykdoma neatsiejamai nuo ekonomikos politikos. Yra dar vienas dalykas, apie kurį norėčiau labai aiškiai pasakyti: negalima naudotis mūsų patiriama krize kaip dingstimi socialinėms išlaidoms apkarpyti. Reikia pasakyti, kad jei dabar netinamas laikas mažinti socialines išlaidas, vadinasi, pats laikas ryžtingai paspartinti būtinų struktūrinių reformų įgyvendinimą. Todėl norėčiau pasveikinti Komisiją ir jos Pirmininką J. M. Barrosą, kurio dėka esant tokioms sudėtingoms aplinkybėms krizės problemos Europoje sprendžiamos koordinuotai...

(Pirmininkas nutraukė kalbantįjį)

Jean Lambert, *pranešėja*. – Gerb. pirmininke, per keletą minučių vėliau šią popietę pasakysiu savo nuomonę apie keletą mūsų svarstomų klausimų. Tačiau mano parengtas pranešimas ypatingai susijęs su iš darbo rinkos išstumtų žmonių aktyvios įtraukties klausimu.

Visų pirma noriu padėkoti visiems kolegoms, kurie įsitraukė į pranešimo rengimą, ir daugybei taip pat prisidėjusių pilietinių visuomenės organizacijų.

Šią popietę girdėjome apie recesijos laikotarpį, dėl kurio, jei nebūsime itin atidūs, didėja atskirties pavojus. Tai žmonėms, dabar netenkantiems savo darbo vietų ir galbūt netolimoje ateityje negrišiantiems į darbo rinką, tiems, kurie jau susiduria su sunkumais, nes neturi galimybių patekti į darbo rinką, ir, žinoma, tiems, kurie netgi nėra darbo rinkos dalis, gresiantis pavojus. Kyla pavojus, kad jie bus pamiršti, o tą mes turime labai gerai suvokti.

Turime pažvelgti į kai kurias struktūrines kliūtis, kurias mes, kaip visuomenė, statome aktyvios įtraukties atžvilgiu. Vienas dalykų, dėl kurių sutarėme komitete, buvo tai, kad aktyvi įtrauktis neturėtų pakeisti socialinės įtraukties, to platesnio užmojo jausmo, kad visuomenėje vaidini tam tikrą vaidmenį. Kalbant apie tinkamą pajamų rėmimą, dėl jų rekomendacijų šiuo klausimu su Taryba ir Komisija iš esmės pasiekėme neabejotiną sutarimą. Šiame pranešime vartojama tinkamo pajamų rėmimo formuluotė.

Taip pat kalbame apie minimalias pajamas tose srityse, kur, mūsų manymu, tai turi prasmę. Tiems žmonėms reikia tų pajamų, kad galėtų oriai gyventi, kad jiems būtų suteiktas pasirinkimas ir galimybė aktyviai dalyvauti visuomenės gyvenime. Tai labai svarbu kalbant apie labiau pažeidžiamiems asmenims, globėjams, tiems, kuriems reikia paramos jų savarankiškam gyvenimui, skirtą paramą. Be to, tai labai svarbu kalbant apie pensijos lygį.

Pranešime taip pat teigiama, kad labai svarbu, jog valstybės narės apsvarstytų minimalųjį darbo užmokestį. Europos Sąjungoje turime vis didėjančią skurstančių dirbančiųjų problemą.

Pranešime taip pat kalbėjome apie socialinės apsaugos sistemų sunkumus ir jų reagavimo trūkumą, ypač kai stengiamasi išlaikyti žmonių sąlytį su darbu, o jie gali dirbti atsitiktinio, laikino pobūdžio darbą arba darbą pagal terminuotas darbo sutartis. Socialinės apsaugos sistemos ne visada itin gerai į tai reaguoja.

Kartu pagrįstai perspėjome dėl aktyvinimo priemonių, ypač dėl tokių, kurios kartais nustato netiesioginį poveikį galinčias turėti baudas, pvz., paveiktų žmonių šeimoms arba tokiu atveju, kai žmonės baigia kelias mokymo programas, skirtas dirbti paprasčiausiai neegzistuojančiam darbui.

Taip pat sutariame dėl klausimų apie įtraukimą darbo rinką. Būtent todėl išskyrėme tokius klausimus, kaip kova su diskriminavimu, tinkamai taikomi teisės aktai ir su mokymu bei švietimu susiję bei padedantys skatinti žmones užuot anksti metus mokyklą, ją baigti aspektai. Išskyrėme ir labiau individualizuotą požiūrį, kuris padeda atsižvelgti į asmens poreikius.

Taip pat priėjome sutarimą dėl galimybių gauti kokybiškas paslaugas klausimo, nes jos itin svarbios pažeidžiamiems su sunkumais susiduriantiems asmenims. Pabrėžėme ypatingą vaidmenį, kurį čia – iš tikro, ir kalbant apie didesnės visuotinės svarbos paslaugų sistemos poreikį – turėtų vaidinti vietos valdžios institucijos, kad galėtume užtikrinti, jog žmonės gauna jiems reikiamas paslaugas.

Tačiau, mano manymu, čia taip pat svarbu atsižvelgti į žmonių nuomones: kad žvelgdami į diegiamas priemones ir svarstydami, ar jos iš tiesų atitiks ilgalaikių bedarbių, vyresnio amžiaus žmonių ar jaunuolių, besistengiančių gauti prieigą prie darbo rinkos, ar pan., poreikius galėtume užtikrinti, jog išstumti asmenys galėtų būti įtraukti. Šis pasinaudojant atviruoju koordinavimo metodu suformuotas žmonių nuomonės įtraukimo klausimas labai svarbus ir neturėtų būti pamirštas.

Anne Ferreira, *Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto nuomonės referentė*. – (FR) Gerb. pirmininke, gerb. Parlamento nariai, būdama Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto nuomonės referente norėčiau padėkoti J. A. Silvai Penedai už tai, kad savo pranešime smulkiai išdėstė, jog Komisija nesiūlė konkrečių priemonių, kuriomis remiantis būtų galima atsverti ekologinės ir klimato krizės sukeltas socialines pasekmes ir pasekmes sveikatai. Taip pat norėčiau padėkoti jam už tai, kad užsiminė apie socialinę ekonomiką, nors apgailestauju, kad jos vaidmuo sanglaudos politikos, kokybės kūrimo ir neperkeliamo užimtumo srityse nebuvo pabrėžtas.

Jei apibrėžiant kai kuriuos tikslus nebūtų akivaizdžiai stokota ambicijų, Europos rinkimų išvakarėse šis pranešimas būtų vertintinas palankiau. Ar galime tenkintis darbo rinkos lankstumo ir užimtumo garantijų pusiausvyra ir būtiniaisiais darbo teisės standartais? Ne, negalime. Turėtume nerimauti, kad dešinieji lygiai

taip pat, kaip prieš penkerius metus atmetė direktyvą dėl visuotinės svarbos paslaugų, rytoj gali atmesti ir šiuos būtiniausius standartus.

Ar rytoj pagaliau patvirtinsime minimalų darbo užmokestį? Metų metus Europos piliečiai reikalavo stiprios socialinės Europos. Kitas Parlamentas turėtų sugebėti praktiškai įgyvendinti įvairius šiame pranešime siūlomus socialinius pasiekimus. Tikiuosi, tai padės birželio 7 d. visus mobilizuoti.

Monica Giuntini, *Regioninės plėtros komiteto nuomonės referentė*. – (IT) Gerb. pirmininke, gerb. Parlamento nariai, būdama nuomonės referente labai norėčiau kai ką pasakyti apie EGF, apie Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondą, ir teigiamai įvertinti Komisijos pasiūlymą dėl per pirmąjį svarstymą su Parlamentu pasiekto susitarimo.

Mane ypatingai drąsina šie dalykai: pirma, tai, kad laikinai pratęsėme galimybę naudotis EGF ir siekiant reaguoti į pasaulio finansų ir ekonomikos krizę bei paremti darbo netekusius darbuotojus pavertėme jį Europos atsigavimo plano priemone. Antra, siekiant gauti fondo paramą nuo 1 000 iki 500 sumažinome minimalų būtiną atleistų darbuotojų skaičių. Trečia, šiame etape iki 65 proc. padidinome ypatingiems atvejams skirtą bendro ES finansavimo lygį.

Galiausiai tikiuosi, kad, kaip teigiama Regioninės plėtros komiteto nuomonėje, Komisija iki 2011 m. pabaigos pateiks laikinųjų priemonių poveikio įvertinimą ir prirėkęs suteiks Parlamentui galimybę persvarstyti teisės aktus.

Cornelis Visser, *Kultūros ir švietimo komiteto nuomonės referentas*. – (NL) Gerb. pirmininke, atnaujintos socialinės darbotvarkės svarba neabejotina, ypač atsižvelgiant į dabartinę ekonomikos krizę. Rengdamas šį pranešimą pranešėjas J. A. Silva Peneda įdėjo ištis daug pastangų. Rengdami šią nuomonę mes, Kultūros ir švietimo komiteto nariai, prie jo prisidėjome. Dėmesio centre atsидūrė keturi klausimai, būtent švietimas ir verslas bei jų tarpusavio ryšys, mokymasis visą gyvenimą, daugiakalbystės svarba ir sportas.

Visų pirma norėčiau aptarti švietimo ir verslo tarpusavio ryšį. Būtinai glaudesnis įmonių, mokymo įstaigų, profsąjungų ir savanoriškos veiklos sektoriaus dialogas, kurio tikslas – nustatyti naujus ekonomikai reikalingus gebėjimus. Vystant šiuos gebėjimus čia tam tikrą vaidmenį vaidina ir suaugusiųjų mokymas.

Mokymo turinys turi atitikti profesinius ir praktinius reikalavimus. Taip pat reikia skatinti bendradarbiauti universitetus ir verslo įmones. Reikėtų suderinti mokymo programas ir įmonių veiklą; verslo bendruomenė turėtų turėti galimybę papildyti studijų programas, siūlyti stažuotes, ir rengti studentams skirtas atvirų durų dienas.

Mokymasis visą gyvenimą taip pat labai svarbus. Labai svarbu išlaikyti pusiausvyrą tarp šeimos, darbo ir mokymosi. Čia svarbų vaidmenį vaidina ir valstybinės bei privačios vaikų priežiūros tarnybos, kurios turi būti išplėtos taip, kad tėvai galėtų mokytis visą gyvenimą.

Sportas – dar viena priemonė, apie tai norėčiau užsiminti žvelgiant iš Kultūros ir švietimo komiteto perspektyvos, nes jis irgi ragina sportuoti. Sportas skatina ugdyti tokias vertybes, kaip sąžiningumas, solidarumas, pagarba taisyklėms ir komandos dvasia. Be to, jis svarbus sveikatai. Labai svarbu, kad šių klausimų atžvilgiu valstybės narės būtų skatinamos.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou, *Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto nuomonės referentė*. – (EL) Gerb. pirmininke, parengiau Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto nuomonę apie J. Lambert pranešimą dėl iš darbo rinkos išstumtų asmenų aktyvios įtraukties. Norėčiau pasveikinti J. Lambert dėl jos pasiryžimo kiek įmanoma labiau į pranešimą įtraukti Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto nuomonę.

Lyčių lygybė ir pagarba nediskriminavimo principui apskritai yra pagrindinės išankstinės aktyvios įtraukties į darbo rinką ir ją lydėti turinčios socialinės integracijos sąlygos. Visų pirma manau, kad labai svarbu tai, jog dėmesys skiriamas visų amžių šeimos narių paramai, ryšiais tarp kartų pagrįstam solidarumui ir pagalbai, kuri turi būti suteikiama pažeidžiamoms gyventojų grupėms sunkiu metu, kurį šeimoms gali tekti išgyventi, kad taip ta pagalba visą laiką galėtų būti naudinga visuomenei ir kad sudėtingos aplinkybės žmonių gyvenimuose nepaliktų savo ženklo. Todėl perėjimas nuo vienos padėties prie kitos labai svarbus ir turi būti palaikomas naudojantis valstybės, socialinių agentūrų, socialinių partnerių ir savanoriškos veiklos sektoriaus teikiamomis priemonėmis, kad visuomenė pajustų visų jos narių solidarumą ir savitarpio atsakomybę.

Tikiuosi, J. Lambert pranešimas taps varomąja pasiūlymo dėl rezoliucijos jėga, kaip pataisė mano frakcija, ir kad į jį bus įtrauktas ne tik pajamų rėmimas, bet ir bendra orias gyvenimo sąlygas užtikrinanti parama, apimanti pagrindinius ir smulkiuosius darbo rinkos dalyvius bei joje nedalyvaujančius asmenis.

Othmar Karas, *PPE-DE frakcijos vardu.* – (DE) Gerb. pirmininke, gerb. Komisijos Pirmininke, gerb. Tarybos Pirmininke, gerb. Parlamento nariai, dabar svarstome tris pranešimus. Du pranešimus parengė Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) ir Europos demokratų frakcijai priklausantys pranešėjai, vieną – Žaliųjų frakcijai / Europos laisvajam aljansui priklausantis pranešėjas. Sakau tai todėl, kad tampa akivaizdu, jog Socialistų frakcijai Europos Parlamente nepriklauso socialinių ir politinių temų monopolis, tačiau šios temos aktualios mums visiems.

Būdamas PPE-DE frakcijos pirmininko pavaduotoju ypatingai norėčiau padėkoti J. A. Silvai Penedai ir G. Stauner už jų darbą, nes jie – patikimi Europos socialinės rinkos ekonomikos socialinio ir gyvenimo modelio atstovai ir svarbūs glaudesnio socialinio dialogo mūsų frakcijoje šalininkai. Šie pranešimai turėtų užtikrinti, kad Europos Sąjungos politika gali veiksmingai reaguoti į ekonomikos ir socialinius iššūkius. Jais siekiama suteikti žmonėms daugiau galimybių, pagerinti prieigą prie aukštos kokybės paslaugų ir parodyti solidarumą tiems, kuriems pokyčiai sukėlė neigiamų pasekmių.

Viskas, ko norime iš Bendrijos, turėtų patikti ir daugumai namuose likusių gyventojų, nes neturime įgaliojimų daryti visko, ko žmonės iš mūsų tikisi. Deja, socialinės politikos srityje dar negalime visko padaryti. Tačiau Lisabonos sutartis – didžiulis žingsnis į priekį. Sutartyje bus įtvirtintos pagrindinės socialinės teisės, visiškas užimtumas taps tikslu, o tvari socialinės rinkos ekonomika – Europos socialiniu ir ekonomikos modeliu.

Tačiau turime ne tik per mažai įgaliojimų, bet ir pinigų. Todėl primygtinai raginu Komisiją iki šių metų pabaigos pateikti pasiūlymą dėl finansiniams sandoriams taikytinų mokesčių ir pasiūlyti konkrečią Europos iniciatyvą, padėsiančią pasiekti du tikslus. Pirmasis – siekiant konkretaus tikslo, būtent kurti tvarias darbo vietas, pasinaudoti įplaukomis, nes bet kas, kuriantis darbo vietas, sukuria socialinį saugumą ir stabilumą. Antrasis – per pavasarį vyksiantį aukščiausiojo lygio G20 susitikimą pateikti aiškų Europos projektą.

Dabar darbuotojai, kurie buvo atleisti dėl pasaulinės finansų ir ekonomikos krizės, irgi gali gauti paramą, o mes bendrą finansavimą padidinome iki 65 proc.

Nors dar yra kur tobulėti, kaip ateitis atrodytų be mūsų Europos socialinės gerovės modelio? Turime jį sustiprinti – kaip ragina J. A. Silva Peneda – nustatydami minimalius darbuotojų teisių standartus ir taip sustiprindami pagrindinius darbo srities teisės aktus, kovodami su diskriminacija, stiprindami socialinę sanglaudą, atnaujindami socialinio draudimo sistemas, kovodami su skurdu, skatindami perėjimą prie savisamdos ir stiprindami struktūrinių fondų veiklą. Žengiamo žingsnį į priekį, tačiau turime dar daug ką padaryti.

Jan Andersson, *PSE frakcijos vardu.* – (SV) Gerb. pirmininke, gerb. Komisijos nary, gerb. Tarybos Pirmininke, sutelksiu dėmesį į tai, kas turėjo būti aukščiausiojo lygio susitikimas, tačiau juo netapo.

Jean-Claude Juncker vakar pasakė, kad dabar nuo finansų ir ekonomikos krizės pereiname prie socialinės krizės. Taip pat neišvengiamai artėjame prie užimtumo krizės. Per ateinančius kelerius metus nedarbo lygis padidės, ir, galimas daiktas, po metų ES bus 26 mln. bedarbių gyventojų, ar panašiai.

Esant tokiai padėčiai ir *tokioms* aplinkybėms Taryba ir centro bei dešiniųjų vyriausybės nusprendė aukščiausiojo lygio susitikimą užimtumo klausimais sumenkinti iki vadinamojo trejeto susitikimo. Keletas lyderių šiame susitikime nedalyvaus. Tai leidžia suprasti, kad Taryba ir vyriausybės užimtumo klausimui neteikia pirmenybės. Pritariu Komisijos Pirmininko J. M. Barroso nuomonei. Komisija norėjo, kad aukščiausiojo lygio susitikimas įvyktų. Ar tai – neišvengiamas vystymasis? Ne, taip nėra. Reikia imtis veiksmų, reikia veikti koordinuotai, ir kai ką reikia daryti tuojau pat. Tai – aplinkos atžvilgiu saugių investicijų, kurios yra ilgalaikės, tačiau kartu sukuria trumpalaikių darbo vietų, klausimas. Tai – energijos vartojimo efektyvumo namuose, dėl kurio jau kuriama darbo vietų ir dėl kurio namai ateityje taps geresni, klausimas. Tai – mokymosi visą gyvenimą, kuris niekada neatitiko tikslų stiprinti Europą ateičiai, klausimas. Jei padarysime tai dabar, žmonės gaus reikalingus mokymus, o Europa ateityje sustiprės, nedarbas – sumažės. Juos gali pakeisti jauni žmonės, kurie mokosi ir, užuot tapę bedarbiais, galės įsitvirtinti darbo rinkoje. Galime investuoti į labiausiai pažeidžiamoms grupėms – pensininkams, studentams ir bedarbiams – skirtą vartojimo pagalbą. Tai sukurs darbo vietų ir paskatins vartojimą.

Kaip buvo konstatuota per Prahoje vykusį seminarą, judumas yra svarbus. Jis svarbus – nepaprastai svarbus – tiek profesine, tiek geografine prasmėmis, tačiau jei neužtikrinsime vienodo požiūrio, vienodų sąlygų ir teisės streikuoti dėl vienodo traktavimo Europos darbo rinkoje, protekcionizmas tik didės. Todėl Komisijai tenka atsakomybė už darbuotojų komandiravimo direktyvos pakeitimą.

Apibendrinant reikia pasakyti, kad kažką galima padaryti dabar, nedarbas gali būti sumažintas, o Europa ateityje sustiprinta. Šie du dalykai neatsiejami, tačiau šiuo metu daroma per mažai.

Ona Juknevičienė, ALDE frakcijos vardu. – (LT) Gerb. Parlamento nariai, gerb. Komisijos nary, iš tikrųjų noriu labai nuoširdžiai visus pasveikinti su vienu dokumentu, kurį iš tiesų galime pavadinti Europos žmonėms skirtu dokumentu. Dažnai europiečiai klausia – ką mes čia, Europos Parlamente, veikiame, ką gero jiems padarome?

Galvoju, kad tai – vienas iš tų dokumentų, kuris skirtas padėti žmonėms, todėl labai sveikinu visus kolegas, G. Stauner, Komisiją ir Tarybą, kad, manau, pasisekė susitarti per pirmąjį svarstymą. Šis dokumentas bus priimtas rytoj, ypatingos skubos tvarka, ne tik todėl, kad jis svarbus žmonėms, bet dar ir todėl, kad jis, šis fondas, dabar skirtas krizei, kad būtų paremti tie žmonės, kurie neteko darbo.

Turiu tik vieną klausimą. Ar iš tikrųjų šis dokumentas parengtas žmogui ir ar parama atiteks žmogui? Jeigu pamenate, gerb. Komisijos nary, mūsų komitete vyko didžiulės diskusijos, kad mes, Liberalų ir demokratų aljansas, palaikysime šią paramą žmogui, jeigu ji tikrai neatiteks biurokratams arba kitokioms struktūroms.

Iš vienerių metų patirties, deja, turiu pasakyti, kad mano šalyje, kaip matau, Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas naudojamas lygiai taip pat, kaip socialinis fondas, t. y. perkvalifikavimui. Jis beveik arba visiškai nenaudojamas kitoms mūsų numatytoms priemonėms. Reikia, kad pinigai atitektų žmogui, kad žmogus būtų paremtas. Negerai, kad administracija, darbo biržos ir mokymo centrai patys pasiima pinigus, apmoko žmones, bet tas žmogus po to neranda darbo.

Štai čia, gerb. Komisijos nary, norėčiau atkreipti Jūsų dėmesį pasižiūrėti, ar šis reglamentas veikia teisingai valstybės narėse. Ar šis reglamentas teisingai perkeltas į nacionalinę teisę? Dažnai įstatymas neleidžia įgyvendinti reglamento.

Pasakysite, kad tai valstybių narių vyriausybių reikalas, aš sakau – ne! Mus išrinko žmonės, mes nesame savo vyriausybių atstovai. Mes čia išrinkti tam, kad gintume Europos piliečių interesus, kad gintume savo žmonių interesus ir kad šie pinigai atitektų žmogui, o ne biurokratams.

Brian Crowley, UEN frakcijos vardu. – Gerb. pirmininke, dėkoju pranešėjams už didžiulį darbą, kurį jie įdėjo rengdami šiuos pranešimus. Kaip sakėme per ankstesnes diskusijas, šie pranešimai pasirodė pačiu laiku: kai žmonės ieško atsakymų ir minčių, kaip judėti į priekį.

Manau, juos daugeliu būdų galima suskirstyti į keturias atskiras, tačiau viena su kita susijusias sritis. Pirmoji – su švietimu ir mokymu, ar tai būtų mokymasis visą gyvenimą, turimų gebėjimų lavinimas, ar naujų žmonių gebėjimų ugdymas, susijusi sritis.

Antra – visa naujovių sritis, apimanti darbo vietų atsiradimo ateityje tendencijas ir užtikrinimą, kad žmonės turės toms darbo vietoms reikalingų gebėjimų ir bus tinkamai apmokyti.

Trečia – visa tvarumo sritis, į kurią patenka dirbantys, apsaugoti ir tam tikra prasme remiami žmonės bei užtikrinimas, kad jie nepraras savo darbo vietų ir norėdami gauti naują darbą neturės per metus ar dvejus pereiti viso perkvalifikavimo ir gebėjimų ugdymo ciklo; esamų darbo vietų išsaugojimas.

Ketvirta – pabandyti numatyti (jei tai įmanoma), kur link turėtume orientuotis ateityje.

Jei kolegos mintinis grįžtų į praėjusio amžiaus dešimtojo dešimtmečio pradžią, kai turėjome Deloro planą ir baltąją knygą dėl socialinio plano ir pan., šios priemonės buvo laikomos novatoriškomis ir naujoviškomis. Jas sudarė daugybė sudėtingų dokumentų ir daugybė sudėtingų sumanymų, kuriems daugybė žmonių, ypač iš pramonės sektoriaus, nepritarė, ir prieš kurias buvo nusiteikę daugybė į profesines sąjungas įsitraukusių žmonių.

Jei nuo 1994 m. įgyta patirtis gali mums ką nors parodyti, tai visų pirma turime užtikrinti, kad mūsų socialinė politika pagrįsta siekiu duoti žmonės rezultatų pagrindu – ne vien klastojant skaičius, o iš tiesų padarant žmonių gyvenimus geresnius.

Antra, ji parodo, kad nepriklausomai nuo to, koks geras jūsų išsimokslinimas bebūtų ar kokių puikių gebėjimų turite, yra žmonių, kuriuos užklups nedarbas, o jiems turi būti užtikrintas apsaugos tinklas ir saugumas, sudarantys sąlygas suteikti jiems tinkamą ir deramą gyvenimo lygį.

Vis dėlto, kaip teisingai paminėjo pats Komisijos Pirmininkas J. M. Barroso, nepaisant daugelyje šalių per pastaruosius metus fiksuoto aukšto dalyvavimo darbo rinkoje lygio, daugybė neįgalių asmenų – iš viso 75 proc. – buvo bedarbiai. Nors jie turėjo galimybių mokytis ir šviestis, buvo psichologinių kliūčių ir stabdžių.

Atsiprašau, kad taip ilgai šnekėjau, tačiau norėčiau labai trumpai apibendrinti pasakydamas seną patarlę: „duokite žmogui žuvį, ir jis bus sotus vieną dieną; išmokykite žmogų žvejoti, ir jis bus sotus visą gyvenimą“.

Jean Lambert, *Vers/ALE frakcijos vardu*. – Gerb. pirmininke, norėčiau pareikšti pastabą dėl tam tikrų užimtumo srities dalykų – iš dalies dėl konteksto, nes vienu metu pavasario aukščiausiojo lygio susitikimas turėjo būti „tvartos plėtos aukščiausiojo lygio susitikimu“ – ir susieti ją su praėjusių metų pabaigoje išleistu Komisijos dokumentu dėl naujų gebėjimų ir naujų darbo vietų. Tame dokumente buvo užsiminta apie tai, kaip perėjimas prie mažai anglies dioksido išskiriančių technologijų ekonomikos darytų didelę įtaką užimtumui. Labai svarbu, kad to nepamirštume ir prisimintume per bendras šiuo metu vykstančias diskusijas.

Labai norėčiau, kad dabar iš šio susirūpinimo dėl užimtumo būtų išplėtotas labai nuoseklus naujoms pramonės šakoms ir naujoms investicijoms skirtas paketas. Dabar to nematome. Šiuo metu žemutiniame aukšte turime puikų saulės energijos technologijų pavyzdį ir stebime, kaip jis vystomas vienoje Vokietijos dalyje; kita vertus, tuo pat metu matome, kaip saulės energijos pramonės sektoriuje Ispanijoje ir vėjo energijos sektoriuje Jungtinėje Karalystėje netenkama darbo vietų. Kol ieškome naujoms technologijoms tinkamų naujų gebėjimų, rizikuojame juos prarasti dėl aiškos investavimo strategijos trūkumo ir dėl jos dalimi esančios aiškos gebėjimų vystymo strategijos neturėjimo.

Todėl, kai kalbame apie daugybę su perkvalifikavimu, gebėjimų tobulinimu ir pan. susijusių klausimų, turėtume atsižvelgti į kartu su TDO, TPSK ir JT parengtą vadinamąją „Tikslią perėjimo programą“ (angl. Just Transition Programme), nes dabar mūsų pageidaujami gebėjimai pradeda keistis. Turime vystyti tų žmonių gebėjimus, kurie dar susiduria su raštingumo, mokėjimo skaičiuoti ir, tiesą sakant, IT problemomis, tačiau taip pat reikia ir vienijančių gebėjimų – pagal Komisijos dokumentą kažko kito. Taip pat turėtume apsvastyti, ką darysime su gebėjimų ugdymo požiūriu našlaičiais tapusiais sektoriais – šiuo metu ypač su rūpybos sektoriumi – ir apmąstyti, kaip galime juose užtikrinti lygybę.

Gabriele Zimmer, *GUE/NGL frakcijos vardu*. – (DE) Gerb. pirmininke, gerb. Parlamento nariai, mano kolegos iš Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto su savo pranešimais palietė skaudamą vietą ir aiškiai parodė, kokie svarbūs bendri valstybių narių ir Europos Sąjungos veiksmai siekiant užtikrinti, kad pasaulinės ekonomikos ir finansų krizės pasekmės nepalies tų, kuriuos ji labiausiai paveikė, būtent ant žemiausio socialinių kopėčių laiptelio atsidūrusių asmenų.

Todėl esu be galo nusivylusi, kad gegužės 7 d. vyksiantis vadinamasis aukščiausiojo lygio susitikimas užimtumo klausimais – iš tiesų ne kas kitas, o farsas, o mums visiems, Europos Sąjungoje prisiimantiems atsakomybę, turėtų būti labai nesmagu, kad šis aukščiausiojo lygio susitikimas vyksta pavadintas tokiu pavadinimu. Mano manymu, tai aiškiai parodo, kad dabartinė politika vis dar neatspindi fakto, jog su ekonomikos ir finansų krize galime kovoti tik tada, jei kartu kovojame su skurdu, socialine atskirtimi, darbo vietų praradimu ir su visur įsigalintu darbo standartų mažėjimu.

Neseniai Komisija pristatė dramatiškus užimtumo plėtos ir padėties tiek Europos Sąjungoje, tiek euro zonoje apskaičiavimus. Atėjo laikas šioje srityje imtis nuoseklių veiksmų! Jie turėtų būti skirti iki galo sustabdyti viešųjų paslaugų – draudimo sistemų, pvz., senatvės pensijų – privatizaciją. Vis dar nesuprantu, kodėl per kovo mėn. aukščiausiojo lygio susitikimą Komisija ir Taryba ragino valstybes nares toliau privatizuoti pensijų sistemas ir steigti pensijų fondus. Tai duoda visiškai priešingų rezultatų – vis daugiau žmonių grimzta į skurdą ir didėja skurdo senatvėje problema.

Mums reikia su kovoti su skurdu padedančių socialinės apsaugos sistemų ir Europai skirto socialinio pakto, kurių reikalavo Europos profesinės sąjungos. Kova su skurdu galėtų tapti išties humanitarisku būdu pradėti viso pasaulio mastu kovoti su ekonomikos ir finansų krize, ir Europos Sąjunga privalo tą padaryti.

Derek Roland Clark, *IND/DEM frakcijos vardu*. – Gerb. pirmininke, jei globalizacija – atleidimų iš darbo priežastis, kils pajamų trūkumas, taigi, prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fonde nebus pinigų, kuriuos per ją ketinama išleisti. Nekovokite su globalizacija; prisidėkite prie jos ES skatindami konkurenciją ir išmokykite konkuruoti pasaulio rinkose.

Norite atnaujinti socialinę darbotvarkę pasinaudodami Darbo laiko direktyva, kuria siekiama dviejų tikslų. Pirma, apribojant darbo valandas buvo siekiama sukurti daugiau darbo vietų, kad taip bendrovės galėtų samdyti papildomų darbuotojų. Tačiau papildomi darbuotojai reiškia papildomas socialinių mokesčių išlaidas, todėl vienetiniai kaštai išauga. Smulkiosios bendrovės tampa nekonkurencingos, netenka užsakymų ir turi trumpam ar visiškai užsidaryti. Darbuotojai neturi jokio darbo. Kiek tai socialu?

Antra, direktyva buvo siekiama skatinti daugiau laiko praleisti su šeima, tačiau kokia iš to nauda, jei tuomet atlyginimo, gaunamo atskaičius mokesčius, nebepakanka? Kiek tai socialu, jei šeima netenka keleto mėnesių gyvenimo dalykelių? Leiskime žmonėms patiems apsispręsti. Daugybėje šalių yra nustatytos minimalaus darbo užmokesčio sistemos, ir aš tam pritariu. Nenorime matyti išnaudojamų žmonių socialinių negandų, tačiau netgi tai ES jau sunaikino, kai vienoje jos institucijų, Europos Teisingumo Teisme, dėl „Laval“ ir kitų bylų priimti sprendimai sužlugdė valstybių narių minimalaus darbo užmokesčio politiką. Kiek socialu užkirsti kelią šalių parlamentų pastangoms apsaugoti darbuotojus? Šios priemonės – ne kas kitas, o bandymas sukurti sovietinio stiliaus planinę ekonomiką. Visi žinome, kaip puikiai ji veikė.

Carl Lang (NI). – (FR) Gerb. pirmininke, „klysti – žmogiška, kartoti klaidas – žiauru“. Šiandien klausydamasis diskusijų galiu pasakyti tik tiek, kad nepaisant milžiniško ekonominio, finansinio, socialinio ir demografinio mūsų patiriamos krizės poveikio, nei Europos institucijos, nei valstybių ar vyriausybės vadovai nesuvokė viso tragedijos masto ir mums visiems gresiančių padarinių.

Prieš minutę girdėjau, kaip einantis Tarybos Pirmininko pareigas mums sakė, jog bedarbiams turime suteikti galimybių tobulinti jų gebėjimus ir stengtis motyvuoti žmones ieškoti darbo. Ar iš tiesų manote, kad šimtai tūkstančių bedarbių šios krizės aukų tokioje padėtyje atsidūrė todėl, kad yra netinkami dirbti? Visa tai – akivaizdus ideologinio ir dogmatiško pasirinkimo, tam tikro kolektyvinio mąstymo ir ekonomikos – laisvosios rinkos ir laisvosios prekybos ekonomikos – teorijos vaisius.

Pagaliau Europos Sąjunga, kurioje skatinama laisvo kapitalo, prekių, paslaugų ir asmenų judėjimo sąvoka, norėtų globalizuoti šią ekonomiką pasirinkimą, šią doktriną, tačiau ekonominiu ir socialiniu požiūriu tai – nusikaltimas. Turime pasiekti pasaulinę tarptautinę konkurenciją.

Jei per ekonominę pirmenybę nesugebame įgyvendinti socialinės pirmenybės politikos, jei per ekonominę saugumą nesugebame užtikrinti socialinio saugumo politikos, jei nesugebame įgyvendinti prekybos apsaugos politikos, tada, gerb. ponai ir ponios, tai, kas liko iš mūsų ūkininkų, mūsų amatininkų ir mūsų pramonės šakų, turėsime atiduoti globalizacijos džiunglių įstatymams.

Šiuose Rūmuose yra liberalglobalistų, socio-globalistų ir alter-globalistų. Didžiuojuosi, kad esu vienas iš antiglobalistų, vienas tų, kurie stengdamiesi tarnauti mūsų žmonėms nori atgauti vidaus rinką, taikyti nacionalinės ir Bendrijos pirmenybės bei nacionalinės ir Bendrijos apsaugos taisykles.

Elisabeth Morin (PPE-DE). – (FR) Gerb. pirmininke, džiaugiuosi galėdama čia šiandien būti ir apginti Europos prisitaikymo prie globalizacijos padalinių fondo persvarstymą, nes manau, kad dėl finansų ir ekonomikos krizės ir dėl jos kylančios socialinės krizės, su kuria susiduriame, labai svarbu išsaugoti darbo vietas.

Jei ketiname apginti mūsų darbuotojų ateitį, mes, žinoma, turime pasiūlyti jiems galimybę naudotis profesiniu mobilumu, nes tai sudarytų jiems sąlygas tiek dabar, tiek ateityje geriau prisitaikyti prie kintančių verslo poreikių Ekonomikos atsigavimas, užimtumo ateitis, mūsų šalių konkurencingumas – visa tai priklauso nuo darbuotojų gebėjimų vystymo, nes būtent jie nustato standartus mūsų verslui.

Savaime suprantama, pirmasis žingsnis, kurį reikia žengti kovojant su socialine atskirtimi, – integracija į darbo rinką. Turime skatinti šį socialinį modelį ir dirbti kartu siekiant skatinti šį „žmogiškąjį“ kapitalą. Visi darbuotojai turi teisę dirbti.

Mūsų politinis paveikumas bus matuojamas veiksmų, kurių imsimės siekdami užtikrinti, kad tas mobilumas, prisitaikymas ir įgyta reikalinga patirtis ateityje gali tapti stipriais visiems mūsų Europos šalių vyrams ir moterims, visiems mūsų įmonėse dirbantiems vyrams ir moterims skirtais svertais, greičiu. Šie dalykai mums rūpi; jie buvo darbo mūsų Užimtumo ir socialinių reikalų komitete orientyrai.

Jean Louis Cottigny (PSE). – (FR) Gerb. pirmininke, gerb. Komisijos nary, gerb. Parlamento nariai, manau, kad Komisijos narys V. Špidla buvo teisingai pasiūlydamas mums, Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto nariams, persvarstyti šį 2007 m. sausio 1 d. įsteigtą Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondą (EGF).

Parlamentas turėtų priimti šį nepakeistą pasiūlymą, nes juo siekiama išplėsti EGF taikymo sritį apimant su ekonomikos ir finansų krize susijusias situacijas. Mūsų komiteto pirmininkas Jan Andersson buvo teisingai pasiūlydamas tekstą, kurį priėmė didžioji Užimtumo komiteto dauguma, nes taip siekė pranešti visiems komitetams, ypač Biudžeto komitetui, jog labai svarbu bendrauti su valstybėmis narėmis, kad taip kiekvienam darbuotojui, kiekvienam profesinių sąjungų nariui ir kiekvienam visuomenės nariui būtų jų kalbomis pranešama apie šio Europos fondo veikimą.

Kadangi vyko šis trišalis dialogas ir didžioji Užimtumo komiteto dauguma atmetė visus pakeitimus, galime savimi didžiuotis dėl to, kad: bendro ES finansavimo dalis siekia 65 proc., valstybių narių – 35 proc.; iš darbo atleistų darbuotojų skaičius, kuris norint gauti Europos fondo paramą buvo būtinas, sumažintas iki 500; atleidimo iš darbo atvejai pradedami skaičiuoti nuo paskelbimo apie įmonėje vykdomą atleidimo iš darbo programą; Europos fondas ištraukia sprendžiant ekonomikos krizės padarinius; sudaryti išskirtiniai palankesnes naudojimosi fondu sąlygas nustatantys ir iki 2011 m. pabaigos galiosiantys susitarimai; pagaliau, EGF įgyvendinimui nustatytas 24 mėn. laikotarpis.

Mūsų komitetas buvo teisingas, tačiau turime eiti toliau. Norėčiau paprašyti visų valstybių narių daryti viską, kas jų galioje, ir užtikrinti, kad visi jų su sunkumais susiduriantys darbuotojai kiek įmanoma greičiau iš šių nuostatų turėtų naudos. Norėčiau paklausti Komisijos nario V. Špidlos, ar gali šis pakeitimas įsigaliooti nuo 2009 m. gegužės 1 d., jei rytoj per pirmąjį svarstymą taip nuspręs jį priimti reikalinga didžioji dauguma. Užbaikime šią kadenciją priimdami pakeitimą dėl šio Europos fondo, leisiančio padėti mūsų su sunkumais kovojantiems darbuotojams.

Ko nori iš darbo atleistas darbuotojas? Jis nori žinoti, koks jo gyvenimas bus mėnesio pabaigoje. Jis nori žinoti, ką jis rytoj darys su savo gyvenimu. Jis nori žinoti, ar galės panaudoti dirbant įgytas žinias. Pagalvokite apie tai, kad norint žengti į ateitį jam galbūt prireiks tolesnio mokymo.

Todėl besibaigiant šiai kadencijai kreipiuosi į visus Užimtumo komiteto narius – kad ir kuriam sparnui jie priklausytų – prašau, užtikrinkite, kad šį tekstą būtų galima taikyti nedelsiant.

PIRMININKAVO: L. MORGANTINI

Pirmininko pavaduotoja

Elizabeth Lynne (ALDE). - Gerb. pirmininke, kadangi esu pranešimo dėl aktyvios įtraukties šešėlinė pranešėja, susitelksiu tik ties juo. Norėčiau pasveikinti Jean Lambert, šio pranešimo pranešėją. Ji pateikė puikų pranešimą. Džiaugiuosi, kad komitetas patvirtino daugumą mano pasiūlytų pakeitimų, ypač dėl kovos su diskriminacija. Kaip žinote, jie brangūs mano širdžiai.

Žmonės iš darbo rinkos išstumiami dėl daugybės priežasčių, tačiau visiškai neįtikėtina man atrodo tai, kad, nepaisant 2000 m. priimtų Užimtumo direktyvos, jie vis dar išstumiami dėl neįgalumo, amžiaus, religijos, įsitikinimų ar seksualinės orientacijos. Problema ta, kad direktyva ne visose valstybėse narėse tinkamai įgyvendinama, o mes turime būti budresni ir užtikrinti, kad tą deramai stebėsime.

Taip pat džiaugiuosi dėl to, kad buvo pritarta mano pasiūlytam pakeitimui dėl privalomo pensinio amžiaus. Man visada atrodė neteisinga, kad kažkas, sulaukęs tam tikro amžiaus, išmetamas kaip nereikalingas. Vis dėlto, jei žmonės nėra išstumti iš darbo, bet negali jo rasti, nes negali naudotis jiems reikalingomis galimybėmis, tai irgi sukelia atskirtį. Būtent todėl labai džiaugiuosi, kad komitete buvo priimtas mano pateiktas pakeitimas, kuriuo palankiai įvertinama nauja išsami direktyva dėl kovos su diskriminacija.

Vis dėlto apgailestauju, kad PPE–DE frakcija pateikė alternatyvią rezoliuciją. Manau, taip padaryta buvo iš esmės todėl, kad norėta pašalinti bet kokią nuorodą į naują direktyvą dėl kovos su diskriminacija. Žinau, kad šios frakcijos dauguma jai nepritaria. Man kelia nuostabą tai, kad kas nors ES gali norėti neleisti žmonėms naudotis pagrindinėmis jų teisėmis tik dėl jų amžiaus, neįgalumo, religijos, įsitikinimų ar seksualinės orientacijos.

Kitos sritys, į kurias norėjau atkreipti dėmesį, buvo ekonominės migracijos painiojimas su prieglobsčio paieškomis ir ekonominės migracijos bei prieglobsčio paieškų painiojimas su nelegalia imigracija. Visi šie klausimai atskiri ir skirtingi; jie turėtų būti sprendžiami skirtingai. Manau, kad, pvz., prieglobsčio prašytojams, kol svarstomas jų prašymas dėl prieglobsčio, turėtų būti leidžiama dirbti. Taip būtų panaikinta jų priklausomybė nuo pašalpų. Taip pat turime dėti daugiau pastangų integruojant žmones su psichikos sveikatos problemomis ir susiduriančius su alkoholio ar narkotikų vartojimo bėdomis.

Pagaliau, trumpai apie Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondą. Džiaugiuosi, kad šį klausimą greitai užbaigėme. Svarbu tai, kad šio fondo veikimo sritis buvo išplėsta apimant ne tik dėl globalizacijos, bet ir dėl ekonomikos nuosmukio darbo netekusius darbuotojus, ir tai, kad reikalaujamas atleistų žmonių skaičius bus ne 1 000, o 500. Tai labai svarbu ir mano rinkimų apygardoje Vakarų Midlanse, ir visoje Jungtinėje Karalystėje gyvenantiems žmonėms.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Gerb. pirmininke, skurdas gresia 16 proc. europiečių. Dėl krizės kilo grupinių atleidimų iš darbo banga. Darbo neturėjimas – pagrindinė gilaus skurdo priežastis. Skurdas skatina

socialinę atskirtį ir riboja galimybes naudotis mokymosi ir sveikatos priežiūros paslaugomis. Nepaisydami ekonomikos krizės norime išsaugoti Europos socialinius modelius, kurie skatina socialinę sanglaudą ir solidarumą, taigi, kartu padeda kovoti su skurdu. Ekonominė nepriklausomybė užtikrina orumą, todėl labai svarbu apsaugoti darbo vietas bei pajamas ir gerinti judumą darbo rinkoje didinantį profesinių kvalifikacijų tobulinimą.

Vienas dalykas, leidžiantis pajusti, kad iš tiesų kontroliuojame savo gyvenimus, – galimybė dalyvauti priimančiais sprendimais. Todėl labai svarbu gerbti socialinių partnerių nuomones, socialinio dialogo procesą, kolektyvinius ir visuomenės susitarimus. Turėtume dirbti kartu ir užtikrinti sąlygas, kurios leistų darbuotojams uždirbti pakankamai ir dalyvauti visuomenės gyvenime bei paremti savo šeimas, ypač turinčias daug vaikų. Taip pat turėtume kovoti su diskriminacija darbo rinkoje, ypač kai ji daro įtaką neįgaliems asmenims. Tai, kad per krizę panaudojami vos 3 proc. turimų Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų – politikams skirtas kaltinimas. Sveikinu pranešėjus.

Sepp Kusstatscher (Verts/ALE). – (DE) Gerb. pirmininke, Lisabonos darbotvarkėje numatyta trimis-ekonomikos, socialiniais ir aplinkos apsaugos – ramsčiais pagrįsta Europa. Dažnai kritikavome tai, kad palyginti su kitais dviem, ekonomikos ramstis pervertinamas. Socialinė darbotvarkė reikšmingai sustiprino socialinį ramstį, todėl dėkojame pranešėjui J. A. Silvai Penedai ir Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto daugumai.

Dabar prieš save turime dokumentą, kuris reikšmingai geresnis už pradinį neapibrėžtą Komisijos pasiūlymą. Užimtumo ir socialinių reikalų komitete mes, žalieji, pateikėme daugiau kaip 40 pasiūlymų dėl pakeitimo ir taip prisidėjome prie konkretesnio pagrindinių socialinių ir politinių pareiškimų pagerinimo. Socialinė politika apima daugiau sričių! Ji turi būti sudaryta ne tik iš kelių bendro pobūdžio reikalavimų dėl daugiau darbo vietų. Kad būtų pagerintos darbo ir gyvenimo sąlygos, prekių platinimo srityje reikia daugiau sąžiningumo, reikia įpareigojančios kovos su skurdu, veiksmingos lyčių lygybės, vietoj socialinės atskirties – socialinės įtraukties, tarptautinio solidarumo, restruktūrizacijos, pagarbos pagrindinėms teisėms ir žmogaus – įskaitant imigrantų – teisėms, rūpinimosi sveikata ir aplinka. Pagaliau reikia, kad ES direktyvos būtų aiškios ir kad Europos Teisingumo Teismas negalėtų sumenkinti jų nuostatų.

Į šį pranešimą, kuris bus patvirtintas per baigiamąjį šio Parlamento plenarinį posėdį, dabar įtraukta daug dalykų. Galime tik tikėtis, kad Taryba ir Komisija taip pat rimtai įvertins šiuos reikalavimus. Tik tada bus galima sukurti socialinę ir tvirtai suvienytą Europą, Europą, kurios ES piliečiai laukia ir kurią su džiaugsmu priims.

Roberto Musacchio (GUE/NGL). – (IT) Gerb. pirmininke, gerb. Parlamento nariai, sutelksiu dėmesį į prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondą. Kaip kiti Parlamento nariai jau minėjo, mūsų diskusijos apie šį fondą vyksta per itin stiprią ir dramatišką ekonomikos ir socialinę krizę. Nors tai, kad, kaip jau sakėme, kaip nedarbo smūgį sušvelninti skirtų priemonių dalimi bus tiesiogiai naudojamos šiuo fondu – iš tiesų gera mintis, reikia išsamesnių diskusijų, per kurias būtų aptartas jo vaidmuo ir susidoroti su šia krize reikalingų priemonių kontekstas.

Pirma, turime pasirūpinti užtikrinti, kad kritiškos padėties atvejų nedaugės ir aiškiai pasakyti, kad, pvz., bet kuris, imantis viešuosius pinigus iš Europos, įsipareigoja neatleisti savo darbuotojų iš darbo. Be to, mums taip pat reikia Europos krizės intervencijos priemonių, kuriomis remiantis šiuo konkrečiu metu būtų priimami alternatyvūs struktūriniai automobilių sektoriaus sprendimai: tai liečia Italiją ir mūsų ryšius su Jungtinėmis Valstijomis bei Vokietija. Antra, mums reikia pramonės, aplinkos apsaugos ir sanglaudos sričių politikos, kuri Europoje dempingui padarytų galą.

Trečia, turimi ištekliai apgailėtina nepakankami, ypač palyginti su, pvz., tais, kuriais disponuoja Jungtinių Valstijų vyriausybė. Smūgius švelninančios priemonės nebenaudingos: mums reikia radikalių politikos pokyčių.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Gerb. pirmininke, palankiai vertinu Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių pokyčius. Nors atleidžiamų iš darbo ir pretenduojančių gauti fondo paramą žmonių skaičiaus sumažinimas nuo 1 000 iki 500 laikytinas patobulinimu, didžiulis skaičius tebediskriminuoja mažas šalis ir mažesnėmis grupėmis atleidžiamus iš darbo darbuotojus.

Mano rinkimų apygardų žmonės, kurie neteko darbo vietų dėl dviejų bendrovių – „Waterford Crystal“ ir „Dell“ – uždarymo, atitiktų reikalavimus. Tai – labai gerai, ir raginu Airijos vyriausybę nedelsiant jų vardu kreiptis dėl finansavimo. Vis dėlto, dėl pasaulio ekonomikos padėties tūkstančiai žmonių neteko darbo, ir

neteisinga, kad jie pripažįstami netinkamai tik todėl, kad dirbo ne didelėse tarptautinėse bendrovėse, o mažose ir vidutinio dydžio įmonėse.

Siūlyčiau padaryti šią sistemą teisingesnę arba atsisakant skaičiais išreikšto kriterijaus, būtent 500 darbo vietų, arba vertinant darbo vietų praradimus ne pagal įmonės, o pagal kategorijos arba srities kriterijų. Taip galėtume išplėsti šį finansavimą ir taikyti jį 500 darbuotojų, kurie neteko darbo tam tikrame sektoriuje, pvz., ūkininkavimo, maisto perdirbimo ar IT sektoriuose, arba konkrečioje vietovėje, pvz., Tiperaryje, Voterforde, Limerike, Korke ar Keryje.

Kita pasinaudoti globalizacijos fondu bandantiems darbuotojams kylanti kliūtis ta, kad jis darbuotojams pasiekiamas tik tada, jei vyriausybė nori į jį kreiptis ir sumokėti nacionalinį įnašą. Kas nutiks tiems darbuotojams, kurių šalių vyriausybės į fondą nesikreips? Šiuo atveju mąstau apie Airijos vyriausybę, kuri iki šiol į fondą nesikreipė.

Gali būti, kad būtent tos šalys, kurių ekonomika nukentėjo labiausiai ir kuriose fiksuojamas aukščiausias nedarbo lygis, mažiausiai gali sau leisti sumokėti reikalingą įnašą ir padėti savo darbuotojams. Vis dėlto, būtent toms šalims tos pagalbos labiausiai reikia.

Juan Andrés Naranjo Escobar (PPE-DE). - (ES) Gerb. pirmininke, ketinu kalbėti apie atnaujintą socialinę darbotvarkę. Leiskite pradėti nuoširdžiai padėkojant pranešėjui J. A. Silvai Penedai už jo atliktą darbą; atsižvelgiant į indėlį, kurį jis įnešė į šiuos Rūmus socialinės politikos ir užimtumo klausimais, manau, turėtume kalbėti apie „J. A. Silvos Penedos palikimą“.

Gerb. pirmininke, nepasitikėjimas ir baimė įleido šaknis į mūsų visuomenę: nedarbas auga, o mano šalyje jis didėja labai dramatiškai. Šią padėtį turime pakeisti, o socialinė darbotvarkė turėtų padėti to pasiekti. Ekonomikos pažanga ir socialinė pažanga nėra du skirtingi keliai; visiškai priešingai: jei norime skatinti augimą ir kurti daugiau bei kokybiškesnių darbo vietų, turime ir privalome įgyvendinti socialinę darbotvarkę pradedant nuo to, kas sužadina didžiausią sutarimą.

Nėra kada gaišti; turime ne užiminėti gynybines pozicijas, o vėliau peržengti vietinės reikšmės trumpalaikius interesus ir pažvelgti į ateities kartas. Socialinė Europa turėtų būti ne viena mus skiriančių, o viena vienijančių sričių, nes kalbame apie bendrus Europos interesus. Socialinė darbotvarkė negali būti atskirta nuo atnaujintos Lisabonos strategijos, nes ekonominė sėkmė sutvirtina socialines išmokas, o socialinės išmokos taip pat prisideda prie ekonominės sėkmės.

Per ateinančius metus Europa susidurs su sąstingio ir laipsniško jos visuomenės senėjimo laikotarpiu. Negalime kišti galvų į smėlį; turime atnaujinti savo socialinį modelį, siekiant jį pagerinti, padaryti teisingesnį ir tvaresnį. Gerb. pirmininke, struktūriniai trūkumai – didžiulė našta, jie neleidžia mums judėti pirmyn. Turime atsikratyti tos naštos ir įgyvendinti socialinę darbotvarkę.

Gabriela Crețu (PSE). – (RO) Ilgą laiką buvo žavimasi Europos Sąjunga dėl jos socialinio modelio. Tačiau jau ne vienerius metus stebime kaip pažeidinėjamos teisės dirbti ir socialinės teisės. Jei surinktume visus ES skurstančius į vieną šalį, jos gyventojų skaičius būtų lygus Vokietijos gyventojų skaičiui.

Pasirodo nauji socialiniai reiškiniai. Atrodo, kad po paskutinės plėtros socialinė Europa vystosi dviem tempais, ir abu jie veda atgal. Kaip atsaką į tai Komisija pateikė kuklią socialinę darbotvarkę. Šiuo metu finansų krizė, kurios ekonomikai daromas poveikis – jokiū būdu ne kuklus, nutrūko nuo pavadžio, o tų, kuriems jau gresia pavojus, padėčiai kilo dar didesnio pablogėjimo rizika.

Atsižvelgiant į šias aplinkybes turi būti taikomas vienas pagrindinis principas: bet kokio kilusio konflikto atveju pirmenybė turi būti teikiama ne ekonominėms laisvėms, o socialinėms teisėms ir socialiniams tikslams. Privalome pasipriešinti ilgametei tradicijai, kuri teigia, jog karus ir krizes sukelia turtingieji, tačiau už juos sumoka skurdžiausi. Atmeskime kai kurių puoselėjamą mintį, kad pelnas dalijamas privačiai, o nuostolius patiria visuomenė.

Mums reikia konkrečiais teisės aktais ir fiskalinėmis bei finansinėmis priemonėmis paremtos Europos solidarumo ir sanglaudos politikos. Tačiau norint to pasiekti mums reikia politinės valios, o ši politinė valia išreiškiama šiomis pagrindinėmis sąvokomis: aktyvi įtrauktis, darbo vietos, pažangus darbo padalijimas, švietimas, vienodas požiūris ir atlygis ir tvarus bei ekologiškas vystymasis. Susitarimo dėl socialinės pažangos ir užimtumo patvirtinimas ir įgyvendinimas būtų šios politinės valios įgyvendinimas. Netveriamo nekantrumo!

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, norėčiau pradėti padėkodamas einančiam Tarybos Pirmininko pareigas už jų įžangines pastabas – už įžvalgas, išlaikančias pusiausvyrą ir protingas pastabas. Tai – būdvardžiai, kuriuos vis labiau ir labiau siejame su Čekijos pirmininkavimu Europos Vadovų Tarybai.

Taip pat norėčiau padėkoti Komisijos Pirmininkui J. M. Barrosui už jo pastabas, ypač už tai, kad priminė mums apie darbo vietų svarbą ir ypač apie būtinybę sutelkti dėmesį į tuos nelaimingus žmones, kurie jų dar neturi.

Pagaliau jie abu visiškai teisingai paminėjo puikų visų trijų pranešėjų atliktą darbą, tačiau aš norėčiau išskirti jų užuominą apie J. A. Silvos Penedos pranešimą, nes jie pastarąjį pavadino „plataus užmojo ir apimančių toli siekiančius tikslus“. Taip ir yra, taip ir turi būti, nes ši ypatinga tema – labai svarbi.

J. A. Silva Peneda pateikė mums įvairių prioritetų, ką turėtume daryti. Norėčiau pridurti keletą dalykų, kurių geriau būtų nedaryti. Ypatingai turime vengti dviejų dalykų: pirma, pernelyg nelanksčių darbo rinkų, kurios paralyžiuoja galimybes ir skatina nedarbą bei šešėlinę ekonomiką. Būtent tai šiuo metu stebime Ispanijoje ir turime pasimokyti iš tenykštės socialistų nesėkmės pamokų.

Antra, turime vengti išimtinai koncentruotis tik į dar tebedirbančių apsaugą tų, kurie ieško darbo vietų, ir jas suteikti siekiančių darbdavių sąskaita. Šioms grupėms iš tiesų reikia mūsų pagalbos.

Pagaliau galiu pasakyti tai, kad mes visi akivaizdžiai esame skirtingų nuomonių apie visus šių Rūmų sparnus, tačiau mus sieja vienas dalykas: mums visiems rūpi [šie] klausimai, ir būtent todėl daugelis mūsų viršijo kalbėti skirtą laiką.

Džiaugiuosi, kad vyksta šios pagrindinės diskusijos. Asmeniškai džiaugiuosi dėl to, kad paskutinė mano, kaip koordinatoriaus, kalba, paskutinė mano kalba per šį plenarinį posėdį buvo pasakyta tokiu svarbiu klausimu. Norėčiau palinkėti visiems grįžtantiems kolegoms visko, kas geriausia, ir norėčiau ypatingai išskirti Stepheną Hughesą. Vieną gražią dieną, Stephenai, Jūs manęs pasiilgsite, o aš, žinoma, pasiilgsiu Jūsų. Tačiau netgi tada, kai manęs čia nebus, vis tiek Jūs stebėsiu!

Pirmininkė. – Mums irgi Jūsų iš tiesų trūks. Galvosime apie Jus.

Proinsias De Rossa (PSE). - Gerb. pirmininke, nekyla jokių abejonių, kad ir jis darys mums spaudimą!

Tai, kad kai kurios valstybės narės nenori, kad šį ketvirtadienį įvyktų aukščiausiojo lygio susitikimas užimtumo klausimais, nėra geras ženklas. Nieko gero socialinės rinkos ekonomikos ateities vystymuisi nelemia ir tai, kad valstybių narių mažuma praėjusią savaitę sustabdė kompromiso dėl persvarstytos Darbo laiko direktyvos priėmimą. Jei Europos įsipareigojimas socialinės rinkos ekonomikai yra tikras, į visą paketą kaip lygias sudedamąsias dalis turime integruoti ekonomikos, socialinės ir aplinkos apsaugos politikos sritis.

Daugialypės krizės, su kuriomis dabar susiduriame, nebus taip paprastai išspręstos parūpinant bankams didžiules mokesčių mokėtojų santaupų sumas ir atsisakant mūsų piliečių, kaip socialinių būtybių, poreikių. Siekiant koordinuoti pensijų, užimtumo, švietimo, sveikatos ir, žinoma, rūpybos paslaugų politiką, neturi būti apsiribojama tik atvirojo koordinavimo metodu.

Tačiau kai kurios mūsų valstybių narių aiškiai nepajėgios mąstyti plačiau, negu varžo jų ekonominiai rėmai, pagal kuriuos socialinė ir aplinkos apsaugos politika – prabangos dalykas, kurio reikėtų atsisakyti kaip rinkai skirtu apribojimu. Jei norime užtikrinti mūsų tikslo sukurti geresnę visuomenę pažangą, toks požiūris turi nedelsiant pasikeisti.

Anja Weisgerber (PPE-DE). – (DE) Gerb. pirmininke, Europos socialiniams modeliams kyla didžiulių iššūkių. Europos lygiu taikytinos priemonės turi būti koordinuotos, ypač atsižvelgiant į dabartinę finansų krizę. Todėl norėčiau labai padėkoti pranešėjams už jų puikų darbą.

Turime ne tik nedelsdami imtis finansų rinkai reguliuoti skirtų priemonių, bet ir koordinuoti socialines ir politines priemones bei sukurti socialinę sistemą. Čia turėtume atsižvelgti ir į valstybių narių sugebėjimus. Palankiai vertinu pirmenybės užimtumo kūrimui ir skatinimui per krizę suteikimą bei lankstumo ir užimtumo garantijų pusiausvyros principo įgyvendinimo paspartinimą. Vis dėlto, man nepriimtinas reikalavimas visose valstybėse narėse nustatyti minimalų darbo užmokestį, kaip raginama J. A. Silvos Penedos pranešimo 14 dalyje. Išskyrus šį aspektą, norėčiau padėkoti jam už atliktą darbą. Šis su sprendimu, kurio priėmimas turėtų būti paliktas visiškai valstybių narių nuožiūrai, susijęs reikalavimas pažeidžia subsidiarumo principą.

Darbo rinkos taisyklės ir sistemos visose valstybėse narėse itin skirtingos. Mano manymu, kiekvienam asmeniui turi būti užtikrintos pakankamos pajamos, kad jis galėtų deramai gyventi. Tą galima pasiekti

pasinaudojant minimaliomis pajamomis ir papildomomis valstybės socialinėmis išmokomis. Koks turėtų būti nustatytas minimalus darbo užmokestis? Gal Rumunijos lygio? Ten jis siekia 72 EUR per mėnesį.

Ypatingai palaikau mintį, kad kiekvienam asmeniui turime užtikrinti pagrindines pajamas, tačiau tinkamų ribų nustatymo klausimą noriu grąžinti svarstyti valstybėms narėms. Esu už socialinę Europą. Europa privalo sukurti socialinę sistemą, tačiau kartu turi atsižvelgti į valstybių narių įgaliojimus.

Stephen Hughes (PSE). - Gerb. pirmininke, iš pradžių šią savaitę mums buvo pažadėtas plataus užmojo aukščiausiojo lygio susitikimas užimtumo klausimais, tačiau vietoj to turime pusdienio trukmės vadinamąjį trejeto susitikimą. Kokią bauginančią žinią tai siunčia Europos piliečiams, kurie nerimą keliančiu greičiu jungiasi prie bedarbių eilių! Kokią neigiamą žinią tai siunčia daugybei kitų savo darbus prarasti bijančių žmonių! Prognozės rodo, kad iki 2010 m. ES gali būti iki 27 mln. bedarbių, o aš bijau, kad gali būti dar blogiau. Labai tikiuosi, kad per birželio mėn. aukščiausiojo lygio susitikimą pažiūrėti kaip galime reaguoti į šį iššūkį bus skirta bent viena visa diena.

Užuot apsimetinėję, kad atsakymas slypi tik nacionaliniame lygmenyje, turime imtis stipraus ir nuoseklaus Europos masto atsako, kuriuo remiantis Europos, šalių ir regioniniu lygmenimis būtų koordinuojami veiksmai. Turime imtis skubių veiksmų, padėsiančių visur, kur tik įmanoma, išsaugoti perspektyvias darbo vietas. Atleidimai nesant darbo turėtų būti paskutinė išeitis: vietoj to reiktų naudotis pažangiu darbo pasidalijimu ir kvalifikacijos kėlimu. Turime investuoti į pažangią ir ekologišką darbo vietų kūrimą žinių ir mažai anglies dioksido išskiriančių technologijų ekonomikos sektoriuje. Turime investuoti, kad išugdytume darbuotojams dirbti šios naujos ekonomikos sektoriuje reikalingus gebėjimus. Mums reikia stiprios ir aktyvios darbo rinkos politikos, padėsiančios greitai iš naujo integruoti iš darbo atleistus darbuotojus. Mums reikia stiprių ir perspektyvių socialinės apsaugos sistemų, kurios paremtų ne dėl savo kaltės bedarbiais tapusius žmones.

Tai – daugiau, nei pakankama, kad birželio mėn. aukščiausiojo lygio susitikimo vienos dienos darbotvarkė būtų užpildyta. Šis pusdienio trukmės vadinamasis trejeto susitikimas tėra apgailėtinas atsakas.

Pagaliau, Philipai, man Jūsų trūks – lyg dantų skausmo!

(Juokas)

Oldřich Vlasák (PPE-DE). - (CS) Gerb. pirmininke, kartu su finansų rinkų žlugimu, nedarbo augimas – viena dviejų didžiausių dėl dabartinės ekonomikos krizės kylančių problemų. Esu tvirtai įsitikinęs, kad jei Europos Sąjunga nori susidoroti su šiuo nedarbo augimu, ji turi vengti bet kokios protekcionizmo formos. Taip pat manau, kad be galo svarbu Europos Sąjungos viduje koordinuoti atskiras priemones. Būtina imtis priemonių, kurios motyvuotų bedarbiais tapusius žmones pasistengti susirasti naujus darbus. Šiame kontekste palankiai vertinu pasiūlymą, kad dėl dabartinės ekonomikos krizės darbo vietų netekę žmonės turėtų galimybių greitai pasinaudoti Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšomis. Tačiau kyla klausimas, ar su naudojimosi prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondų taisyklių pakeitimais nenueisime per toli. Mano manymu, naujai pasiūlytas 75 proc. bendro finansavimo lygis pernelyg aukštas. Čia reikalingas valstybių narių bendradarbiavimas, ir nepamirškime būtinybės supaprastinti fondo administravimą.

Gerb. ponai ir ponios, tikrai sutiksime, kad užimtumo išlaikymas bei naujų darbo galimybių kūrimas per finansų ir ekonomikos krizę – viena svarbiausių Europos Sąjungos užduočių. Šiame kontekste per artėjančią ES aukščiausiojo lygio susitikimą užimtumo klausimais turėtų būti aiškiai nustatyta bendra sistema ir priimti konkretūs pasiūlymai bei užbaigtos diskusijos dėl prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo pokyčių.

Jan Cremers (PSE). – (NL) Gerb. pirmininke, gerb. Parlamento nariai, kai praėjusiais metais buvo pirmą kartą svarstoma Komisijos pasiūlyta socialinė darbotvarkė, sakiau, kad, mano manymu, programai trūko ambicingumo, kad ji pernelyg siauros apimties ir per vėlai pateikta. Norėčiau padėkoti J. A. Silvai Penedai už jo bendradarbiavimą dėl vėlavimo aspekto. Manau, jo pranešimas rodo, kad Europos Parlamentas šioje srityje visais atvejais norėtų matyti didelių siekimų.

Pačioje pradžioje, kai kilo Europos Sąjungos idėja, buvo aišku, kad savo socialinę politiką norėjome pagrįsti beveik visose valstybėse narėse egzistuojančia reguliavimo sistema, t. y. tvirtais darbo įstatymais, užtikrinančiais, kad niekas nebus pamirštas, ir darbuotojų padėtį darbo rinkoje apsaugančiomis kolektyvinėmis derybomis.

Dabar prie to turime pridėti socialinę pažeidžiamų mūsų visuomenės narių apsaugą. Nepaisant Europoje vykusio augimo, pamatėme naują reiškinį: skurstančių dirbančiųjų reiškinį. Norėčiau padėkoti J. A. Silvai Penedai, kad įtraukė tai į savo pranešimą.

David Casa (PPE-DE). – (MT) Man didžiulė garbė, kad teko dirbti dviejose mūsų aptartose srityse. Norėčiau nuoširdžiai padėkoti pranešėjams ir visiems tiems, kurie prisidėjo ir padėjo pasiekti šiandien užimamą poziciją. Todėl visų pirma turime ginti tuos darbuotojus, kurie, deja, dėl krizės buvo atleisti iš darbo. Manau, šiandien lengviau padėti tiems žmonėms sugrįžti į darbo rinką.

Šį vakarą taip pat sutarėme daryti viską, kas įmanoma, ir Europoje kurti daugiau darbo vietų. Ne ribodami darbuotojų viršvalandžius, kaip pageidauja socialistai, galime sukurti daugiau darbo vietų, priešingai, norime, kad darbuotojai patys nuspręstų. Mes, kaip politikai, negalime nustatyti leistinų dirbti viršvalandžių trukmės. Šį sprendimą turėtų priimti darbuotojas. Todėl taip, po Komisijos nario J. Almunios pareiškimo, kad euro zonoje susidursime su darbo krize, turime daryti viską, kas mūsų galioje, ir visiems Europos darbuotojams kurti daugiau bei geresnių darbo vietų.

Colm Burke (PPE-DE). – Gerb. pirmininke, itin palankiai vertinu Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondą reglamentuojančių kriterijų persvarstymą. Šiuo metu mus ištiko gili ekonomikos krizė, giliausia nuo Antrojo pasaulinio karo pabaigos. Todėl, kad galėtume susidoroti su milžiniškomis mums kylančiomis problemomis, mums reikia naujoviškų sprendimų.

Vienas toks pavyzdys – Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas. Buvau pirmasis Airijai atstovaujantis šių Rūmų Parlamento narys, kuris nustatė galimybę panaudoti šias lėšas neseniai darbo krizių ištiktuose Limeriko, Vaterfordo ir Tralio miestuose – trijose mano rinkimų apygardoje svarbiose vietovėse. Todėl palankiai vertinu pranešėjų atliktą darbą atsižvelgiant į ekonomikos krizę padaryti kreipimosi į fondą kriterijus lankstesnius. Reikėtų atskirai paminėti naująją Komisijos ir valstybių narių finansavimo santykį ir laikinai nuo 1 000 iki 500 sumažintą darbo netekusių žmonių ribą.

Manau, šios reformos iš pačios Europos širdies pasiųs nelaimingiausiems stipraus ekonomikos krizės vėjo blaškomiems žmonėms aiškų ženklą, kad yra jiems prieinama pagalba, leisianti persikvalifikuoti bei atnaujinti įgūdžius ir keliauti būsimos gerovės link.

Katrin Saks (PSE). – (ET) Aš irgi palaikau prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo reorganizaciją. Mano gimtojoje šalyje, Estijoje, šiuo fondu nebuvo naudojamas. Kai paklausiau kodėl, man buvo atsakyta, kad sąlygos pernelyg griežtos ir kad to padaryti neleido riba, kuri iki šiol buvo 1 000 žmonių. Pas mus nėra tokio dydžio bendrovių, tačiau mažesnės iš tiesų bankrutavo. Todėl ribos iki 500 žmonių sumažinimas neabejotinai suteiks Estijai – kur nedarbo lygis jau labai aukštas – galimybių, o būtino finansavimo santykio pakeitimas irgi labai palankiai vertintinas. Taigi, dar kartą pritariu su šiuo fondu susijusiems priimtiems pokyčiams.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE). – (RO) Aš irgi norėčiau pasakyti, kad pasiūlymai paversti Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondą veiksminga priemone, skirta kovoti su pačiu skausmingiausiu ekonomikos krizės poveikiu, t. y. su darbo vietų praradimu – ypatingai naudingi, ir kad už juos atiduosiu savo balsą.

Tai, kad šiuo fondu šiuo metu galima naudotis tik esant situacijoms, kai darbo vietų netenkama dėl bendrovės perkėlimo – su šiuo scenarijumi nuolat susiduriama išsivysčiusiose šalyse – nebuvo tikslinga. Dėl pasiūlytų pakeitimų mažiau išsivysčiusios valstybės narės, įskaitant Rumuniją, atitiks šio fondo reikalavimus.

Alexandr Vondra, einantis Tarybos Pirmininko pareigas. – Gerb. pirmininke, visų pirma leiskite padėkoti už šias naudingas čia vykstančias diskusijas. Manau, dėl jų vertingumo svarstomiems klausimams diskusijos buvo labai svarbios ir konstruktyvios. Manau, turime naudoti vien dėl to, kad šios diskusijos vyksta pačiu laiku, prieš pat ketvirtadienį Prahoje vykstantį susitikimą.

Taigi, leiskite jums padėkoti už jūsų visų indėlį. Manau, niekas nebus praleista ar pamiršta. Manau, šios diskusijos tiek pat prisidės prie aukščiausiojo lygio susitikimo rezultatų, kiek prie jų prisidėjo visi kartu su Komisija atlikti paruošiamieji darbai, kuriuos įkūnijo trys svarbūs Stokholme, Madride ir Prahoje vykę pasikeisti patyrimu skirti seminarai.

Tiems, kurie kalbėjo apie susitikimo dydį ar jo apimtį, pasakysiu: taip, iš pradžių ketinome surengti didesnį aukščiausiojo lygio susitikimą, tačiau turime suvokti bendrąją užimtumo srities padėtį. Tai – sritis, kurioje labai svarbi nacionalinė kompetencija, o Bendrijos indėlis į ją nėra vienintelė mūsų turima priemonė. Sakiau tai per savo įžangines pastabas, per kurias išvardijau keletą mūsų į šios savaitės aukščiausiojo lygio susitikimą dedamų vilčių. Neturėtume pamiršti, kad nepaisant Europos užimtumo strategijos, užimtumo politika iš esmės tebėra valstybių narių atsakomybė.

Esminė nuo 1997 m. galiojančios strategijos dalis buvo tarpusavio mokymosi vaidmuo ieškant bendrų užimtumo srities problemų sprendimo. Šis metodas išlieka labai svarbus ir šiandien, kai susiduriame su viena didžiausių pastarojo meto ekonomikos krizių, ir per šios savaitės aukščiausiojo lygio susitikimą turi vaidinti savo vaidmenį.

Be priemonių, kurių imtasi nacionaliniu lygmeniu, Sąjunga turi vadinti savo vaidmenį, o šiame kontekste ji turi užtikrinti visapusišką naudojimąsi prieinamomis finansinėmis priemonėmis, ypač Europos socialinių fondų ir Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondų, kurio nuostatos, žinoma, Parlamentui pritarus, šiuo metu iš dalies keičiamos siekiant išplėsti jo taikymo sritį, kad būtų apimti dėl dabartinės krizės kilę darbo vietų praradimo atvejai.

Būtent to norime pasiekti, ir manau, kad yra pagrindo tikėti, jog susitikimo Prahoje, kuriame dalyvaus Komisija, Europos Vadovų Tarybai pirmininkaujanti ir pirmininkausiančios šalys bei socialiniai partneriai, pasekmės rekomendacijų ir pasiūlymų forma duos rezultatų. Tuomet vėl turėsime galimybę kaip 27 šalys susitikti birželio mėn. per Europos Vadovų Tarybos susitikimą ir ieškoti sprendimų.

Taigi, tikimės, kad padedant Europos socialiniams partneriams ir remiantis šių trijų seminarų forma atliktais paruošiamaisiais darbais bei čia vykusiomis diskusijomis per Europos aukščiausiojo lygio susitikimą užimtumo klausimais pavyks nustatyti tolesnius žingsnius, kurių gali būti imamasi siekiant skubiai reaguoti į rimtą situaciją, su kuria dabar susiduria mūsų piliečiai, ir padėti sukurti ateityje stipresnę ir konkurencingesnę Sąjungą.

Vladimír Špidla, *Komisijos narys*. – (CS) Gerb. pirmininke, gerb. Parlamento nariai, per savo penkerius darbo Komisijoje metus turėjau daugybę galimybių susitikti su pranešėjais, todėl jų pranešimų kokybė manęs nė kiek nestebina. Akivaizdu, kad susitinkame tokiu metu, kai Europa ir visas pasaulis susiduria su krize. Ši krizė neretai lyginama su 1930 m. krize, ir dažnai nuogaustaujama, kad ji atneš panašių pasekmių. Žinoma, tai – rimta krizė. Vis dėlto, palyginti su ankstesne krize, nemažai dalykų pasikeitė. Turime Europos Sąjungą, o Europos žemynas dar nėra pilnas tarpusavio įtampos ir neapykantos. Yra Europos socialinis modelis, iš kurio išsirutuliojo labai išsami socialinės apsaugos sistema. Tai – esminis pokytis. Manau, palaipsniui didėja valia ir gebėjimas veikti kartu, nes dabar pirmą kartą Europa į krizę reagavo koordinuotai su savo ekonomikos atsinaujinimui skirtu planu ir pasinaudodama koordinavimo Bendrijos ir atskirų valstybių narių lygmenimis įgaliojimais. Taip pat aišku tai, kad jei kalbame apie krizę, iš esmės galvojame apie nedarbą ir socialines jo pasekmes. Komisiją užimtumo ir nedarbo klausimą laiko darbotvarkės prioritetu ir siūlo jį padaryti visos ES darbotvarkės prioritetu. Keletas valstybių narių pažėrė kritikos dėl to, kad pradinis valstybių arba vyriausybių vadovų aukščiausiojo lygio susitikimo tikslas įgavo kitokį pobūdį. Komisijos Pirmininkas aiškiai išdėstė Komisijos remiamą nuomonę. Tokia buvo pradinė mintis. Vis dėlto noriu pasakyti, kad Prahos aukščiausiojo lygio susitikimas – išskirtinis įvykis. Jam buvo ruošiamasi nepaprastai. Jame dalyvaus niekada iki šiol tokiuose renginiuose nedalyvavę dalyviai; be to, tai žingsnis Europos Vadovų Tarybos link. Tai reiškia, kad užimtumo ir nedarbo klausimas bus svarstomas ministrų pirmininkų ir prezidentų lygmeniu.

Gerb. ponai ir ponios, socialines darbotvarkės kontekste aptarėme daug atskirų klausimų, ir per diskusijas kilo daug klausimų dėl atskirų fondų pokyčių. Norėčiau atkreipti dėmesį į tai, kad pasiūlyta darbotvarkė buvo iš esmės parengta prieš prasidedant krizei, tačiau nepaisant to noriu, kad būtų aišku, jog ji buvo ir tebėra geras kovoti su mūsų patiriama krize skirtas pagrindas. Ji taip pat suteikia gerą pagrindą veiksams, kurių turėtų būti imamasi po krizės. Manau, kad Europos socialinis modelis – kur kas daugiau, negu tik atsakas į krizę, kad ir kokia rimta ji bebūtų. Tai – procesas, tai – labai ilgalaikė politinė ir socialinė strategija, ir būtent tas ilgalaikiškumo aspektas yra integruotas į socialinę darbotvarkę. Kalbant apie Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondą ir apie Europos socialinio fondo pokyčių klausimą, norėčiau padėkoti už puikų bendradarbiavimą, nes vykęs dialogas buvo toks konstruktyvus, kad mūsų siejami tikslai bus įgyvendinti per šį susitikimą. Manau, tai nepaprastai svarbu. Yra toks čekiškas posakis: „Kas duoda greitai, tas duoda dukart“. Nežinau, ar mūsų protėviai tai nustatė remdamiesi tiksliais apskaičiavimais, tačiau greitas atsakas iš tiesų svarbus ir daug naudingesnis už dvejonas.

Per diskusijas buvo užduota keletas konkrečių klausimų, į kuriuos norėčiau atsakyti. Pirmasis jų – J. L. Cottigny pateiktas klausimas dėl šių metų gegužės 1 d., arba dėl šių metų gegužės mėn. ir dėl naudojimosi fondu. Norėčiau aiškiai pasakyti, kad visos po šių metų gegužės mėn. 1 d. pagal dabar baigiamojo etapo pasiūlymą pateiktos paraiškos bus nagrinėjamos pagal naujas taisykles. R. Juknevičienė buvo susirūpinusi, kad fondo pinigai dažnai nepasiekia tų, kuriems jų reikia. Manau, veiksmingumas visada turi būti stebimas. Turėjau galimybę aplankyti Rytų Kariją, kur vyko diskusijos apie naudojimąsi fondu siekiant padėti dėl bendrovės „Nokia“ restruktūrizavimo darbo vietų netekusiems žmonėms. Remdamasis šia patirtimi galiu pasakyti, kad diskusijos aiškiai parodė, jog didžioji dauguma darbo netekusių asmenų manė, kad iš Europos prisitaikymo

prie globalizacijos padarinių fondo teikiama pagalba jiems būtų reikalinga, kad greita pagalba jiems būtų naudinga. Tuo metu, kai ten lankiausi, 60 proc. žmonių jau turėjo naujus darbus. Žinoma, ne visi, tačiau net ir taip buvo aišku, kad šis mechanizmas veikia. Kitas iškeltas klausimas buvo dėl bendro finansavimo. Žinoma, O. Vlasák teisus sakydamas, kad bendras finansavimas vaidina svarbų vaidmenį; vis dėlto manau, kad bendro finansavimo lygio per krizę padidinimas buvo teisingas pasiūlymas, nes kai kurios itin sudėtingoje situacijoje atsidūrusios valstybės turi labai rimtų su bendro finansavimo gavimu susijusių problemų. Siekdami palengvinti šį procesą pasiūlėme 75 proc. lygį. Po diskusijų Parlamente pasiūlymas buvo sumažintas iki 65 proc., ir manau, kad tai – esminis iš tiesų naudojimąsi fondu palengvinantis žingsnis. Taip pat norėčiau pabrėžti, kad kas per diskusijas nebuvo taip aiškiai pabrėžta, nors Europos socialinis fondas yra stabili kasmet milijonams žmonių padedanti institucija, ir padedanti jiems labai veiksmingai. Kalbant apie šį fondą, mes tardamiesi su jumis kartu iš dalies pakeitėme taisykles, ir manau, kad tai palengvins naudojimąsi juo bei padidins jo veiksmingumą. J. Lambert pabrėžė socialinės įtraukties svarbą. Manau, reikėtų pabrėžti tai, kad mūsų nusistatymas visiškai aiškus. Europos socialinis modelis – aktyvios visuomenės modelis, kurio pagrindinis elementas yra darbo rinkos aktyvumas. Tačiau tai nėra toks modelis, kuris taikytinas tik tiems, kurie dalyvauja darbo rinkoje, nes didelė dalis mūsų piliečių dėl įvairių priežasčių joje nedalyvauja, todėl labai svarbu, kad pastarieji turėtų galimybę aktyviai dalyvauti visuomenės gyvenime ir jame vaidinti aktyvų vaidmenį. J. A. Silva Peneda pabrėžė socialinį dialogą. Galiu tik pritarti jo nuomonei, kad socialinis dialogas šiuo ypatingu metu kaip niekad svarbus.

Gerb. ponai ir ponios, norėčiau pasakyti, kad, mano manymu, socialinė darbotvarkė ir užimtumo darbotvarkė įgyja svarbos ir kad tai yra procesas, kuris palaipsniui atsispindi visose ES strategijose, nes jis įtraukiamas į visus pasiūlymus dėl ilgalaikių planų ir požiūrio į Europos Sąjungą pokyčių. Norėčiau jums padėkoti ir užbaigti pareiškdamas savo gilų įsitikimą, kad Europos socialinis modelis – Europos integraciją skatinantis modelis. Tai – ne toks modelis, kuris gali būti kuriamas ir palaikomas tarp savarankiškai veikiančių nacionalinių valstybių sienų, todėl norėčiau užbaigti pasakydamas, kad, mano manymu, Europa ir Europos integracija yra esminė išankstinė tolesnio Europos socialinio modelio vystymo sąlyga.

Gabriele Stauner, pranešėja. – (DE) Gerb. pirmininke, gerb. Tarybos Pirmininke, gerb. Komisijos nary, norėčiau papildyti Komisijos nario pastabas apie Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondą (EGF). EGF irgi yra Europos socialinio fondo dalis. Jis buvo teisus sakydamas: „pasirūpink problema, kol ji maža, ir neteks rūpintis didelėmis problemomis“. Mūsų diskusijos su Komisija buvo intensyvios, ir norėčiau pabrėžti, kad šiuo atveju mūsų atsakas yra greitas, tačiau turinio ir kokybės prasme – labai reikšmingas. Tai – kompromisas, kuriuo aš ir mano kolegos labai didžiuojamės.

Norėčiau apibendrinti keletą iš diskusijų kilusių minčių: kalbant apie EGF aiškėja, kad, laimei, dėl persvarstymo pasiektas bendras sutarimas. Norėčiau pateikti Komisijai nedidelį prašymą: prašome atiduoti EGF ne tik Europos socialinio fondo (ESF) nepanaudotas lėšas, bet ir surinkti kitas likusias lėšas iš biudžeto. Mums, kurie domimės socialine politika, būtų geriausia, kad ESF lėšos būtų leidžiamos tik ESF tikslams, o EGF būtų finansuojamas kitomis likusiomis lėšomis. Tokiu atveju mūsų pagalba darbuotojams būtų du kartus didesnė.

Savo kolegoms Parlamento nariams E. Lynne, K. Sinnot ir C. Burkui pateikdama pavyzdį pasakysiu, kad EGF gali daug, tačiau jis tikrai negali išspręsti visų regioninių problemų. Tai visiškai aišku, ir šiuo fondu to nesiekama. Valstybės narės dar turi šiek tiek atsakomybės. Norėčiau pateikti Komisijai dar vieną prašymą: galbūt būtų galima išvengti techninei pagalbai skirtų lėšų – 0,35 proc. – švaistymo, kuris pagal reglamentą patenka įūsų žinion. Tuomet darbuotojai gautų dar daugiau naudos. J. A. Naranjo Escobaro pastaba buvo labai taikli ir susijusi su ateičiai keliamais uždaviniais. Atsižvelgdami į ekonomikos ir finansų krizę taip pat turime persvarstyti Lisabonos strategiją.

Norėčiau pasakyti pastabą S. Hughesui: aukščiausiojo lygio susitikimas užimtumo klausimais iš tiesų būtų puikus dalykas, tačiau atvirai kalbant jums pasakysiu, kad jei vadinamasis trejeto susitikimas duos racionalių rezultatų, jis irgi bus tinkamas. Mums nereikia rengti aukščiausiojo lygio susitikimo tik tam, kad jį rengtume. Mums reikia gerų ir greitų rezultatų!

José Albino Silva Peneda, pranešėjas. – (PT) Šiame diskusijų etape noriu pareikšti tris pastabas. Pirma, noriu pasakyti, kad socialinė politika nėra nei vienai šių Rūmų jėgai priklausantis monopolis. Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) ir Europos demokratų frakcija – politinė jėga, kuriai šiuose Rūmuose atstovauju – per šią kadenciją, mano manymu, labai ryžtingai prisidėjo prie socialinės politikos. Rengiant įvairius pranešimus įvairiomis temomis, ypač dėl Europos socialinio fondo persvarstymo, Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo, darbo rinkos lankstumo ir užimtumo garantijų pusiausvyros, dėl pranešimo dėl Europos socialinio modelio, Darbo laiko direktyvos ir dabar dėl Europos socialinės darbotvarkės vaidinau labai aktyvų vaidmenį.

Dėl savo patirties per šią kadenciją esu įsitikinęs, kad dėl socialinės politikos klausimų galime pasiekti bendrą sutarimą. Tačiau be bendro sutarimo dėl politikos krypties nustatymo – kuris, mano manymu, jau pasiektas – kartu turime būti reiklesni siekdami bendro sutarimo dėl politinių veiksmų. Šiuo atveju jaučiu, kad ir Komisijoje, ir Europos institucijose turėtume inicijuoti daug daugiau paskatų, kad priklausomai nuo konvergencijos tarp įvairių organų ir veiksmų finansiniai ištekliai būtų skirstomi vietos ir regioniniu lygmenimis ir taip socialinės problemos būtų iš tiesų išspręstos.

Trečioji mano pastaba susijusi su pasitikėjimo problema. Pasitikėjimo negalima priimti kaip potvarkio ar išleisti kaip teisės aktų; jis didžia dalimi priklauso nuo institucijų elgesio. Manau, kad bendradarbiavimo kultūra kuriant politikos kryptis padės atkurti pasitikėjimą. Manau, kad per šią kadenciją čia, Europos Parlamente, parodėme gerą pavyzdį, kaip reikia bendradarbiauti, o darbo dėl atnaujintos socialinės darbotvarkės rezultatai akivaizdžiai pagrįsti šia idėja.

Sutinku su Komisijos nariu, kai jis sako, kad socialinis dialogas turi būti šių diskusijų dėmesio centre. Tačiau svarbu ne tik socialinis dialogas; manau, pasiekėme tokį etapą, kai socialinė politika turi tapti politinių diskusijų dėmesio centru. Todėl labai palankiai vertinu žodžius, kurie buvo šiuose Rūmuose pasakyti apie aukščiausio lygio susitikimą užimtumo ir socialinės politikos klausimais. Manau, dabar visiškai tinkamas metas svarstyti šį klausimą.

Pagaliau, ši mano kalba šiame Parlamente – paskutinė, taigi, noriu pirmininko vardu padėkoti visiems Parlamento nariams, Komisijos nariui ir Komisijai už tai, kaip jie per visus šiuos penkerius intensyvios ir jaudinančios veiklos metus Europos Parlamente su manimi bendradarbiavo. Labai jums ačiū.

Jean Lambert, pranešėja. – Gerb. pirmininke, labai apgailestauju, kad kai kurie mūsų brangūs kolegos po šios kadencijos mus paliks.

Per diskusijas paaiškėjo keletas aspektų, ypač susijusių su kova su diskriminacija ir tai, kokios svarbios net per ekonomikos nuosmukį yra tokios priemonės. Šie aspektai kilo dėl mūsų šiuo klausimu atlikto darbo Moterų teisių ir lyčių lygybės komitete. Buvo iškeltas ir savitarpio paramos klausimas.

Dabar norėčiau pabrėžti tai, kad vienas pranešime dėl įtraukties mūsų iškeltų aspektų buvo vietinis lygmuo ir tam tikri vietos ekonomikos aspektai. Daug kalbame apie šalių ir tarptautinę ekonomiką, tačiau vietos ekonomika yra be galo svarbi: žmonių, net jei jie nėra pasiturintys, galimybės naudotis bankininkystės ir saviskolos bendrųjų paslaugomis bei gauti mikrokreditus. Turime saugotis, kad paskolų rykliai ir panašūs subjektai neverstų neturtingesnių žmonių vis labiau ir labiau įsiskolinti ir mokėti itin aukštų palūkanų normų. Turime užtikrinti, kad tai neįvyks, nes dėl to žmonės iš tiesų patiria žalos.

Tačiau kalbant apie mūsų minėtus vietos vadžios institucijų ir paslaugų teikimo aspektus ir atsižvelgiant į pranešimą, kita sritis, kurią komitetas norėjo ypatingai pabrėžti, buvo aprūpinimo būstu tema, nes vėlgi, per ekonomikos nuosmukio laikotarpį žmonės, galbūt nepajėgiantys išlaikyti savo turimo būsto, patiria vis didesnį spaudimą. Todėl bus būtina sutelkti dėmesį į šį lygmenį; galbūt galėtume pasinaudoti atvirojo koordinavimo metodu ir išnagrinėti geriausią valstybių narių praktiką.

Galiausiai norėčiau paminėti socialinį fondą. Esame labai susirūpinę, kad jis nebuvo įtrauktas į itin siaurą aspektą, apibūdinantį kas sudaro užimtumą ir pasirengimą dirbti, nes nenorime prarasti daugybės vaizdingų, labai produktyvių ir įdomių programų, kurios iki šiol ilgą laiką padėjo žmonėms iš labai sudėtingų pradžios taškų rasti jų kelią į darbo rinką.

Pirmininkė. – Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks 2009 m. gegužės 6 d., trečiadienį.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 142 straipsnis)

Kelam, Tunne (PPE-DE), raštu. – Po kelių dienų Europos lyderiai ir suinteresuotosios šalys susitiks aukščiausio lygio susitikime užimtumo klausimais. Sparčiai augantis nedarbas tapo pagrindine dabartinės finansų krizės problema. Tai – labai žmogiška problema: iš tiesų, didžiausia Europoje egzistuojanti socialinė neteisybė. Ko vyriausybių vadovams ir politikams reikia, tai spręsti susiklosčiusią padėtį pasitelkiant vaizduotę ir imantis konkrečių priemonių.

2009 m. – naujovių ir kūrybiškumo metai. Europa turi pasinaudoti šia galimybe sumažinti nedarbą. Geriausias būdas – skatinti naujų darbo vietų kūrimą. Pagrindinis klausimas – parama mažoms ir vidutinio dydžio įmonėms. Vienas konkretus būdas yra biurokratinių kreipimosi į Europos fondus taisyklių palengvinimas.

MVĮ kuria darbo vietas, ir jei mes ES veiksmingai jas paremsime, jos taps pagrindine priemone siekiant ateityje sumažinti nedarbą.

Be to, Europa turi investuoti į švietimą, ypač į mokymąsi visą gyvenimą. Nedarbas – didelis smūgis visiems. Visų pirma, ES ir valstybės narės turi padėti žmonėms susidoroti su šiuo smūgiu ir padėti pasirengti priimti alternatyvius sprendimus, kad būtų galima kiek įmanoma greičiau vėl patekti į darbo rinką. Geriausias būdas, kaip to pasiekti – investavimas į naujoves, mokslinius tyrimus ir plėtrą bei mokymąsi visą gyvenimą.

Magda Kósáné Kovács (PSE), raštu. – (HU) Nepaisant visų pastangų, kurias įdėjome nuo mūsų įstojimo 2004 m., ES palaipsniui išsivystė „konkurencingo“ skurdo padėtis. Ekonomikos krizė akivaizdžiai pablogino padėtį tiek valstybių narių lygmeniu, tiek tarp paprastų piliečių. Dėl to kylantys socialiniai konfliktai kelia grėsmę esamoms Europos sistemoms. Galų gale, paprasti piliečiai pagrįstai tikisi, kad Europos Sąjungos institucijos ne tik padės bankams, bet ir suteiks jiems socialinę apsaugą.

Dėl krizės silpnėjanti konkurencija rinkoje stiprėja ir tarp bendrovių, ir tarp darbuotojų. Didžiausią socialinę įtampą ES geriausiai iliustruoja perdėtos reakcijos, kurias sukurstė ETT sprendimai dėl į užsienį išsiųstų dirbti darbuotojų direktyvos.

Siekiant išsklaidyti nepagrįstas baimes labai svarbu susipažinti su dabartine teisine padėtimi. Kita Komisija turėtų įvertinti direktyvos dėl į užsienį siunčiamų dirbti darbuotojų perkėlimą į valstybių narių teisę.

Siekiant susidoroti su krize ir išsklaidyti įtampą, be socialiniame pakete apibrėžtų priemonių reikalingos ir kitos teisinės priemonės. Nenustačius Europos minimalaus darbo užmokesčio gali būti labai sunku užtikrinti socialinę taiką. Tinkamos darbo vietos ir tinkamo gyvenimo apibrėžčių nustatymas bei tarpvalstybinių kolektyvinių susitarimų sudarymas – tik keletas klausimų, prie kurių Komisija turi toliau dirbti.

Žvelgiant iš ilgalaikės perspektyvos, norint pasiekti socialinių tikslų, jau 25 valstybių narių ratifikuotos Lisabonos sutartis ir Pagrindinių teisių chartija gali užtikrinti platesnes Europos kompetencijos ribas nustatant vienodas ekonomines ir socialines teises, tačiau jos jokių būdu negali pakeisti greitų trumpalaikių priemonių paketo.

Iosif Matula (PPE-DE), raštu. – (RO) Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas (EGF) – svarbi priemonė, kuria naudojasi Europos Komisija siekdama sušvelninti ekonomikos krizę ir suteikti pagalbą tiesiogiai nuo jos nukentėjusiems žmonėms. Yra pramonės šakų ar ekonomikos sektorių, pvz., finansų sektorius, automobilių pramonė ir pardavimų sektorius, kuriems krizės poveikis daro didesnę įtaką, nes jie buvo priversti apriboti savo veiklą ir atleisti savo darbuotojus. Kažką panašaus dabar stebime ir Rumunijoje. Remiantis vieno tyrimo duomenimis, per pirmąjį 2009 m. ketvirtį visoje Europos Sąjungoje buvo užregistruota tris kartus daugiau atleidimo iš darbo atvejų, negu sukurta naujų darbo vietų.

Igyvendindami kovą su pasaulinės ekonomikos krizės poveikiu skirtus veiksmus galime pasiekti socialinės, ekonominės ir teritorinės sanglaudos tikslą. Manau, to būtų galima pasiekti geriau, jei EGF būtų orientuotas į darbo neturinčius žmones, kurie priklauso tam pačiam regionui, kaimyniniams regionams arba netgi skirtingoms valstybėms narėms, jei jos turi bendrą sieną. Viena vertus, turime parodyti solidarumą darbo netenkantiems žmonėms; kita vertus, turime padėti jiems grįžti į darbo rinką. Profesinis perkvalifikavimas ir specializacija pagal kiekvieno regiono plėtros sritis ir konkrečius prieinamus išteklius gali padėti sukurti naujų darbo vietų.

Siiri Oviir (ALDE), raštu. – (ET) Šio laikotarpio pasaulinės ekonomikos krizės (t. y. ekonomikos nuosmukio ir didėjančio nedarbo) realybė ES darbo rinkoje tokia, kad vis daugiau žmonių bus atleisti iš darbo, o dėl to Europoje dar labiau padidės nuo skurdo ir atskirties kenčiančių žmonių skaičius.

Šiandien labai svarbu tai, kad socialinės įtraukties ir su ja susijusios darbo rinkos politikos būtų siekiama laikantis Europos ekonomikai skirtame atsigavimo plane apibrėžto bendro integruoto požiūrio.

Be to, persvarstant savo biudžetus ir apkarplant lėšas valstybės narės neturėtų aukoti socialinių reikalų, sveikatos ir švietimo sričių, nes būtent jos padeda sugrąžinti atgal į visuomenę tuos žmones, kuriems gresia skurdas.

Reikėtų pripažinti, kad dažnai be galo sudėtinga suderinti valstybių narių socialinę pagalbą su aktyviu dalyvavimu darbo rinkoje, ypač kai siūlomas darbas laikinas, sezoninis ar dirbamas ne visą darbo dieną, o paramos gavimo sąlygos ir socialinės pagalbos sistemos ar minimalūs mokesčių tarifai nemotyvuoja asmenų imtis tokių darbų. Atsižvelgdami į šias naujas aplinkybes turime padaryti mūsų socialinės pagalbos sistemą lankstesnę; taip pasielgti turime dėl dabartinės padėties.

Manau, socialinė pagalba turi užtikrinti pakankamas minimalias pajamas, kurios užtikrina padorų gyvenimą virš skurdo ribos ir yra užtenkamos, kad padėtų asmeniui išbristi iš skurdo bei dėl savo nelankstumo to skurdo toliau nedidina.

Esko Seppänen (GUE/NGL), raštu. – (FI) Neįtikėtina, tiesą sakant nedovanotina tai, kad ES aukščiausiojo lygio susitikimas užimtumo klausimais ir dialogas su socialiniais partneriais turėtų vykti vadinamojo trejeto susitikimo lygmeniu jame nedalyvaujant valstybių arba vyriausybių vadovams. Tai rodo, kad ES lyderiai menkai domisi socialinio aspekto vystymu. Tai rodo, kad esame toli nuo savo tikslo padaryti Sąjungą piliečiams skirta Europa. Žinoma, bankai gelbėjami pasinaudojant valstybės lėšomis ir nacionalizuojant jų skolas, o paprastų žmonių gerovė niekam nerūpi.

PIRMININKAVO: Diana WALLIS

Pirmininko pavaduotoja

11. Klausimų valanda (Klausimai Komisijai)

Pirmininkė. – Kitas klausimas – Klausimų valanda (B6-0231/2009).

Šie klausimai skirti Komisijai.

Klausimas Nr. 23, kurį pateikė **Manuel Medina Ortega** (H-0206/09)

Tema: Konkurencija ir pajamų mokesčio skaidrumas

Ar Komisija mano, kad neskaidrių pajamų mokesčių sistemų Europos Sąjungoje palaikymas suderinamas su laisva konkurencija, o jei ne, kokių žingsnių ji ketina imtis siekdama sustabdyti tokių sistemų veikimą valstybėse narėse ar jų dalyse?

Andris Piebalgs, Komisijos narys. – Leiskite pirmiausia priminti, kad pagal Bendrijos teisę valstybės narės gali gana laisvai formuoti savo tiesioginių mokesčių sistemas taip, kad jos geriausiai atitiktų vidaus politikos tikslus ir reikalavimus. Tačiau pastaraisiais metais jos susitarė dėl keleto Komisijos pasiūlytų priemonių, kurios skirtos kovoti su mokesčių bazių mažėjimu ir investicijų paskirstymo iškraipymais. Susitardamos valstybės narės pripažino, kad siekiant apsaugoti pajamas gyvybiškai svarbu bendradarbiauti ES lygmeniu ir laikytis sąžiningų mokesčių konkurencijos taisyklių.

Atsakydamas į gerbiamojo Parlamento nario užduotą klausimą dėl skaidrumo norėčiau priminti, kad labai neseniai, 2009 m. balandžio 28 d., Europos Komisija priėmė komunikatą, kuriuo nustatomi veiksmai siekiant skatinti gerą mokesčių srities valdymą, kuris reiškia skaidrumą, keitimąsi informacija ir sąžiningą mokesčių konkurenciją.

Pirmiausia komunikate nurodoma, kaip Europos Sąjungoje būtų galima patobulinti gerą mokesčių srities valdymą, kad taip būtų sustiprinti argumentai kitoms teritorijoms sekti šiuo pavyzdžiu. Jame valstybės narės raginamos skubiai priimti Komisijos pasiūlymus dėl direktyvų dėl administracinio bendradarbiavimo, savitarpio pagalbos išieškant mokesčius ir santaupų apmokestinimo. Valstybės narės turėtų ir toliau teikti deramą pirmenybę žalingų verslo apmokestinimo režimų panaikinimui. Konkrečiau kalbant, į Komisijos pasiūlymą dėl administracinio bendradarbiavimo įtraukta nuostata, pagal kurią nebeleidžiama taikyti banko informacijos slaptumo principo atsisakant iš kitos valstybės narės pateikti informaciją dėl prašomosios valstybės narės asmenų ne rezidentų. Tai visiškai atitinka tarptautinį sutarimą dėl keitimosi mokesčių informacija.

Antra, siekiant sustiprinti gero valdymo skatinimą už Europos Sąjungos ribų komunikate siūlomi būdai kaip užtikrinti geresnę ES politikos kryptį darną kartu siekiant užtikrinti, kad ekonominių ryšių tarp Europos Sąjungos ir jos partnerių teritorijų sutvirtinimą lydėtų išipareigojimas laikytis gero valdymo principų. Ypatingas dėmesys skiriamas paramos besivystančioms šalims, kurios išipareigojo lakyti gero valdymo principų, užtikrinimui.

Komunikate taip pat siūlomi būdai, kaip užtikrinti, kad atskirų valstybių narių politikos pozicijos tarptautinių mokesčių srityje geriau derėtų su sutartais gero valdymo principais. Tai, reikalui esant, apimtų koordinuotą atsaką, skirtą toms teritorijoms, kuriose atsisakoma laikytis gero valdymo principų. Šiandien per Ekonomikos ir finansų tarybos posėdį Komisiją pristatė komunikatą ES finansų ministrams siekdama sulaukti jų pritarimo pasiūlytam metodui per paskutinį Europos Vadovų Tarybai pirmininkaujant Čekijai vyksiantį Ekonomikos ir finansų tarybos susitikimą 2009 m. birželio mėn.

Manuel Medina Ortega (PSE). - (ES) Dėkoju, gerb. Komisijos nary, už Jūsų atsakymą. Paminėjote kelis aspektus, pvz., skaidrumą, tačiau tai, ko pasigedau Jūsų kalboje, buvo nuoroda į naujausius G20 susitikimu pagrįstus susitarimus dėl kovos su „mokesčių rojumi“ vadinamomis šalimis ir vadinamosiomis „nebendruojančiomis teritorijomis“. Ar Komisija prisideda prie G20 pasiūlymų, ar per tokio pobūdžio derybas laikosi nuošalyje?

Andris Piebalgs, Komisijos narys. – Komisija – visateisė G20 susitikimo dalyvė ir visateisiškai dalyvauja šiame procese.

Jau paminėjau kai kurias priemones, kurių imtis Komisija norėtų paraginti valstybes nares. Ji visapusiškai dalyvauja G20 procese.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Gerb. pirmininke, gerb. Komisijos nary, iš esmės esu prieš naujų mokesčių įvedimą. Jie, visų pirma, daro įtaką viduriniajam sluoksniui. Jie turi įtakos gerovės kūrimui ir neskatina investavimo.

Vis dėlto turime apsvarstyti trumpalaikiam iš akcijų gaunamam pelnui taikytinus mokesčius. Ar įsivaizduojate, kad už trumpalaikį iš akcijų gaunamą pelną surinkti mokesčiai iš akcijų pardavimo jų neturint ir net nepasiskolinus (angl. *naked short selling*) bus skiriami naujoms darbo vietoms kurti?

Avril Doyle (PPE-DE). - Ar galėtų Komisijos narys patikinti, kad jis tvirtai įsipareigojęs visus tiesioginių mokesčių – pajamų mokesčių ir bendrovių pelno mokesčių – nustatymo klausimus palikti spręsti pačioms valstybėms narėms? Prašome patvirtinti, kad tokia Jūsų nuomonė.

Andris Piebalgs, Komisijos narys. – Na, turime Sutartį, o Sutartis labai aiški. Žinome, kad Airijoje vyks naujas referendumas, galbūt dėl Lisabonos sutarties, tačiau šiuose straipsniuose labai aiškiai apibrėžta, kaip padalijama kompetencija, o Komisija neketina rengti naujos sutarties ir joje nustatyti kitokios atsakomybės.

Tai – iš dalies atsakymas į klausimą dėl naudojimosi mokesčių politika siekiant kurti darbo vietas. Kadangi kiekvienoje šalyje padėtis kitokia, visos Europos masto apmokestinimo priemonės taikymas greičiausiai nepadės pasiekti tokių pačių tikslų, kokių galima pasiekti konkrečioje valstybėje narėje.

Apmokestinimo priemonės kartais iš tiesų padeda sukurti paskatas ar plėtoti ekonomiką, tačiau tai labai priklauso nuo konkrečioje valstybėje narėje susiklosčiusios padėties.

Pirmininkė. – Klausimas Nr. 24, kurį pateikė **Nikolaos Vakalis** (H-0240/09)

Tema: ES su žemės drebėjimais susijusi politika. Veiksmai, kurių ėmėsi Komisija po neseniai įvykusio žemės drebėjimo Italijoje

2007 m. lapkričio mėn. Parlamentas priėmė rezoliuciją (P6_TA(2007)0507) dėl integruoto ES požiūrio (prevencijos, atsako ir padarytos žalos atstatymo) į žemės drebėjimus, kurioje raginama priimti konkrečias priemones dėl apsaugos, pastatų (ypatingą dėmesį skiriant istorinę ir kultūrinę reikšmę turintiems pastatams) sutvirtinimo, finansavimo, mokslinių tyrimų, visuomenės informavimo ir t. t., politikos.

Be to, savo laiškuose už aplinką atsakingam Komisijos nariui (2008 1 10) ir Komisijos Pirmininkui (2008 5 22) atkreipiau dėmesį į tai, kad reikia skubiai parengti komunikatą, specialiai ir išimtinai skirtą veiksmingam atsako į žemės drebėjimus valdymui.

Ar po pastarųjų žmonių gyvybes nusinešusių žemės drebėjimų Italijoje Komisija mano, kai tai numatyta jos 2008 7 22 d. raštiškame atsakyme (P-3470/08) ir J. M. Barroso bei S. Dimaso pateiktuose atsakymuose ir ar ji ketina imtis tolesnių iniciatyvų bei apsaugoti Europos piliečius nuo žemės drebėjimų?

Stavros Dimas, Komisijos narys. – (EL) Gerb. pirmininke, Komisija visiškai įsipareigojusi padėti apsaugoti žmones nuo žemės drebėjimų. Ši apsauga turi būti įtraukta į integruotą požiūrį, skirtą įvairių pavojų sukeltoms padėtimis spręsti. Komisija neseniai patvirtino komunikatą, pavadintą „Bendrijos stichinių ir žmogaus sukeltų nelaimių prevencija“, į kurį įtraukti ir žemės drebėjimai. Šiuo komunikatu tęsiami Komisijos veiksmai, kurių ji ėmėsi per pastaruosius metus ir kurie dera su daugybe Europos Parlamento suformuluotų ir 2007 m. jo rezoliucijoje priimtų rekomendacijų. Šis konkretus veiksmas, visų pirma, susijęs su gerosios praktikos sklaida, bendro požiūrio į rizikos įvertinimą raida, žemėlapių sudarymu, švietimu ir sąmoningumo ugdymu kartu siekiant pagerinti jau esamų finansinių ir teisinių prevencijos priemonių sinergiją bei sanglaudą ir taip stiprinti Europos Sąjungos veiksmų pridėtinę vertę. Komisija dės visas įmanomas pastangas ir stengsis sumažinti žemės drebėjimų poveikį skatindama valstybes nares į jų nacionalinius reglamentus visiškai integruoti

bendrus pastatams ir viešiesiems darbams skirtus Europos planavimo kodus, ypač Eurokodą 8. Komisija ypač susidomėjusi laukia Europos Parlamento atsako į jos komunikate pasiūlytą požiūrį.

Nikolaos Vakalis (PPE-DE). – (EL) Gerb. pirmininke, atsiprašau, bet problema niekur nedingsta. Tiesą sakant, nesuprantu: kodėl Komisija dėl žemės drebėjimų atsisako imtis tokių veiksmų, kokių ėmėsi dėl potvynių? Koks skirtumas? Tiesą sakant, esu labai nustebęs, kad šios diskusijos vyksta po neseniai Italijoje įvykusios nelaimės. Paskutiniame Jūsų minėtame komunikate apie žemės drebėjimus lyg tarp kitko užsimenama tris kartus, Jūsų įvardytais atvejais. Negi nuoširdžiai manote, kad trimis atvejais komunikate minimos nuorodos į žemės drebėjimus pakanka atsverti didžiulį Europoje jaučiamą poreikį parengti konkrečiai žemės drebėjimams skirtą komunikatą? Iš tikrųjų norėčiau sulaukti atsakymo.

Stavros Dimas, Komisijos narys. – (EL) Gerb. pirmininke, mūsų 2009 m. vasario mėn. išleistame komunikate integruotas požiūris taikomas visiems klausimams nepriklausomai nuo pavojaus priežasties. Manome, kad šis požiūris geriausias. Kalbant apie potvynius, turime komunikatą dėl vandens trūkumo ir sausrų. Yra išleista komunikatų dėl konkrečių pavojų ar esamų konkrečių problemų, tačiau manome, kad integruotas požiūris, kurį norime taikyti, yra tinkamiausias.

Laukiame Parlamento atsakymo, o jei yra svarbių priežasčių, dėl kurių turėtume šio požiūrio atsisakyti, mes jas apsvarstysime. Vis dėlto turiu jums pasakyti, kad Komisijos komunikatas taip pat šiek tiek padės susvėlininti žemės drebėjimų pasekmes.

Jis perduotas valstybėms narėms, kurios dėl kompetencijos šiuo klausimu labai rūpestingai laikosi subsidiarumo principo, kad įtrauktų Europos Sąjungos nuostatas dėl pastatų į savo nacionalinius teisės aktus – ar tai būtų naujiems pastatams taikytinos Eurokodo 8 nuostatos, ar nuostatos dėl senų pastatų statybos konstrukcijų sutvirtinimo. Leiskite joms tai padaryti, leiskite joms imtis kitų tam tikrų reikalingų veiksmų, pvz., griežtai laikytis planavimo reglamentų, kad taip būtų išvengta daugumos nelaimių.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Gerb. pirmininke, gerb. Komisijos nary, prisijungusi prie per Apeninų pusiasalį einančios geologinių sprūdžių linijos, kita linija kerta Slovėniją. Kaip tikriausiai žinote, ant šios sprūdžių linijos pastatyta Krško branduolinė elektrinė. Mūsų iniciatyva ten įrengti keli išpėjamosios signalizacijos įrenginiai. Kokių priemonių ketinate imtis po sukrečiančio žemės drebėjimo Italijoje, kad užtikrintumėte ant su Apeninų sprūdžių juosta besijungiančios linijos pastatytos Krško branduolinės elektrinės saugumą? Ar manote, kad gali prireikti imtis atsargumo priemonių, dėl kurių gali tekti uždaryti Krško branduolinę elektrinę?

Giorgos Dimitrakopoulos (PPE-DE). – (EL) Gerb. pirmininke, mane irgi nustebino Komisijos čia šiandien išdėstyta pozicija, nes mes, žinoma, gerbiame atsakymą į klausimą dėl subsidiarumo ir aš visiškai sutinku su konkrečiais reikalavimais. Tačiau tai neišsprendžia klausimo dėl Europos Komisijos pateikto bendro politinio pasiūlymo, apimančio visus žemės drebėjimų sukeltų nelaimių aspektus. H. Pirker pridėjo dar vieną, o mes, žinoma, rasime ir kitų. Todėl klausimas išlieka: kodėl greta subsidiarumo principo ir Komisijos nario išvardytų konkrečių priemonių nėra Europos Komisijos pateikto pasaulio masto pasiūlymo?

Stavros Dimas, Komisijos narys. – (EL) Gerb. pirmininke, kaip minėjau anksčiau, laukiame Europos Parlamento atsakymo dėl komunikato, kurį parengėme dėl žemės drebėjimų prevencijos. Kai tik gausime atsakymą, išnagrinėsime, kuris – ar šis, ar kiti požiūriai yra geresni. Tiesą sakant, yra konkrečių branduoliniams objektams skirtų nuostatų ir Seveso II direktyva dėl pramonės.

Pirmininkė. – Klausimas Nr. 25, kurį pateikė **Avril Doyle** (H-0211/09)

Tema: Šiluminė Saulės energija ir ekonomikos atkūrimo planas

Ragindama spręsti rimtus energijos ir ekonomikos iššūkius, su kuriais susiduria Europos Sąjunga, Komisija savo ekonomikos atkūrimo pakete pasiūlė priemones, kurios skirtos ir prisidėti prie ekonomikos atsigavimo, ir siekti energijos tikslų. Vis dėlto šiluminė Saulės energija (ŠSE) – vienas perspektyviausių atsinaujinančių energijos šaltinių – į palankiai vertintinų sektorių sąrašą neįtraukta.

Be to, Europos pramonė šiuo metu yra šios srities pasaulio lyderė, tačiau šią poziciją ji gali išlaikyti tik tada, jei vidaus rinka plėsis ir bus skatinami tolesni moksliniai tyrimai bei plėtra.

Ar galėtų Komisija paaiškinti, kodėl ŠSE sektorius nebuvo įtrauktas į atkūrimo plane išdėstytą stipriųjų finansinių paskatų sąrašą? Kokių yra kitų prieinamų šaltinių šiam sektoriui finansuoti?

Andris Piebalgs, Komisijos narys. – Šiluminė Saulės energija niekada nebuvo pašalinta iš Europos ekonomikos atkūrimo plano. Ji nebuvo įtraukta todėl, kad sprendėme skubiausių energijos poreikių klausimą. Tai reiškia, kad pažvelgėme į tas sritis, kurioms krizė padarė didžiausią poveikį ir kurių projektams įgyvendinti galėjo kilti kliūčių.

Pirmasis klausimas buvo tarpusavio ryšys. Neįmanoma gaminti energijos, ypač iš naujų energijos šaltinių, jei yra su elektros tinklais susijusių problemų. Taigi, elektros tinklų ir šalių narių tarpusavio ryšio klausimą sprendėme skubos tvarka.

Be to, buvo kilusi dujų krizė, kuri aiškiai parodė, kad kai kuriais atvejais trūkstamos fizinės infrastruktūros dalys dujų tiekimo sutrikimo atveju daro didžiulį poveikį. Tai – paprasčiausias būdas reaguoti į dujų tiekimo saugumą.

Sprendėme kitus du klausimus, kurie, mano manymu, negavę Bendrijos paramos būtų neabejotinai atidėti vėlesniam laikui: pirma, jūros vėjo energija – gana didelis projektas, kuris turi būti sujungtas žemyno tinklais, ir, antra, anglies dioksido surinkimas ir saugojimas – šioje srityje turime iš tiesų paraginti pramonę kiek įmanoma greičiau pateikti išsamius projektus.

Todėl nesvarstėme kitų potencialių sričių. Būtent todėl šiluminė Saulės energija nebuvo įtraukta; ne todėl, kad netikiu ja. Tikiu šilumine Saulės energija, tačiau dėmesį skyrėme neatidėliotiniams poreikiams.

Kokių yra kitų tolesnio šiluminės Saulės energijos plėtros paramos šaltinių? Pirmiausia, septintoji bendroji programa. 2007–2013 m. turime 2,35 mlrd. eurų. Antra, yra sritis, kurioje jūs galite parūpinti priemonių. Nuo kitų metų turėsime galimybę naujiems rinkos dalyviams suteikti 300 mln. emisijos leidimų. Atsinaujinančios energijos projektai, pvz., šiluminės Saulės energijos, yra tinkami. Taigi, jeigu šioje srityje yra projektų, jie būtų itin laukiami.

Taip pat galime naudotis Europos regioninės plėtros fondo lėšomis. Raginame daugiau naudotis energijos šaltinių sąveika; ypač padidinome atsinaujinančios energijos panaudojimo ribas būstų ir energijos vartojimo efektyvumo srityse. Taigi, buvo padidintas bendras šių priemonių tinkamumas.

Be to, vasarą ar ankstyvą rudenį Komisija pateiks naują komunikatą dėl mažai anglies dvideginio į aplinką išskiriančių technologijų finansavimo. Pasistengsime jį parengti taip, kad šios technologijos gautų paramą ne tik iš Bendrijos biudžeto, bet ir iš pramonės bei valstybių narių, kad ta parama būtų tikslinė ir kad taip galėtume labai greitai plėtoti šias technologijas bei pasiekti savo tikslą – iki 2020 m. 20 proc. energijos generuoti iš atsinaujinančių šaltinių. Galbūt šiuo atžvilgiu galime turėti dar didesnių siekių.

Taigi, jos neišbraukėme. Tiesiog yra daug sričių, kurioms turime skirti dėmesio, taigi, ėmėmės skubiausių sričių, į kurias pinigus reikia investuoti dabar.

Avril Doyle (PPE-DE). – Dėkoju, gerb. Komisijos nary, už labai išsamų atsakymą. Atidžiai pasižymėjau, ką sakėte.

Ar turite vykdyti parengtų projektų sąrašą, kurį pavadinčiau rezerviniu projektų sąrašu, tuo atveju, jei bet kuris iš projektų, kuriuos buvo konkrečiai nuspręsta vykdyti pagal atkūrimo planą, iki 2010 m. birželio 30 d. nepajėgs pritraukti finansavimo, kad pinigai iš tiesų patektų į šį sektorių, kad jie atitektų energijos vartojimo efektyvumui ir skatinimui vartoti mažiau energijos?

Pvz., pagrindinių šiluminės Saulės energijos projektų statybos darbai gali būti pradėti 2009 m. pabaigoje arba 2010 m. pradžioje; keletą projektų jau galima pradėti. Ar galėtume sudaryti rezervo sąrašą, kad visi pinigai būtų skiriami tiems projektams, kurie šiuo metu buvo įvardyti kaip nepajėgūs pritraukti tų pinigų?

Andris Piebalgs, Komisijos narys. – Sudarydami sąrašą išnagrinėjome daugumą projektų, be to, į šį procesą įtraukėme valstybes nares. Šiuo metu neturiu pagrindo manyti, kad nesugebėsime jų apmokėti ar skirti jiems visų pinigų.

Jei kai kurių projektų vykdymas užtruks ar kai kurie jų nebus tinkamai parengti, 2010 m. kovo mėn. parengsiu pranešimą. Taigi, jei pasirodys, kad yra atliekamų pinigų, per tris šalių susitikimus pažadėjau, kad prireikus Komisija apsvaistys galimybę pateikti būtiną pasiūlymą. Tačiau dabar pernelyg anksti tą žadėti, nes viskas priklauso nuo mūsų sugebėjimo tinkamai skirti pinigus. Šiandien esama gana pažangių projektų, kuriems, mūsų nuomone, šie pinigai galėtų būti panaudoti.

Pirmininkė. – Klausimas Nr. 26, kurį pateikė **Marie Panayotopoulos-Cassiotou** (H-0218/09)

Tema: Branduolinės jėgainės

Remiantis Pietryčių Europos energijos instituto duomenimis, daugelis ES ir kitų stojimo derybose dalyvaujančių Pietų ir Rytų regiono ir Viduržemio jūros Rytų regiono šalių nagrinėja elektros energijos gamybai skirtų branduolinių jėgainių veiklos pratęsimo ar jų statymo programas. Ar Komisija gali pasakyti, kokių veiksmų ir iniciatyvų ji ketina imtis siekdama nustatyti šioms iniciatyvoms taikytinas išankstines sąlygas ir apribojimus atsižvelgdama į ypatingas geologines ypatybes, klimato sąlygas ir galimybes finansuoti šias programas bei jų įgyvendinamumą?

Andris Piebalgs, Komisijos narys. – Na, mano kolega Stavros Dimas jau atsakė į papildomą klausimą šia tema.

Kiekvienoje branduolinę energiją gaminančioje šalyje veikia branduolinės saugos reguliavimo institucijos, kurios prisiima visišką atsakomybę už branduolinės saugos priemonių įgyvendinimą. Kita vertus, kiekviena valstybė narė pati nusprendžia, naudoti branduolinę energiją, ar ne. Tai apsprendžia Euratomo sutartis, ir yra labai aiškių papildomų reikalavimų. Papildomi reikalavimai tokie, kad kiekvieną teikiamą projektą nagrinėja ir Komisija, mes pateikiame rekomendaciją dėl plėtotinų projektų. Taip pasielgėme Belenės ir Mochovcės atvejais.

Taip pat yra nustatytas aiškus įpareigojimas įvykdyti reikalavimą atlikti poveikio aplinkai įvertinimą (kaip nustatyta Bendrijos teisės aktuose), ir taikomi papildomi JT EEK Espo konvencijos dėl poveikio aplinkai vertinimo tarpvalstybiniame kontekste reikalavimai.

Taigi, kad ir koks projektas būtų siūlomas, mes valstybių narių neišskiriame. Turi būti įvykdyti aiškūs reikalavimai, o kiekvienas projektas nagrinėjamas atsižvelgiant į jo privalumus ir remiantis Bendrijos teisyne bei aplinkos apsaugą reglamentuojančiais teisės aktais. Noriu jus patikinti, kad šis procesas toks patikimas, kad jei saugumo reikalavimai negali būti užtikrinami, niekada neišduodamas joks leidimas statyti branduolines jėgaines.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Gerb. pirmininke, atsižvelgdama į tai, ką Komisijos narys pasakė apie kiekvieno pasiūlymo įvertinimą, norėčiau paklausti, ar gali atitinkamoje srityje būti atliktas *ex-ante* tyrimas, įskaitant tyrimus remiantis Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių bendradarbiavimu ir konkrečiomis tos srities ypatybėmis, kad būtų nustatyti kriterijai, į kuriuos kiekviena šalis turėtų atsižvelgti nuo pat planavimo pradžios ir kurių per planavimą turėtų laikytis.

Andris Piebalgs, Komisijos narys. – Visų pirma, kiekviena atskira šalis leidžia savo teisės aktus ir pati priima sprendimą dėl proceso, kaip jie turėtų būti taikomi. Vėliau tarp šio proceso ir nacionalinių teisės aktų bei Euratomo teisės aktų atsiranda glaudus ryšys, o procesas tampa pagrįstas nacionaliniais ir Euratomo teisės aktais. Todėl negalime vadovautis regioniniu požiūriu. Turime pažvelgti į konkrečią kiekvienoje valstybėje narėje susiklosčiusią padėtį, o kartu ir į kiekvieną projektą atskirai.

Negalime paprasčiausiai išnagrinėti regiono padėties vidurkio ir pasakyti, kad šis regionas branduolinei energetikai netinkamas. Tai nebūtų tiesa, nes negalima parengti projekto, kurį būtų galima įgyvendinti daugmaž kiekvienoje vietovėje. Tai – reikiamų sąnaudų, sąlygų ir laiko klausimas. Taigi, negalime vadovautis regioniniu požiūriu. Turime iš tiesų pažvelgti į kiekvieną atskirą konkretų projektą, nes tik taip galėsime užtikrinti visišką tokio projekto saugumą.

Paul Rübzig (PPE-DE). – (DE) Gerb. pirmininke, gerb. Komisijos nary, gerb. Parlamento nariai, norėčiau pasveikinti Jus, gerb. Komisijos nary, dėl ką tik jūsų pateikto vadinamojo atominio paketo, kuris, be kita ko, susijęs su naujomis branduolinėmis jėgainėmis. Taip pat norėčiau palankiai įvertinti jūsų pasiūlymą dėl to, kad Tarptautinės atominės energijos agentūros standartai ateityje turėtų būti privalomi.

Būtų įdomu sužinoti, ar jūsų manymu, galėtumėte parengti ES reguliavimo institucijai skirtą pasiūlymą, ar pasiūlymą dėl didesnių įgaliojimų suteikimo Vakarų Europos branduolinės energetikos reguliavimo institucijų asociacijai (angl. WENFRA) per kitos kadencijos laikotarpį leisti skirtus privalomus standartus ir ar galėtume nustatyti, kad Tarptautinės atominės energijos agentūros standartai būtų privalomi visoms valstybėms narėms?

Andris Piebalgs, Komisijos narys. – Dėl antrosios klausimo dalies manau, kad turėdami šią aukšto lygio branduolinio reguliavimo institucijų grupę galėsime nustatyti griežtesnius standartus. Tai – tik pradinis taškas, tai buvo žemiausias bendras vardiklis, kurį galėjome nustatyti.

Dėl šio klausimo opumo – politinė ir kartais kultūrinė prasme – labai abejoju, ar Europos reguliavimo institucijos galėtų vaidinti tokių vaidmenį, kokio iš jų reikalaujama. Nenoriu pasakyti, kad Europos reguliavimo institucijomis negalima pasitikėti, tačiau reguliavimo institucija turi išlaikyti atstumą nuo branduolinių jėginių. Manau, visišką atsakomybę už saugumą visą laiką turėtų prisiimti nacionalinės reguliavimo institucijos, nes tai – geriausias būdas, ir taip bus visada išvengiama diskusijų, ar centrinė reguliavimo institucija branduolinės energijos srityje deda pakankamai pastangų ir pan.

Sukurti bendrą sistemą – geras dalykas, tačiau prisiimti atsakomybę turi visos reguliavimo institucijos, kurios, kaip siūloma Direktyvoje dėl atominio saugumo, šiai politikai įgyvendinti turi visas galias ir visas reikalingas priemones. Sąjungoje turime labai gerų branduolinių saugumą reguliuojančių institucijų, taigi organizaciniai pertvarkymai nėra būtini. Paprasčiausiai pradėdami nuo dabartinio lygio turime padidinti privalomus standartus ir dirbti kartu parodydami pasauliui, kad branduolinės pramonės srityje standartai gali būti padidinti.

Pirmininkė. – Klausimas Nr. 27, kurį pateikė **Brian Crowley** (H-0232/09)

Tema: Tvarios energijos naudojimo miestuose skatinimas

Mano gimtajame mieste Korke vietos valdžios institucijos ir verslo įmonės siekia sukurti tvarios energijos politiką. Ką Komisija daro norėdama paremti tokių miestų, kaip Korkas, pastangas skatinti tvarią energiją?

Andris Piebalgs, *Komisijos narys.* – Labai džiaugiuosi, kad uždavėte šį klausimą, nes labai didžiuojusi vienu mūsų pasiekimu, būtent Merų paktu.

2008 m. palaikėme miestų iniciatyvą sudaryti Merų paktą. Tai reiškia, kad miestai prisiima privalomą įsipareigojimą iki 2020 m. daugiau nei 20 proc. sumažinti CO₂ kiekį. Tam juose bus plėtojami tvarios energijos veiksmų planai. Taip pat buvo įkurtas programoms koordinuoti ir skatinti Merų pakto kabinetas. Šiuos veiksmus palaikome per jungtinį tyrimų centrą ir aprūpiname moksliniu pagrindu bei teikiame techninę pagalbą tvarios energijos veiksmų planams rengti, įgyvendinti ir vertinti. Taip pat Komisija derasi su kitomis nacionalinėmis, regioninėmis ir vietos administracijomis ir siekia užtikrinti jų paramą mažesnėms savivaldybėms.

Šiais metais ketinama įgyvendinti ir pažangią gerosios praktikos programą „Aukščiausių pasiekimų standartai“ (angl. *Benchmarks of Excellence*).

Pasitelkę Europos investicijų banką (EIB), sukūrėme finansinės paramos priemonę: teikiame EIB subsidijas ir naudojames juo tvariam vystymuisi į miestus nukreipti. EIB jau dalyvauja konkrečiuose projektuose, pvz., Barselonos projekte, dėl kurio derybos gerokai pažengė į priekį.

Žinau, kad Korkas dar nepasirašė šio pakto, taigi, tik nuo jo paties priklausys, ar jis pasinaudos šia galimybe. Tai – puikus būdas iš tiesų sutelkti piliečius imtis šių iniciatyvų.

Kartu yra ir kitų tvariam vystymuisi skirtų priemonių, o sanglaudos politika reikšmingai padeda miestams įgyvendinti tvarios energijos politiką ir veiksmus. Per 2007–2013 m. į su tvaria energija susijusias iniciatyvas ES iš sanglaudos politikos fondų bus tiesiogiai investuota iš viso 9 mlrd. eurų. Per Korką apimančią Pietų ir Rytų veiksmų programą į regioną bus investuoti 669 mln. eurų, o pati programa padės siekti Lisabonos augimo ir darbo vietų kūrimo tikslų.

Per šiuos sanglaudos fondus bus tiesiogiai paremti regione vykdomi tvarios energijos projektai ir padedama mobilizuoti tolesnes nacionalines investicijas. Finansavimas gali būti naudojamas energijos vartojimo efektyvumui skatinti ir energijai iš atsinaujinančių šaltinių gaminti, veiksmingoms energijos valdymo sistemoms plėtoti ir švariam bei tvariam viešajam transportui skatinti, ypač miesto vietovėse.

Veiksmų programa apima „Vartų atvėrimo fondą“ (angl. *Gateway Challenge Fund*), kuris pagrįstas Korkui skirta integruota tvaraus vystymosi strategija.

Pagaliau neseniai buvo pakeistas Regioninės plėtros fondas siekiant suteikti visoms valstybėms narėms galimybę naudotis regioniniais fondais energijos vartojimo efektyvumui pagerinti ir integruoti atsinaujinančius energijos šaltinius į dabartinius būstus. Šios išlaidos gali siekti iki 4 proc. visų regioninio fondo skiriamų lėšų.

Apibendrinamas galiu pasakyti, kad, mano nuomone, sukūrėme miestams, turintiems bendrą siekį plėtoti tvarius piliečiams skirtus modelius, skirtą sistemą, ir ta sistema yra Merų paktas. Merų paktui prijaucia tokie

miestai kaip Niujorkas ir Ročesteris, prie jo prisijungė kiti ES nepriklausančių šalių miestai, taigi, kabinete, kuriame dirbame, galima pasisemti daugybę žinių.

Kalbant apie finansinę paramą, šiame etape neturime jokios energijos vartojimo efektyvumui skirtos programos, tačiau turime struktūrinius fondus, turime Pažangios energetikos Europai programą ir, galų gale, turime Europos investicijų banką. Inicijavoms paremti naudojamos visomis šiomis priemonėmis. Šiame procese labai aktyviai dalyvauja Europos investicijų bankas. Vis dėlto šiame etape svarbiausias klausimas susijęs ne su finansavimu, o su gerais projektais ir išties atsidadusia miestų politika.

Toks mano atsakymas į labai svarbų jūsų klausimą. Manau, miestai turi visas galimybes pirmauti kelyje tvarios energijos ateities link.

Brian Crowley (UEN). – Dėkoju Komisijos nariui A. Piebalgui už jo atsakymą. Gerb. Komisijos nary, savo atsakyme jau nurodėte, kad dėl energijos vartojimo efektyvumo ekonominiu požiūriu sutaupoma, tačiau dabar turime žengti kitą žingsnį. Užuoat tik skatinę tvarumą ir energijos vartojimo efektyvumą, turime panaudoti lėšas ir sukurti naujus energijos gavimo būdus, leisiančius miestams geriau patiems tenkinti savo poreikius, o ne importuoti kurą ar statyti branduolines jėgaines, kaip buvo minėta anksčiau. Turime rasti sumanesnių ir geresnių būdų, todėl galbūt ateityje galėtumėte pažvelgti ne tik į investicijų banką, bet ir į naujas iš Komisijos pusės kylančias idėjas.

Andris Piebalgs, Komisijos narys. – Stengiamės reaguoti į šį prašymą. Iki šių metų pabaigos planuojame parengti naują energijos vartojimo efektyvumo veiksmų planą, kuriame bus nagrinėjamas šis klausimas. Tai pat rengiame komunikatą dėl mažai anglies dvideginio į aplinką išskiriančių energijos šaltinių finansavimo.

Labai svarbu, kad suinteresuotosios šalys imtųsi iniciatyvos, ir tikiuosi, kad miestų atstovai pateiks pasiūlymus bei darys spaudimą Europos Parlamento nariams ir valstybėms narėms, kad tokiose srityse būtų sukurtos visos Europos masto priemonės.

Be šio vadinamojo „iš apačios į viršų“ metodo nesugebėsime pasinaudoti esamomis galimybėmis. Europos miestai tokie skirtingi, o gerų minčių tiek daug, kad neturėtume kiekvienam miestui bandyti taikyti vadinamojo „iš viršaus į apačią“ metodo.

Manau, Merų paktas politikos kryptims, kurias turime parengti norėdami įgyvendinti tvarių miestų idėją, suteiks labai reikalingą intelektinį indėlį ir patirties. Kalba eina ne tik apie santaupas. Su šiuo klausimu susiję daugybė aspektų. Tai ir pažangieji elektros tinklai, atsinaujinančios energijos integracija ir tvarus transportas – vandeniliu varomi autobusai ir elektrinės transporto priemonės. Atsiveria daugybė galimybių.

Kiekvienas miestas galėtų sudaryti savo programą, nes Merų paktas prisiėmė įsipareigojimą iki 2020 m. daugiau nei 20 proc. sumažinti CO₂ kiekį. Tai nereiškia, kad įsipareigojimas bus būtinai vykdomas didinant energijos vartojimo efektyvumą. Gali būti pasirinkta visiškai kita politikos sritis. Labai daug kas priklauso nuo vietos aplinkybių.

Pirmininkė. – Atsižvelgdama į laiką, bijau, kad negalėsiu leisti užduoti papildomo klausimo. Apgailestauju, gerb. P. Rübigai, bet vieną klausimą jau uždavėte, o Komisijos narys mums labai išsamiai atsakė.

Pirmininkė. – Klausimas Nr. 28, kurį pateikė **Claude Moraes** (H-0216/09)

Tema: Ekonomikos krizė ir protekcionizmas

Kaip už mūsų prekybą atsakinga Komisijos narė teisingai sakėte, kad reaguodami į dabartinę ekonomikos krizę turime vengti protekcionizmo, nes plačiai pripažįstama, jog suvaržydami prekybą šio ekonomikos nuosmukio neišspręsimė.

Kokiomis kryptimis Komisija dirba stengdamasi per jos tarptautines prekybos derybas užkirsti kelią protekcionizmo tendencijų augimui? Ar galima kalbėti apie kokią nors Dohos raundo užbaigimo pažangą?

Be to, kaip Komisija užtikrins, kad atviros prekybos skatinimas būtų suderinamas su ES vystymosi prioritetais, pvz., pagrindiniais darbo standartais ir tvarumu aplinkosaugos požiūriu?

Meglėna Kuneva, Komisijos narė. – Nuo pat staigios ekonomikos krizės pradžios Europos Sąjunga laikėsi griežtos pozicijos prieš atvirą protekcionizmą, kuri neatsiejama nuo jos įsipareigojimo skatinti sąžiningą ir atvirą prekybą.

Siekdama imtis atitinkamų veiksmų, Komisija intensyviai stebi pagrindinių prekybos partnerių nustatytas protekcionistines priemones. Be to, ES tvirtai palaikė Pasaulio prekybos organizacijos iniciatyvą per ekonomikos ir finansų krizę pranešti apie su prekyba susijusius pokyčius.

Nuo pat dabartinės krizės pradžios ES labiau nei bet kada įsipareigojo laikytis daugiašališkumo ir skaidrumo principų bei atverti rinkas pagal taisykles, kurios naudingos ir išsivysčiusioms, ir besivystančioms šalims. ES nuolat tvirtino, kad plataus užmojo ir suderinti Dohos raundo rezultatai – viena svarbiausių priemonių, padedančių užkirsti kelią prekybos protekcionizmui ir skatinti ekonomiką.

Tai – ir pastarojoje prekybos politikos apžvalgoje dėl ES prekybos politikos pateikta PPO žinutė, kurioje įvertintas ES vaidinamas vaidmuo stiprinant daugiašalę prekybos sistemą. Pagrindinis Dohos raundo vaidmuo, kurį jis galėtų vaidinti per dabartinę krizę, taip pat buvo pripažintas balandžio 2 d. išleistame G20 pasauliniame atkūrimui ir reformoms skirtame plane. G20 lyderiai patvirtino savo atnaujintą įsipareigojimą siekti greitos Dohos raundo pabaigos.

Pagaliau ES įsipareigojimas siekti atviros prekybos neatsiejamas nuo jos įsipareigojimo siekti tvaraus vystymosi – visiems rūpinčio ES politikos tikslo, įskaitant įvairias prekybos politikos iniciatyvas.

Tvarus vystymasis ir ypač aplinkos apsaugos ir socialinis aspektai – svarbios mūsų prekybos politikos dalys. Tai įrodo į mūsų dvišalius prekybos susitarimus įtrauktos tvaraus vystymosi nuostatos, didžiausią dėmesį sutelkiant į darbo ir aplinkos apsaugos standartus.

Claude Moraes (PSE). – Dėkoju, gerb. Komisijos nare. Suprantu, atstovaujate Komisijos narei C. Ashton. Noriu pasveikinti Komisiją ir Tarptautinės prekybos komitetui priklausančius Parlamento narius, kad tvirtai laikėsi savo pozicijų užkertant kelią protekcionizmo tendencijoms.

Norėčiau užduoti klausimą, kuris susijęs su besivystančiomis šalimis. Kaip galime užtikrinti, kad padidinsime prekybos mastą ar palengvinsime jos sąlygas prekiaudami su besivystančiomis šalimis ir joms prekiaujant tarpusavyje, pvz., padidinę su prekyba susijusią teikiamą pagalbą? Tai – svarbi dalis, į kurią turėtume atsižvelgti. Apskritai, dėl protekcionizmo tendencijų mažiau labai daug vilčių teikiančios Komisijos ir Parlamento veiklos, o protekcionizmo tendencijos būtų žingsnis atgal.

Meglėna Kuneva, Komisijos narė. – PPO pranešimai ir Komisijos atliekama stebėseną rodo, kad nėra neišvengiamo bendro protekcionizmo stiprėjimo pavojaus. Nei viena didžiųjų prekybos partnerių šalių iki šiol nesiėmė prekybai ir investicijoms taikytinų visa apimančių apribojimų. Reikia atidžiai stebėti tam tikrose šalyse – pvz., Rusijoje, Indonezijoje ir Argentinoje – vykstančius pokyčius, nes šios šalys iki šiol dažniausiai nustatydavo pasienyje naudojamas priemones prekybai riboti. Apskritai, tiksliniai sektoriai yra žemės ūkio ir maisto produktų, geležies ir plieno, metalo, automobilių, tekstilės ir žaislų sektoriai.

David Martin (PSE). – Ar Komisija sutinka su tuo, kad greta pamokslavimo kitiems ir jų stebėjimo, siekdami išvengti protekcionizmo pavojaus turėtume patys būti atsargūs ir užtikrinti, kad kai naudojames savo prekybos apsaugos priemonėmis, jos būtų skirtos tiems tikslams, kuriems ir turėtų būti skirtos, ir kad jomis nesinaudojama kaip protekcionizmo priemonėmis?

Meglėna Kuneva, Komisijos narė. – Komisija daro viską, kas įmanoma, kad užtikrintų, jog ši stebėseną būtų stipri visais aspektais, ypač Jūsų iškelto klausimo atveju. Siekdamas susidaryti tikslesnę nuomonę ir gauti konkretesnę atsakymą, galiu perduoti žinutę Komisijos narei C. Ashton. Tačiau iki šiol nėra jokių nerimą keliančių ženklų.

Pirmininkė. – Klausimas Nr. 29, kurį pateikė **Seán Ó Neachtain** (H-0234/09)

Tema: Interneto piratai Kanadoje

Kanadoje nustatytas vienas aukščiausių visame pasaulyje internetinio piratavimo lygių. Problemą padidina rimti įstatymų leidybos ir vykdymo trūkumai. Iš tiesų, būtina skubiai persvarstyti Kanados Autorinių teisių aktą ir suderinti jį su dabartiniais apsaugą interneto aplinkoje reglamentuojančiais tarptautiniais standartais, pvz., su 1996 m. Pasaulinės intelektinės nuosavybės organizacijos (PINO) priimtose Sutartyse dėl interneto ir ES Autorių teisių direktyvoje (2001/29/EB) apibrėžtais standartais. Kuo ilgiau tokia padėtis tęsis, tuo ilgiau iš Europos teisių turėtojų – ypač iš kūrybinio sektoriaus (autorių, kompozitorių, atlikėjų, dainų kūrėjų ir fonogramų gamintojų) – bus atimamos teisinės priemonės, kurių jiems reikia norint sustabdyti plataus masto Kanadoje internete vykstantį jų teisių pažeidinėjimą. Jų patiriami nuostoliai dėl piratavimo Kanadoje milžiniški. Padėtis tokia, kad su teisės aktų leidyba susijusių veiksmų verčiau reikėtų imtis dabar, o ne po artėjančių

gegužės mėn. vyksiančio ES ir Kanados aukščiausiojo lygio susitikimo prekybos klausimais ir po paskesnių dvišalių prekybos derybų.

Atsižvelgdama į šio klausimo skubumą, noriu paklausti, ką Komisija daro siekdama užtikrinti, kad Kanada be tolesnio atidėliojimo iš dalies pakeistų atitinkamus teisės aktus?

Meglėna Kuneva, Komisijos narė. – Klausimai, iškelti dėl Kanados intelektinės nuosavybės teisių apsaugos ir vykdymo, Komisijai žinomi. Esame labai susirūpinę, kad pasiūlytai Kanados Autorinių teisių akto reformai neteikiama pirmenybė.

Siekiant, kad kūrybiniai sektoriai ateityje išliktų, būtina pagrįsta intelektinės nuosavybės teisių apsauga. Nors keletas valstybių narių šiuo metu aktyviai svarsto, kaip būtų galima geriau pritaikyti intelektinės nuosavybės teises prie interneto pasaulio, mes iš tiesų turime atkreipti dėmesį į iš trečiųjų šalių kylančius internetinio piratavimo pavojus.

Vienas pagrindinių klausimų – kaip rasti teisingą pusiausvyrą tarp teisių turėtojų ir vartotojų interesų, kartu nepažeidžiant duomenų apsaugos taisyklių. Dar pamenate, kad tai buvo pagrindinis diskusijų dėl Komisijos iniciatyvos dėl kūrybinio turinio platinimo prijungties režimu, kuri buvo pradėta 2008 m. sausio 3 d. Komisijos komunikatu, klausimas.

Prieš gana nemažą laiką tarp Komisijos nuogaštavimai buvo tvirtai išsakyti Kanados valdžios institucijoms. Tai, kad netrukus su Kanada pradėsime derybas dėl laisvosios prekybos susitarimo, suteiks mums naują galimybę paskatinti reikšmingą intelektinės nuosavybės teisių apsaugos Kanadoje pagerinimą. Tuo tarpu Komisija šio klausimo su Kanados valdžios institucijomis imsis aukščiausiu lygmeniu. Ji taip pat paragins kiek įmanoma greičiau pradėti Kanados autorių teisių įstatymo persvarstymą, geriausia – per dabartinę Parlamento sesiją.

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Gerb. pirmininke, norėčiau padėkoti Komisijos narei už atsakymą. Bet norėčiau užduoti klausimą: kiek tikėtina, kad Komisijos dėl Kanados dedamos pastangos bus sėkmingos ir kokių tiesioginių planų turi Komisija siekdama sustabdyti piratavimą internete ir tokio pobūdžio veiklą? Jei negalime sustabdyti piratavimo internete tokioje šalyje, kaip Kanada, kokios mūsų galimybės kitais atvejais?

Meglėna Kuneva, Komisijos narė. – Kaip minėjau anksčiau, prekybos susitarimas suteiks teisinį pagrindą, kuriuo remiantis bus galima spręsti kelis ES prekybos su Kanada keblumus ir problemas, pvz., jos intelektinės nuosavybės teisių vykdymo normas ir tam tikrą antikonkurencinę veiklą. Kadangi vyks derybos dėl laisvosios prekybos susitarimo, esame nusiteikę optimistiškai.

Pirmininkė. – Klausimas Nr. 30, kurį pateikė **David Martin** (H-0245/09)

Tema: Laisvosios prekybos susitarimas su Korėja

Ar po naujausių Komisijos ir Pietų Korėjos Prekybos ministerijos diskusijų Komisija gali bendrais bruožais apibūdinti esamą ES ir Korėjos derybų dėl laisvosios prekybos susitarimo padėtį?

Meglėna Kuneva, Komisijos narė. – Derybos dėl laisvos prekybos susitarimo su Korėja yra labiausiai pažengusios derybos iš ES vykstančių prekybos derybų. Po dvejus metus trukusių derybų šiandien beveik turime išsamų susitarimą su ketvirtąja didžiausia ES prekybos partnere už Europos ribų.

Laisvos prekybos susitarimas su Korėja sukurtų naujas galimybes ES eksportuotojams patekti į rinką įvairiose juos dominančiose srityse. Šis susitarimas panaikintų 1,6 mlrd. eurų muitus ES eksportuotojų naudai. Taip būtų nustatyti konkretūs metodai dėl netarifinių kliūčių tokiems prioritetiniams sektoriams kaip automobilių, farmacijos ar vartotojams skirtų elektros prekių. Taip pat atsirastų nauja paslaugų, labai dominančių ES paslaugų teikėjus, rinką. Šiame susitarime būtų pateiktas vienas iš ambicingiausių paketų intelektinės nuosavybės teisių, viešųjų pirkimų, tvaraus vystymosi ir kitose srityse. Numačius atitinkamus susitarimus, būtų nustatyti nauji pilietinės visuomenės dalyvavimo kontroliuojant laisvos prekybos susitarimo įgyvendinimą ir apsaugant jautrias sritis būdai.

Laisvos prekybos susitarimas taip pat būtų naudinga gairė kitose derybose. Be to, sudariusios šį susitarimą abi šalys parodytų pasiryžimą atverti savo rinkas reaguodamos į dabartinę ekonominę padėtį.

Baigiantis aštuntajam derybų turui 2009 m. kovą, kiekviena šalis padarė svarbią techninę pažangą. Tačiau liko neišspręsti tam tikri sudėtingi klausimai.

ES prekybos Komisijos narė C. Ashton ir Korėjos prekybos ministras J. H. Kim po to buvo susitikę Londone 2009 m. balandžio 2 d. Nepaisant vykusių intensyvių diskusijų, nebuvo susitarta dėl esamų skirtumų likusiais klausimais – dėl muitų grąžinimo ir kilmės taisyklių.

Šiuo metu Komisija tariaisi, kaip geriausiai būtų galima tai išspręsti.

David Martin (PSE). – Gerb. Komisijos nare, dėkoju už atsakymą. Pirmiausia, visiškai pritariu, kad laisvos prekybos susitarimas su Korėja būtų labai naudingas tiek Europos Sąjungai, tiek Korėjai. Tai būtų teigiamas ženklas rodant mūsų pasiryžimą toliau atverti savo rinkas. Tačiau panašu, kad šio susitarimo nepavyko sudaryti labiau dėl valstybių narių, o ne dėl mūsų derybų partnerės kaltės.

Jei negalime sudaryti susitarimo su Korėja, ar Komisija sutiktų su tuo, kad Prekybos generalinis direktoratas nustotų derėtis dėl laisvos prekybos susitarimų, nes nesugebant susitarti su Korėja, kaip ketiname susitarti su Indija, ASEAN ar kitomis šalimis su kuriomis šiuo metu deramasi dėl tokių susitarimų?

Meglėna Kuneva, Komisijos narė. – Priešingai, valstybės narės neseniai patvirtino savo suinteresuotumą sudaryti ambicingą ir harmoningą susitarimą su Korėja.

Kaip visada, Komisija gins principus, kurių pagrindu derėsimės su visomis šalimis.

Glyn Ford (PSE). - Labai dėkoju. Galbūt Komisijos narė galėtų pasisakyti dėl Vokietijos vyriausybės padėties šie klausimu.

Kaip ir D. Martinas, pritariu šiam laisvos prekybos susitarimui su Korėjos Respublika. Tačiau, turėtume atidžiai įvertinti detales ir laiką. Apytikriai yra apskaičiuota, kad per metus Europoje būtų parduota apie 650000 korėjiečių automobilių. Kadangi jau vyksta jų gamyba rytų Europoje, žymiai išaugtų importo apimtys.

Dauguma atliktų tyrimų rodo, kad tai pakeistų Europoje gaminamų japoniškų automobilių, pvz., Hondos gamyklos mano rinkimų apygardoje Svindone, pardavimus. Šiuo metu ši gamykla yra užkonservuota, o jos darbuotojai pervesti į budėjimo režimą. Norint nepabloginti dabartinės padėties ten ir kitur Europoje, ar galite numatyti tam tikrą laikotarpį iki bus leidžiamas toks importas?

Meglėna Kuneva, Komisijos narė. – Suprantu Jūsų susirūpinimą dėl padėties automobilių pramonėje. Nuo derybų su Korėja pradžios Komisija dėjo daug pastangų, siekdama gerų rezultatų ES automobilių pramonėje. Automobilių eksportuotojams Europoje bus naudingas Korėjos muitų mokesčių automobiliams ir veiksmingas techninių kliūčių panaikinimas. Svarbiausios kliūtys bus panaikintos nuo pirmos susitarimo įsigaliojimo dienos.

Pirmininkas. – Klausimas Nr. 31, kurį pateikė **Georgios Papastamkos (H-0257/09)**

Tema: ES ir JAV ginčai, susiję su prekyba galvijų, kurie buvo šeriami hormonais, mėsa.

Ar Komisija suteiks informaciją apie derybų, kurias ji vykdo su JAV valdžia, išvadas dėl derybų, vykdomų su JAV valdžia, rezultatų siekiant galutinai užkirsti kelią po laikinojo sustabdymo vadinamųjų „karuselės“ priemonių taikymui kaip daliai transatlantinės prekybos galvijų, kurie buvo šeriami, hormonais, mėsa bei represinių priemonių atnaujinimui?

Meglėna Kuneva, Komisijos narė. – Šiuo metu Komisija vis dar veda derybas su Jungtinėmis Valstijomis. Esame dideli optimistai ir manome, kad labai greitai bus rastas abiem pusėms priimtinas sprendimas. Per pastarąsias kelias savaites abiejose Atlanto vandenyno pusėse vyko intensyvus bendravimas šiuo klausimu. ES Prekybos komisijos narė Catherine Ashton ir JAV atstovas prekybai Ronas Kirkas balandžio 22 d. vedė tolimesnes derybas, norėdami rasti sprendimą išspręsti ilgai trunkantiems ginčams dėl prekybos galvijų, kurie buvo šeriami hormonais, mėsa.

Jie patvirtino, kad norėtų išspręsti šį sudėtingą klausimą, liečiantį tiek verslininkus, tiek vartotojus ES ir JAV. Norėdami palengvinti derybas, Komisijos narė C. Ashton ir JAV atstovas prekybai R. Kirkas susitarė, kad JAV taikomos vadinamosios „karuselės“ sankcijos tam tikriems ES produktams turėtų būti atidėtos dar dviem savaitėms po nustatyto balandžio 23 d. galutinio termino.

Komisija įsipareigojo padaryti viską, ką gali, ieškodama teigiamo ir ilgalaikio šio klausimo sprendimo. Šiuo metu derybas veda abiejų šalių vyresnieji pareigūnai. Komisijos galutinis tikslas šiose yra sustabdyti „karuselės“ sankcijų taikymą ir atšaukti šiuo metu taikomas atsakomąsias priemones. Esame įsitikinę, kad susitarimas, užtikrinantis mūsų visuomenės sveikatą ir vartotojų apsaugos tikslus, jau greitai bus priimtas.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Gerb. pirmininke, nedalyvaujant atsakingai Komisijos narei C. Ashton, norėčiau padėkoti Komisijos narei M. Kunevei už jos atsakymą ir paprašyti perduoti mano padėką C. Ashton už tarpininkavimą ir tarimąsi su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis dėl jų taikomų atsakomųjų „karuselės“ priemonių panaikinimo. Šie veiksmai viršija Jungtinių Amerikos Valstijų ir Europos Sąjungos – dviejų svarbiausių prekybos partnerių – partnerystės ribas, taip atliekančių pagrindinį vaidmenį Dohos raundo derybose, glubojamose Pasaulinės prekybos organizacijos.

Meglėna Kuneva, Komisijos narė. – Gerb. G. Papastamkos, su malonumu perduosiu Jūsų žinią Komisijos narei C. Ashton ir per daug apie tai nekalbėdama manau, kad rezultatai tikrai bus gauti gana gerai.

Pirmininkė. – Klausimas Nr. 32, kurį pateikė **Giovanna Corda (H-0209/09)**

Tema: Oro linijų bendrovių Reglamento (EB) Nr. 261/2004 nuostatų nesilaikymas.

Europos Bendrijų Teisingumo Teismas 2008 m. gruodžio 22 d. priėmė nutartį, kuria remiantis oro linijų bendrovės negali atsisakyti mokėti keliautojams kompensaciją atšaukus savo skrydį dėl lėktuvo techninių problemų. Švedijos teismas, kuriam ombudsmeno buvo pateikta nagrinėti byla, priėmė panašų sprendimą.

Ar Komisija galėtų nurodyti kiek bus atsižvelgiama į šiuos sprendimus, kai dar kartą buvo parodytas oro linijų bendrovių nenoras laikytis per daug miglotų Reglamento (EB) Nr. 261/2004⁽¹⁾ nuostatų dėl „nepaprastų aplinkybių“, pateisinančių skrydžio atšaukimą, ir Komisijos pasyvią reakciją dėl gausių šios reglamento pažeidimų, darančių žalą keleiviams?

Antonio Tajani, Komisijos pirmininko pavaduotojas. – (IT) Gerb. pirmininke ir gerbiamieji nariai, manau, kad pirmiausia reikėtų pabrėžti, kad Komisija neprivalo aiškinti Teisingumo Teismo nutarčių. Šiose nutartyse nagrinėjami klausimai dėl prašymų priimti prejudicinį sprendimą bylose, nagrinėjamos valstybių narių teismų, siekiant užtikrinti vienodą Bendrijos teisės taikymą.

Pagal Reglamento (EB) Nr. 261/2004 16 straipsnį dėl keleivių teisių atsisakius juo įlaipinti ir atšaukus ar labai vėluojant skrydžiams, valstybės narės yra atsakingos už šio reglamento taikymą ir privalo kelti oro linijų bendrovėms, nesilaikančioms reglamento nuostatų, ieškinius dėl nuostolių padengimo. Valstybių narių atsakingos valstybinės institucijos pagal reglamento nuostatas, nagrinėdamos iš keleivių gautus skundus, neabejotinai privalo atsižvelgti į Teisingumo Teismo pateiktas taisykles. Komisija prižiūri, ar kompetentingos institucijos tinkamai taiko reglamentą, ypač atsižvelgiant į susijusias Teisingumo Teismo nutartis.

Paskutinis Komisijos ir kompetentingų valstybių narių institucijų susitikimas įvyko praėjusių metų gruodžio pradžioje. Kitaip tariant, kelios savaitės prieš Teisingumo Teismo sprendimo priėmimą. Komisija ketina surengti kitą susitikimą šio mėnesio 14 dieną. Per jį bus nagrinėjama naujausia Teisingumo Teismo nutartis byloje C-549/07.

Nacionalinės institucijos galės pasisakyti dėl nutarties ir apibrėžti kaip jos vertinga oro linijų bendrovių elgesį su keleiviais atšaukus skrydį pagal šį precedentą bei šios nutarties sukeltas praktines pasekmes.

Giovanna Corda (PSE). – (IT) Komisijos nare, norėčiau padėkoti, nes manau, kad šiam klausimui reikia skirti atitinkamą dėmesį. Kaip supratau, valstybės narės privalo spręsti šiuo klausimus; taip pat Jūs galite pažiūrėti, ką galima būtų padaryti. Dėkoju už atsakymą ir lauksime tolimesnių įvykių.

Antonio Tajani, Komisijos pirmininko pavaduotojas. – (FR) Dėkoju, kad kalbėjote itališkai. Žinau, kad esate italų kilmės, todėl dar kartą dėkoju. Komisija stebės įvykius, nes vartotojų teisės mums visiems yra labai svarbios. Tai vienas mano kaip Komisijos nario darbo tikslų.

Jau tai sakiau, kai mane patvirtino Parlamentas. Todėl toliau sieksiu užtikrinti, kad būtų tikrinama, ar valstybės narės atsižvelgia į keleivių teises. Visi esame išipareigoję, net ir M. Kuneva, veiksmingiau ginti piliečių teises visose srityse.

Glyn Ford (PSE). – Kalbėsiu trumpai, nes turiu labai mažai laiko. Komisijos nare, atvirai kalbant, šiuo metu mūsų turimų teisių įgyvendinimas yra panašus į pokštą. Neseniai lankiausi Amsterdame ir stebėjau kaip KLM sprendžia vėluojančių skrydžių keleivių klausimą. Personalo darbuotojai sistemingai, neklausdami keleivių atsisako suteikti jiems priklausančią kompensaciją ir pagalbą.

⁽¹⁾ OBL 46, 2004.02.17, p. 1

Ar Komisija tai galėtų šiek tiek kontroliuoti? Ar oro uostose galėtų būti asmenų, stebinčių oro linijų bendrovių veiksmus? Nes man, atvirai tariant, tai yra panašu į pokštą.

Antonio Tajani, Komisijos pirmininko pavaduotojas. – (FR) Gerb. pirmininke, Komisija ketina pranešti Parlamentui ir Tarybai apie Reglamento (EB) Nr. 261/2004 veiklą ir rezultatus pateikdama komunikatą, kurį turėtų priimti antrojoje šių metų pusėje.

Šiame dokumente bus nagrinėjami ketveri reglamento galiojimo metai ir bus siūlomi veiksmai įvykių skaičiui mažinti ir keleivių teisėms gerinti.

Bus patikrinti visi oro uostai. Tikiuosi, kad Komisijos darbas pagerins padėtį ir atsakys piliečiams į jų klausimus. Pažadu tai kaip Komisijos narys. Tęsiu pradėtą darbą ir laikysiuosi savo įsipareigojimų.

Pirmininkas. – Klausimas Nr. 33, kurį pateikė **Emmanouil Angelakas** (H-0212/09)

Tema: Oro linijų bendrovių privatizavimas ES.

Ar Komisija, atsižvelgdama į sėkmingą *Olympic* privatizavimo ir perdavimo privačiam investuotojui pavyzdį, pasakys, kaip šis pavyzdys galėtų būti taikomas kitoms avialinijoms, susiduriančioms su panašiomis problemomis?

Kaip Komisija vertina oro linijų bendrovių privatizavimo ES ateityje perspektyvą? Kaip oro linijų bendrovių susijungimai padeda kovoti su krize, nekurti monopolijų ir nemažinti konkurencijos?

Antonio Tajani, Komisijos pirmininko pavaduotojas. – (IT) Gerb. pirmininke, gerbiamieji nariai, Komisija pritaria jūsų nuomonei, kuria išdėstėte savo klausimą. Kitaip tariant, dėl Komisijos sprendimų buvo parduota dalis „Olympic Airlines“ ir „Olympic Airways Services“ verslo. Šis pardavimas tikrai buvo sėkmingas atsižvelgiant į konkurencijos ir transporto politiką.

Oro linijų bendrovė „Alitalia“ pasinaudojo tokiu pačiu modeliu. Jis galėtų būti naudojamas visų oro linijų bendrovių, susidūrusių su rimtais sunkumais. Taip buvo sukurtas naujo tipo oro linijų bendrovių modelis, kuris galės būti naudojamas ateityje, kai bus tik privačios oro linijų bendrovės. Tam Komisija bandė pritarti. Manau, kad šiam privatizavimo tikslui pritaria ir kitos oro linijų bendrovės – „Austrian Airlines“, „Malev“ ir „Czech Airlines“.

Remdamasi sutartimi, Komisija privalo išlikti neutrali viešųjų ar privačių bendrovių nuosavybės atžvilgiu. Komisija palankiai vertina Bendrijos oro linijų bendrovių sektoriaus konsolidaciją, nes šiuo metu jis vis dar yra per daug susiskaldęs, ypač atsižvelgiant į dabartinę krizę.

Tačiau ši konsolidacija neturėtų kliudyti konkurencijai silpninant veiksmingą bendros rinkos veiklą. Komisija arba kompetentinga valstybės narės institucija atsako už pagal atitinkamą Bendrijos reglamentą vykdomą koncentracijos priežiūrą, atsižvelgiant į susijusios koncentracijos mastą.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Gerb. pirmininke, dėkoju Komisijos nariui už pastabas ir atsakymą. Pasinaudodamas ta proga, kad Komisijos narys yra čia, norėčiau jo paklausti, ar Komisija atliko kokius nors įvertinimus dėl prarandamų darbo vietų skaičiaus Europos oro linijų bendrovėse per paskutiniuosius aštuonis mėnesius, kai prasidėjo krizė. Jei tokie įvertinimai buvo atlikti, kokios priemonės, Jūsų nuomone, galėtų būti naudojamos padėčiai pakeisti?

Antonio Tajani, Komisijos pirmininko pavaduotojas. – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, neturiu jokių konkrečių duomenų dėl krizės prarastų darbo vietų skaičiaus, tačiau gerai žinau, kas vyksta oro transporto sektoriuje.

Kaip Transporto komisijos narys visas savo pastangas esu nukreipęs kalbamo tipo transportui remti, todėl manęs nestebina tai, kad vėl diskutuojame šiuo klausimu, siekdami užkirsti kelią oro linijų padėties prastėjimui per krizę. Tai pat tai reiškia, kad yra bandoma mažinti prarandamų darbo vietų skaičių, kitaip tariant palaikyti vienodą užimtumo lygį oro transporto sektoriuje Europos Sąjungoje.

Pirmininkė. – Klausimas Nr. 34, kurį pateikė Berndo **Posselto** (H-0214/09)

Tema: Europos geležinkelio linija ir Brenerio tunelis

Ar Komisija gali pateikti išsamią informaciją apie tikslų grafiką ir finansinius planus, skirtus greitojo geležinkelio linijai iš Strasbūro į Vieną ir Brenerio tuneliui – centriniam Berlyno – Romos linijos objektui? Kokie tolimesni planai ir ar yra numatytos papildomos galimybės atkūrimo plane?

Antonio Tajani, *Komisijos pirmininko pavaduotojas*. – (IT) Gerb. pirmininke, B. Posseltai, kaip žinote, geležinkelio linija Berlynas – Palermas yra vienas iš 30 prioritetinių transeuropinio transporto tinklo projektų. Berenerio tunelis yra svarbiausias šio prioritetinio projekto objektas.

Komisija remia svarbiausią šio prioritetinio projekto objektą, nes abiejose Alpių kalnų pusėse esantys geležinkelio tinklai bus sujungti didelio pajėgumo ir greitojo geležinkelio linija – daugiausia skirta prekėms vežti. Todėl projektas prisidės prie veiksmingesnės vidaus rinkos veiklos ir aplinkos apsaugos tikslų pasiekimo bei ekonomikos atkūrimo.

Komisija nori pateisinti piliečių lūkesčius praktikoje. Todėl praėjusių metų pabaigoje buvo paskubintas lėšų suteikimo procesas: gavus leidimą skirti 786 mln. eurų prioritetiniam projektui finansuoti. Šio projekto koordinatorius K. van Miert kontroliavo šį projektą nuo 2005 m. ir rezultatai buvo teigiami.

Šiuo metu esame pradėję konsultacijas su ES valstybėmis narėmis, siekdami atnaujinti koordinatorių Europoje pareigas 2009–2013 metais. Tokiu būdu leisime jiems toliau dirbti savo darbą, ypač prioritetinių projektų srityje. 2009 m. kovo 22 d. Austrijos valdžia pateikė savo daugiamatę infrastruktūrų programą, į kurią yra įtrauktas ir Brennerio tunelio finansavimas. 2009 m. balandžio 17 d., atlikusi poveikio aplinkai įvertinimą, ji išdavė statybų leidimą projektui.

Italijos valdžia savo tunelio projektą pateikė Tarpžinybiniam ekonominio planavimo komitetui (CIPE), kad gegužę būtų patvirtintas finansavimas. Ministras A. Matteoli po mūsų pokalbio patvirtino Italijos norą įgyvendinti nustatytus tikslus, t.y. finansuoti projektą. Manau, kad Austrija ir Italija visiškai sutaria šiuo klausimu.

Prioritetinis projektas 17 – greitojo geležinkelio Strasbūras – Viena linijos, kuri yra geležinkelio Paryžius – Strasbūras – Štutgartas – Viena – Bratislava ašis, darbai vyksta gerai, dalyvaujant Prancūzijai, Vokietijai, Austrijai ir Slovakijai. Didžioji 831 km atkarpa Strasbūras – Viena, tiksliau atkarpos Starsbūras – Štutgartas bei Lincas – Viena bus užbaigtos iki 2015 m., o atkarpa Štutgartas – Ulmas, kur yra didžiausias kelio susiaurėjimas, bus užbaigta iki 2020 m.

Atitinkamas finansavimo protokolas bus pasirašytas šių metų balandžio 2 d. Šiuo metu sudėtingiausia yra Bavarijoje esanti tarpvalstybinė atkarpa tarp Miuncheno ir Zalcburgo. Vokietijos vyriausybė šiuo metu peržiūri savo daugiametį planą, todėl tik šių metų pabaigoje galėsime pradėti diskutuoti apie šią labai svarbią atkarpą. Atkarpa Starsbūras – Viena kainuos 10 mlrd. eurų, o visas prioritetinis projektas – 13,5 mlrd. eurų.

Manau, kad ši informacija bus naudinga ir yra atsakymas į B. Posselto klausimą.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Gerb. Komisijos nary, norėčiau padėkoti už labai gerą ir išsamų atsakymą ir puikų darbą šiuose svarbiuose projektuose, susijungiančiuose Miunchene. Turiu dar du trumpus klausimus:

Pirma, sklinda gandai, kad Brennerio tunelis gali būti skirtas tik keleiviams vežti. Ar galėtumėte tai paneigti?

Antra, Austrijoje ir Štutgarte pagrindiniame ruože iš Strasbūro į Vieną ir Budapeštą vykdomi dideli darbai. Tačiau, kyla problemų dėl Miuncheno aplinkkelio, Miuncheno oro uosto linijos ir ruožo nuo Miuncheno iki

Muhldorfo, Freilassingo ir Zalcburgo bei *Chemical Triangle* ir ruožo per Muhldorfą. Norėčiau į tai atkreipti Jūsų dėmesį, nes pažanga čia vyksta labai lėtai.

Antonio Tajani, *Komisijos pirmininko pavaduotojas*. – (IT) Gerb. pirmininke, gerbiamieji nariai, kalbėdamas apie Berlyno – Palermo liniją, galiu užtikrinti, kad sklindantys gandai yra visai nepagrįsti.

Norėjau pasakyti apie kitas naujienas, nes esate ypač susidomėję Strasbūro – Vienos ruožu. Kovo 31 d. Europos Komisija paskelbė du kvietimus pateikti TEN-T pasiūlymams. Pagal šiuos pasiūlymus, Starsbūro – Vienos ruožui pagal 2009 m. metinę programą galėtų būti skirta 140 mlrd. eurų tyrimams ir darbų projektams, o Europos ekonomikos atkūrimo planui skirta 500 mln. eurų vien tik darbo projektams, kurie bus pradėti vykdyti 2010 metais vėliausiai.

Paprastai šalių vyriausybės turėtų siųsti bendro finansavimo pasiūlymus, kurie bus konkurencingumo pagrindu įvertinti kartu su pasiūlymais iš kitų valstybių narių. Tai reiškia, kad Vokietija, ketindama pateikti planą dėl šio, jums rūpimo, ruožo, galėtų tai padaryti. Toks planas leis gauti būtų rūpestingai Komisijos įvertintas.

Kalbant apie pažangą dėl projekto 17, Komisija nusprendė skirti žymią finansavimo dalį įvairiems projektams šalia šio objekto, būtent – trims tarpvalstybiniams ruožams ir kelio susiaurėjimams.

Pirmininkė. – Atsakymai į klausimus, į kuriuos nebuvo atsakyta dėl laiko stokos, bus pateikti raštu (žr. priedą).

Klausimų laikas baigtas.

(Posėdis buvo sustabdytas 20.10 val. ir atnaujintas 21.00 val.)

PIRMININKAVO: R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

Pirmininko pavaduotoja

12. Prašymas ginti Parlamento nario imunitetą (žr. protokolą)

13. Rožiniai vynai ir leistina enologinė praktika (diskusijos)

Pirmininkė. - Kitas darbotvarkės klausimas yra:

- žodinis klausimas (O-0067/2009), kurį uždavė Astrid Lulling, Jean-Pierre Audy, Joseph Daul, Françoise Grossetête, Véronique Mathieu, Elisabeth Morin, Margie Sudre, Oldřich Vlasák ir Dominique Vlasto PPE-DE frakcijos vardu, Patrick Louis IND/DEM frakcijos vardu, Jean Marie Beaupuy, Anne Laperrouze, Nathalie Griesbeck ir Marielle De Sarnez ALDE frakcijos vardu, Sergio Berlato, Cristiana Muscardini, Roberta Angelilli, Domenico Antonio Basile, Alessandro Foglietta, Antonio Mussa, Sebastiano (Nello) Musumeci, Giovanni Robusti, Umberto Pirilli ir Salvatore Tatarella UEN frakcijos vardu Komisijai: Rožinis vynas ir leidžiami vynininkystės metodai (B6-0228/2009) ir

- žodinis klausimas (O-0068/2009), kurį uždavė Luis Manuel Capoulas Santos, Katerina Batzeli, Vincent Peillon, Vincenzo Lavarra, Stéphane Le Foll ir Alessandro Battilocchio PSE frakcijos vardu Komisijai: Rožinis vynas ir leidžiami vynininkystės metodai (B6-0229/2009).

Astrid Lulling, autorė. – (FR) Gerb. pirmininke, Komisijos nary – kokybiškų vynu gamintojai ir informuoti vartotojai – tikrieji gastronomijos specialistai nenori girdėti apie vynu kupavimą (maišymą).

Suprantama, kad daugelio valstybių narių regionų vyndariai bijo ekonominių, socialinių ir aplinkosauginių pasekmių panaikinus draudimą kupažuoti (maišyti) baltąjį ir raudonąjį vyną rožiniam vynui gauti.

Dėl to neišvengiama nesąžininga konkurencija ir kiltų pavojus, kad nukentėtų ištisi regionai, gaminantys kokybišką rožinį vyną, prisitaikant prie didėjančios tokio vyno paklausos. Komisija jau ėmėsi veiksmų dėl mūsų prašymo, išdėstyto žodiniame paklausime, ir atidėjo sprendimo priėmimą, kurį buvo numatyta priimti balandžio pabaigoje. Labai nuoširdžiai dėkoju.

Tačiau ar šis laikotarpis bus panaudotas patenkinti antrajam mūsų prašymui, būtent tartis su šio sektoriaus specialistais, remiantis išsamiu galimų draudimo kupažuoti (maišyti) panaikinimo ekonominių, socialinių ir aplinkosauginių pasekmių tyrimu?

Be to, kokius sprendimus Komisija numato, jei ji neatsisakytų savo pasiūlymo panaikinti draudimą kupažuoti (maišyti), užkirsti kelią šios trapios rožinio vyno, turinčio trumpą galiojimo laiką, rinkos griūčiai ir viso regiono, siūlančio įvairią kultūrinę ir turistinę veiklą, susijusią su vyndaryste, ekonominiam susilpnėjimui?

Ar Komisijai yra žinoma, kad jos pasiūlymus dėl ženklavimo jau atmetė tradiciniai vyndarystės regionai, nes terminas „rožinis vynas“ nebebūtų išimtinai naudojamas vynams, gaminamiems tik iš raudonųjų vynuogių?

Patrick Louis, autorius. – (FR) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, dėl bendros rinkos organizavimo schemos (BRO) reformos, primastos lobistų ir eurokratų, kils trys rimtos problemos. Ja siekiama pašalinti rinkos reguliavimo mechanizmus, liberalizuoti nuo 2015 m. sodinimo teises ir leisti naudoti kartu labai skirtingas vynu kategorijas, praktiškai su vienodomis etiketėmis. Šios trys erezijos bus pražūtingos vyndariams Europoje, ypač Prancūzijai. Vartotojai bus klaidinami, vyndariai neteks savo pajamų, o dėl sektoriaus industrializavimo – sukauptų specialių žinių.

Šis sistemingas pagrindinių principų, apibrėžiančių ypatingą Europos vyndarių prigimtį, ardymas vyksta pagal keistą logiką. Patekusi tarp savo paklusnumo Pasaulinei prekybos organizacijai (PPO) ir visoje Europoje galingiausios didžiųjų verslininkų lobistų organizacijos *Comité européen des entreprises vins* (CEEV) pinklių,

Komisija nuo 2004 m. sistemingai yra pasišventusi atverti Europos „vištidę“ visoms pasaulio „lapėms“. Vis labiau atrodo, kad ji yra globalizacijos „įrankis“. Šis nenuosekli logika tampa labai akivaizdi panagrinėjus tam tikrus skaičius.

170000 hektarų vynuogynų Europoje buvo išrauta su šaknimis. Tuo tarpu Naujoje Zelandijoje vynuogynų plotai išaugo 240 proc., Australijoje – 169 proc., o Kinijoje – 164 proc. Europos siekui mažinti pasiūlą ir išlaikyti kainas padoriame lygmenyje kenkia didelio masto vyndarių, atsikratančių savo produkcijos pertekliaus mažomis kainomis ir taip užimančių laisvą rinkos dalį, veiksmas. Tai lemia rožinio vyno rinkoje kylantį šurmulį. Atsiranda prieštaravimų tarp PPO principų ir norinčiųjų organizuoti sektorių taip, kad būtų skatinamos investicijos, kokybė ir specialios žinios. Vakar sužinojome, kad ateityje kokybę gali pakeisti kiekybė. Dėl Komisijos nario vykdomų reformų tampa aišku, kad šiandieniniai sprendimai sunaikins rytojaus specialiąsias žinias.

Gerb. Komisijos nary, yra būtina iki liepos 7 d. uždrausti

kupажavimą (maišymą). Po šios dienos vienintelė vyndarių galimybė būti išgirstiems bus balsavimas.

Anne Laperrouze, *autorė*. – (FR) Gerb. pirmininke, ką yra bandoma mums išsiūlyti? Vietoj rožinio vyno – raudonojo ir baltojo vynu mišinį? Mūsų piliečiai labai neigiamai vertina šią Komisijos iniciatyvą, kuriai pritaria valstybės narės, tarp jų ir Prancūzija.

Pastebėjau dvejopą reakciją: pirma, mūsų piliečiai nori žinoti, kodėl Europos Sąjunga bando spręsti rožinio vyno klausimą, kai yra tiek daug kitų problemų, kuriomis reiktų rūpintis, ypač per ekonominę krizę. Antra, tradicinių rožinių vynu, gaminamų greito mirkymo ir švelnaus spaudimo būdu, vyndariai laiko tai rimtu išpuoliu prieš rožinio vyno kilmę ir kokybę, susiformavusius per daugelį metų. Rožiniai vynai iš Provanso yra išlaikę žemės skonį, kuris apskritai užtikrina rožinių vynu sėkmę.

Per paskutinį „vyno“ tarpfrakcinės grupės susitikimą galiausiai supratome Europos Komisijos ir valstybių narių motyvą. Visame pasaulyje didėja rožinių desertinių vynu vartojimas, sudarantis beveik 30 proc. nuo viso suvartojamo vyno. Trečiosios šalys gamina vynu mišinius. Šios šalys yra nusitaikiusios su šia produkcija į Europos Sąjungos rinką.

Jungtinės Karalystės rinkoje yra labai daug vynu iš Jungtinių Valstijų. Gerai žinoma, kad tradicinių rožinių vynu tinkamumo vartoti laikas yra trumpas. Todėl yra lengviau gaminti paklausą turinčius rožinius vynus maišant raudonuosius ir baltuosius vynus. Todėl valstybėms narėms kyla klausimas dėl rožinių desertinių vynu pritaikymo tarptautinei rinkai.

Nebent būtų atrasti kitokie enologiniai būdai rožiniams vynams gaminti, mus turėtų įkvėpti Pierro Daco žodžiai: „Iškiipykime rožes į vynmedžius, kad gautume natūralų rožinį vyną!“. Tai neįvyks. Kaip ir dauguma kolegų EP narių, manau, kad Europos Komisija ir valstybės narės turėtų kartu susėsti ir apibrėžti „rožinio vyno“ sąvoką, užtikrinant, kad pavadinimas „rožinis vynas“ būtų naudojamas išimtinai vynams, pagamintiems Europos Sąjungoje ar trečiojoje šalyje tradiciniais būdais.

O kol kas, gerb. Komisijos nary, kviečiu susipažinti su vienu iš Gaillac regiono rožinių vynu, kuriuose yra tūkstančiai Tarn spalvų, aišku, mėgaujantis jais atsakingai.

Cristiana Muscardini, *autorius*. – (IT) Gerb. pirmininke, Komisijos nare, ponios ir ponai, vynas nėra tiesiog žemės ūkio produktas, bet jis taip pat simbolizuoja kultūrą ir tradicijas.

Šiuo rūmuose dažnai girdime, kad vynu rinkai Europoje privalome užtikrinti tikrą ateitį. Mes galėsime tai padaryti, jei skirsime dėmesį kokybei, o negalėsime jos užtikrinti negerbdami tradicinių gamybos būdų. Gerb. Komisijos nare, galime tik pasisakyti prieš naujos vyno gamybos praktikos naudojimą, kuri buvo dirbtinai sugalvota ir neturi nieko bendro su vyndaryste. Manome, kad tai galėtų suardyti vyno įvaizdį, sumažinti vartotojų pasitikėjimą produktais ir turėtų neigiamų pasekmių kokybei ir galbūt net sveikatai.

Kokybiški produktai Europoje turi reputaciją, paremtą naudojamomis sudėtinėmis dalimis, nedidelio masto gamybos būdais, tradicijomis ir jiems būdingais aromatais, gautais naudojant konkrečius produktus ir gamybos būdus. Bijau, kad, darydami visas šias nuolaidas, griauame mums įprastą vyndarystės praktiką, Europos Sąjunga leis medinių statinių dalis naudoti greitinant skonio suteikimo procesą ir taip skonis bus dirbtinis. Nepastebėsime, kaip vyną pradėsime papildyti vandeniu ir gaminti vyną be vynuogių.

Gerb. Komisijos nare, nemanau, kad toks būdas yra teisingas siekiant pakartotinai reklamuoti ir plėtoti vidaus ir tarptautinį šios rinkos sektorių. Tarptautinė rožinių vynu paklausa ne mažėja, o auga. Todėl šiuo atveju

būtų teisinga ne gaminti daugiau pasitelkiant chemiją, bet investuoti į kokybę, specializaciją ir vynų Europoje apibūdinimą, rinkodarą ir bendrą tikrųjų vynų propagavimą, siekiant išplėsti rinką ir galiausiai padėti jaunimui lengviau patekti į vyndarystės verslą.

Gilles Savary, *autorius*. – (FR) Gerb. pirmininke, Komisijos nare, nesu rinkimų kampanijos viduryje, nes neketinu patekti į kitą Parlamentą. Gerb. Komisijos nare, todėl norėčiau paprašyti neperdėti. Vis dėlto esu kilęs iš Bordo regiono. Lankėtės mano regione, kuriame gaminama labai mažai rožinio vyno. Tačiau šiame regione labai mėgstamas rožinis vynas, kurį gaminame.

Noriu pasakyti, kad buvau labai sukrėstas sužinojęs, kad Europos Komisija ketino legalizuoti rožinio vyno kupажavimą (maišymą) iš raudonojo ir baltojo vyno. Manau, kad toks produktas yra klastotė, ypač kai mes raginami šiuo metu kovoti su suklustais produktais pramonėje. Tai reikėtų leidimą naudoti ir išvestinio vyno išradimą tuo metu, kai visi kovojame su išvestinėmis finansinėmis priemonėmis.

Iš tikrųjų visa tai kyla dėl to paties tikslo, būtent rasti naujus produktus, duodančių daugiau pelno. Kol yra gaunamas pelnas ir užtikrinamas Europos Sąjungos konkurencingumas, tol viskas yra gerai. Norėčiau save pralinksminėti duodamas tokį patarimą. Štai turime rožinį vyną. Ką tik jį pagaminau Europos Parlamente į baltąjį vyną įdėjęs buroko. Patikėkite manim, jo spalva yra tokia pati kaip ir rožinio vyno. Dar daugiau, galite gauti tokį atspalvį, kokio norite, o greičiausia net ir skonį. Taip mes galėtume išspręsti cukraus pramonės problemas ir natūralių maisto produktų naudojimą. Tai tiesiog reiškia, kad jei leisime žengti šį pirmą žingsnį, tam nebus pabaigos. Kiti nariai sakė, kad dar labiau klestės maisto klastojimas. Todėl sakau jums: „pažiūrėkite kas jau atsitiko kai kurios šalyse“.

Šiandien, viena penktoji rožinių vynų gaminama kupажuojant (maišant). Norėčiau pasakyti, kad Komisija neturėtų sistemingai leisti to paties daryti ir su likusiomis keturiomis penktosiomis vynu. Yra žmonių, siekusių užtikrinti rožinio vyno gyvavimą, kad tai taptų tikru vynu, gaminamu naudojant tikrus enologinius būdus. Šiandien traukiame pagrindą tokiems žmonėms iš po kojų, teigdami, kad pelningiau būtų rožinių vynų rinkai naudoti raudonojo ir baltojo vyno mišinius. Manau, kad tai yra visiškai amoralu. Manau, kad ženklavimo nepakanka, ar kad jis būtų naudojamas tokio tipo maišytiems vynams, vadinant juos „rožiniais“. Gerb. Komisijos nare, jei norite vadinkite jį „pamazgomis“, nes toks pavadinimas labiau tikėtų produkto kokybei apibūdinti.

Mariann Fischer Boel, *Komisijos narė*. – Gerb. pirmininke, rožiniai vynai turi ilgą istoriją, tačiau nei viename ES teisės akte ar Tarptautinėje vynuogių ir vynų organizacijoje (OIV) nėra rožinio vyno apibrėžimo. Apie tai yra nutylima.

Tam tikruose regionuose vyndariai labai stengiasi sukurti aukštos kokybės rožinį vyną, paremtą tikslia produkto specifikacija, ir naudoja ribotą vyndarystės praktiką ir tradicinius būdus rožiniam vynui gaminti. Be to, kitos saugomos kilmės nuorodos neriboja rožinio vyno gamybos. Šampano specifikacijoje leidžiama maišyti raudonąjį ir baltuosius vynus rožiniam šampanui gaminti. ES lygmeniu draudimas kupажuoti (maišyti) baltąjį ir raudonąjį vyną šiandien yra taikomas tik desertinio vyno gamybai.

Diskusijos dėl vyndarystės praktikos, įskaitant ir vynų gamybą kupажuojant (maišant), prasidėjo 2006 m. per derybas dėl vynų reformos. Per šią reformą Komisijai buvo suteikta teisė leisti naudoti naujas enologines praktikas ir remtis OIV rekomendacijomis.

Po praėjusį rudenį vykusių didelių diskusijų su suinteresuotomis šalimis ir visomis valstybėmis narėmis Komisija pasiūlė panaikinti draudimą kupажuoti (maišyti) baltąjį ir raudonąjį vyną. Dėl to sausį Vyno reguliavimo komitete vyko tiesioginis balsavimas – didžiuma valstybių narių, įskaitant ir Prancūziją, balsavo už.

Apie reglamento projektą buvo pranešta Pasaulinei prekybos organizacijai pagal Susitarime dėl techninių kliūčių prekybai numatytą tvarką. Neseniai suteikėme daugiau laiko trečiosioms šalims susipažinti su mūsų pasiūlymu. Formaliai dėl reglamento bus balsuojama Vyno reguliavimo komitete birželį, tikriausiai birželio 19 d. Toliau delsdami negalėtume įgyvendinti naujų enologinių praktikų nuo šių metų rugpjūčio 1 d., kaip yra numatyta Tarybos reglamente.

Taip pat prašėte atlikti konkretų poveikio įvertinimą prieš panaikinant draudimą kupажuoti (maišyti). Komisijos tarnybos atliko išsamius poveikio įvertinimus rengiant vyno reformos projektą, todėl neketiname atnaujinti darbų, vykdytų 2006–2007 metais rengiantis vyno reformai, ar atlikti nuoseklų įvairių atskirų vyndarystės praktikų poveikio įvertinimą, todėl remsimės atliekamu darbu OIV.

Jau dabar vyno sektoriuje ekonomistai pažymi, kad ši reforma nesulauks įprastų tradicinių rožinių vynų, nes rožiniai vynai su *saugoma kilmės vietos nuoroda* nekonkuruoja su desertiniais vynais. Aišku, kad tradiciniai rožiniai vynai yra kokybiškas produktas, labai vertinamas vartotojų ir siejamas su šio produkto kilmės vieta.

Leisdami desertinius vynus kupažuoti (maišyti), užtikrinsime sąžiningą Europos Sąjungos ir trečiųjų šalių konkurenciją, nes trečiosios šalys, kaip jau šiandien buvo minėta, galės tai daryti. Visiškai pritariu A. Laperrouze. Kodėl mūsų vynų gamintojai turėtų būti prastesnėje konkurencinėje padėtyje, nei kitų šalių gamintojai, galintys pardavinėti savo vynus Europos Sąjungoje?

Prieš keletą savaitių buvau susitikęs čia, Strasbūre, su rožinio vyno gamintojais iš Provanso regiono Prancūzijoje. Tarp mūsų vyko labai atviros diskusijos dėl dabartinės padėties. Aišku, kad suprantu jų pastangas apsaugoti tradicinius rožinius vynus. Dėl šios priežasties Komisija ieško įvairiausių ženklinimo sprendimų. Iš tikrųjų esame pasiūlę du skirtingus ženklinimo būdus: „tradicinis rožinis vynas“ ir „rožinis vynas, pagamintas kupažuojant (maišant)“. Valstybės narės gali tada pasirinkti vieną arba abi ženklinimo galimybes, privalomas rožiniam vynui, gaminamam jų teritorijoje. Taip vartotojai galės žinoti, ką jie įsigys.

Iš šių vyndarių išgirdau tai, kad pavadinimas „tradicinis rožinis vynas“ yra šiek tiek pasenęs. Jų nuomone, rožinis vynas yra gaminamas naujoviškais būdais. Aiškiai pasakiau jiems, kad jei turėtų kitų minčių, būčiau pasirengęs juos išklausti, bet dar nesu gavęs jokių pasiūlymų dėl rožinio vyno alternatyvos. Kaip Komisijos narei žemės ūkio produktams, man rūpi, kad rastume teisingus sprendimus ir suteiktume savo vyndariams vienodas veiklos sąlygas.

Agnes Schierhuber, *PPE-DE frakcijos vardu*. – (DE) Gerb. pirmininke, Komisijos nare, malonu šiandien Jus čia matyti. Visais savo politinės veiklos metais Austrijoje ir beveik 15 metų Europos Parlamente diskusijos dėl vyno visada sukeldavo daug emocijų. Šiandien vėl tai vyksta čia.

Manau, kad vynas yra vienas iš elegantiškiausių žemės ūkyje gaminamų produktų. Tai vyksta kokybiškos produkcijos Europoje, ypač Austrijos vynuogių augintojų labui, kad pirmenybė būtų teikiama įvairių regionų vynų kokybei ir savitumui.

Manome, kad vynų maišymas nėra enologinė praktika. Todėl, gerb. Komisijos nare, pritariu savo kolegoms EP nariams, kaip ir aš, pasisakantiems prieš tokį baltojo ir raudonojo vyno maišymą. Atėjo laikas aiškiai apibrėžti tradicinių rožinių vynų gaminimo sąvoką.

Gerb. Komisijos nare, kaip minėjote, valstybėms narėms taip pat turėtų būti įmanoma įgyti žinių, kad jos galėtų priimti kitokius sprendimus arba juos keisti. Labai prašau padaryti tai vyno gamybos Europoje kokybės labui.

Alessandro Battilocchio, *PSE frakcijos vardu*. – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, vėl esame čia, kad apgintume maisto, kultūros ir kaimo paveldą, turintį amžius siekiančias tradicijas. Šis paveldas yra vertas pagarbos. Jo mums pavydi visas pasaulis. Tai yra neapsakomas turtas mūsų Sąjungos ekonomikai ir identitetui.

Šiandien šiam paveldui kyla pavojus dėl Komisijos ir Tarybos ketinimų panaikinti draudimą gaminti rožinį vyną kupažuojant (maišant). Tokie ketinimai yra didelio spaudimo pasekmė, kurie bus patvirtinti nesuteikiant galimybės Parlamentui – institucijai, atstovaujančiai milijonams piliečių, t.y. gamintojams ir vartotojams, kuriuos paveiks ši iniciatyva, įsikišti.

Komisija siūlo leisti gaminti rožinius vynus tiesiog maišant raudonuosius ir baltuosius vynus. Taip yra daroma šalyse, kurios neturi mums būdingų įgūdžių ir profesionalumo, ta dingstimi, kad tai reikalinga kovoti su tarptautine konkurencija.

Kaip šio klausimo bendraautorius, pabrėžiu, kad mažinama gamybos kokybė, kuri buvo sukurta per šimtus metų tradicijų ir mokslinių tyrimų, didelių investicijų, aistros ir dėmesio detalėms dėka. Tai nėra mums reikalinga, ypač per krizę, kai vidutinis vartotojas tikrai daugiau dėmesio skiria kainai, o ne tam, kas parašyta ant etiketės.

Šį sprendimą galėtume pakeisti tiesiog radę naują pavadinimą naujam produktui ir pateikdami vartotojams dviejų skirtingų rūšių rožinį vyną, turintį skirtingas savybes ir pripažindami šio sektoriaus profesionalų darbo ir pastangų svarbą. Kas už visa tai sumokės? Ar Komisija yra numačiusi kokią nors paramos programą, ar už tai teks mokėti gamintojams, kovojantiems su mažai pajamų reikalaujančia konkurencija nevienodomis priemonėmis šiais ir taip jau ypač sunkiais laikais?

Tikiuosi, kad Komisija ir Taryba sugebės rasti tinkamą sprendimą ir, esant būtinybei, peržiūrės visą procedūrą.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Gerb. pirmininke, Komisijos nare, jau turime šokoladą, kuriame nėra kakavos, ir yra draudžiama gaminti sūrį iš ką tik pamelžtos karvės pieno. Mūsų Roqueforto sūriui buvo taikoma 300 proc. muitų ir beveik turėjome viščiukus, išplautus baliklyje ar net laktacijos hormone – somatotropine.

Dabar svarstome apie tai, kaip nudažyti baltąjį vyną raudonuoju vynu gaminant rožinį vyną. Jei leisite tai daryti, kaip sakome Prancūzijoje, tai bus paskutinis lašas, perpildęs taurę. Leisdami maišyti vyną, padarysite tą patį, kaip ir su leidimu gaminti vyną su medžio priemaisomis, o ne jį brandinant statinėse. Taip pat beveik buvo leista importuoti ir kitokį vyną. Vyną netgi galima būtų gaminti Tailande.

Ši problema yra psichoanalitinė reakcija į šią idėją. Tai yra kultūros puolimas. Kas yra vynas? Jei tai pramonės gaminys, tuomet jį galima maišyti, kad tai būtų Coca-Cola vinas. Tačiau, jeigu tai yra žemės ūkio maisto produktas, tuomet jo negalime liesti, nes kitaip galite sukelti kultūrinį šoką. „Tai mano kraujas; gerkite jį mane prisimindami“. Maišydami kraują, jį apnuodysite.

Ar jums yra suprantama ši neproporcingai didelė reakcija? Savo idėja dėl rožinio vyno abejojate 2500 metų senumo paveldu, ateinančiu dar iš Romos imperijos laikų, aki buvo sustabdyti barbarai. Gerb. pirmininke, norėjau pasakyti štai ką: „Šis klausimas yra susijęs su froidizmu, o ne su vynu auginimu.“

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Gerb. pirmininke, Komisijos nare, atvykdama šiandien čia buvau labai susierzinusi. Išklausiusi jūsų pasisakymą, dabar esu pikta. Nėra priimtina, kad per šį rinkimų laiką būtų leista maišyti baltąjį ir raudonąjį vynus.

Labai neseniai lankiausi Provanse ir Korsikoje, kur bendravau su savo rinkimų apygardos vynuogių augintojais, pasirinkusiais kokybę. Dabar jie jaučiasi palikti likimo valiai. Prisimenu prieš dvejus metus sakytą J. M. Barroso kalbą. Tuomet jis sakė, kad vynuogių auginimas yra labai svarbi ekonomikos dalis. Jis kalbėjo, kad turėtume daugiau eksportuoti savo produkcijos ir tam reikalinga kokybė. Labai gerai prisimenu tą kalbą.

Siekdama gauti geresnę kokybę ir gaminti mažiau, Europos Komisija palaimino vynmedžių išnaikinimą.

Vynų augintojai pietų Prancūzijoje su tuo sutiko, bet pažiūrėkime kokioje padėtyje jie yra dabar. Jie išnaikino tiek vynmedžių, kad greitai turės importuoti vyną, norėdami patenkinti vietos poreikius.

Savo vykdoma politika pasirašė mirties nuosprendį mūsų vyno augintojams. Dabar leidžiate maišyti baltąjį ir raudonąjį vyną, kad galima būtų pagaminti rožinį vyną. Tai įžaidimas mūsų vynuogių augintojams. Šiandien prašote jų įtraukti į savo žodyną „tradicinis vinas“, įtraukti papildomus žodžius, skirtus vynu, pagamintam tradiciniu būdu, nes mūsų draugams iš Ispanijos, neišnaikinusiams savo vynmedžių, reikia parduoti baltojo vyno perteklių. Vynuogių augintojai, pasirinkę kokybę, neturėtų teisintis dėl savo gaminamo vyno vertės. Bet kuriuo atveju tai būtų paskutinis lašas, perpildęs kantrybės taurę.

Maišyti vynai nėra rožiniai vynai. Tai – maišytas baltas vinas. Vadinkime daiktus savo vardais. Neturėtume daugiau leisti, kad vartotojai būtų mulkinami prekiautojų vynu, pasirinkusių pelną vietoj kokybės. Gerb. M. Fischer Boel, jūs pritariate būtent tam. Kreipiuosi į savo kolegas, kurie liks kitą kadenciją. Dėsime dvigubai daugiau pastangų, kad ši Komisijos priemonė būtų panaikinta visiems laikams. Stebėkite mus liepos 19 d.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). – (EL) Gerb. pirmininke, Komisijos nare, ponios ir ponai, mano šalyje vinas yra gaminamas tris tūkstančius metų. Prieštarauju tam ir apgailėstauju bei esu susirūpinęs dėl to, ką ketiname padaryti. Rožinis vinas yra dirbtinas produktas. Vinas yra gaminamas fermentacijos būdu. Tai nėra maišytas produktas. Priėmus šį sprendimą, rasis nesąžininga konkurencija, su kuria susidurs šių nuostabių vynu gamintojai.

Be to, labai svarbu ir tai, kad dar kartą bus pakenkta Europoje gaminamo vyno reputacijai. Manau, kad, eidami šiuo slidžiu keliu, nusirisime į pakalnę. Prieš kurį laiką diskutavome ir pritarėme medienos gabaliukų pridėjimui gaminant vyną. Minėjome, kad tai darome dėl brandinimo ir taupumo sumetimais. Taip pat pritarėme vyno papildymui cukrumi, taip pat taupumo sumetimais, tačiau mums pritrūko drąsos pareikalausti, kad šios technologijos būtų minimos etiketėje. Šiandien vėl tam trūksta drąsos.

Europoje gaminami tik labai aukštos kokybės vynai. Padėk mums Dieve, jei manysime, kad galime konkuruoti su pigiais vynais, pagamintais Australijoje ar Amerikoje. Turime atkakliai laikytis šios minties. Tą patį sakiau, kai buvo pritarta cukraus pridėjimo į vyną technikai. Priimdami šiuos sprendimus, pateksime į enologijos Europoje istoriją kaip žmonės, pamynę puikaus vyno gamybos Europoje pagrindus. Todėl maldauju sustoti, kol dar nevēlu.

Elisabetta Gardini (PPE-DE). – (IT) Gerb. pirmininke, Komisijos nare, ponios ir ponai, privalau pasakyti, kad pritariu F. Grossetête žodžiams, nes atėjau čia vedamas skausmo, gailesčio ir nepasitenkinimo vyndarystės pasauliu Italijoje ir supratau, kad susidūriau su abejingumu, plytų siena.

Dar visai neseniai mano Veneto regione vyko renginys, žinomas kaip „Vinitaly“ – vienas iš svarbiausių ir sėkmingiausių renginių vynų pasaulyje. Jame buvo pasirašyta labai svarbi peticija, ginanti rožinius vynus. Ją pasirašė puikūs Italijos gamintojai, bei kitų Europos šalių – Olandijos, Prancūzijos, Ispanijos, Belgijos, Liuksemburo, Slovėnijos, Lenkijos, Lietuvos ir Ukrainos visuomenių nariai. Aistra rožiniam vynu yra akivaizdi ir neturinti ribų, išskyrus Europos Komisiją, nepaisant to, kad kalbame apie kultūrą, vietos vertybes ir tradicijas.

Kaip moteris norėčiau, kad pagaltumėte apie tai ką pasakysiu – kovodami su piktnaudžiavimu alkoholiu, ar manote, kad naujoms kartoms darome gerą paslaugą pateikdami jiems žemos kokybės gėrimą, kurio net negalėčiau vadinti vynu? Tai yra pigus alkoholinis gėrimas, neturinti nieko bendro su jokia vietoje, kultūra ar kokybe? Ar mus aplankys sėkmė šviečiant juos apie vyno ir alkoholio vartojimą, kalbant bendra apie gerus įpročius ir elgesį?

Norėčiau, kad apie tai pagaltumėte, nes prisiimate didelę atsakomybę įvairiomis prasmėmis.

Christa Klaß (PPE-DE). – (DE) Gerb. pirmininke, Komisijos nare, pastaraisiais metais stebėjote, koks jautrus produktas yra vinas. Šiandien mes čia kalbame apie vyno rinkos reglamentavimo liberalizavimą. Kalbate apie pasaulinės rinkos atvėrimą. Kartais pagaltoju, kas kam čia nurodinėja?

Vyndarystė tradiciškai vystėsi Europoje. Mūsų tradicijos ir regioninis identitetas apibūdina mūsų vyną. Tuo turėtume vadovautis svarstydami vyno rinkos reguliavimą. Mane nustebino tai, kad klausimai, įtraukti į vyno rinkos reguliavimą Komite, nebuvo visai svarstomi Parlamente!

Gerb. Komisijos nare, ar vis dar yra galimybė pasirinkti valstybės narės ar regioninį reguliavimą? Kokius apribojimus ar draudimus valstybės narės gali skirti regionams, gaminantiems žemos kokybės vyną? Mes kalbame ne apie vyno kilmę ar vietos vynus, bet apie žemos kokybės vyną. Pvz., ar draudimas maišyti raudonąjį ir baltąjį vynus gali būti taikomas regioniniu ar valstybės narės lygmeniu? Ar tai bus galima taikyti ateityje žemos kokybės vynams?

Ar bus galima taikyti draudimus dėl vynuogių ir vyno rūšies nurodymo? Dėl to mums irgi kyla problemų, nes norime suskirstyti savo vynus, atskirti žemesnės kokybės vynus nuo namų gamybos ar kilmės vynų. Prancūzijos rožinis vinas ar Vokietijos Rieslingas yra pavadinimai, kuriems yra būtinas aiškus reguliavimas. Jie yra siejami su tradiciniais gamintojais, kurių laukia didžiulė ateitis. Todėl prašome tam pritarti.

Astrid Lulling, autorė. – (FR) Gerb. pirmininke, gerb. M. Fischer Boel, į mūsų antrąjį klausimą atsakėte neigiamai, teigdamą, kad BRO vyno reformos metu jau buvo atliktas mūsų prašomas įvertinimas. Esu labai dėl to nustebusi. Šios reformos metu nebuvo kalbama apie leidimą naudoti enologinę praktiką kupažuoti (maišyti) baltąjį ir raudonąjį vyną rožiniam vynu gaminti.

Norėčiau paklausti, kodėl toliau netyrėte mūsų prašymo, kuris yra pakankamai pagrįstas, kad dėl jo būtų tariamasi su pramone? Norite priimti sprendimą birželio 19 d., bet dėl to nėra jokios skubos. Be to, niekas nėra prašęs Jūsų patvirtinti šią enologinę praktiką. Nežinau, kodėl sugalvojote pateikti šį pasiūlymą, kai niekas to neprašė Europos Sąjungoje.

Dėl ženklavimo norėčiau pridurti, kad turėtume pripažinti tai, kad tradicinio rožinio vyno gamintojai niekada nesutiks vadinti šį mišinį, taip pat pasiūlytą ir G.Savary, „rožiniu“. Todėl turėtumėte dėl to pasistengti. Gerb. Komisijos pirmininke, labai prašau pritarti mūsų abiem prašymams.

Françoise Grossetête, autorė. – (FR) Gerb. Komisijos nare, anksčiau minėjote, kad nesate gavusi jokių pasiūlymų, kurių laukiate ir t.t.

Pasiūlymai buvo Jums pateikti. Buvote susitikę su mūsų vynuogių augintojais, kurie pasakė, kad jie to nenori. Jie asmeniškai pasakė, kad nenorėtų būti verčiami apibrėžti „tradicinio rožinio vyno“ sampratą, norint jį atskirti nuo rožinio vyno, kuriame nebus minima, kad jis yra „maišytas“. Todėl negalite sakyti, kad negavote jokių pasiūlymų.

Taip pat, kalbant apie rožinį Champagne vyną, visi gerai žinome, kad tai yra enologinis produktas, neturinti nieko bendro su baltojo ir raudonojo vyno maišymu, kaip yra čia siūloma. Gerb. M. Fischer Boel, prašome rasti drąsos atsisakyti vadinti maišytą baltąjį ir raudonąjį vyną „rožiniu vynu“. Štai ko mes prašome. Toks būtų mūsų pasiūlymas. Nebauskite tikrojo vyno gamintojų.

Kaip manote, ar tokią Europos Komisijos poziciją supras mūsų piliečiai? Ji negirdi mūsų argumentų. Tai yra visiškai nesuprantama.

Gilles Savary, *autorė*. – (FR) Gerb. Komisijos nare, norėčiau dar kartą pasisakyti. Išklaučiau Jūsų argumentų ir esu įsitikinęs, kad ši mintis kilo ne Jums. Tai yra lobistų darbas.

Nemanau, kad tai yra Europos labui nuolat siekti žemesnių kainų, ypač kai tai yra susiję su maistu. Šalys, kurios nesiekia žemų kainų savo pramonėje, šiandien yra tarp pasaulinių prekybos lyderių. Ypač vokiečiai kovojo su pagunda sumažinti savo kainas. Manau, kad maisto sektoriaus atžvilgiu turėtų nuolat kovoti su pagundomis sumažinti lygmenį, nes nueisime per toli.

Todėl siūlome, kad būtų siekiama visais įmanomais būdais išvengti dviejų „rožinio vyno“ apibrėžimo nustatymo – tradicinio ir maišyto. Yra rožinis vynas ir yra dar kažkoks kitas gėrimas. Jei norite jį įteisinti, paskelbkite konkursą sugalvoti jam pavadinimą. Aš manau, kad Europos Sąjungai pavyktų kovojant su PPO dėl šio produkto. Visada sakote, kad „pasiduodame“ prieš produkciją iš kitų šalių.

Patrick Louis, *autorius*. – (FR) Gerb. Komisijos nare, nuoroda „rožinis vynas“ ant butelio yra beprasmiška, nes ant tokių gerų vynu, kaip mano atsineštas „Bandol“ rūšies vynas nėra rašoma „rožinis vynas“.

Užrašas „tradicionis rožinis vynas“ ant etiketės yra kvaila mintis. Rožinis vynas yra jaunas vynas. Tai šiuolaikiškas vynas, nors jo gamybai reikalingos tradicinės specialiosios žinios. Todėl dėl to kyla per daug dviprasmybių. Tam nereikia 36 skirtingų sprendimų. Yra vienintelis. Kaip buvo minėta prieš tai, rožinis vynas yra kultūros vynas, pagamintas ekspertų. Čia mes nekalbame apie seną verslą. Mums reikalingas paprasčiausias draudimas kupažuoti ir maišyti vynus Europos Sąjungoje, ypač Prancūzijoje.

Mariann Fischer Boel, *Komisijos narė*. – Gerb. pirmininke, buvo labai malonu klausytis šį vakarą Jūsų, nes esate tokia pati atsidavusi, energinga ir jausminga, kaip ir aš esu dėl vyno sektoriaus, kai diskutavome apie vyno reformą. Kultūrinis paveldas ir tradicijos, susiję su vynu, vis dar yra gyvos Europos Parlamente.

Tačiau, kai kurie šiandien pateikti klausimai visiškai atveria politinį kompromisą, priimtą dėl vyno reformos, todėl šių klausimų nenagrinėsiu ir savo dėmesį skirsiu pagrindinei problemai, kurį šį vakarą svarstome.

Visiškai pritariu sakantiems, kad Europos žemės ūkio produktų ateitis turėtų būti kokybė. Būtent dėl šios priežasties vykdant vyno reformą didelė pinigų suma – 125 mln. eurų kiekvienais metais buvo skirta Europos Sąjungos vyno propagavimui Trečiojo pasaulio šalių rinkoje. Taip yra todėl, kad žinome, jog mūsų aukštos kokybės produktai turės paklausą besivystančios ekonomikos šalyse. Todėl mes visi mąstome vienodai.

Tačiau labai užjaučiu vyno gamintojus Europoje, turinčius kovoti su vynu, pagamintu naudojant kitas enologines praktikas, leidžiamas Trečiojo pasaulio šalyse. Toks pavyzdys būtų raudonojo ir baltojo vyno maišymas rožiniam vynu pagaminti. Tai yra leidžiama, tai yra OIV enologinių praktikų dalis, todėl šiandien į Europos Sąjungą įvežamas rožinis vynas būtent taip yra pagamintas. Kaip galėtume neleisti mūsų vyno gamintojams konkuruoti su importuotu vynu Europos Sąjungoje? Manau, kad turėtume turėti harmoningą požiūrį į tai.

Svarbu, kad rastume būdą savo vynamis ženklinti, kad vartotojai žinotų ką perka. Kilmės vietos nuorodos leis etiketėje vartotojui pateikti informaciją, kad šis vynas buvo pagamintas tradiciniu būdu. Pirmajame savo pasisakyme minėjau, kad buvau susitikęs su vyno gamintojais iš Provanso. Jų netenkina pavadinimas „tradicionis rožinis vynas“ dėl Jūsų minėtos priežasties, nes jis yra per daug senamadiškas. Tuomet paklausiau ar galėtų pateikti minčių dėl kitų žymėjimo būdų tradiciniam vynu, tačiau jų nesulaukiau. Norima padaryti, kad valstybės narės galėtų pasirinkti pačios, ar toks ženklinimas būtų privalomas jų teritorijoje gamintojams, etiketėje pateikiant informaciją, ar tai yra maišymo ar tradiciniu būdu pagamintas produktas.

Apie tai vėl diskutuosime Reguliavimo komitete. Kaip sakiau, balsavimas greičiausiai įvyks 2009 m. liepos 19 d. ir tada įvertinsime balsavimo rezultatus, per kurį valstybės narės išreikš savo valdžios nuomonę. Tai bus įdomu, bet esu vis dar įsitikinęs, kad mūsų pasiūlymas atitinka OIV enologines praktikas ir tai bus mūsų vyno gamintojams žingsnis į priekį išliekant konkurencingais pasaulinėje rinkoje.

Pirmininkas. - Diskusijos baigtos.

Raštiški pareiškimai

(Darbo tvarkos taisyklių 142 straipsnis)

Stéphane Le Foll (PSE), raštu. – (FR) Rožinio vyno gamintojai Europos Sąjungoje yra sunerimę dėl Komisijos pareiškimo projekto dėl panaikinimo draudimo kupažuoti (maišyti) baltąjį ir raudonąjį vyną rožiniam vynui gaminti.

Ši naujoji praktika kenkia kokybiškų produktų gamybai ir nepaiso sunkaus ilgamečio gamintojų darbo kuriant rožinį vyną, kuriuo ilgai buvo abejojama, bet dabar radusio savo vietą rinkoje ir ant daugybės vartotojų stalo. Visa tai yra tiesa atsižvelgiant į tai, kad tokia praktika galėtų klaidinti vartotojus.

Patvirtintus komisijos planą dėl vynu maišymo, per kitas savaites valstybės narės ir mes kartu su kolega G. Savary tikimės, kad bus nustatytas privalomas ženklavimas, atskirti tikrajam rožiniam vynui nuo naujojo produkto, pagaminto kupažuojant (maišant) vynus, kurio negalima būtų vadinti rožiniu.

Véronique Mathieu (PPE-DE), raštu. – (FR) Susidūrusi su pikta vynuogių augintojų reakcija, Europos Komisija nusprendė atidėti savo skubota sprendimą leisti gaminti rožinį vyną kupažuojant (maišant) baltąjį ir raudonąjį vyną iki birželio 19 d.

Dėl to šis atidėjimas jokių būdu nėra pakankamas. Kaip ir sprendimas pasiūlyti skirti „tradicinį rožinį vyną“ ir „maišytą rožinį vyną“ į rinką pateikiamų produktų etiketėse. To neužtektų veiksmingai kovai su nesąžininga konkurencija, su kuria gamintojai susidurs priėmus šį sprendimą.

Vynuogių augintojai Europos Sąjungoje daugelį metų labai stengėsi ir skyrė investicijų, kad pagamintų aukštos kokybės rožinį vyną. Todėl Komisijos sprendimas sunaikins visas jų didžiules pastangas, kurios vis dėlto labai teigiamai paveikė ekonomiką ir regioninį mūsų teritorijų vystymąsi.

Kartu su savo kolegomis prašome Komisijos šiandien paaiškinti savo ketinimus ir užtikrinti, kad priimtas sprendimas bus priimtas tik visiškai pasitarus su rožinio vyno gamintojais Europos Sąjungoje.

Vincent Peillon (PSE), raštu. – (FR) Gerb. Komisijos nare, neslėpsiu, kad esu labai nepatenkintas dėl Jūsų pastangų pasiteisinti dėl „rožinio vyno“ kupažavimo (maišymo).

Nepateikėte jokių atsakymų vyno gamintojams, su kuriais man teko galimybė ilgai bendrauti Provanse. Jie pasiklivę savo gaminamų produktų kokybe ir dabar baiminasi matydami kaip 30 metų rožinio vyno reputacijos kūrimo pastangos, vainikuotos komercine sėkme, šiandien yra visiškai žlugdomos.

Neatsakėte į klausimus dėl kupažavimo (maišymo) leidimo, nes tai yra didelis prieštaravimas skausmingai visuotinai vykdytai vynmedžių naikinimo politikai. Siekdami užtikrinti žemesnės gamybos išlaidas, mes netapsime nugalėtojais tarptautinėje konkurencijoje. Taip labiau pavyktų padaryti toliau gerinant savo vynu reputaciją.

Neatsakėte į klausimus tų, kurie sakė, kad ženklavimo nepakaks, nes tai neturės jokios įtakos parduodamam vynui, ant kurio bus užrašyta „rožinis vinas, pagamintas kupažuojant (maišant)“.

Galiausiai, atidėdama sprendimą dėl leidimo priėmimo po birželio 7 d. rinkimų, statote ant kortos euroskepticimą.

Todėl rimtai prašau atsiimti šį žalingą projektą, keliantį grėsmę ekonomikai ir kultūrai.

Dominique Vlasto (PPE-DE), raštu. – (FR) Naudodamasi dingtimi peržiūrėti esamas enologines praktikas, Europos Komisija netrukus gali patvirtinti leidimą kupažuoti (maišyti) raudonąjį ir baltąjį vyną ir vadinti jį „rožiniu vynu“.

Man kyla abejonių dėl skirtingų vynu mišinio, vadinimo „rožiniu vynu“. Šis pavadinimas neturėtų būti siejamas su vyno spalva. Tai yra susiję su vynuogių rūšimi, dirvožemiu ir vynuogių augintojų patirtimi kuriant vyną, o ne su galutine gaunama spalva.

Kupažuotą (maišytą) rožinį vyną sudaro daugiau nei 95 proc. baltąjo vyno, nuspalvinto raudonuoju vynu. Dalykas tas, kad rožinis vinas yra gaminamas ar privalo būti gaminamas daugiausia iš fermentuojamų raudonųjų vynuogių. Todėl, leidusi kupažuoti (maišyti) vynus, Europos Komisija įteisintų rožinio vyno padirbinėjimą – taip būtų apgadinėjami vartotojai.

Be to, tai būtų įžeidimas vynuogių augintojams, siekiantiems kokybės, ypač Provanse. Nepriimtina įteisinti produktą, pagamintą maišant baigtinius produktus, ir leidžiant naudoti klaidinančias nuorodas į rožinį vyną.

Neradus jokio kito sprendimo, šių gėrimų etiketėse turėtų būti pateikta tikroji sudėtis: „maišytas vinas“ ar „vynu mišinys“.

14. Demokratinis procesas Turkijoje (diskusijos)

Pirmininkė. - Kitas darbotvarkės punktas yra Komisijos pareiškimas dėl demokratinio proceso Turkijoje.

Olli Rehn, Komisijos narys. – Gerb. pirmininke, bijau, kad šioje diskusijoje dėl demokratinio proceso Turkijoje gali vyrauti tokios pačios nuotaikos kaip ir dėl vyno reformos, panašios į nuotaiką vyravusią antrajame kėlinyje „Arsenal“ vs „Manchester United“. Tai atspindi Europos nuotaikas 2009 metais.

Tačiau šiuo atveju tai yra daug rimčiau. Demokratinis procesas Turkijoje – labai sunkus ir jautrus klausimas. Pirma, esu labai nuliūdęs dėl praėjusių naktį įvykusių skerdynių Bilge kaimelyje Turkijoje, per kurias žuvo 44 žmonės. Gili užuojauta aukų šeimoms ir draugams ir tikiuosi, kad žudikai bus nubausti kaip galima greičiau. Negalima morališkai ar etiškai pateisinti tokio žiauraus išpuolio.

Taip pat norėčiau išreikšti savo asmeninį ir Komisijos liūdesį dėl devynių turkų kareivių ir žandaro, žuvusių per praėjusią savaitę įvykdytus teroristų išpuolius. Mintimis esame su žuvusių šeimomis.

Smerkiame terorizmą ir remiame Turkiją kovoje su juo. Separatistinė Kurdistanio darbininkų partija (PKK) yra ES teroristų organizacijų sąraše. Balandžio 14–18 d. daugiau nei 200 demokratinės visuomenės partijos oficialių asmenų ir narių buvo suimta per policijos operaciją visoje Turkijoje, ypač jos Pietryčių regione.

Kaip spėjame, tarp jiems pateiktų kaltinimų yra ir priklausymas teroristų organizacijai, nors kaltinimai dar nėra pateikti oficialiai. Tikimės, kad jie bus pateikti kaip skaidraus ir objektyvaus teismo proceso dalis.

Komisija negali kliudyti nagrinėjamos byloms teismuose. Tačiau mūsų požiūris yra aiškus. Nors remiame kovą su terorizmu, nuolat pabrėžiame, kad ji privalo būti vykdoma gerbiant žmogaus teises ir pagrindines laisves, ypač saviraiškos ir asociacijų laisves.

Politinis pliuralizmas yra bet kokios demokratinės santvarkos dalis. Turkijos didžiojoje nacionalinėje asamblėjoje šiandien atstovaujama šalies politinė įvairovė. Demokratinė visuomenės partija prisidėjo prie pliuralizmo Turkijoje, o jos politinis teismumas buvo patvirtintas kovą vykusiuose vietos rinkimuose.

Tačiau Pietryčių Turkijoje gyvenantiems žmonėms taip pat yra reikalinga taika, jiems reikia stabilumo ir klestėjimo, o ne smurto ar konfrontacijos. Visos partijos privalo smerkti jėgos naudojimą ir smurtą. Visos privalėtų naudoti suvaržymus ir taikyti tik taikias priemones, ir nieko daugiau. Tai taip pat yra bet kurios demokratinės santvarkos dalis.

Toliau atidžiai stebėsime kaip plėtosis šis atvejis. Svarbu, kad vyrautų demokratijos ir teisinės valstybės principai, tarp jų ir kaltinamųjų teisių užtikrinimas.

Komisija taip pat toliau atidžiai stebės DVP uždarymo bylą, kuri šiuo metu yra nagrinėjama Konstituciniame Teisme. Dabartinė tvarka Turkijoje dėl politinių partijų uždarymo šiuo metu neatitinka Europos žmogaus teisių konvencijos ir Europoje naudojamos praktikos. Tai neseniai buvo išdėstyta Europos Tarybos Venecijos komisijos nuomonėje. Paprašėme, kad Turkija visiškai atsižvelgtų į šią nuomonę ir tai atspindėtų peržiūroje savo konstitucinėje ir teisinėje sistemoje.

Baigdamas norėčiau pasakyti, kad toliau skatinsime Turkijos valdžią spręsti šalies Pietryčių ir ten gyvenančių žmonių problemas, siekdami padidinti visų Turkijos piliečių ekonomines, socialines ir kultūrines galimybes, nepriklausomai nuo jų etninės, religinės priklausomybės ar kalbos.

Remdamasi Kopenhagos politiniais kriterijais, Turkija turi užtikrinti kultūrinę įvairovę ir propaguoti visų savo piliečių kultūrines teises, kaip yra išdėstyta mūsų Stojimo partnerystės sutartyje su Turkija. Šiuo atžvilgiu naujo TRT kanalo, transliuojančio kurdų kalbą, įkūrimas yra žingsnis pirmyn. Tai rodo galvosenos pasikeitimą. O Turkiją norėčiau paraginti imti kitų veiksmų šia kryptimi.

Toliau kontroliuosime padėtį šalies Pietryčiuose ir apie tai pranešime kitame pažangos pranešime. Tai yra būtina demokratinio proceso Turkijoje dalis.

Frieda Brepoels, PPE-DE frakcijos vardu. – (NL) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, po kovo 29 d. vietos rinkimų, per kuriuos Kurdų demokratinės visuomenės partija (DVP) iškovojo pritrenkiančią pergalę ir merų skaičius išaugo dvigubai – nuo 52 iki 98, neabejotina, kad kurdų klausimas nėra vien tik socialinis ir ekonominis klausimas, kaip tai iki šiol vadino R. T. Erdoğan ir jo Teisingumo ir vystymosi partija (AKP). Čia būtinas politinis sprendimas, o DVP privalo būti pripažinta lygiaverte diskusijų partnere.

Tokiu atveju galima pagalvoti, kad represyvus požiūris jau seniai nebeegzistuoja. Tačiau Turkijos valdžia dar kartą griebėsi visuotinių suėmimų. Daugiau nei 400 vadovaujančių DVP asmenų buvo suimta dėl reikalavimų spręsti kurdų klausimą. Todėl mano klausimas Komisijai būtų toks. Ši partija, kuri šiandien vadinasi DVP, yra penktoji ar šeštoji kurdų įkurta partija. 21 jos narys yra parlamente ir ji turi 98 merus, tačiau kurdai vis dar yra laikomi nuošaliai.

Komisijos nary, ar dar neatėjo laikas Europos Sąjungai pradėti tarpininkauti tarp Turkijos vyriausybės ir DVP? Jei to nedarysime, padėtis toliau nesikeis. Kitaip tariant, būtina susidoroti su galimos teroristų veiklos išpuolių priežastimis. Manau, kad prieš kelias savaites pasiekta pergalė rinkimuose dar kartą parodė, kad kurdų nacionalizmo jausmas yra gajus ir būtina skubiai vykdyti struktūrines reformas, skatinančias didesnę kurdų autonomiją.

Taip pat norėčiau atkreipti dėmesį į kitą problemą, kurią reikėtų spręsti. Daugiau nei 1 500 nepilnamečių yra uždaryti į kalėjimus ir yra teisiami tokiuose pačiuose teismuose kaip ir suaugusieji. Tai visiškai prieštarauja Tarptautinei vaikų teisių konvencijai. Ką dėl to ketina daryti Komisija?

Vural Öger, *PSE frakcijos vardu*. – (DE) Gerb. pirmininke, O. Rehn, per šį šeštąjį teisės aktų leidimo laikotarpį Turkijai ES darbotvarkėje buvo teikiama pirmenybė. Prieš pradėdama derybas, Turkija padarė didžiulę pažangą vykdydama reformą ir ES tai atitinkamai įvertino.

Šiandien nuotaikos yra kitokios. Vis didesnę rūpestį mums kelia demokratinio proceso Turkijoje pažanga. Spaudos laisvė, mažumų apsauga bei teismų sistema privalo būti nuolat kontroliuojama. Ergenekon teismo procesas, vykstantis Turkijoje, neturėtų įgyti politinio pobūdžio. Dalykas tas, kad yra vykdomi suėmimai ir kratos. Reikėtų vengti skubotų pastabų. Čia yra svarbus rūpestingas pranešimas.

Svarbi pažanga buvo padaryta kurdų klausimu. Demokratinio proceso esmė yra kurdų problemos sprendimas ir mažumų apsauga. Tačiau mane taip pat neramina kai kurių ES vyriausybės vadovų dabartinė pozicija. Dviprasmiški ES ženklai taip pat reiškia, kad karts nuo karto demokratinis procesas Turkijoje susiduria su sunkumais. Šiuo atžvilgiu norėčiau priminti, kad aiškus ES įsipareigojimas Turkijai dėl narystės taip pat labai padėtų reformos procesui. Kitaip visada atsirastų nauja dirva viešėti fundamentalizmui ir nacionalizmui, o kurdų problema didės.

Nepaisant visko, mūsų bendras tikslas yra, kad Turkijoje vyrautų šiuolaikiškesnė, stabilesnė ir pažangesnė demokratinė santvarka, paremta pasaulietine valstybe ir pliuralistine visuomene. To reikia ne tik Turkijai, bet ir Europos Sąjungai, naudinga jos strategijai.

Alexander Graf Lambsdorff, *ALDE frakcijos vardu*. – (DE) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, šis posėdis yra paskutinis šio teisėkūros laikotarpio plenarinis posėdis. Ką tik mano kolega V. Öger yra pasakęs, kad Turkijai yra teikiama pirmenybė. Pastaraisiais metais, kaip savo frakcijos pranešėjas, turėjau reikalų su šiuo klausimu. Turėčiau pasakyti, kad esu laimingas, kad per šią paskutinę sesiją mes dar kartą nagrinėjame iš esmės demokratijos Turkijoje klausimą.

Nagrinėjamas klausimas yra pirmasis Kopenhagos kriterijus. Yra įvairių nuomonių dėl Turkijos vystymosi. Tačiau, manau, kad vienu klausimu sutariame visi – reforma Turkijoje sulėtėjo. Šio teisėkūros laikotarpio pabaigoje vyrauja įspūdis, kad Turkijai reikės daugiau pastangų, kad galėtų įstoti į Europos Sąjungą nei Komisijos ir šio Parlamento darbo pradžioje.

Šiuo atžvilgiu Liberalų ir demokratų aljansui už Europą spaudos laisvės ir nuomonės problemos yra labai svarbios. Jums yra žinoma, kad Turkijoje nėra galimybių žiūrėti „YouTube“. Žurnalistų, leidėjų, publicistų, skyrių redaktorių ir autorių teisės yra ribojamos tam tikrais teisės aktais. Laimė, Komisija nurodė šią problemą savo pažangos pranešime. Daugumos stebėtojo nuomone, šios problemos padidėjo. Būčiau dėkingas, jei Komisija galėtų dėl to pasisakyti. Ar ji mano, kad problemų padaugėjo ar reikalai pagerėjo? Tai tikrai būtų netikėta.

Be to, yra svarbūs tokie klausimai kaip religinių mažumų ir moterų teisių apsauga. Tačiau šiuo metu svarbiausias yra spaudos laisvės klausimas, Ministro Pirmininko kritiškų žurnalistų spaudos akreditacijų atšaukimas, didžia dalimi neteisėti kritikuojančių žurnalistų ir leidėjų, vykdančių tyrimus dėl akivaizdžiai nusikalstamo Ergenekon tinklo, suėmimai, ATV-Sabah visuomenės informavimo priemonių grupės perėmimas Scharlach-Holding, priklausančios ar kontroliuojamos Ministro Pirmininko žento, Vieši Ministro Pirmininko kvietimai boikotuoti visuomenės informavimo priemones ir dėl Doğan visuomenės informavimo priemonių grupės priimtas teismo sprendimas bei baudos skyrimas 380 mln. eurų, siekiant ją jėga priversti išeiti iš verslo, nes ši grupė pranešė apie švyturio dovanojimo skandalą ir Ministro Pirmininko taikomas

lengvatas AKP. Tai nėra vien spaudos laisvės klausimas. Tai nubaido investuotojus, abejojančius teisės aiškumu Turkijoje.

Turkija yra labai svarbi kaimynė, gerbiama NATO partnerė. Kaip mano mano frakcija, turėtume toliau remti Turkiją. Tačiau, manome, kad dar daug ką reikia padaryti jai. Turkijos vyriausybė privalo parodyti savo norą nustoti nepaisyti pagrindinių teisių Europoje, nes būtent tai ji daro šiuo metu. Būtume dėkingi, jei tai būtų įtvirtinta dokumentuose per kitą teisėkūros laikotarpį. Me ketiname toliau remti Turkiją.

Be to, manau, kad turėtume tai diskutuoti ne tik Strasbūre, bet ir Briuselyje.

Joost Lagendijk, *Verts/ALE frakcijos vardu.* – (NL) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, kalbant apie demokratinį procesą Turkijoje, vaizdas yra įvairus, mano nuomone. Kai kuriose srityse yra padaryta pažanga, o kitose srityse yra sąstingis ir padėtis blogėja.

Pažangą rodo tai, kad gegužės 1 d. Taksim aikštėje Stambule nebuvo jokių riaušių, o profesinių sąjungų vadovai tikrai paminėjo 1977 m. tragediją. Yra pažanga, kad Turkija ir Armėnija susitarė pagerinti abipusius santykius. Kviečiu Turkijos vyriausybę toliau judėti šia linkme ir neleisti būti stabdomai ar atitraukiamai nuo tikslo nacionalistų Ankaroje ar Baku. Padaryta pažanga, kad buvo suimti asmenys, įtariami perversmo planavimu ar dalyvavimu politiniuose teroro aktuose – Ergenekon reikalas.

Išpėjau Turkijos valdžia, kad tolimesni jų veiksmai būtų teisėti, nes bus pažeidimų, skirtų nukreipti dėmesį nuo esmės, iš asmenų, nenorinčių, kad ši klausimas būtų išspręstas, pusės.

Tačiau yra ir neigiamų dalykų. Blogai, kad ministras pirmininkas kreipėsi į visuomenę, kad nustotų pirkti tam tikrus laikraščius. Labai blogai, kad daugelis partijos vadovų, demokratiškai išrinktų į Turkijos Parlamentą, buvo suimti. Visuotinis iškilių Demokratinės visuomenės partijos (DVP) narių suėmimas taip pat nepriimtinas kaip ir formalus partijos uždraudimas, nes rezultatas yra toks pat. Galimybės rasti politinį sprendimą kurdų klausimu stipriai sumažėjo. Tai labai geros žinios abiejose šalyse esantiems ekstremistams, bet labai blogos naujienos turkų ir kurdų daugumai, taip ilgai troškusių taikiai išspręsti šią problemą.

Padėtis, kai, viena vertus, yra daroma pažanga, o, kita vertus, yra stagnacija, pasikeis tik tada, kai vyriausybė nedviprasmiškai pasirinks vykdyti didesnes reformas, ją darbais ir žodžiais remis opozicija ir taip pat, jei ES laikysis savo pažado dėl Turkijos narystės Europos Sąjungoje, jei ši atitiks mūsų demokratinį standartus.

Gerb. pirmininke, mano paskutinė pastaba būtų tokia. Nors labai džiaugiuosi dėl partijos susirūpinimo demokratinio procesu Turkijoje, nepritariu tiems EP nariams, kurie kritiškai vertina Turkiją, bet nėra pasirengę leisti jai tapti visaverte nare, jei šios problemos būtų išspręstos. Nors mano kadencija eina į pabaigą, toliau reikšiu savo nuomonę dėl būtinų reformų Turkijoje, kad ji galėtų tapti visaverte Europos Sąjungos nare.

PIRMININKAVO: L. COCILOVO

Pirmininko pavaduotojas

Feleknaš Uca, *GUE/NGL frakcijos vardu.* – (DE) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, Hakkari mieste 14 metų berniukas buvo sumuštas iki komos SWAT policininko. Kitas keturiolikmetis bėgdamas nuo policijos dujų atakos nuskendo įkritęs į upę. Balandžio 4 d. du žmonės žuvo per demonstraciją netoli Urfos per policijos operaciją. Šiuo metu Diyarbakire kalėjime yra laikoma daugiau nei 185 nepilnamečiai. Šimtai demokratinuose rinkimuose išrinktų DVP partijos politikų ir aktyvistų buvo įkalinta, tarp jų ir trys partijos lyderiai. Pradėta daugiau nei 207 teismo procesai prieš DVP partijos parlamento narius.

Toks yra mano supratimas apie dabartinį demokratinį procesą Turkijoje. Sąrašas yra begalinis. Represijos prasidėjo netrukus po kovo 29 d., kai DVP partija didele persvara laimėjo vietos valdžios rinkimuose šalies Pietryčiuose ir merų skaičius išaugo beveik dvigubai. Tuo tarpu valdančioji AKP partija patyrė skaudų pralaimėjimą kurdų regione. Manau, kad yra ryšys tarp DVP rinkimų sėkmės ir prieš ją vykdomų represijų.

Pasiekė žinios, kad DVP rinkimų laimėjimai, pasiekę Armėnijos sieną, buvo laikomi rizika saugumu. Užuoat pabandžius suprasti, kad šie balsavimai yra nedviprasmiška kurdų žinia, kad būtina rasti sprendimą sistemoje, buvo pabandyta nuslopinti šią politinę sėkmę ir esant būtinybei žiauriai policijos veiksmais.

Deja, nemanau, kad net labai liaupsinama AKP norės ar pasiryš sukurti ir pateikti išsamią strategiją šiam, dešimtmečius trunkančiam, konfliktui išspręsti. Kaip žinote, nuo paskutinio pažangos pranešimo nebuvo padaryta jokios akivaizdžios pažangos spaudos laisvės ir saviraiškos, kurdų pripažinimo, religinių mažumų ar kariuomenės civilizavimo srityje. Valdančioji AKP partija privalo pagaliau įgyvendinti tikrąją konstitucinę reformą ir įnešti naujo dinamizmo, kuris galėtų atnaujinti šalį konstitucine ir demokratine prasme bei

pripažinti jos pliuralistinę, daugiatautę ir daugiakultūrę realybę. Kitaip Turkijoje nebus tikrojo demokratinio proceso. Tai turėtų būti aišku mums visiems čia susirinkusiems.

Bastiaan Belder, IND/DEM frakcijos vardu. – (NL) Gerb. pirmininke, Europos Sąjunga savo santykiuose su Turkija padarė dvi esmines klaidas. 1999 m. ji privertė Turkiją tapti šalimi kandidatė į ES nares ir toliau ėjo klaidingu keliu pradėdama 2005 m. stojimo į ES derybas su Ankara. Taryba ir Komisija mano, kad taip darydamos jos gali nepaisyti istorinio Turkijos Respublikos palikimo.

Šiandien šis istorinis palikimas, o labiau našta, pasireiškia tikru kultūriniu mūšiu tarp pasaulietinių kemalistų ir konservatyviojo religinio kronto, supančio valdančiąją Teisingumo ir vystymosi partiją (AKP). Dėl to neaišku, kuria kryptimi turėtų judėti Turkijos Respublika. Žalinga to pasekmė yra sensacingas daugybės iškilių kemalistų vadinamasis Ergenekono teismo procesas. Kalbant apie nacionalistinę požiūrį į šalies religines ir tautines mažumas, yra labai mažas pasirinkimas tarp kemalistų ir ministro pirmininko R.T. Erdoğan. Aišku, kad nuolatinis pilietinių teisių iš šių mažumų, esančių Turkijos Respublikos istorijos dalimi, atėmimas neatitinka ES politinių sąlygų dėl stojimo.

Norėčiau Tarybai ir Komisijai pasakyti gerai žinomą olandų posakį: geriau sustoti pusiaukelėje nei toliau daryti klaidas. Europos Sąjungos institucijos ir Turkijos valdžia turėtų galų gale pasimokyti iš šių žodžių. Tai yra vienintelis būdas toliau kurti geresnius, tikroviškesnius santykius abiejų šalių labui.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, iš to, ką išgirdau, akivaizdu, kad Turkija yra daug didelių problemų turinti šalis, kalbant apie demokratiją.

Matėme ir girdėjome, kad 15000 nepilnamečių yra laikoma kalėjimuose, šimtai yra suimami pateikiant abejotinus kaltinimus. Žinome, kad kurdų problema vis dar egzistuoja, kaip ir amžius trunkanti Armėnijos problema. Per pastaruosius dvejus metus matėme, kaip buvo žudomi kunigai ir misionieriai – yra daugybė problemų. Palyginę visa tai su kita tokia šalimi kaip Baltarusija, vis dar laikoma šalimi, su kuria niekas nenori turėti reikalų Europoje, šalimi, kuri yra pati savaime blogis, yra sunkiai suprantama, kodėl toliau tęsiame derybas su Turkija dėl stojimo į Europos Sąjungą.

Akivaizdu, kad yra stiprūs lobistai, skatinantys bet kokia kaina ir trokštantys Turkijos įstojimo į Europos Sąjungą. Be kitų dalykų, negalime žiūrėti pro pirštus į tai, kad yra kita problema – Kipras, kuris yra išskirtinis savo prasme. Kitaip tariant, šalis kandidatė stojimo į ES metu yra okupavusi kitos šalies žemę ir toliau tai daranti, plėsdama savo valdas saloje ir primesdama visiškai neliberalią valdžią salos žmonėms.

Tikiu, kad ES gyventojai klauso savo sąžinės ir vis labiau supranta sprendimo prieš Turkijos stojimą į Europos Sąjungą neišvengiamumą. Norėčiau priminti kai kuriuos faktus. Turkijoje yra 90 milijonų gyventojų, didelis demografinis augimas, taip pat turime nepamiršti tai, kad turkiškai kalbančios Centrinės Azijos šalys reikalauja Turkijos pilietybės, o Turkija, panašu, ketina ją suteikti. Tai reiškia, kad įstojus Turkijai, įstotų ne tik šios šalies gyventojai, bet ir kitų šalių gyventojai Europoje. Taip pat nepamirškime, kad istoriškai Turkija buvo prieš Europą ir šiuo metu labiau dairosi ne į Europą, bet į kitas dvi valstybes – Jungtines Amerikos Valstijas ir Izraelį.

Galiausiai, privalome nežiūrėti pro pirštus į religinį veiksni. Milijonams turkų įstojus į Europą reikėtų kad būtų atidaryta tūkstančiai mečečių ir žymiai sumažėtų krikščioniškojo ir pilietinio identiteto svarba Europoje. Taip pat privalome nepamiršti, kad mečetės dažnai skelbia antiliberalias, prieš moteris ir Europos visuomenę nukreiptas idėjas.

Richard Seeber (PPE-DE). – (DE) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, taip pat norėčiau pareikšti savo užuojautą aukų, žuvusių per šį žiaurų išpuolį, šeimoms. Taip pat iš anksto norėčiau pasakyti, kad remiu visas Turkijos pastangas ir siekius jos demokratiname procese, tikrai skirtas priartinti Turkiją arčiau Europos Sąjungos. „Arčiau“, bet „ne į“ Europos Sąjungą.

Taip pat manau, kad privalome nebūti tolerantiški žmogaus teisių ir demokratinio proceso srityje ir tikėtis labai aukštų standartų. Iš mūsų kolegų pasakytų pavyzdžių matome, kad Turkijos laukia dar labai ilgas kelias iki ji pasieks ES standartus. Šie pavyzdžiai rodo, kad iki šiol Turkija nepaisė ir nekreipė dėmesio į šių pagrindinių konstitucinių reformų įgyvendinimą.

Turkijos sistemą vis dar galima apibūdinti taip, kad nėra aiškaus galių pasidalinimo tarp įvairių valdžios institucijų, o tai yra daugumos problemų Turkijos politiniame gyvenime esmė. Deja, reikia pasakyti, kad neišspręstų problemų sąrašas ilgėja, o ne trumpėja.

Pvz., parlamentinės teisės – labai daug didelių trūkumų yra parlamentinės biudžeto kontrolės kariuomenės išlaidų srityje. Parlamentas čia beveik neturi jokio balso, taip pat yra numatytos specialios lėšos, kurių parlamentas negali kontroliuoti.

Be to, atskirų parlamento narių imunitetas yra reguliuojamas labai neaiškiai. Šiuo atžvilgiu, yra didžiulis reformos Turkijoje poreikis. Deja, Turkija taip pat nepasirašė įvairių Europos Sąjungos ir tarptautinių susitarimų, pvz., Konvencijos prieš kankinimą. Manau, kad pati Turkija privalo parodyti gerą pavyzdį ir atitikti europinius ir tarptautinius standartus.

Galėčiau paminėti ir daugiau dalykų, bet to nedarysiu. Kreipiuosi į Komisiją, kad ji griežtai reaguotų į pažangą šiose srityse.

Metin Kazak (ALDE). – (BG) Taip pat esu susirūpinęs dėl demokratinio proceso Turkijoje, atsižvelgiant į paskutinius suėmimus, įvykdytus po vietos rinkimų. Nepaisant to, nemanau, kad turėtume remti politikus, glaudžiais susijusius su organizacijomis, naudojančiomis žiaurius būdus savo tikslams pasiekti. Smurtas niekada nebuvo priimtinas ir pateisinama priemonė ginant teises ir laisves.

Manau, kad kurdai privalo turėti daugiau kultūrinių ir mokomųjų teisių. Labai gerbiu besitęsiančias reformas, tarp jų ir 24 valandas per parą transliuojančio kurdų kalba TV kanalo įkūrimą. Gerb. kolegos, teisių ir laisvių negalima gauti smurtu, bet tik naudojant taikias, politines priemones, vykstant dialogui ir abipusei pagarba.

Taip pat mūsų nuoširdi reformų Turkijoje parama taip pat skatins laikytis ES pagrindinių vertybių. Viena svarbiausių iš jų yra pagarba tautiniams ir religiniams skirtumams bei įvairovei. Esu įsitikinęs, kad šviesi stojimo į Europos Sąjungą perspektyva pagreitins žmogaus teisių paisymą ir reformas Turkijoje.

Vittorio Agnoletto (GUE/NGL). – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, pirmiausia norėčiau pasveikinti DVP partijos pirmininką Ahmetą Türk, mūsų aukštą svečių dalyvaujantį šiuose debatuose. Brangus Ahmetai, žinote, kad remiame Jus ir Jūsų partijos demokratinę kovą Turkijoje siekiant kurdų pagrindinių teisių pripažinimo.

Pripažįstame, kad DVP yra būtina priemonė demokratijai Turkijoje skatinti. Todėl griežtai smerkiame vykdomas policijos operacijas prieš jus, ministro pirmininko R.T. Erdoğan įsakymu, per kurias buvo įkalinti visi trys DVP pirmininko pavaduotojai kartu su daugiau aktyvistų ir šalininkų. DVP pergalė paskutiniuose administracijos rinkimuose rodo, kad DVP turi didelę demokratinę paramą. Europos Parlamentas nusprendė paprašyti Ministro Pirmininko R. T. Erdoğan pradėti tiesiogines diskusijas su DVP, tačiau buvo padidinta sprespauda, daugiau policijos ir įkalinta daugiau žmonių.

Visi žino, kad mano parlamentinė frakcija ir Europos kairieji iki šiol rėmė Turkijos prašymą dėl narystės Europos Sąjungoje ir vykdomą reformą šioje šalyje. Tačiau manau, kad per paskutinius dvejus metus, ypač pastaraisiais keliais mėnesiais R. T. Erdoğan parodė savo kitą pusę. Vadovas, turintis reikalų su blogiausia Turkijos kariuomenės dalimi, tiesiog nori išžudyti kurdus.

Reforma yra beveik žlugusi, kalėjimuose pilna kurdų. R.T. Erdoğan griauja bet kokią Turkijos narystės galimybę. Atsakomybė dėl Europos Sąjungos ir Turkijos santykių bei didėjančio visuomenės sumišimo dėl Turkijos narystės Europos Sąjungoje tenka vien tik jam.

Norėčiau pasiūsti labai aiškią politinę žinią R. T. Erdoğanui. Arba ieškokite politinio kurdų klausimo sprendimo, t.y. tiesiogiai derantis su DVP, arba paprašysime sustabdyti savo derybas dėl narystės Europos Sąjungoje. Kelias į Turkijos narystę Europos Sąjungoje eina per Diyarbakir ir DVP. Kitaip mes, labiausiai rėmę jūsų stojimo procesą, paprašysime padaryti pertrauką, galinčią tapti ilgalaike, skirtą apmąstymams.

Patrick Louis (IND/DEM). – (FR) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, šiandien atrodo, kad Turkijoje demokratija veikia. Tačiau ne Europos Sąjunga turėtų duoti begalines elgesio pamokas, kaip pati ES linksmi ir neskrupulingai apeina savo rinkėjų, balsavusių referendume, suverenią valią.

Iš esmės, Turkijos dar laukia ilgas kelias iki ji pradės gerbti Europos Sąjungos tautų vertybes. Tai matyti iš šalyje esančių nesuskaičiuojamų tautinių ir religinių mažumų padėties. Milijonų kurdų padėtis gerėja per lėtai. Santykiai su Armėnija ir netgi Graikija yra nuolatinėje diplomatinėje ar karinėje įtampoje. Nepaisydama tarptautinės teisės, Kiprą vis dar yra okupavusi Turkijos kariuomenė. Tai tęsiasi 35 metus. Religinėms mažumoms vargu ar sekasi geriau. Europos Komisija žiūri pro pirštus į nuolat trypiamas bendruomenių teises, kuriuos nėra apibrėžtos sutartyse. Ji ir toliau, kaip ir Parlamentas, remia šios šalies stojimą į Europos Sąjungą.

Todėl būkime nuoseklūs. Nors bendradarbiavimas su Turkija yra svarbus, bet kokie Turkijos stojimo planai privalo atitikti Europos Sąjungos demokratiją, būtent gauti pritarimą referendumu.

Marios Matsakis (ALDE). - Gerb. pirmininke, daug stengiamės ir grindėme daugybę savo vykdomos politikos tikėjimu, kad gražiai elgiantis su Turkija, ji pereis nuo savo kemalistinio fašizmo prie demokratiškesnio elgesio, kuris būtų priimtinas. Labai klydome ir greitai beviltiškai nusivylėme ir sugniužome. Demokratinės reformos procesai Turkijoje vyksta vėžlio greičiu.

Gerb. Komisijos nary, mes kartu su savo atstovaujamų Europos Sąjungos piliečių dauguma esame netekę kantrybės. Ji jau baigėsi. Valdantysis režimas Turkijoje parodė, kad visiškai nesugeba ir nenori, kad šalis taptų 21-ojo amžiaus civilizuota valstybe. Gerb. Komisijos nary, pripažinkite, kad morkos technika čia nepasiteisino. Atėjo laikas imtis rykštės.

Andrew Duff (ALDE). - Gerb. pirmininke, Parlamento nariai, panašu, kad Turkijos klausimas vėl yra permainingas. Būčiau dėkingas, jei Komisijos narys galėtų pateikti atvirą Ergenekono klausimo įvertinimą. Ar jis sutinka, kad tai yra geras ženklas, kad teismai pagaliau griebiasi giliai išsakinjusios korupcijos tam tikrose Turkijos vietose?

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). - (DE) Gerb. pirmininke, norėčiau atsakyti į J. Lagendijko žodžius. Aišku, kad mes taip pat matome teigiamą Turkijos vaidmenį, kurį ji galėtų atlikti santykiuose su Armėnija ir Artimaisiais Rytai. Labai esame susirūpinę dėl Ministro Pirmininko R. T. Erdoğan'o veiksmų prieš Ahmed Doğan leidybinę grupę. Net ir laikraštis *Der Spiegel*, neturintis nieko bendro su *Doğan or Springer*, rašo apie asmeninę Erdoğan'o vendetą prieš Doğaną.

Jau minėjau Komisijos pažangos pranešimą. Dar kartą norėčiau užduoti Komisijai konkretų klausimą. Ar Komisijai daugiau mažiau rūpėjo įsitikinimų ir spaudos laisvės Turkijoje tuo metu, kai buvo paskelbtas pažangos pranešimas? Jei ne, ar tai daugiau jai neberūpi? Jei taip, kokių priemonių Komisija ketina imtis? Kiek svarbus yra spaudos ir įsitikinimų laisvės klausimas vykstančių derybų dėl stojimo atžvilgiu? Kaip jau minėjau, tai yra pirmasis Kopenhagos kriterijus – politinis kriterijus.

Olli Rehn, Komisijos narys. - Gerb. pirmininke, pirmiausia norėčiau padėkoti gerbiamesiems nariams už labai rimtas ir esmines diskusijas dėl demokratinio proceso Turkijoje. Taip pat norėčiau padėkoti Europos Parlamentui už jo indėlį į ES politiką Turkijos atžvilgiu. Kritikavote, bet konstruktyviai rėmėte mūsų įsipareigojimus Turkijai labai sunkiu laikotarpiu. Manau, kad Parlamento požiūrį dėl santykių su Turkija ir jos stojimo į ES procesą galėtume apibūdinti kaip sąžiningą ir tvirtą.

Manau, kad iš tikrųjų turime būti sąžiningi ir tvirti. Tik taip galėsime gauti rezultatų. Kalbu apie tai, kad turime išlikti sąžiningi išlaikant ES perspektyvą kaip kritinę varomąją reformų jėgą šalyje, laikydamiesi savo žodžio dėl Turkijos galimybės parodyti, kad ji sugebės atitikti ES stojimo kriterijus. Tuo pat metu turime išlikti tvirti taikydami griežtas sąlygas, ypač dėl pagrindinių laisvių ir demokratių principų. Šie du pagrindiniai dalykai – sąžiningumas ir tvirtumas gali veikti tik drauge, o ne kiekvienas atskirai. Manau, kad tai yra geriausias būdas remti demokratiniais pasikeitimais Turkijoje. O tai yra mūsų tikslas, darantis Turkija geresne partnere ir galima Europos Sąjungos valstybe nare pagal 2005 m. spalio 4 d. numatytą derybų struktūrą.

Dabartinė padėtis yra gana įvairi, kaip tai apibūdino Joost Lagendijk – Europos Parlamento Delegacijos bendro ES ir Turkijos parlamentinio komiteto pirmininkas. Kartais atrodo, kad žengiami du žingsniai į priekį ir vienas atgal. Bet geriau taip, negu atvirkščiai.

Kaip sakė A. Duff, manau Ergenekono tyrimas yra tinkamas pavyzdys. Kalbant apie tyrimą, panašu, kad buvo svarbu atskleisti šį tinklą, buvusį potencialių politinių ar kitų išpuolių prieš demokratiją Turkijoje užnugaryje ir toliau bus tai daroma teisinės valstybės ir demokratinio sekuliarizmo dvasia.

Kita vertus, per paskutinius Ergenekono etapus galima būtų paklausti, ar tikrai buvo taikomi visi teisinės valstybės principai, ar yra kokių kitų politinių sumetimų dėl šių suėmimų. Sprendimas vis dar nėra priimtas. Labai atidžiai sekame šį teismo procesą ir pranešime apie tai savo kitame pažangos pranešime šį rudenį.

Manau, kad yra labai svarbūs trys principai. Pirma, demokratiniai principai – konstitucinės reformos vykdymas, kur politinių partijų tvarkos reforma yra būtina, atsižvelgiant į praėjusių, šių ir ankstesniųjų metų patirtį. Stebėjome kaip buvo taikomi konstitucinės sistemos Turkijoje spąstai, kaip tai paminėjo Europos Tarybos Venecijos komisija.

Antra, grafo Lambsdorffo minėta saviraiškos laisvė yra pagrindinis demokratijos principas. Apie tai buvo visai neseniai diskutuojama per Parlamento jungtinio parlamentinio komiteto su Turkijos Didžiąją Nacionaline

Asamblėja susitikimą. Man yra neramu dėl žiniasklaidos laisvės ir jos raidos Turkijoje. Mes tikrai grįšime prie šio konkretaus klausimo nagrinėjimo savo pažangos pranešime, kurį pateiksime šį rudenį.

Taip, prieš vienerius ar dvejus metus buvo padaryta teigiama pažanga dėl liūdnei pagarsėjusio 301 straipsnio reformos pasekmių. Kita vertus, santykinė pažanga dėl 301 straipsnio nepateisina kitose srityse vykdomų išpuolių prieš žiniasklaidos laisvę. Apie tai buvo kalbėta keliuose pareiškimuose šį vakarą.

Galiausia, teisinė valstybė, sudaranti visuomenės ir ekonomikos pagrindą, yra pagrindinė Europos Sąjungos vertybė. Tai matyti iš kovos su terorizmu, kurį mes remiame. Taip bus ir toliau, kol visuomenė ir ekonomika vadovausis teisinės valstybės ir teisingumo principais Europos labui.

Taigi derybų su Turkija greitis iš esmės priklausys nuo padarytos pažangos ir visoje šalyje vykdomų reformų, stiprinančių pagrindines laisves ir teisinę valstybę. Tai yra derybų proceso pagrindas. Techninių derybų pažanga priklausys nuo pažangos ir reformų, stiprinančių pagrindines laisves ir žmogaus teises bei demokratinį sekuliarizmą, intensyvumo ir įgyvendinimo. Tai puoselėja Europos Sąjungos sutartis ir bendros mūsų europinės vertybės. Tai yra svarbus Turkijos pažangos dėl stojimo į Europos Sąjungą kriterijus.

Pirmininkas. – Diskusijos baigtos.

15. Gyvūnų apsauga juos žudant (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas punktas darbotvarkėje yra J. Wojciechowskio, Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto vardu, pranešimas (A6-0185/2009) dėl pasiūlymo dėl Tarybos reglamento dėl gyvūnų apsaugos juos žudant (COM(2008)0553 - C6-0451/2008 - 2008/0180(CNS)).

Janusz Wojciechowski, pranešėjas. – (PL) Gerb. pirmininke, mūsų civilizacija yra civilizacija naudojanti gyvūnus. Milijonai gyvūnų yra nužudomi mėsai, odai ir kitiems ekonominiams poreikiams tenkinti. Kartais mes gyvūnus žudome be jokios ekonominės priežasties dėl tokio sporto kaip medžioklė arba pramogos – bulių kovose. Man gyvūnų žudymas nėra nei sportas, nei pramoga ar kultūra. Tačiau nenorėčiau apie tai diskutuoti, nes mūsų diskusijų tema yra gyvūnų žudymas dėl ekonominių priežasčių.

Gyvūnų apsauga juos žudant. Ar tai yra įmanoma? Ar įmanoma apsaugoti gyvūną, kurį ketiname nužudyti? Taip, įmanoma, daugiausia apsaugant nuo nereikalingų kančių. Apsaugodami gyvūnus nuo nežmoniško elgesio su jais, apsaugome savo pačių žmogiškumą. Pasiūlytas

reglamentas gerina gyvūnų apsaugos juos žudant standartus ir pateikia aukštesnės kokybės, geresnės techninės normos ir skatina geresnę jų naudojimo kontrolę. Tai pat yra numatoma didesnė asmeninė atsakomybė tinkamai elgiantis su gyvūnais bei nustatomas reikalavimas paskirtis specialų pareigūną atsakingą už gyvūnų apsaugą skerdyklose. Naujasis reglamentas, pakeisiantis 1993 m. direktyvą, reiškia akivaizdžią pažangą realizuojant gyvūnų apsaugą, todėl kaip pranešėjas pritariu reglamentui.

Kai kurios vietos reglamente yra prieštaringos. Krintantis į akis yra gyvūnų skerdimo pagal ritualines apeigas klausimas. Esminis principas yra gyvūnų žudymas juos apsvaigus ir be sąmonės, tačiau leidžiama išimtis dėl religinių priežasčių. Tai yra susiję su islamo ir judaizmo šalininkais, žudančiais neapsvaigintus gyvūnus. Pateikti gyvūnų skerdimo pagal religines apeigas pakeitimai Europos Sąjungoje buvo atmesti Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto. Komiteto nariai mano, kad toks draudimas būtų nepraktiškas.

Komitetas taip pat atmetė pasiūlymą, suteikiantį kiekvienai valstybei narei atskirai teisę uždrausti gyvūnų skerdimą pagal religines apeigas savo teisės aktuose. Tai yra numatyta 28 pakeitime. Norėčiau pastebėti, kad balsuodamos už šį pakeitimą valstybės narės nebegalės uždrausti gyvūnų skerdimo pagal ritualines apeigas savo teritorijoje. Balsuodami prieš šį pakeitimą, balsuosite už Europos Komisijos poziciją, leidžiančią taikyti draudimą skersti gyvūnus pagal religines apeigas valstybės narės teisėje.

Kitas prieštaringas klausimas yra nacionalinių pavyzdinių centrų kiekvienoje valstybėje narėje steigimas. Žemės ūkio ir kaimo plėtros komitetas atmetė šią idėją 64 pakeitime. Asmeniškai manau, kad tokie pavyzdiniai centrai turėtų būti steigiami ir galėtų atlikti svarbų vaidmenį dėl elgesio su gyvūnais juos žudant.

Norėčiau atkreipti dėmesį į Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto pasiūlymus, esančius mano pranešime. Pirma, priemonės, numatančios aukštesnius gyvūnų apsaugos juos žudant standartus, turėtų gauti finansinę paramą iš Europos Sąjungos. Kilnus tikslas apsaugoti gyvūnus negali būti įgyvendintas neturint lėšų ir be materialinės iniciatyvos, skirtos standartų didinimui, sukūrimo.

Antra, pranešime siūloma pagerintus standartus taikyti ne tik gamintojams Europos Sąjungoje, bet taip pat mėsos į Europos Sąjungą importuotojams. Turime būti tikri, kad į ES rinką būtų tiekiami tik tokia gyvūnų, nužudytų ES teisėje nustatytu būdu, produkcija.

Ponios ir ponai, paskutinis Europos Parlamento posėdis daugiausia yra skirtas gyvūnų apsaugai. Šiandien išnagrinėjome žiauriai nužudytų ruonių produktų importo draudimą bei nustatėme aukštesnius standartus bandomųjų gyvūnų apsaugai, o dabar diskutuojame dėl aukštesnių gyvūnų apsaugos juos žudant standartų. Džiaugiuosi, kad Parlamentas tiek daug daro dėl gyvūnų apsaugos ir man malonu būti to dalimi. Šiuose rūmuose tvyro Šv. Pranciškaus Asyžiečio dvasia. Tegul ji lieka ir per kita parlamentinę kadenciją.

Androulla Vassiliou, *Komisijos narys*. – Gerb. pirmininke, norėčiau padėkoti Europos Parlamentui ir ypač pranešėjui J. Wojciechowski, pritariusiems pagrindiniams Komisijos pasiūlymo klausimams dėl gyvūnų apsaugos juos žudant.

Man labai malonu, kad Europos Parlamentas pritaria bendram pasiūlymo požiūriui – užtikrinti, kad gyvūnų gerovę reguliuojantys teisės aktai, taikomi skerdyklose, atitiktų higienos priemonių rinkinį, priimtą 2004 metais.

Dabartiniai teisės aktai, apsaugantys gyvūnus juos skerdziant, buvo priimti 1993 metais ir akivaizdžiai neatitinka naujausių pokyčių maisto saugos, gyvūnų sveikatos ir gyvūnų gerovės srityse. Remiantis dabartiniu pasiūlymu, skerdyklų valdytojai turės sukurti standartinę savo veiklos tvarką, pasikliauti gerovės rodikliais svaiginant gyvūnus, o darbuotojai turės būti apmokyti gyvūnų gerovės.

Dėl gyvūnų skerdimo pagal religines apeigas klausimo norėčiau pabrėžti, kad Komisija visiškai pritaria Europos Parlamento atsidavimui religijos laisvei ir pabrėžia Komisijos ketinimus nesiimti jokių veiksmų šiuo jautriu klausimu. Sutartyje yra aiškiai kalbama apie poreikį atsižvelgti į su religija susijusią praktiką formuojant Bendrijos politiką. Aišku, kad valstybėse narėse yra įvairi praktika dėl gyvūnų skerdimo pagal religines apeigas.

Komisija siūlo šioje srityje laikytis subsidiarumo principo. Tai gerai veikė visus paskutinius 15 metų ir toliau turėtų veikti ateityje. Šiuo atžvilgiu, iš esmės keičiant formuluotę, galime priimti pakeitimus, kuriuose atsispindi dabartiniai teisės aktai, išsaugantys teisę į religijos laisvę ir tuo pat metu leidžiant valstybėms narėms priimti ar laikytis griežtesnės tvarkos. Todėl norėčiau pastebėti, kad Taryba tam pritaria.

Taip pat norėčiau pasisakyti dėl skerdimo savo kieme. Šiandien yra leidžiamas gyvūnų skerdimas asmeniniam naudojimui ne skerdyklose (išskyrus galvijus), tačiau kiaulės, avys ir ožkos pirmiausia turi būti apsvaiginamos. Kai kurie piliečiai valstybėse narėse tradiciškai kiaules skerdžia Kalėdoms, o ėriukus – Velykoms. Komisijai rūpi, kad šios tradicijos būtų išsaugotos, tačiau nereikėtų vengti gyvūnų svaiginimo, taip nepaisant jų gerovės. Todėl Komisija mano, kad būtina iš anksto apsvaiginti kiaules ar ėriukus prieš juos skerdziant ne skerdyklų patalpose.

Kitas pasiūlymo klausimas yra susijęs su nacionalinių pavyzdinių centrų steigimu. Manome, kad tai yra būtina norint tinkamai įgyvendinti pasiūlytas priemones. Skerdyklose kompetentingi inspektoriai maisto saugumo kontrolę atlieka tikrindami skerdieną. Jie turi mažai laiko ir nedaug kompetencijos, kad galėtų įvertinti gyvūnų gerovės kriterijus. Šiais laikais svaiginimo įranga yra sudėtinga, todėl yra sunku įvertinti veiksmingumą gerovei. Nacionaliniai pavyzdiniai centrai turėtų patenkinti poreikį gauti techninę ir mokslinę informaciją dėl gyvūnų gerovės juos skerdziant, todėl Komisija mano, kad šis reikalavimas turėtų būti paliktas pasiūlyme.

Komisija taip pat mano, kad skerdyklos darbuotojams kompetencijos sertifikatai turėtų būti išduodami po nepriklausomo įvertinimo. Tokia sistema buvo pritaikyta kitose gyvūnų gerovės srityse, tiek viešajame, tiek privačiame sektoriuje. Ten, kur ji buvo tinkamai įgyvendinta, buvo gauti geri rezultatai. Todėl tai turėtų būti taikoma visose ES skerdyklose.

Gyvūnai taip pat yra žudomi dideliais kiekiais ne skerdyklose, siekiant sureguliuoti ligos plitimą. Tiesa, kad jau turime reikalavimus dėl gyvūnų sveikatos, bet šiandieniniai reikalavimai nėra susiję su gyvūnų gerove. Žmonės mano, kad masinės skerdynės dėl ligos kontroliavimo turėtų būti atliktos kaip galima humaniškesniu būdu. Skaidrumas, reiškia tinkamą pranešimą, o tai yra svarbu. Bet to, ankstesnė patirtis tokiose kritiškose situacijose parodė, kad yra labai svarbu surinkti informaciją apie gerą praktiką ir padarytas klaidas. Tinkamas kontroliavimas ir pranešimas apie gyvūnų gerovę turėtų būti taikomas masinėse skerdynėse.

Taip pat norėčiau padėkoti už paramą Komisijos pasiūlymui. Jei jis bus sėkmingai priimtas, Europos Sąjunga turės potencialą pasauliniu mastu pirmauti ir taikyti naujoves gyvūnų gerovės srityje.

Jens Holm, *ENVI komiteto nuomonės referentas*. – (SV) Kiekvienais metais šimtai milijonų kiaulių, karvių, avių, vištų, arklių ir kitų gyvūnų yra skerdoma ir transportuojama visoje Europoje. Be to, yra paskerdoma daugiau nei 25 mln. kailinių žvėrelių. Dėl to gyvūnai patiria didžiules kančias. Aišku, geriausias sprendimas būtų visai jų nevalgyti ir nevilkėti jų kailių.

Tačiau šis reglamentas yra tikrai ne apie tai, bet kaip sumažinti gyvūnų kančias skerdyklos. Komisijos pasiūlymas yra žingsnis į priekį, bet turi būti griežtesnis kai kuriais klausimais. Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komitete balsavome, tarp kitų klausimų, už trumpesnę pervežimo ir laukimo laiką skerdyklose laikotarpi, dėl investicijų mobilioms skerdykloms, kad į šį reglamentą būtų įtraukti kailiniai žvėreliai, kad valstybės narės galėtų taikyti griežtesnes nuostatas ir gyvūnų gerovės inspektoriai bei siūlomi nacionaliniai centrai dėl gyvūnų gerovės būtų nepriklausomi ir turėtų daugiau galių.

Malonu girdėti kad Žemės ūkio ir kaimo plėtros komitetas pritaria mūsų pasiūlymui dėl mobilių skerdyklų ir kailinių žvėrelių įtraukimo į reglamentą. Tačiau, man neramu dėl kelių kitų šio komiteto ir pavienių narių pasiūlytų pakeitimų. Gaila, kad Žemės ūkio ir kaimo plėtros komitetas visiškai panaikino siūlomus vežimo į skerdykla laiko terminus bei laukimo laiką skerdykloje. Balsuokite už 125 pakeitimą, pateiktą Europos vieningųjų kairiųjų jungtinės frakcijos/šiaurės šalių žaliųjų kairiųjų, kad būtų gražinti šie reikalavimai. Taip pat nesuprantu, kodėl Žemės ūkio ir kaimo plėtros komitetas nori panaikinti pasiūlymą dėl nacionalinių pavyzdinių gerovės centrų. Labai svarbu, kad valstybės narės galėtų taikyti platesnes priemones ir turėtų daugiau ambicingų nuostatų, nei čia yra numatytos. Skatinu balsuoti už 124 pakeitimą. Galiausiai, man labai neramu dėl to, kad Žemės ūkio ir kaimo plėtros komitetas nenori leisti valstybėms narėms, šiuo metu visiškai draudžiančioms skersti gyvūnus, juos neapsvaiginus, pasilikti šį draudimą. Užtikrinome pusiausvyrą tarp religinių tradicijų ir gyvūnų gerovės, tenkinančia daugumą žmonių. Balsuokite už 28 pakeitimą, siūlomą pranešėjo.

Sebastiano Sanzarello, *PPE-DE frakcijos vardu*. – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, laimingo sutapimo dėka, šį vakarą man tenka galimybė pasisakyti paskutiniam, bent jau per šį parlamentinį terminą, jums pirmininkaujant. Manau, kad tai yra jūsų paskutinis kartas, nes esate nusprendę daugiau nedalyvauti rinkimuose. Gerb. L. Cocilovo, man malonu pareikšti pasitenkinimą Jūsų darbu Parlamente ir pagarbą, kurią jaučia visi EP nariai, o ne vien tik Italijos delegacija. Buvau išrinktas tų pačių rinkėjų kaip ir jūs. Esame politiniai priešininkai, tačiau jaučiuosi lyg turėčiau palinkėti vaisingos politinės ateities dirbant ne tik mūsų šalies, bet ir visos Europos labui.

Dabar pereisiu prie reikalo. Manau, kad Žemės ūkio ir kaimo plėtros komitetas atliko puikų darbą. Išklaušę patarėjų ir įvairių profesinių grupių, bandėme pataisyti mums pateiktą Tarybos ir Komisijos tekstą, kad jį taptų labiau taikomas ir nuoseklesnis, saugantis teisę taikyti religinę praktiką visais atžvilgiais. Buvo tam tikrų prieštaravimų, nes Komisija ir Taryba pareiškė ir tvirtino, kad norėtų apsaugoti ritualines skerdynes, tačiau dėl tam tikrų išpareigojimų tai tapo neįmanoma. Kalbu apie kabinimą žemyn galva ir daug diskusijų sulaukusį apsvaiginimo klausimą.

Dialektiniu požiūriu, tai galima laikyti žiaurumu, bet kas iš tikrųjų vyksta – lemiamas pjūvis yra siejamas su tokiu pačiu skausmo lygiu kaip ir apsvaiginimas, kai yra trenkiama į kaktą. Po tokių veiksmų daugiau nėra jokio skausmo. Būtų žiauriau, jei perpjovus gyvūnų gerkles dar jie būtų apsvaiginami. Todėl nemanau, kad yra žiauriai elgiamasi su gyvūnais, jei jiems yra perpjauamos gerkles, o ne jie svaiginami.

Žmogaus teisių chartijoje yra sakoma, kad esant konfliktui su gyvūnų teisėmis, žmogaus teisėms yra teikiama pirmenybė, kitaip tariant teisė į religines apeigas turi būti saugoma musulmonams, žydams ir krikščionims. Apie tai išsamiai diskutavome komitete. Ir ne tik, nes palaikydami tarpusavio santykius su ne valstybėmis narėmis, žmonės išpažįstantis tam tikrą religiją negalėtų valgyti mėsos Europoje, nes ji negalėtų būti čia gaminama ir taip pat importuojama. Nemanau, kad tai yra sąžininga.

Rosa Miguélez Ramos, *PSE frakcijos vardu*. – (ES) Gerb. Pirmininke, ponios ir ponai, kaip jau šiandien girdėjome, yra svarstomas pasiūlymas keičia jau atgyvenusią dėl technologinės pažangos direktyvą ir pateikia naują reglamentą, kurio dėka Bendrijos reikalavimai dėl gyvūnų gerovės bus vienodai taikomi visoje Europos Sąjungoje.

Atsižvelgiant į vidaus rinką ir tai, kad taisyklių laikymasis gali pakenkti konkurencijai, visiems Bendrijos operatoriams bus taikomi vienodi konkurencijos standartai. Iš tikrųjų Žemės ūkio ir kaimo plėtros komitetas, siekęs, kad mažos apimties operatoriams nebūtų taikomi tam tikri reikalavimai, padidino atsakomybę didesniems operatoriams. Tokį dokumentą mes svarstome šiandien. Taip pat jis įsteigė gyvūnų gerovės pareigūno poziciją didelėse bendrovėse.

Šiandien mūsų svarstomas pranešimas patobulina Komisijos pasiūlymą esminiais klausimais. Vienas iš pavyzdžių, kad daugiau neketinama šiuo pasiūlymu keisti dabar galiojančias gyvūnų pervežimo taisykles dėl bendros pervežimo trukmės. Manome, kad tai yra visiškai įžeidimas. Taip pat yra paliekamas šiuo metu taikomas draudimas dėl gyvūnų pervežimo, kurie dėl savo savybių negali būti pervežami.

Be to, šis pasiūlymas patobulina ir išaiškina bendrovių atsakomybę dėl atitikimo gyvūnų gerovės taisyklėms. Operatoriai daugiau nei darbuotojai yra atsakingi už taisyklių taikymą.

Galiausiai, gerb. Komisijos nary, norėčiau, kad nepamirštumėte, kad Europos Sąjungoje nėra dviejų vienodų teisinių sistemų atskiruose regionuose ir šalyse kiekviena iš jų skiriasi. Jūsų siūlomi nacionaliniai pavyzdiniai centrai, kuriuos ką tik paminėjote savo kalboje, kad pagal Komisijos pasiūlymą, Ispanijoje būtų įkurta 17 nacionalinių pavyzdinių centrų, o ne vienas. Ispanijos centrinės valdžios galios yra išskirstytos autonominiams bendruomenėms. Todėl tektų įkurti tiek nacionalinių pavyzdinių centrų. Tai būtų steigti po vieną centrą atskiram regionui. Todėl siūlome, kad kompetentinga institucija būtų atsakinga už teisingą taisyklių taikymą.

Zdzisław Zbigniew Podkański, UEN frakcijos vardu. – (PL) Gerb. Pirmininke, J. Wojciechowski pranešimas dėl Tarybos pasiūlymo dėl gyvūnų apsaugos juos žudant yra susijęs su labai svarbiu gyvūnų gerovės klausimu. Netiesiogiai kyla klausimas ar šiuolaikinė žmonija sugebės atsakyti žiaurumo ir sukurti naujų vertybių pasaulį, kur jautriai reaguojama į skausmą, kančias, baimę ir nerimą netekti gyvybės ne tik žmonėms, bet ir gyvūnams.

Deja, nepaisant civilizacijos ir technologijų vystymosi, kiekvienais metais vis dar yra nužudoma milijardai gyvūnų ir paukščių. Žiauriai ir net jų neapsvaiginus. Kyla daugiau klausimų kodėl protingi ir išsilavinę žmonės dažnai su gyvūnais elgiasi kaip primityvios genties atstovai, pasmerkdami juos kovoti už savo išgyvenimą. Kodėl turėtume tai pakeisti.

Į daugelį šių klausimų yra atsakoma šiame pranešime. Tačiau jis vis dar neišsprendžia daugybės esminių problemų pvz., susijusių su teisės aktais, ritualinėmis skerdynėmis ir visuomenės sąžinės formavimus. Todėl šias problemas turi išspręsti Taryba, Komisija ir naujasis Parlamentas. Tikiuosi, kad tolimesnius veiksmus dėl gyvūnų gerovės pagerinimo lydės supratimas, kad gyvūnai yra gyvos būtybės, galinčios jausti skausmą ir kančias. Jie nėra daiktai, todėl žmonės privalo juos gerbti, saugoti ir jais rūpintis.

Alyn Smith, Verts/ALE frakcijos vardu. – Gerb. Pirmininke, norėčiau pasveikinti mūsų pranešėją Janušą Wojciechowską parengusį labai sudėtingą ir jausmingą dokumentą bei sprendžiant daugybę prieštarų klausimų. Savo kalboje, kuri tikriausia yra paskutinė šioje kadencijoje, norėčiau savo kolegoms pasakyti, kad tai yra klasikinis Europos Parlamento dokumentas. Jis yra techninis, sudėtingas, šiek tiek atitolęs nuo mūsų piliečių. Tačiau verta prisiminti, kad gyvūnų gerovė yra labai svarbi mūsų piliečiams, o teisingumas yra svarbus mūsų gamintojams, vartotojams ir rinkai.

Mane ypač domina pakeitimai 45 ir 46 užtikrinantys, kad trečiosios šalys norinčios eksportuoti į Europos Sąjungos atitikti mūsų standartus. Tai labai svarbus mūsų gamintojams ir vartotojų pasitikėjimui mūsų rinkose teisingumo elementas, todėl šie pakeitimai būtų labai sveikintini.

Kitaip tariant priemonių proporcingumas numatytas pakeitimuose 65-67 dėl apmokymų darbo vietoje sulauks pritarimo iš mažesnių skerdyklų ir veikėjų visoje Europos Sąjungoje. Taip pat labai sveikintinos išimtys, leidžiamos mažoms skerdykloms neturėti gyvūnų gerovės pareigūno.

Dėl gyvūnų skerdimo pagal religines apeigas, manau, kad Komisijos narys yra visiškai teisus. Nemanau, kad turėtume tai reglamentuoti šiame dokumente ir tai yra gera žinia vartotojams. Tai yra gera žinia dalyviams ES mėsos rinkoje ir tai yra puikiai parengtas dokumentas. Labai su tuo sveikinu.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Pirmiausia norėčiau pasveikinti pranešėją ir padėkoti už jo pasiekiamumą.

Pritariu Komisijos pasiūlymams, kad gyvūnai privalo būti žudomi tik tokiu būdu, užtikrinančiu greitą mirtį arba prieš tai apsvaiginus ir kartu pripažįstant išimtį skerdžiant gyvūnus pagal religines apeigas. Taip pat pritariu, kad šis reglamentas nebūtų taikomas skerdžiamiems gyvūnams asmeniniam naudojimui, laikantis tokių svarbiausių religinių švenčių kaip Velykos ir Kalėdos tradicijų ir tik likus 10 dienų iki švenčių pradžios.

Skerdynėse ir kitoje susijusioje veikloje dalyvaujantys darbuotojai privalo išklaudyti apmokymus ir įgyti kompetencijos sertifikata.

Europos Sąjungos taisyklės gyvūnų apsaugos srityje yra vienos iš griežčiausių pasaulyje. Dėl to gamybos išlaidos yra didesnės ir gali iškraipyti konkurenciją su valstybėmis, kuriose teisės aktai šioje srityje yra mažiau

griežtesni. Todėl prašau, kad Komisija užtikrintų, kad iš ne ES šalių importuojami mėsos produktai atitiktų mūsų standartus. Norėtume, kad Komisija galėtų atlikti patikrinimus skerdyklose iš kurių leidžiama eksportuoti savo produktus į Europos Sąjungą, patvirtinant, kad šalia suteiktų sveiktos pažymėjimų, taip pat būtų laikomasi gyvūnų apsaugos taisyklių.

Neil Parish (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, ar galėčiau J. Vassiliou labai padėkoti už jos darbą Parlamente, Tik per pastaruosius dvejus metus ji pasiėmė dokumentų rinkinį ir atliko labai puikų darbą. Su tuo ja sveikinu. Taip pat ar galėčiau pasveikinti Janušą Wojciechowską parengus labai gerą pranešimą ir būnant labai geru Žemės ūkio komiteto pirmininko pavaduotoju.

Manau, kad gyvūnų gerovės standartai Europoje yra labai svarbūs atsižvelgiant į tai, kad gaminamą aukštos kokybės mėsą. Norime užtikrinti, kad gyvūnai yra skerdziami rūpestingai ir laikantis aukštų higienos ir gyvūnų gerovės standartų. Iš tikrųjų pritariu minčiai dėl mobilių skerdyklų, nes manau, kad ji yra labai puiki. Taip pat manau, kad turėtume būti atsargūs, nes praityje Europoje buvo uždaryta daug nedidelių skerdyklų. Tai įvyko ir mano valstybėje narėje. Todėl turime būtume tikri, kad taikysime tinkamą reguliavimą, bet ne tokį dėl kurio būtų uždarytos tokios skerdyklos.

Pabūsiu gana prieštaringas. Manau, kad gyvūnams atėjus į šį pasaulį, mes nusprendžiame kaip juos paskersime. Manau, kad Komisija turėtų apsispręsti ir pripažinti skerdimą pagal religines apeigas ir tai, kad per jas gyvūnai nėra apsvaiginami ir tokiems gyvūnams kitose šalyse kuriuos bus ketinama nužudyti Kalėdoms, bus taikoma toks pats procesas. Arba iš tikrųjų pakovokite už tai kuo tikite ir tiesa yra ta, kad mes sprendžiame kaip paskersti gyvūną ir tas gyvūnas turėtų būti apsvaigintas prieš skerdimą. Manau, kad yra visiškai aišku, kad tai turėtų įvykti. Kai kuriose valstybėse gyvūnai ra apsvaiginami prieš skerdimą ir po skerdimo pagal halal ir žydų religijas. Man įdomu kodėl to negalima būtų taikoma visoje Europoje, nes turėtume vienodai elgtis su visais gyvūnais. Nors sutinku dėl subsidiarumo, taip pat norėčiau, kad Komisija padarytų spaudimą valstybėms narėms užtikrinant, kad ateityje skerdimas ir apsvaiginimas būtų tinkamai atliekamas.

Nematau jokių problemų dėl ženklavimo. Kodėl negalime nurodyti kokių būdu gyvūnai buvo paskersti? Jei nukyla jokių problemų dėl skerdimų pagal halal ir žydų tradicijas, kodėl turėtume jaudinti dėl ženklavimo? Taikykime tinkamą ženklinimą, kad žmonės ateityje žinotų ką perka. ES žemės ūkyje labai svarbu turėti labai aukštus standartus.

Marios Matsakis (ALDE). - Gerb. pirmininke, teisė į religijos laisvę, neturėtų pažeisti mūsų šalyse esančios tvarkos ir taisyklių bei mūsų skerdimo higienos ir gyvūnų gerovės standartų. Todėl man nesuprantama kodėl dėl religijos turėtume toleruoti anachroniškas, nehygieniškas ir net sadistines gyvūnų žudynes, kartais atliekamas išpūstomis aplinkybėmis suaugusiųjų ir vaikų akivaizdoje.

Todėl manau, kad gyvūnai turėtų būti žudomi tik igaliojoje ir prižiūrimoje skerdykloje ir nei vienas gyvūnas neturėtų būti žudomas jo neapsvaiginus. Religijos laisvės yra viena, o bereikalingo skausmo sukėlimas ir higienos taisyklių pažeidimas yra kita. Taisyklės ir įstatymai ES turėtų būti vienodai taikomi visiems nepriklausomai nuo religijos.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (Verts/ALE). - (DE) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, šiose diskusijose gyvūnų gerovės klausimas buvo susiaurintas iki to ar turėtume apsvaiginti gyvūnus. Nesu prieš tai, tiesiog turėtume suprasti, kad tai buvo pradėta daryti ne dėl gyvūnų gerovės, o dėl ekonominių priežasčių, kad būtų galima gyvūnus skersti masiškai didelėse patalpose ir dėl to nenukentėtų mėsos kokybė.

Gyvūnų skerdimas pagal religines apeigas yra aukštasis skerdimo menas, kad gyvūnai nepatirtų papildomų kančių. Svaiginimo skerdyklos klausimas yra ne tai turėtų būti daroma ar ne, bet dėl elgesio su gyvūnais juos pervežant ir laikant skerdyklose. Pritariu N. Parisho nuomonei, kad gyvūnų skerdimas pagal religines apeigas turėtų būti nurodomas ženklinant produktus, kad vartotojai žinotų ką jie perka ir ką remia.

Androulla Vassiliou, Komisijos narys. - Gerb. pirmininke, šiandieninėse diskusijose dėl J. Wojciechowskio pranešimo atsispindimi Parlamento, Komisijos ir visuomenės susirūpinimas gyvūnų gerove juos skerdžiant. Komisijos pasiūlyme pateikiamos svarbios naujos, kurioms tikiuosi galėsite pritarti.

Dabartiniuose ES teisės aktuose reikalaujama, kad trečiųjų šalių operatoriai įvežantys savo produkciją į ES taikytų taikytų tokius pačius standartus. Be to, mėsos importo sertifikatuose būtina patvirtinti, kad yra laikomasi ES standartų. Todėl dėl Komisijos pasiūlymo manome, kad toliau turėtų būti taikomi lygiavertiškumo principas.

Įdėmiai klausiau jūsų pasisakymų ir manau, kad jūsų indėlis yra labai naudingas siekiant veiksmingų rezultatų dėl gyvūnų gerovės.

Galiausiai, kadangi tai mano paskutinis pasisakymas šiame Parlamente, norėčiau pasakyti, kad man buvo labai malonu dirbti su jumis. Norėčiau palinkėti sėkmės ateities darbuose ir visokeriopos laimės.

Janusz Wojciechowski, pranešėjas. – (PL) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, aš taip pat norėčiau prisijungti prie šių palinkėjimų. Džiaugiuosi, kad paskutinis mano pasisakymas Parlamente yra susijęs su geru projektu, turinčiu reputaciją. Iš tikrųjų dauguma pasisakiusiųjų šioje diskusijoje visiškai jam pritaria. Labai norėčiau, kad galutiniame bendrame Parlamente, Komisijos ir Tarybos parengtame variante būtų atsižvelgta į Komisijos pasiūlymus, kurie buvo labai geri. Tačiau gyvūnų apsaugos priemonėse, siekiančiose pagerinti gyvūnų gerovę yra du svarbūs dalykai.

Vienas iš jų yra pinigai. Deja, nesulauksime visuomenės pritarimo dėl šių standartų kėlimo, jei neužtikrinsime tinkamo jų finansavimo. Bendrijos lėšos yra būtinos norint įgyvendinti nustatytus tikslus. Neįmanoma taikyti tokius aukštus standartus neskiriant tam pinigų, visas su tuo susijusias išlaidas primetant institucijoms, turėsiانčioms taikyti šiuos standartus.

Antrasis klausimas yra susijęs su lygiavertiškumu, kad patobulinti standartai nemažintų gamintojų Europos Sąjungoje konkurencijos. Manau, kad einame teisingu keliu. Džiaugiuosi, kad šiems pasiūlymams pritariame šiame Parlamente.

Dar kartą norėčiau padėkoti Komisijos nariui. Taip norėčiau padėkoti šiose diskusijose pasisakiusiems visiems kolegoms nariams ir tai, kad gyvūnų gerovės standartų kėlimo minčiai yra visuotinai pritariame šiuose rūmuose.

Pirmininkas. – Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks 2009 m. gegužės 6 d., trečiadienį.

16. Darbo tvarkos taisyklių bendra peržiūra (diskusija)

Pirmininkas. – Kitas puntas darbotvarkėje yra R.Corbetto pranešimas (A6-0273/2009) Konstitucinių reikalų komiteto vardu dėl darbo tvarkos taisyklių bendros peržiūros (2007/2124(REG)).

Richard Corbett, pranešėjas. – Gerb. pirmininke, ketinu pasinaudoti mažiau nei keturiomis man skirtomis minutėmis pristatydamas šį pranešimą ir galbūt šiek tiek ilgiau, jei tektų atsakyti pabaigoje į klausimus, kai reiktų ką nors paaiškinti.

Šis pranešimas yra didžiulio darbo pasekmė. Šios reformos, kurias tikimės įtraukti į mūsų darbo tvarkos taisykles yra dalis reformos darbo grupės, įkurtos Pirmininkų sueigos, darbo dalis, kuriai vadovauja mano kolega Dagmar Roth-Behrendt, pateikusias daug pasiūlomų, kuriems pritarė Pirmininkų sueiga ir jie buvo persiųsti man, kad galėtume kaip galima geriau tai pritaikyti darbo tvarkos taisyklėms.

Kitas šaltinis yra daugybė mažesnių pakeitimų, kurie jau ilgai buvo rengiamos ir vietoj to, kad rengtume eilę pranešimų, nežymiai keičiant taisykles, pateikiame juos visus kartu. Kai kurie pasiūlymai yra techniniai, kai kurie paaiškinantys taisykles, kad būtų galima jas lengviau suprasti. Tokie pakeitimai kaip 141, 142, 143 taisyklės dėl diskusijų mūsų posėdžiuose vykdymo buvo sujungtos į vieną tekstą. Su tuo susijusi yra naujovė dėl mėlynosios kortelės procedūros, dėl kurios galima būtų vieni kitiems pertraukti. Pvz., A. Duffas dabar galbūt norėtų manęs paklausti ir pagal šią procedūrą galėčiau jam tai skirti 30 sekundžių, jei ji būtų patvirtinta. Esu įsitikinęs, gerb. Pirmininke, kad leistumėte jam tai padaryti dabar. Laimei, kad jis neturi jokių klausimų.

Taigi kai kurios naujovės turėtų pagyventi mūsų diskusijas. Pamenu, kai pirmą kartą pasiūliau procedūrą „prašau žodžio“ eilinių diskusijų pabaigoje, visi sakė, kad negalima to daryti, nes sujauksime frakcijų pasisakymo laiką ir t.t. Tačiau taikome ir ji tapo mūsų procedūros dalimi, kuriai pritaria dauguma narių. Norėčiau pasiūlyti, kad galbūt mėlynosios kortelės procedūra būtų tokia pati. Dėl jos dabar yra tam tikrų abejonių, bet pabandykime ir pažiūrėkime kaip ji veiks. Esu įsitikinęs, kad ji pasiteisins.

Taip pat buvo pateikti tam tikri pakeitimai, kurie buvo pateikti per diskusijas arba komitete, arba posėdyje. Pvz., buvo pasiūlymas, kad visi galutiniai balsavimai dėl teisės aktų turėtų būti automatiškai laikomi balsavimu vardiniu būdu. Manau, kad šis pasiūlymas buvo pateiktas H. Dahl. Pritariu šiam pakeitimui. Įtraukėme jį į mūsų pranešimą. Sulaukėme pasiūlymų iš daugumos narių, kad į darbo tvarkos taisykles įtrauktume taisyklę dėl tarpfrakcinių grupių, kad labai aiškiai parodyti, kas jos yra ir neformalios ir negali perimti parlamento frakcijų pareigų.

Yra labai daug įdomių dalykų turi. Taip pat yra pakeitimas dėl sistemos, kai pirmąjį posėdį pradėtų ne seniausias Parlamento narys, o pavyzdžiui Parlamento pirmininkas, kaip yra kai kuriuose parlamentuose arba pirmininko pavaduotojas, jei pirmininkas nebuvo perrinktas. Tai būtų gana protingas mūsų darbo tvarkos patobulinimas.

Čia ir baigsiu savo pasisakymą. Neišnaudojau viso man skirto vyno, bet jei iškils būtinybė, galėsiu grįžti ir atsakyti į jūsų klausimus.

József Szájer, *PPE-DE frakcijos vardu*. – Gerb. pirmininke, norėčiau pritarti šiam pasiūlymui ir taip pat padėkoti Richardui Corbettui už jo sunkų darbą.

Dažnai keičiant mūsų darbo tvarkos taisykles mūsų kolegos nerimauja, kas bus. Dauguma suvokia kas atsitiko ir kokie pakeitimai buvo padaryti, tik jiems įsigaliojus ir kai jau nebegalima daugiau jų pakeisti. Visiškai pritarti daugumai pateiktų pasiūlymų, ypač todėl, kad juose matyti ne tik Jūsų sunkus darbas, bet kaip ir minėjote ir parlamentinės reformos grupės, kuriai pirmininkavo Dagmar Roth-Behrendt, parengusios labai gerai šį pasiūlymą.

Tačiau, vykdant šias parlamentines reformas, aiškiai savo frakcijoje pasakėme per diskusijas, kad šis pranešimas dėl parlamentinės reformos patvirtins darbo tvarkos taisyklių pakeitimus. Ši demokratinė procedūra turi būti patvirtinta balsavimu. Niekas negali būti pakeista diskusijomis frakcijoje ir daug dirbome rengiant šį tekstą.

Taip pat norėčiau paminėti, kad buvau neigiamos nuomonės dėl ką tik minėtų pasiūlymų, būtent dėl neformalių procedūrų, kurias turime įteisinti Parlamente. Aš manau, kad jei laikomės tradicijų, geriau, kad jos ir liktų tradicijomis ir nebūtina keisti taisyklių.

Mūsų frakcijai svarbiausia yra proporcingumas. Parlamente komitetams tenka labai svarbus vaidmuo. Rengiantis balsavimui Parlamente didelė našta yra perimama balsuojant komitete. Tai nėra vien tik darbo tvarkos klausimas, o demokratijos klausimas. Sprendžiant svarbius klausimus atsispindi posėdyje esantis proporcingumas sprendžiant svarbius klausimus. Manau, kad tai yra esminis demokratijos klausimas ir PPE-DE frakcijos vardu pritariame pranešimui.

Costas Botopoulos, *PSE frakcijos vardu*. – Gerb. pirmininke, esu vienas iš žmonių, manančių kad darbo tvarkos taisyklėse atsispindi mano darbas šiame Parlamente. Todėl manau, kad tai yra svarbus pranešimas, parengtas šios sritys specialisto Ričardo Corbetto. Jo garbei privalau pasakyti, kad tai yra antrasis darbo tvarkos taisyklių taisymas. Kai kurie dalykai, kuriuos vėl keičiame, buvo pakeisti visai neseniai. Tačiau iš mūsų Parlamento praktikos matome, kad šie pakeitimai yra būtini.

Šį vakarą noriu pateikti vieną bendro pobūdžio ir tris konkrečias pastabas. Bendroji pastaba yra ta, kad manau yra labai pasisakyti dėl antrojo R. Corbetto pranešimo aspekto – Lisabonos sutarties poveikio mūsų darbo tvarkos taisyklėms. Labai svarbu dėl to pasisakyti, nes darbo tvarkos taisyklių pakeitimai be šios antrosios dalies nebūtų išsamūs.

Konkrečios pastabos būtų šios. Pirmoji yra susijusi su taisymais taisyklių. Akivaizdu, kad bandome į darbo tvarkos taisykles įtraukti šią *agora* idėją dėl galimybės piliečiams kreiptis į Europos Parlamentą ir dalyvauti jame vykstančiose diskusijose. Manau, kad tai yra simboliškai svarbi iniciatyva, kurią pateikėme kartu su mano draugu ir kolega Gérardu Onesta. Manau, kad būtų gerai, jei ji būtų įtraukta į darbo tvarkos taisykles.

Antroji pastaba yra ta, kad manau yra svarbus pakeitimai pranešimų savo iniciatyva srityje. Matydami, kaip tokie pranešimai yra teikiami praktikoje, numatėme galimybę teikti pakeitimus turint vieno dešimtadalio parlamento narių balus. Trečioji pastaba yra dėl mėlynosios kortelės procedūros. Pasisakau už viską, kas galėtų pagyvinti mūsų parlamentines diskusijas, todėl galimybė parlamento nariams pertraukti vieniems kitus civilizuotu būdu norint pasisakyti yra gera mintis.

Andrew Duff, *ALDE frakcijos vardu*. – Gerb. pirmininke, pirmiausia norėčiau padėkoti R. Corbettui už jo darbą. ALDE frakcija pritars šiam pasiūlymų rinkiniui. Vertiname šią reformą. Mūsų darbas taps veiksmingesnis ir labiau pliuralistinis. Tikiuosi, kad taip pat tapsime labiau priimtini visuomenei ir aišku žiniasklaidai.

Tačiau turiu keletą abejonių. Pirmiausia dėl J. Szájer pasisakymo bandant komitetus priversti komitetus išlikti griežtai proporcingus atsižvelgiant į frakcijų pasiskirstymą Parlamente. Manau, kad yra visiškai tinkama politinei frakcijai pareikšti savo pageidavimą kad komitete dalyvautų daugiau jos narių, jei mano kad tai ra labai svarbu. Manau, kad priėmus pakeitimą 42 frakcijos ir Parlamento nariai nebus dėl to patenkinti ir pareikalaus didesnio lankstumo.

Taip pat norėčiau pasisakyti dėl Konstitucinių reikalų komitete sutartų pakeitimų dėl Taisyklės 45(2) dėl kurių ką tik pasisakė Costas Botopoulos. Manau, kad turime turime pritarti savos iniciatyvos pranešimų gerinimui, jei to yra reikalaujam. Iš savo patirties nuo liepos mėn., kaip buvo padarytas ankstesnis pakeitimas, matyti posėdžiuose dažnai reikia tokius pranešimus tobulinti.

Taip pat norėčiau pasisakyti dėl pakeitimo 68 dėl redakcijos keitimo procedūros. Manau, kad Parlamentas per daug save riboja ir turėtume tinkamai savo procedūrose taikyti 2001 m. tarpinstitucinį susitarimą, leidžiantį komitetams pasisakyti dėl esminių direktyvų ar reglamentų, kuriuos Komisija siekia keisti, pakeitimų, bet labai apibremta forma.

Galiausiai norėčiau prijungti atskirus balsavimus ir balsavimus dėl atskirų teksto ar straipsnio dalių prijungti prie tvarkos, kad pirmininkas galėtų perduoti atgal komitetui pranešimą dėl kurio buvo pateikta daugiau nei 50 esminių pakeitimų.

Monica Frassoni, Verts/ALE frakcijos vardu. – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, Žaliųjų ir laisvojoje Europos aljanso partija niekada neskyrė daug laiko R. Corbetto teikiams puikioms parlamentinėms reformoms. Jis yra mano draugas. Kartu dirbome daugelį metų, jis tai žino ir nelaikys pykčio prieš mane. Tokios reformos verčia mūsų Parlamentą biurokratinį apartu, kur atskirų EP narių ir mažumų frakcijų ir netgi komitetų vaidmuo priklauso nuo didėjančių sprendimų priėmimo Pirmininkų sueigos ir administracijos galių. Be to, santykiai tarp pirminio komiteto ir komitetų į kuriuos kreipiamasi patarimo teisėkūros procedūroje tampa neaiškūs ir iš esmės konfliktiški.

Norėčiau pasakyti, kad esu priblokštas, kad per šias diskusijas nekalbame apie dalykus dėl kurių kyla esminių problemų vykdant šią darbo tvarkos reformą. Pirmiausia yra neišvengiamai sukuriama maišatis tarp pirminio komiteto ir komiteto į kurį kreipiamasi dėl patarimo, nes pirminis komitetas atmeta pastarojo pateiktus pakeitimus ir šie pakeitimai patenka tiesiogiai patenka į Parlamentą ir dėl to atsiranda didelė teisinės sumaišties rizika. Tai parodė REACH atvejis.

Nei vienas komitetas į kurį yra kreipiamasi dėl nuomonės iš tikrųjų negali laisvai atlikti savo darbo, dėl neaiškaus ir visiškai nepriimtino mechanizmo, kurį sudaro galimybė bendrai balsuoti ir paskirti bendrus pranešėjus klausimuose, kurie yra labai svarbūs mūsų teisėkūros galioms.

Galiausiai, gerb. pirmininke, norėčiau paminėti dar vieną mums labai rūpiną dalyką. Viena darbo grupės dėl vidaus reformų rezultatų, kurį pradžioje vertinome teigiamas yra pasiūlymas žymiai didinti Peticijų komiteto galias. Tačiau vykdant šią reformą Peticijų komiteto vaidmuo buvo sumažintas. Šis komitetas negali tiesiogiai kreipti į Parlamentą, nebent, kai kyla komplikacijų ir galimų konfliktų su atsakingu komitetu.

Dėl to, mūsų frakcija mano, kad ši reforma nėra visiškai parengta ir Parlamentas padarytų klaidas, jai pritardamas.

Pirmininkas. – Gerb. M. Frassoni, dėkoju. R. Corbetui bus suteikta teisė atsakyti bet norėčiau pastebėti, kad M. Frassoni pasinaudojo raudonąja kortele laukdama, kol galės panaudoti mėlynąją kortelę.

Hanne Dahl, IND/DEM frakcijos vardu. – (DA) Gerb. pirmininke, darbo tvarkos taisyklės yra demokratiškai išrinko Parlamento pagrindas. Aiškios taisyklės užtikrina, kad visi dalyvaujantys politiniame procese yra vertinami vienodai. Negalite pakeisti reikalavimų, kad išvengtų tam tikrų frakcijų, asmenų ar požiūrio įtakos. Negalite pakeisti taisyklių tik dėl to, kad jums taip norisi

Pvz., praėjusią savaitę Pirmininkų sueigoje buvo diskutuojama dėl balsavimo kaip apeiti balsavimą dėl Staes pranešimo. Laimei, kad teisinės tarnybos tai atmetė. Turi būti taikomi balsavimo rezultatai. Taip pat, mano frakcija pateikė pakeitimus, kad visas balsavimas vyktu elektroniniu būdu. Taip išvengtume klaidų ir užtikrintume balsų kvorumą. Kviečiu narius balsuoti už šiuos pakeitimus.

Jo Leinen (PSE). – (DE) Gerb. pirmininke, yra sunku vykdyti reformas Europos Sąjungoje, bet tai padaryti Europos Parlamente yra dar sunkiau. Tą matėme diskusijose dėl darbo tvarkos taisyklių persvarstymo ir mūsų kolegos Ričardo Corbeto pateikto darbo. Norėčiau jam padėkoti už parodytą didžiulį pasišventimą, siekiant sujungti skirtingus interesus ir atlikti mūsų darbo tvarkos taisyklių persvarstymą. Socialistų frakcija Europos Parlamente pritars šiam pranešimui.

Laukiame kol bus priimta Lisabonos sutartis. Tuomet Parlamentas turės daugiau teisės aktų leidžiamųjų galių ir galėsime tai daryti tiesiogiai savo darbe. Pranešimai nebebus tokie svarbūs. Svarbiausi bus teisės aktai.

Taip pat privalome dirbti visame pasaulyje. Parlamentinių delegacijų į įvairias šalis ir pasaulio dalis kelionės turėtų būti vykdomos Parlamento techninių komitetų. Jei delegacija sprendžia toki klausimą kaip klimato kaita ar socialinė apsauga, turi dalyvauti ekspertai iš atitinkamų techninių komitetų.

Pritariu tam, kad diskusijos turi būti įdomesnės. Ateityje daugiau dinamiskumo gali užtikrinti ne raudonoji, o mėlynoji korta. Tai yra puiku. Bendradarbiavimas tarp komitetų, šių jungtinių komitetų, yra kol kas bandymas, nes ankstesnė praktika nebuvo sėkminga. Būkime atviri, patariamasis komitetas beveik niekada neturėjo jokių šansų. Šiuo atžvilgiu bandymas rengti dviejų komitetų jungtinius posėdžius yra siekis sukurti kažką geresnio.

Ši reforma yra būtina. Taip pat yra gerai, kad ji vyksta prieš rinkimus ir nėra atidedama iki kito teisėkūros laikotarpio. Dar kartą norėčiau padėkoti R. Corbetti ir visiems, kurie dalyvavo, rengiant šį pranešimą.

Andrzej Wielowieyski (ALDE). – (FR) Gerb. pirmininke, nors R. Corbetto pranešimas yra puikus, deja jame yra padaryta rimtų klaidų. Siekiame užtikrinti aukštos kokybės parlamentines paslaugas. Todėl privalome vengti klaidų ir gerinti turinį.

Tik 8 pakeitimas dėl 45 taisyklės suteiks mums teisę, turint 75 narių balsus, kas nėra labai lengva, pateikti pakeitimus Parlamente. Pranešėjas ir Konstitucinių reikalų komitetas nusprendė atmesti šią procedūrą, baimindamiesi, kad sulauks galybės pakeitimų.

Liberalų ir demokratų aljanso už Europą ir Žaliųjų frakcijos/Europos laisvojo aljanso pateiktai pakeitimais siekiama tokią teisę suteikti dviem ar trimis politinėms frakcijoms. Turime koordinatorius ir pagalbinus pranešėjus, kurie yra kompetetingi ir gali sekti teisėkūros procesą.

Atmesdamas Konstitucinių reikalų komiteto pateiktą pakeitimą atsisakome suteikti galias patobulinti turinį taikant normalią procedūrą, o tai yra rimta klaida.

Nils Lundgren (IND/DEM). – (SV) Dėkoju, gerb. pirmininke. Schadenfreude yra vienintelis tikrasis džiaugsmas sako cinikai. Tačiau, net tiek, kurie iš esmės nėra ciniški, pripažįsta, kad Schadenfreude yra džiaugsmo forma. Būtent taip dabar aš ir jaučiuosi. Kodėl? Praėjusiais metais mes iš June Lista partijos bei Nepriklausomybės ir demokratijos partijos pradėjome prašyti, kad visuose galutiniuose balsavimuose vyktų vardinis balsavimas. Prisimenu kaip kaip Parlamento pirmininkas H. G. Pöttering mus dėl to barė, išjuokė ir sakė, kad tai daug kainuos. Šiandien komitetas siūlo, kad visas galutinis balsavimas dėl teisės aktų pasiūlymų vyktų vardiniu balsavimu. Ir gana teisingai daro! Rinkėjai, norėdami pareikalauti politinės atsakomybės iš savo EP narių, privalo galėti patikrinti kaip jie balsavo. Kaip balsavo D. Hannan, D. Wallis ar E.B. Svensson? Šis pasiūlymas yra svarbus žingsnis link demokratinio proceso ir stiprina rinkėjų „visada teigiamai balsuojančių narių“ kontrolę šiuose rūmuose. Norėčiau padėkoti R. Corbettui už tai ir Pirmininkui, leidus man pasisakyti.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Gerb. pirmininke, jei tikrovėje surinktume kvorumą visai klausimais, įsivaizduokite kas būtų. Šiandien tik 11 čia esančių dalyvauja diskusijose labai svarbiais klausimais, susijusiais su naujai išrinktu Parlamentu. Todėl manau, kad šiuos pakeitimus apibūdinantis principas yra labai abejotinas.

Kitas dar labiau abejotinas dalykas, nepaisant puikiai atliktų R. Corbetto darbo, Konstitucinių reikalų komiteto atmetas pakeitimas, vėl grąžinamas mums dviejų pagrindinių frakcijų esančių šiose Rūmuose, pataisymui dėl visame pasaulyje tradiciškai naudojamos nuostatos, kas pirmajame posėdžiui pirmininkauja seniausias parlamento narys.

Ši nuostata yra labai pagrįsta, todėl norint ją paprasčiausiai pakeisti dėl, kad naujajame Parlamente seniausias narys gali būti nepriimtinas ten esančių frakcijų daugumai yra labai nesuprantama priemonė. Tai apibūdina Parlamento problema. Jau greitai bus 20 metų, kai esu nariu. Kiekvieną kartą pastebiu, kad kai mažumos naudojasi savo teisėmis, darbo tvarkos taisyklės yra keičiamos. Būtų geriau jei naujai balsuotume už darbo tvarkos taisyklės ir taip priimtume daugumo frakcijos norą.

Richard Corbett, pranešėjas. – Gerb. pirmininke, pirmiausia norėčiau padėkoti savo pagalbiniais pranešėjams, kurie suprato šio klausimo esmę – J. Szájer, A. Duff, M. Frassoni ir H. Dahl. Be jų pagalbos ir darbo nebūtume buvo šio pranešimo.

Ar galėčiau patvirtinti, kas buvo jau paminėta. Šis pranešimas iš tikrųjų buvo padalintas į dvi dalis. Yra kitas pranešimas, kurio dar nesame pateikia posėdžiui. Tai padarėme per naujo Parlamento posėdį. Šis pranešimas yra susijęs dėl mūsų tvarkos pritaiko prie Lisabonos sutarties, jei ši išsigalioj. Aišku, tai yra tik pasirėngimas, nesiejanč su sutarties ratifikavimu, kuris tikėsimės rytoj įvyks Čekijos Respublikos senatė ir vėliau, šiais metais Airijoje. Tada pateiksime savo pranešimą, jei sutartis bus ratifikuota.

Antra, sutinku, kad tikrai yra taisyklių, kuriuose, kaip pastebėjo J. Szájer yra iš naujo peržiūrimos naujosios reformos, pateiktos pirmajame Dagmar Roth-Behrendn vadovaujamos reformų darbo grupės pranešime. Tai yra susiję su savo iniciatyva pateiktais pranešimais, kuriems daugumos narių nuomone yra taikoma nelabai lanksti tvarka. Pirmiausia, diskusijos neprasidės tuoj pat, po trumpo pranešėjo pranešimo, atsakymo iš Komisijos ir pan. Pirmiausia tokiais atvejais bus skirta iki 10 minučių „duokite žodį“ procedūrai.

Antra, kalbant apie pakeitimus, yra draudžiama juos pateikti dėl pranešimų savo iniciatyva. Vietoj to frakcijos galės pateikti alternatyvų pasiūlymą dėl rezoliucijos. Ši teisė bus toliau palikta, o kartu bus galima pateikti pakeitimus, jei jiems pritars viena dešimtoji parlamento narių. Ką tik išėjęs J. Wielowieyski kritikavo šį pasiūlymą, bet šiuo metu nėra jokios galimybės pakeisti pranešimams. Tai suteikia ribotą teisę tą daryti.

Nenorime, kad staiga būtų teikiama šimtai pakeitimų dėl didelės apimties rezoliucijų, pateiktų komiteto, kurį sudaro apie 700 ar daugiau narių. Tačiau kita vertus ribota teisė pateikti pakeitimus, kur yra labai didelis noras tai padaryti, manome būtų tinkamas kompromisas ir užtikrintų tinkamą pusiausvyrą.

Kitas būdas, kai buvo peržiūrėta iš naujo ankstesnė reforma yra ALDE frakcijos pakeitimas dėl naujos redakcijos priėmimo tvarkos. Manau, kad tai irgi yra sveikintinas tvarkos pakeitimas.

Tai pat norėčiau patvirtinti, kad gavome daugybę naujų pasiūlymų iš kitų narių. Tai jau minėjau anksčiau. Pamiršau paminėti, kad straipsnį dėl *agora* pasiūlė C. Botopoulos ir G. Onesta. Yra kitų minčių dėl vardinio balsavimo dėl teisės aktų pranešimų ne per galutinį balsavimą, bet balsuojant dėl šių pranešimų, ką manau jau minėjau anksčiau.

Galiausiai dėl tam tikrų klausimų nesutinku su kai kuriais nariais. A. Duff, tvarka yra tokia, kad esant dideliame pakeitimų kiekiui posėdyje, Pirmininkas gali paprašyti komiteto juos peržiūrėti. Tai nėra pranešimo grąžinimas atgal svarstyti komitetui. Komitetas paprasčiausia peržiūri posėdyje pakeitimus, kad mums nereikėtų keletą valandų skirti balsavimui, o balsuotume tik dėl tokių pakeitimų, kuriems yra pritariama. Tai nėra pranešimo svarstyti atgal grąžinimas.

M. Frassoni pateiktas klausimas dėl nuomonę pateikiančių komitetų ir jų teisės siūlyti pakeitimus posėdyje, Asmeniškai, labai abejoju ar tai yra gera mintis, tačiau ją pateikė jūsų reformų darbo grupė ir pritarė Pirmininkų sueiga. Tam buvo pritarta, todėl mes pateikėme šį pasiūlymą, kad jam būtų pritarta arba jis atmestas. Pažiūrėsime kaip rytoj dėl to bus balsuojama čia.

Galiausiai nenorėčiau nagrinėti Peticijų komiteto klausimo, nes dėl to greitai konkrečiai diskutuosime, todėl prie šio klausimo dar grįšiu. Taip pat tik norėčiau pasakyti atsakydamas į B. Gollnisch klausimą, kad jis klysta dėl dviejų dalykų. Pirmiausia tai ne tas pats pakeitimas, kuris buvo atmestas komitete. Tai kitas pakeitimas. Taip pat turiu didelių abejonių dėl komitete pateikto pakeitimo. Su malonumu pritarčiau pakeitimui, kuris buvo pateiktas per posėdį.

Antra, vyriausio nario pirmininkavimas pirmajame parlamento posėdyje nėra įprasta praktika parlamentuose visame pasaulyje. Taip yra daugelyje, bet tai nereikia, kad ši sistema yra vienintelė ir mums tinkama. Europos Parlamentas turi svarstyti įvairias esamas sistemas ir pasirinkti vieną iš jų, kuri yra tinkama mūsų aplinkybėms. Tai turės nuspręsti jis pats.

Pirmininkas. – Diskusijos yra baigtos.

Balsavimas vyks 2009 m. gegužės 6 d., trečiądienį.

17. Darbo tvarkos taisyklių straipsnių dėl peticijų peržiūra) (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas yra G. Onesta, Konstitucinių reikalų komiteto vardu, pranešimas (A6-0027/2009) dėl Darbo tvarkos taisyklių dėl peticijų peržiūros (2006/2209(REG)).

Gérard Onesta, pranešėjas. – (FR) Gerb. pirmininke, po didžiulio R. Corbetto pranešimo, nežinau ar mano pranešimas bus labai svarbus. Tai labiau panašu į jo priedą, o ne į pagrindinį pranešimą.

Kalbėsiu apie peticijas. Praeityje teko stebėti, kaip dėl dabartinių Darbo tvarkos taisyklių mums kilo keletas problemų. Kartais kai kurias taisykles yra sunku aiškinti, o kartais patenkame į politinę aklavietę dėl vieno ar kito teksto priimtinumo. Todėl pabandėme padėti šiek tiek pataisyti, kad taisyklės taptų aiškesnės ir nuoseklesnės, tačiau neketinome pakeisti visko iš esmės.

Pirmiausia visi norėtume, kad būtų geriau nustatomas peticiją teikiantis asmuo. Šiuo metu, gaudami pusę tonos peticijos, ne visada žinome su kuo turėtume susisiekti. Todėl prašytume, kad peticiją teikiantys asmenys pasakytų, kas jie tokie ar kas yra jų vadovas. Kitaip mes naudosisime pirmajame puslapyje esančią pirmąją pavarde.

Numatėme teisę atsisakyti savo peticijos. Mes sakome piliečiams, kad jie gali pateikti peticiją, bet taip pat gali atsisakyti šios teisės ir pareikalauti, kad jo vardas būtų išbrauktas iš peticiją pasirašiusių sąrašo.

Taip žinote, kad Parlamentui gali būti siunčiami laišakai, parašyti mažumų kalboms, pripažįstamomis valstybių narių, kaip pvz., galų, baskų, katalonų ir pan. Nusprendėme šią teisę taikyti ir peticijoms. Gavę korespondenciją tam tikromis kalbomis, kurios yra pripažįstamos kalbomis, kuriomis galima susirašinėti su piliečiais, turime taip pat ta kalba ir atsakyti.

Tikroji reforma yra susijusi su peticijų priimtinumu. Iki šiol Peticijų komiteto nariai turėjo sunkiai kovoti, norėdami sužinoti ar tam tikras komitetas iš tikrųjų susijęs su ES teise ar ne. Kadangi ES reguliuoja visas sritis, žmonės patekdavo per kitas duris pas mus. Todėl pabandėme supaprastinti tvarką, kad paskatintume priimtinių peticijų teikimą.

Jei ketvirtadalis Peticijų komiteto narių mano, kad tekstas yra priimtinas, jis bus svarstomas. Negalime riboti esminės teisės, kuri paremta pamatine teise. Jei peticija yra pripažinta nepriimtina, turime pasiūlyti galimas priemones žalai atlyginti.

Turi būti skaidrumas, nes peticiją pateikusio asmens vardas ir peticijos turinys bus skelbiamas mūsų registruose. Tačiau, jei norėdamas apsaugoti savo privatumą peticiją pateikęs asmuo pareikš norą išlikti nežinomas, galėsime tai padaryti. Tas pats yra taikytina konfidencialumo užtikrinimo per diskusijas.

Komiteto pirmininkas turi užtikrinti peticiją pateikusio asmens teisę pasisakyti.

Dėl tolimesnių veiksmų, įvedėme daugiau aiškumo. Anksčiau Peticijų komitetas tiesios galėdavo pateikti pranešimą savo iniciatyva beveik visais klausimais. Nesuprantame, kodėl šiam komitetui turėtų būti numatyta daugiau teisių nei kitiems komitetams. Jam ši teisė bus palikta, nes tam neprieštarauja Pirmininkų sueiga.

Paliktas ir elektroninis registras. Esant būtinybei, bus atliekama faktų paiešką siekiant juos nustatyti ar rasti sprendimą. Tai daugiau tarpininko vaidmuo. Ši mūsų mintis, kurią nusprendėme pateikti yra gana originali ir dėl to spręs Parlamentas.

Jei reikės kreipsimės pagalbos į Komisiją pagalbos, kuriai ši vakarą yra atstovaujame aukščiausiu lygmeniu, kad ji paaiškintų Bendrijos teisės taikymą ir galbūt pateiktų informaciją. Gauta informacija bus siunčiame Komisijai, Tarybai ir peticiją pateikusiam asmeniui.

Kas būtų ratifikavus Lisabonos sutartį? Sutartyje bus numatyta naujos rūšies peticija, šalia peticijų teikiamų Europos Parlamentui, kurios jau seniai egzistuoja. Naujos peticijos bus galima teikti Europos Komisijai, jei jas bus pasirašę mažiausiai milijonas asmenų.

Mes tiesiog nusprendėme, kad jei Lisabonos sutartis būtų ratifikuota ir susijęs klausimas kada nors būtų pateiktas peticijoje, kurią pasirašytų milijonas piliečių, Europos Komisijai, mes čia Parlamente patikrintume ar nespėdėme tokio paties klausimo ir ar tokio peticija galėtų paveikti mūsų darbą. Tokiu atveju paprasčiausiai praneštume peticiją pateikusiems asmenims.

Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, manau, kad daugiau ar mažiau apibūdinau situaciją. Nepadarėme jokių esminių pakeitimų, tiesiog kai kuriuos paaiškinimus ir pabandėme užkirsti kelią galimai aklavietei.

Richard Corbett, PSE frakcijos vardu. – Gerb. pirmininke, su dideliu malonumu sakau, kad mūsų frakcija remia G. Onesto pranešimą. Jis atliko puikų darbą ir tai padarė jau prieš kurį laiką. Įdomu, kad Pirmininkų sueiga laukė taip ilgai, kol įtraukė šį pranešimą į mūsų posėdžio darbotvarkę.

Tačiau tai, kad buvo laukta taip ilgai ir įtraukta į darbotvarkę tuo pat metu kaip ir mano pranešimas, reiškia, kad tarp dviejų šių pranešimų yra nedidelė sąsaja, apie kurią ankstesnėje diskusijoje kalbėjo M. Frassoni. Tai klausimas dėl Peticijų komiteto ir už klausimą atsakingo komiteto bendradarbiavimo. Visi sutinkame, kad jie gali bendradarbiauti ir turi dirbti kartu. Tačiau kyla klausimas, jiems nesutarus, kam tektų paskutinis žodis?

Galime suprasti abi puses. Peticijų komiteto nariai mano, kad jei jie gavo peticijas, nagrinėjo klausimą, iš klausė asmenų posėdyje ar buvo pas juos apsilankę, rado, kad kažkas galbūt blogai teisės aktuose dėl jų svarstomo

klausimo. Jie jaučia, kad jiems pavyko rasti atsakymą, todėl mano, kad jiems turėtų tekti galutinis žodis komitetui nesutikus. Kita vertus turėtume suprasti ir nagrinėjamo klausimo komitetą. Kodėl staiga kitas komitetas turėtų būti atsakingas už jų svarstomą dalyką tik dėl to, kad yra gavęs peticiją? Galite suprasti abu komitetus.

Pabandžiau padaryti taip, kad abi šalys sutartų ir drauge dirbtų. Visgi Peticijų komitetas privalo išklausti svarstomo klausimo komiteto nuomonės. Jei nori, jis gali neatsižvelgti į tokią nuomonę, tai jis gali padaryti. Tačiau tokiu atveju, nuomonę pateikęs komitetas turi teisę pateikti pakeitimus posėdyje.

Manau, kad tai yra pagrįstas *quid pro quo*. Nesuprantu, kodėl M. Frassoni anksčiau teigė, kad tai sužlugdytų Peticijų komitetą. Nesuprantu, kaip ji galėjo padaryti tokią išvadą. Peticijų komiteto nariai esantys mano frakcijoje yra sakę, kad kompromisas jiems yra priimtinas ir manau, kad tai yra veiksmingas kompromisas. Jei jūsų požiūris į šį klausimą yra radikalus, tuomet nebūsime tuo patenkintas. Bet manau, kad toks kompromisas yra veiksmingas. Jis labai gražiai dera su puikiu G. Ornestos pranešimu ir manau, kad visas šis pasiūlymų rinkinys pasiteisins.

Jo Leinen (PSE). – (DE) Gerb. pirmininke, G. Onesta sakė, kad jo pranešimas nekeičia visko iš esmės, tačiau visgi tai svarbi reforma, stiprinanti tiek piliečių, tiek Peticijų komiteto teises. Teisė pateikti peticiją yra piliečiams numatyta teisė, todėl reikia kelių pakeitimų, kurie taip pat skatintų piliečius siųsti savo klausimus Parlamentui. Manau, kad yra teisingas sprendimas dėl peticijos priimtumo. Dėl to turėtų spręsti ne komiteto pirmininkas. Nors pats esu komiteto pirmininkas, pritariu, kad jei ketvirtis narių mano, kad šį klausimą reikėtų svarstyti, jis turėtų būti svarstomas.

Taip pat norėčiau pataisyti kai kuriuos G. Onesta žodžius. Europos Sąjungos piliečių iniciatyva nėra peticija. Iš tikrųjų tai populiariausias Europos Sąjungos peticija, skirtinga teisė. Ji nėra skirta Parlamentui, bet Komisijai, todėl neturėtume jų painioti. Tai nustatė pilietinės visuomenės atstovai.

Turbūt tai paskutinis G. Onesta pranešimas šiame Parlamente. Norėčiau nuoširdžiai padėkoti už jo puikų darbą, kaip Pirmininko pavaduotojas ir kaip mūsų komiteto narys. Taip pat norėčiau paminėti Agorą – Parlamento forumą skirtą pilietinei visuomenei. Taip yra kuriama istorija ir tai labai svarbi priemonė. Todėl remiamas G. Onesto pranešimą ir norėtume dar kartą padėkoti už konstruktyvų bendradarbiavimą.

(Plojimai)

Pirmininkas. – Privalau pataisyti J. Leinen, nes jei jam rūpi nuosavybės politika, G. Ornesta paliks daugybę nuolatinių darbų kartu su darbais susijusiais su politine iniciatyva.

Costas Botopoulos (PSE). – (FR) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai norėčiau padėkoti G. Ornestai už jo darbą ir buvimą Parlamente. Norėčiau pateikti keletą pastabų dėl jo paskutinio pranešimo. Esu įsitikinęs, kaip ir M. Frassoni, kad teisė į peticiją yra svarbi teisė, tačiau turėčiau pasakyti, kad Peticijų komitetas yra gana keistas komitetas. Jis yra svarbus, įdomus, bet taip pat ir keistas. Tai yra mini teismas, kur viskas arba nieko yra svarstoma, bet kartu tai yra įdomus ir skiriasi nuo visko ką tu padarai.

Norėčiau, kad norėčiau trumpai paminėti tris dalykus. Pirmiausia, mažumų kalbas. Pritariu tam, tačiau neturėtume atverti duris kalboms, kurios nėra visiškai teisėtai naudojamos Parlamente. Antras klausimas yra priimtumas. Visiškai tam pritariu ir yra gerai, kad labai siekiama priimti, o neatmesti peticijas. Galiausiai, norėčiau pasakyti, kad pritariu mūsų pirmininkui J. Leinenui. Piliečių iniciatyvos teisė neturi nieko bendro su teise paduoti peticiją, kuri pagal Parlamentą yra demokratinė, konstitucinė teisė, todėl neturėtume jų painioti.

Galiausiai, norėčiau pasinaudoti proga ir padėkoti G. Ornestai už jo darbą.

Pirmininkas. – Atsiprašau gerbiamojo nario, nes man buvo iš karto pasakyta, kad neteisingai ištariau jo pavardę. Ji yra Botopoulos, o ne Botopouilos. Dar kartą dėl to atsiprašau.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, taip pat norėčiau padėkoti G. Ornestai, Žaliųjų/ Laisvos Europos aljanso frakcijos vardu. Atsitiktinai kartu dalyvavome vakarėlyje, į kurį grįšime, kad pareikštume padėkas ir dalyvautume šventėje.

Šiuo atžvilgiu, norėčiau pasakyti, kad pritariame šiam pranešimui, bet taip pat manome, kad santykių su pirminiu komitetu klausimas išlieka jautria tema R. Corbetto refromeje ir šiuo klausimu taip pat kai ką norėčiau pasakyti C. Botopoulos. Peticijų komitetas nėra keistas komitetas. Jam tenka labai konkretus vaidmuo

ir daugeliu atveju peticijos yra susijusios su Bendrijos teisės taikymu, direktyvų ir teisės aktų, pažeidimais, kurie ne visada turi aiškų ryšį su pirminiu komitetu.

Norėčiau taip pat pasakyti, kad visi kas kada nors buvo susidūrę su Peticijų komiteto darbu, žino, kad mūsų Parlamente šis komitetas atlieka savotišką „Pelenės“ vaidmenį. Taip pat jie mato, kad pirminis komitetas nereaguoja į Peticijų komiteto prašymus ir jam visai nerūpi ką šis komitetas daro ar siūlo.

Man baisu dėl to, kad Peticijų komitetas, kuris ne visada, bet dažnai yra susijęs su Bendrijos direktyvų taikymu, turi laukti leidimo iš komitetų, atsakingų už teisės aktų rengimą, nors jo yra kitas vaidmuo ir taip pat privalo gauti Pirmininkų sueigos leidimą, kai reikia patikrinti teisės taikymą. Pasikartosiu, kad tai visiškai nėra susiję su parlamentinių komitetų teisėkūros veiksmis.

Dėl šios priežasties pasisakau dėl R. Corbetto siūlomos peticijų reformos, nors visiškai pritariu G. Ornestai ir dar kartą dėkoju Pirmininko pavaduotojui už lankstumą laiko atžvilgiu.

Pirmininkas. – Tai buvo puikus pasisakymas, atsižvelgiant į tai, kad jis buvo paskutinis ši vakarą. Dar pasisakys mūsų pranešėjas G. Ornestas savo atsakyme.

Gérard Onesta, pranešėjas. – (FR) Gerb. pirmininke, pabandysiu atsakyti savo kolegoms. J. Leinenai, esate visiškai teisus. Tvarka visiškai skiriasi, kai yra kreipiamas į Komisiją, remiantis būsimos Sutarties nuostatomis, nei kreipiantis į Parlamentą peticijų tvarka.

Tačiau, hipotetiniu atveju, kai pagal šias dvi tvarkas, kurios labai skiriasi savo prasme, būtų kreiptasi dėl identiško klausimo, nusprendėme, kad peticiją padavusiems asmenims turėtų būti pranešta ar yra tinkama ar ne tęsti mūsų tyrimus. Paprasčiausia siekėme sustiprinti koordinavimą tokiu atveju. Jau apie tai kalbėjau, bet esate teisūs prašydami paaiškinti klausimą dėl kalbų.

Į tai atsakysiu kartu su C. Botopoulou klausimu. Akivaizdu, kad šis klausimas kaip Babelio bokštas ir taip yra ypatingai sudėtingas. Pažiūrėkite kiek buvo paaiškinimų ši vakarą. Akivaizdu, kad Parlamento biuras sprendžia dėl peticijų ir susirašinėjimo su peticijų padavusiais asmenimis kitomis kalboms naudojamomis valstybėse narėse. Todėl šios kalbos turėtų būti pripažįstamos pačioje valstybėje narėje ir valstybė turi paprašyti, kad ji būtų naudojama. Tokia yra dabartinė keturių kalbų padėtis. Jei rytoj norėčiau parašyti įsivaizduojama volapiuko kalba, aišku, kad ji nebūtų pripažinta jokioje valstybėje ir nei Parlamentas, nei Biuras negalėtų atsakyti šia kalba. Tai yra aiškiai parašyta.

Dėl konflikto tarp komitetų klausimo, kurį pateikė R. Corbetta, norėčiau pažymėti, kad remiantis taisykle 46 ir Priedu VI, Peticijų komitetas gal kreiptis dėl kitos komiteto, turinčio „konkrečią atsakomybę tiriamu klausimu“, nuomonės. Sakote, kad tokiu atveju galėtų kilti konfliktas. Turėtume paskirti arbitrą, nes Peticijų komitetas negalės parengti pranešimo savo iniciatyva arba pasisakyti prieš atsakingo komiteto pateiktą savo iniciatyva pranešimą, nebent Pirmininkų sueiga leistų jį parengti. Turime nurodomąją sistemą, būtent Pirmininkų sueigą, kurie nuspręš Peticijų komitetas ar atsakingas komitetas turėtų imtis veiksmų, jei abu komitetai nesugeba pasiekti susitarimo. Todėl turime priimti nuostatas, kurios apsaugotų bet kuriuo iš šių atveju.

Gerb. pirmininke, manau, kad po šių paaiškinimų galėtume baigti diskusijas. Laukiau beveik 20 metų, kad man būtų suteikta šešių minučių trukmės teisė čia pasisakyti. Man buvo didelis malonumas pasisakyti prieš tokius žmonės kaip jus.

Pirmininkas. – Diskusijos yra baigtas.

Balsavimas vyks 2009 m. gegužės 6 d., trečiadienį.

18. Kito posėdžio darbotvarkė (žr. protokolą)

19. Posėdžio baigtas

(Posėdis baigtas 11.50val.)